

پر معیاری ژبه
د معیار په ژبه یوه څېړنه

لیکوال:

محمد معصوم هوتک

Ketabton.com

پر معیاري ژبه د معیار په ژبه یوه څېړنه

لیکوال:
محمد معصوم هوتک

د کتاب پېژندنه

پرمعيارې ژبه دمعيار په ژبه يوه خپرنه	د کتاب نوم:
محمد معصوم هوتک	ليکوال:
دسمبر ۲۰۰۲ع	د ليکلونې نېټه:
اوکويل - کاناډا	د ليکلونځای:
محمد معصوم هوتک	کمپوز:
م - روھيال	ديزاين:
علامه رشاد خپرندويه ټولنه - کندهار	خپروونکى:
جنوري ۲۰۰۷ع	د چاپ نېټه:
زر ټوکه	د چاپ شمېر:
گل اغا احسان - لراوبرډاټ کام	انلاين چاري:

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

سرلیک

- د لوی خدای په نامه
- ژبه
- مفاهمه
- د ژبې مبداء
- د ژبوتاریخي څېړنه
- د خپل لغتونه
- ژبه او د ملت په جوړښت کې دهغې رول
- لهجه څه ته وایي؟
- د ژبو کورنۍ
- لیکدود
- د پښتو لیکدود پرون او نن
- معيار - د ژبې دمعيار کولو اړتۍ
- معيارې ژبه څه ته وایي؟
- د پښتو ژبې دمعيار کولو هڅې څه...
- دمعيارې لیکنې پر هڅو باندي د...
- دنو وجودو سوولغتو د تلفظ ستونزه
- د ژبې د سوچه توب دوه اړخه
- پښتو د سوچه توب پر پیچومو
- په خوله کېلې تصفیه په زړه منلۍ...
- پښتو نیولو گیزم ژبنۍ اړتیا که...
- نظري معيار عملي گډوډي
- د (په) او (پر) گډوډي
- دمجهولي (ې) لانجه
- چې - مې - کې

- بنځینه جمعي
- التباس ته نه پاملرنه
- دایې لابله
- مونږ - موږ - موږه
- آیاد معیاریت هڅه بری ته رس...
- د معیاري ژبې عامیانه درک
- د کره لیکنې پښتو د اوسنۍ هڅې...
- څه بایدوسی؟
- په پښتويي وکارم که پر پښتو؟
- ټکي په ټکي ژباړي - تلفظي...
- پر پښتو کره لیکنه باندې د نیول...
- د متروکو او ارکایي کولغتونو
- دایوه مي لاو اورئ نور نو ستاس...
- سپلمۍ وهڅولم
- ماخذونه

دلوی خدای (ج) په نامه

غالباً به د ۱۳۲۷ش کال شاوخوا وه، چي د علامه رشاد مرحوم په کور کي مي د دوی عالمانه خبرو ته غوږ نیولی و. د خبرو په ترڅ کي مي د پښتو د هغه وخت په نشراتو کي د مسلطې ژبې اود هغې په برخه کي دخپلو ستونزو په باب ځيني پوښتني ځني وکړې. په دغه وخت کي ما د باختر آژانس په پښتو خانگه کي د غږي په توگه کار کاوه. استاد د ژبې اود هغې د تحولاتو او تطوراتو په باب اود دغه راز د هغه وخت د دولتي پښتو ضد پالیسیو په باره کي اوږدې څرگندونې وکړې. د خبرو په پای کي ما ځني وپوښتل چي ولي په دې برخه کي څه لیکئ نه؟ په جواب کي راته وویل: د اکارستاسي ځوانانو رسالت دی. ژبه ملي امانت دی. موږ دادی تر تاسي پوري را ورسوله. ښه مو را ورسوله که بده، سمه مو را ورسوله که ناسمه، دابه وروستي نسلونه قضاوت کوي. خواوس وارس تاسي دی چي له دغه امانت سره بې پروايي ونه سي. اصالت ته بې صدمه ونه رسيږي. لوبي ورسره ونه سي. ما ورته د فارسي د ابیت ووايه:

آسمان بار امانت نتوانست کشید
قرعه فال بنام من دیوانه زدند

استاد و مسل اوزیاته یې کړه. په دې پلمونسي خلاصېدلای. دا امانت تاسي ته درپاته دی. له هغې ورځي څخه بیاترنه پوري چي زه د امانت کلمه واوړم، اوږدې مي راته درنې سي. داسي راته وایسي لکه د دغه امانت وړلوتوان چي نه لرم. خود استاد (رح) آهنگ لرونکې خبره مي تر غوږو هیسته ازانگې وکړي. د اکارستاسي ځوانانو رسالت دی. د همدغه ملکوتي ربغ اغېزه وه، چي نن یې په ما کي پردغه راز جنجالي موضوع (اوسنۍ پښتو یا کره پښتو؟) باندي د لیکلو جرأت پیدا کړ.

ددې لیکنې په شروع کي زه په دوو زړو کي وم چي آیا پردغه مشخصه موضوع (د پښتو د معیاري کولو پړهڅو) باندي د څه لیکلو اجازه لرم که یا؟ د اکټرپالوال وایي: هو، لرې یې (۱) د اکټر زیار وایي د ژبې مسایل ژبپوهانو ته پرېږدئ ځکه داد هغوی مسلکي دنده ده. نو گویا دده جواب منفي دی. زه له د اکټرپالوال څخه تشکر کوم چي دده د فتواله اسیته مي پدل مات سو او پردغه موضوع باندي مي د لیکنې جواز تر لاسه کړ او پر څنگ یې له د اکټر زیار څخه بڅښنه غواړم چي بې لایسنسه مي قلم چلولی دی.

څرنگه وکړم هغه د چا خبره کي خورمه کافر کېږم ، کي نه خورم وږي کېږم ددغه راز پان وپړانگ ترمنځ به سترگي پتي کړم ، دخداي توکل به واخلم اودهغه حق مجراينه به وکړم چي دپښتانه خواراوتلی قوم يې راباندي لري اوپرڅنگ به مي داستادعليه الرحمه هغي توصيې ته هم يوه داوړوپزه جوړه کړې وي ، چي په ډېره جدي لهجه يې راته کړې وه اوتاسي ته مې څوکرښي وړاندي يادونه وکړه . واهمه مي ځکه ډېره ده ، چي لوړگړنگ دئ . بېرېږم چي ځان ژوبل نه کړم . يوشی چي دليکني جرئت راکوي هغه دمشرانو پوهانو بزرگواري اودکشرانو اخلاص دئ اوپرڅنگ يې هررازانقاداوکره کتني ته زماخلاصه غېږده . که زماله دې ټولي ليکني اواستدلال سره سره بياهم يوچاپه دغه خبره سررا خلاص کړ ، چي انديواله ! کره دي اخيستې ده . بيا به زه هم له خپل نيولي څخه راکښته سم اوپر خپله تره به ځم . معناداچي خپلي خبري نعوذبالله من ذلک ، قرآني احکام نه گڼم .

په دې اثرکي ماله ځينو کتابو څخه اوږده اوږده اقتباسونه کړي دي . دا کار دي لوستونکي دليکني دپنډواله په انگېزه نه گڼي . زمارساله بې هغه هم خواره بونښکې ده . زماهدف دمعياريت اوسني جريان ته کره کتنه غونډې ده . ددې له پاره زه دنظرياتواونقل قولونوبياراانقلولوته اړ کېدم ځکه له رانقلېدوپرته يې لوستونکي په تاريخکه کي پاتېدل . خو له دې سره دي هم مالوستونکي وبخښي . په کتاب کي يوشمېرمکررو خبروزماپه خيال څه بېخوندي پېښه کړې ده . ماداموضوع دلازيات وضاحت په نيامت دمکرراتوبېخوندي پرځان منلې ده . هيله ده بښاغلي لوستونکي يې په بزرگواري سره په تکرارحسن کي وشمېري . ددې ليکني ځيني برخي ترجمې دي ، چي په متن کي مي يې ماخذ بنوولي دئ اونوره زماخپله څېړنه ده .

په پښتنوکي له بده مرغه پرعلمي مسئلوباندي دنظرڅرگندولو پای ناندرواوشخړوته دريږي . په دغه حقيقت باندي له پوهېدوسره سره ، بياهم زه خپل تاريخي مسئوليت دې ته اړکړي يم چي دهغوزرونو پښتنو اندېښنې منعکسي کړم ، چي دپښتودننۍ په اصطلاح کره ليکني له بابته ورته پېښي سوي دي .

اگريني	که	نايينا وچاه	است
اگر خاموش	بنشستی	گناه	است

+++++

محمد معصوم	هو تک
اوکویل	کاناډا

۲۰ نومبر ۲۰۰۶ع

۱) (ډاکټر صاحب پالوال دا خبره د لغاتو جوړولو په برخه کې کړې ده او وایي چې د لغاتو جوړول د ژبې د هر مستعد ویونکي حق دی. خو زه به د دوی له دغې اجازې څخه لږ څه پراخه استفاده وکړم. (وګ: معیاري پښتو - ۲۴۰ مخ.)

ژبه

په انسا سيكلوپيډيا بريتانيكا كې يې د ژبې په تعريف كې كښلي دي چي ژبه د رغيزو سيمبولونو د خپلي خوښي سيستم دئ چي دهغه په واسطه انسانان د يوې ټولنيزي ډلې او د يوه كلتور د برخه والو په توگه متقابل له پوهونه او را پوهونه (مفاهمه) سرته رسوي. په دې تعريف كې ځاى سوي مفاهيم كه جلا جلا و شل سي، نوبه:

د رغيز (vocal) معنادا چي د ژبې په تعريف كې موږ د مفاهيم په برخه كې يوازي د (وينا) پراخ زور اچوو. د مفاهيم نور سيستمونه هم سته لكه د يوه ټاكلي مفهوم د افادې له پاره د سراو لاس بنسورول، داوږو پورته كول، د سترگو كشول، پزه بوچه نيول اونور، چي د اهر يو يې د يوه مشخص مفهوم په ښوونه كې مرسته كوي خو موږ په ژبه كې يوازي د رغيز سيستم په پام كې نيولى دئ (۱). له خپلي خوښي مطلق (arbitrary) سيستم څخه مو مراد دادئ چي د ژبني سمبول او دهغه د اصلي مادې تر منځ هېڅ راز لازمي اړيكي نه وي. د مثال په توگه په پښتو كې يو حيوان ته آس وايي. د دغه نامه له پاره په پاړسي كې اسپ، په عربي كې فرس، په هندي كې گهورا، په انگرېزي كې هورس، په فرانسوي كې شاوال او په روسي كې لوبښاد؟ ټاكل سوي دئ. له دغو لغتونو څخه هېڅ يو يې د نوموړي حيوان له واقعي حالت سره مناسبت نه لري، بلكي صرف يوه نومونه ده چي د (ولي؟) له پاره يې نه جواب سته او نه ژبپوهان له دې بابت پر ځان باندي د څېړني تكليف ايرېدي. دا خبره حتى په تقليدي لغتونو (imitative words) كې، چي د يوه دغ د تمثيلولو له پاره وضع سوي وي، لاهم تريوې اندازې صدق كوي. په انگرېزي كې د پيشو خرهاري ته (purr) وايي او په فرانسوي كې ورته (ronronner) وايي. دواړه لغتونه د پيشي (پيشو) د څركي دغونه تمثيلوي خوتاسي وينئ چي دهغو په شكل او جوړښت كې خومره توپير سته.

سيمبولونه د شيانو څرگندوونكي دي خو پخپله شيان نه دي. د كتاب لغت پخپله كتاب نه دئ بلكي دهغه څرگندوى دئ.

كله چي موږ د ژبې لغت پر خوله راوړو، ترزياتي اندازې پوري مو مراد د ويلو ژبه (spoken language) ده. ليكلې ژبه بيا يو بل سيستم دئ چي له وينا سره سيده اړيكي لري.

ارواښاد پوهاند دوكتور محمد رحيم الهام ليكي: ژبه د انساني دغونو يو رمزي سيستم دى چي د يوې ژبني ټولنې غړى يې د مفاهيم له پاره په كاروى. موږ د ژبې دغه رغيز سيستم ته وينا وايو. انسانانو د خپلو وينا يې ژبو د ثبتولو او ساتلو له پاره گرافيك سيستمونه اختراع كړي دي چي

مورېې ليک بولو. وينا اوليک په ماهيت کې دوه بيل سيستمونه دي. د وينا اساسي جوړونکي عناصر د غونډۍ او د ليک اساسي جوړوونکي عناصر توري دي. د غونډۍ داسې فزيکي پديدې دي چې احساس يې د غوږونو په واسطه کېږي او توري بيا داسې بل ډول فزيکي پديدې دي چې احساس يې د سترگو په واسطه کېږي....^۲)

ډاکټر عبدالرازق پالوال د ژبې يو ډېر خوندور تعريف کړی دی او هغه دا چې ژبه د پوهوونې او پوهېدنې هغه صوتي سيمبوليک وسيله ده چې ودي او تکامل يې بشردانسانيت و تکاملي پراوته، او د ليک ايجاد يې انسان د مدنيت و تکاملي پراوته رسولی دی.^۳)

۱) (ځيني پوهان د مرغانو رېز، د انسانانو له خوا د هغو پرځای سربنورول، يادېې علاقه گۍ ښوولو پرځای د اوږو پورته کول هم په ژبه کې راوړي خو په دې شرط چې دغه حرکات او نڅښتي تل همدا يوه معنا ورکړي.

(وگ: السټريټيډ ورلډ انسايکلوپيډيا - ۲۰۳۲ مخ - نيويارک)

۲) (د خان شهيد ياد - د مقالو مجموعه - ۷۳ مخ - د سرحدونو چارو وزارت - کابل - ۱۳۷۰ ش

۳) (پالوال، ډاکټر عبدالرازق - معياري پښتو - د پښتۍ لومړۍ مخ - ۱۳۸۴ ش

مفاهيمه

انسانان ټولنيز ژوند کوي. د هغوی په سلوک کې يوله بل سره متقابل عملونه او دغه راز له چاپيريال سره متقابل عملونه دواړه شامل دي. دغه متقابل عملونه او فعاليتونه د مفاهيمې له لارې، يوبل ته د پيغامو او اطلاعاتو د رسولو له لارې سرته رسېږي. دغه راز منظم او پريوه ټاکلي سيستم باندې ولاړ متقابل عملونه يوازې د انسانانو ځانگړتيا ده. نور حيوانات (ژوي) هم د ټاکلو، رغونو او حرکتونو په واسطه يوبل ته پيغامونه رسوي، خو د هغوی مفاهيمه د انسانانو د منظم ژبني سيستم په توگه نه وي. ژوي يوازې د رغونو جوړولو غريزوي وړتيا لري خو انسانان د خپلې ټولنيزې ډلې د ژبې د زده کولو او نورو ته د ورلېږدولو توان هم لري. د پوهنې د لېږدونې همداتوان د بشري مدنيت د منځ ته راتگ تاد او گڼل کېدلای سي. که د ژبې تعريف په پام کې ونیول سي نو انسانانو هروخت د خبرو کولو توان درلود، خوددې معنادانه ده چې ژبه دې نو د کلمې په واقعي معناد انسان د پيداېښت همزولې وي.

په مفاهيمه کې درې ډوله سيستمونه شامل دي چې يو يې د رغونه دي، بل يې د بدن حرکتونه دي او دريم يې، چې تر نورو دوو ډولونو ډېر زيات بنسټيز اهميت لري، ژبه ده. په ژبه کې بېلابېل د رغونه تريوه ځانگړي انتظام لاندې اوډل سوي وي.

ټولو انسانانو د ځان له پاره د ويلو يوه ژبه جوړه کړې ده او هر چيري چې بيا مدنيتونه منځ ته راغلي دي، هورې بيا ورسره سم ليکلې ژبه ايجاد سوې ده. له لرغونو ژبو څخه بېلابېلې نورې ژبې رازېږېدلي دي او اوس په نړۍ کې تريوزر زياتي ژبې سته چې ځيني يې په ميليونونو ويونکي لري او ځيني يې بيا يوازې په يوه محدوده قبيله کې د يو لړ شمېرو ويونکو له خوا ويل کېږي. ژبه د انسانانو او انساني مدنيت يوه ډېره ستره بریا (لاس ته راوړنه) ده.

د ژبي مبداء

د بشریت په تاریخ کې د داسې یوه وخت اټکل کېدلای شي چې د ننیو انسانانو نیکه گانودې د مفاهمې له پاره د ژبي په نامه یوه منظمه وسیله نه درلوده. تاریخي څېړنې د نړۍ د موجودو ژبو نېټه فقط یو څو زره کاله وړاندې بیولای شي. د داسې یوې ژبي یا ژبو په باب زموږ سره معلومات نسته، چې موږ یې د انسانانو لومړنۍ (primitive) ژبه وبولو. دومره قدر پوهېږو چې په انساني تاریخ کې نه یې ژبو انسانانو وجود درلود او نه بل حیوان د خبرو کولو استعداد لري. د انسانانو د فوسیلونو څېړنه (۱) موږ ته د یو ملیون کالو یا تر هغه وړاندې زمانه کې د ژبي د سته والي څرک راکوي.

(۱) فوسیل fossil د لرغونو ژوندیو موجوداتو (حیواني یا نباتي) آثارو یا بقایا ووتل کیږي لکه هډوکي او غاښونه چې د مځکې په طبقاتو کې پاته سوي وي.

د ژبو تاريخي څېړنه

ننني حالت ته د ژبو د تکاملي سیر څېړنه ځکه سخته ده ، چي په دې برخه کي زیات مواد او ارقام (data) نسته . خوله نېکه مرغه ننۍ ژبي سره پرتله کېدلای سي او که دهغو ترمنځ منظم ورته والی وموندل سي ، د دغه ورته والي له مخي څوک کولای سي د نوموړو ژبو يوه مخکېنۍ او زړه مرحله پيدا کاندې . هغه پوهنه چي دغه راز مسایل څېړي ، د تاريخي ژبپوهني (historical linguistics) په نامه يادېږي او مقایسوي ژبپوهنه (comparative linguistics) د همدې علم يوه څانگه ده .

ژبي د ژوند يو موجوداتو د نورو فعاليتو په شان د چاپيريال له بدلونو څخه اغېزمنې کېږي . دوگړو د کلتوري سيستمونو په هره برخه کي چي کوم بدلون راسي ، اړونده ژبه يې هم تړيوې اندازې پوري هرو مرو بدلېږي . له دې سره سم د ژبي زاړه لغتونه او اصطلاحات له استعماله لوېږي يا يې معناوي بدلون مومي ، نوي لغاتونه منځ ته راځي . سربېره پردې د ژبي ويونکي هم تل تغير مومي . لويېږي ، زړېږي ، مري او نوي ويونکي منځ ته راځي . د يوې ژبي هرو يونکي فردهم دخپل عمر په اوږدو کي د ژبي د ويلو ځيني لاري چاري بدلوي . له دغه فرد سره بڼايي نور هم دده دلاري تقلید وکړي . په دې ډول دوخت په تېریدو سره په ژبه کي ډېر بدلون راځي . د ابهرورو ورو پرمخ ځي . که څوک د يوې ژبي د ډېروسپين ډيرو او زلميو ويونکو ويناوي واورې ، په هغو کي به د يادوني وړ توپيرونه ويني . د لغتونو د استعمال په برخه کي هم ورو ورو او ناڅاپي بدلونونه پېښېږي . که چيري د يوې ژبي ليکلي ثبتونه موجود وي ، نو څېړونکي په اسانۍ سره کولای سي چي دغه راز بدلونونه پيدا کړي .

په لغتونو کي بدلونونه په څو ډوله منځ ته راځي :

- معناوي يې بدلون و مومي (۱) .
- يولغت له استعماله لوېږي .
- نوي لغتونه او اصطلاحات جوړېږي .
- له نورو ژبو څخه لغتونه اخيستل کېږي .

۱) (د مثال په توگه په انگرېزي کي د (deer) لغت چي نن د هوسۍ په معنارواچ لري ، په زړه انگليسي کي په عمومي توگه د (حيوان) په معنا کارېدئ . په پښتو کي د سيال کلمه د پښتانه له پاره يوه درنه او دويار وړ کلمه وه ، نن يې د معيار کاروباريان د دښمن له پاره کاروي .

د خپل لغتونه

له نورو ژبو څخه د لغتونو اخیستلو بهرته (لغت پورول) وایي او کوم لغتونه چې په دې ډول ژبي ته ننوزي د (د خپلو لغتونو) په نامه یادېږي. هره ژبه خوراډېر د خپل لغتونه لري او مجرد ژبه په نړۍ کې اصلاً وجود نه لري. ارواښاد علامه رشاد (رح) وایي: په دنیا کې مجرد ژبه نه سته او مجرد قوم هم نه سته. تاسي وگورئ عربي داسي يوه ژبه ده چې قرآن پکښې نازل سوی دی او د عربو قدامت هم واضح دی. مگر په قرآن کې اتلس توري غیر عربي راغلي دي. هغه د عربو نه دي او د عربي د خپلو لغاتو له پاره خفاجي یو لوی کتاب لیکلی، شفاء العلیل یا ځیني کسان یې شفاء الغلیل لا وایي... سید سلیمان ندوی د لغات جدید په نامه باندې یو بل کتاب لیکلی، چې په هغه کې یې په عربي کې نوي ور داخل سوي لغات څېړلي دي... (۱)

انگرېزي ژبي ته تر ۱۰۲۲م کال وروسته خوراډېر پرفرانسوي لغتونه ننوتل (۲). د مثال په توګه د (chair) لغت په همدې وخت کې انگرېزي ته ننوتی چې نن ورځ څوک د خپل لغت خیال لانه ورباندې کوي. په زړه انگرېزي کې پخوا د همدې لغت پرځای (stol) یا (stool) رواج درلود.

د د خپلو لغتونو له مخې د یوې ژبي د ویونکو اړیکې له بلې ژبي او بل قوم سره څرګندېدلای سي. کله چې یوې ژبي ته کوم لغت له بلې ژبي څخه ورننوت او هورې یې په ژبه کې واخېښل سو، نور یې نو د ژبي ویونکي خپل لغت او د ژبي خپل مال بولي. لکه وړاندې چې مو وویل، ژبي تل د پېړیو په اوږدو کې بدلون مومي. که دانسانانو دوه داسي ګروپونه په پام کې ونیسو، چې په پیل کې یې یوه ژبه ویله خو د ځینو عواملو له امله یوله بله سره بېل ژوند کولو ته اړ سو، څو سوه کاله وروسته به یې ژبي یوله بله سره ډېر توپیر ولري او که دا حالت همدا سي روان وي نو څو زره کاله وروسته به یې ژبي دومره سره لیري سوي وي، چې یوازي به د ژبي ماهران په پوهېږي چې ددې دوو ژبو مور ګنۍ یوه وه.

د هر قوم ژبه دهغه قوم له ټولنیز، اقتصادي او کلتوري حالت سره تړلې ده. که یې قوم د سیالانو سیال و، ژبه یې هم تر سیالانو نه پاتېږي. پښتو د پښتانه ژبه ده. د پښتو تاریخ د پښتنو له تاریخ سره تړلی دی. ترقي او پرمختګ یې هم د پښتنو له ترقي او پرمختګ سره سیده اړیکې لري. پښتانه چې د خپل ټولنیز انکشاف په داسي پړاو کې وي، چې په بېسوادۍ کې پاچهۍ کولای سي، خانۍ کولای سي، سوداګرۍ کولای سي، پیری او مریدی کولای سي، نو ژبه به یې څرنگه اولي

پرمختللي وي؟

هره ژبه که دهغې له ويونکو څخه مجرده وڅېړل سي، گويانه ده څېړل سوې. ژبه پرويونکو اغېزه کوي او ويونکي بيا ژبه سره سمبالوي او سموي يې.

۱(گوربت مجله- لومړی کال، شپږمه گڼه- ۲۳ مخ

۲(په دغه کال انگلستان د Normans له خواتح سو. دنورمن نوم پخواپه عمومي توگه دسکاندنيويایي خلکوله پاره کارېدی خو وروسته يوازي دناروي خلک په دغه وبلل سول.

ژبه او د ملتوپه جوړښت کي دهغي رول

د يوه ملت د جوړېدو اساسي عناصر ګډه جغرافيايي سيمه ، ګډ تاريخ او ګډ کلتور (دين ، ژبه ، ...) دي خو د دې عناصرو دا غېږې درجې يوازانه دي . زياتره پوهان په دې عقیده دي چي ژبه د يوه ملت د جوړېدو ډېر مهم عنصر دى . د مانچسټر په پوهنتون کي دانګرېزي ژبي استاد ټوني کراولي Tony Crowley (د ژبي دهغي اغېز په باب چي په نونسمه پېړۍ کي يې په اروپا کي دنو و منځ ته راغلو ملتوپه ژوند کي درلوده ، داسي ليکي :

په ۱۹ پېړۍ کي په اروپا کي يوشمېر مهمي سياسي پرمختياوي منځ ته راغلې او دهغوپه ترڅ کي ځيني نوي ملتونه راڅرګند سول چي خپل ځانونه يې د لومړي وار له پاره وپېژندل اوله نورو څخه يې هم د پېژندني غوښتنه وکړه . په دغه کلتوري او سياسي بدلون کي ژبي مهم رول ولوباوه . ځکه لکه څرنگه چي ژبه په يوه ملت کي د شاملېدلو اوله هغه څخه د وتلو له پاره يوه په زړه پوري اساسي وسيله وه ، دغه راز د يوه ملت د منځ ته راتګ لومړنۍ وسيله هم وه .

Pedersen څرګنده کړې ده ، په نونسمه پېړۍ کي داروپا د ملي وينستيا او د ژبپوهني پيلتيا له يوه لاسه بل لاس ته کېدله او د زياترو نوو را پيدا سوو ملتوله پاره د ګرامر کتاب ليکنه ياديوې ډيکشنري ترتيبول د سياسي ارمان اعلاميې او څرګندوني وې .

لکه ميولر Muller چي ويلي دي ژبه د بشريت د ټول تاريخ يو ژوندی او ګويا شاهد دى . دى زياتوي چي په دې ډول به ژبه د بشريت د يوه يو موټي او ډله ييز ګروپ يا په بل عبارت يوه ملت ژوندی او ګويا شاهد هم وي . کله چي ميولر وايي ، په معاصروخت کي د ځينو ډېرو رسامونکو ټولنيزو او سياسي لانجود حل له پاره ژبپوهني ته مراجعه سوې ده ، په حقيقت کي يې د ژبي د مطالعې پر سياسي رول باندي تبصره کړې ده . دغه رول دواکمنو کورنيو او دهغوی د تړونونوپه ګټه لوبېدلی نه دى بلکي دهغوی پر ضد يې د ملتونو او ژبو په ګټه عمل کړی دى . دنونسمي پېړۍ په دغه عصر کي دغي مفکورې ډېره وده وکړه چي ژبه ملي هويت او تشخص منعکسوي . د مثال په توګه G.F.Graham د ژبي د رول او اهميت په باب داسي څرګندوني لري :

ژبه د يوه ملت د تمايلاتو او عادتونو څرګنده څېره ده او د دوی د پوهي او احساساتو ډېر غوره محک دى . که دا تشرېح ومنله سي نو طبيعي نتيجه يې دا راوړي چي دا ولس او دهغو د ژبي تر منځ اړيکي دومره سره نژدې دى چي يو يې بايد د بل له مخي وپېژندل سي . ژبه دا ولس دخوی او خصلت وروستي يادګار دى . دى ورپسې زياتوي چي ژبه د يوه ملت له يووالي سره په څو څه توګه تړلې ده .

G.P.Marsh ليکلي دي: څرگنده ده چې د يوه اولس د يووالي له پاره د ژبې يو والى اساسي توکى دى. د ملت په جوړښت کې د ژبې اشتراک د دين او حکومت تر اشتراک زيات غښتلى عنصر دى. د يوې ژبې همزمانه ملتونه که هرڅو د عقايدو او سياسي تشکيلاتو د توپيرونو له امله د شکل له مخې سره بېل سوي وي، خو په اصل کې يو کلتور، يو ارمان او د حوادثو په مقابل کې يو راز عکس العمل لري.

۱) (توني کراولي په ليورپول کې زېږېدلى اولوى سوي دى. د اکسفورډ، سوت ټامپټن، رتجرز، بارسيلونا او سانډياگو په پوهنتونو کې درس لوستی دى. اوس (۲۰۰۵م کال) د مانچسټر پوهنتون د انگليسي ژبې پروفيسر دى. دده په ليکلو آثارو کې (Proper English?)، Language in History، Standard English and The and The Politics of Language in Northern Ireland او (Politics of Language) د يادونې وړ دي.

د همدې عنوان مطالب د توني کراولي د Standard English & the Politics of Language د کتاب له دوهم چاپ د ۵۲ - ۵۷ مخونو څخه اخيستل سوي دي.

لهجه dialect څه ته وايي؟

لهجه د خبرواترو طرز ياد خبرو د افادې يو ډول دی. لهجه ته په انگرېزي کې dialect وايي چې د يوناني لغت dialectos څخه مشتقه کلمه ده او د يالکتوس د خبرو کولو طريقې ته ويل کېږي. لهجه د يوې ژبې محلي نوعه هم بللای شو. لهجه ته فرېزيو لوجي phraseology هم ويله سوې ده (۱) او هغه هم د افادې د څرگندولو لاري ته ويل کېږي.

لهجه پر جغرافيايي ماحول سربېره په ټولنه کې د يوې ژبې د ويونکو له ټولنيز او اقتصادي دريځ سره هم بدلون مومي. د کليوالو لهجه، د بزگرو لهجه، د مامورينو لهجه، د اشرافو لهجه، او نوري ډېري لهجه يې په مثالو کې راتللاي سي.

د ژبې پوهان په دې عقیده دي، چې د ژبې لهجه هغه وخت منځ ته راځي چې ويونکي يې له خپل اصلي او طبيعي ټاټوبي څخه د بېلابېلو ټولنيزو، اقتصادي، سياسي او نظامي عواملو له امله نورو سيمو ته ولېږدېږي او هورې د نورو ژبو په گاونډ کې واقع سي او د نورو ژبو او ثقافت تر اغېزې لاندې راسي. د ځينو لهجو د انکشاف لپړه دومره پسې اوږده سي، چې يوه بله ژبه منځ ته راوړي.

(۱) ټوني کاو لي ۸۳ مخ

د ژبو کورنۍ

ژبپوهانو د انسانانو د بېلابېلو نژادونو، قومونو او ملتونو ژبې سره مقایسه کړې دي او هغه یې پر کورنیو باندې سره وېشلي دي. د ژبو دې راز مقایسې ته comparative method وايي. ددې مقایسې په نتیجه کې دوی ته څرگنده شوې ده چې په ځینو ژبو کې لغتونه یوله بل سره ورته ښکاري او له دې څخه داسې نتیجه راباسې چې دا ژبې په یوه واحد ژبنۍ کورنۍ پورې اړه لري. دوی هڅه کوي چې ددې ژبنۍ کورنۍ مبداء ژبه پیدا کړي. دغه مبداء ژبه زیاتره فرضي hypothetical ژبه وي ځکه دهغې دسته والي د ثبوت له پاره پوره اندازه لیکلې مواد په لاس کې نه وي (۱). په ژبنيو کورنیو کې یوه دهندو اروپایي Indo-European ژبو کورنۍ ده. دهندو اروپایي ژبو مفهوم وارد واره دوو تنو وروڼو جرمن ژبپوهانو ویلیام ګریم او جیکب ګریم نړۍ ته اعلان کړ. په دې وروڼو کې جیکب ګریم دیو قانون پر کشف باندې بریالی سو، چې وروسته د ګریم د قانون په نامه مشهور سو (۲). ګریم پخپل قانون کې وښودله چې انګلیسي، جرمني، لاتیني او داروپا ډېرې نورې ژبې په یوه کورنۍ پورې اړه لري او دا کورنۍ وروسته دهندو اروپایي کورنۍ په نامه یاده سوه. پوهانو ته لا دا خبره ښه پوره معلومه نه ده چې دهندو اروپایي ژبو مبداء چیرې ده (۳). پښتو د همدې کورنۍ د آریانۍ څانګې په ختیځ ښاخ اړه لري.

۱) (الستیریتید ورلډ انسایکلوپیډیا - دیارلسم ټوک - ۳۰۳۱، ۳۰۳۳ مخونه - نیویارک)
 ۲) (جیکب لودویګ ګریم Jakob Ludwig Grimm (1785-1863) او ویلیام کارل ګریم

Wilhelm Karl Grimm (1786-1859) دوه وروڼه وه چې څه د پاسه دوه سوه کاله وړاندې په جرمني کې اوسېدله. دوی پر جرمني فولکلور باندې ډېر کار وکړ او د فولکلوريکو کیسویو مجموعه یې راغونډه کړه چې نن Grimm's Fairy Tales نومېږي. دا کیسې په ټوله نړۍ کې شهرت لري خو په وروستیو کلونو کې د کیسود کرکټرونو د خشن توب له امله تر انتقاد لاندې راغلي دي. (وګ: الستیریتید ورلډ انسایکلوپیډیا - لسم ټوک - ۲۴۲۷ مخ)

۳) (هماغه اثر - ۲۷۴۲ مخ)

۴) (ویکیپیډیا Wikipedia د ایره المعارف - دانټرنیټ په حواله

ليکدود

د ليکلو (writing) عمليه پريوه وسيله باندي د کرکټرونو (تورو) کيندل يا کښل دي. له دې فعاليت څخه مراد د لغاتو او نورو هغو جوړښتو سره اوډل يا ثبتول دي، چي د يوې ژبي نمايندگي کوي. داوډلو او ثبتولو له پاره له ټايپ څخه هم کار اخيستل کېږي خو د ليک دقيق ماهران ټايپ کولو ته د ليکلو عمليه نه وايي. د دوی په نزد ليکل (writing) او ټايپ کول (typing) د يوې سره بېلي عمليې دي. په نړۍ کي د ليکلو اساسي سيستمونه پر څلورو برخو وېشل سوي دي: لوگوگرافي، سيلابي، الفبايي او شکلي. په دې ټولو کي يې زموږ د بحث وړ برخه الفبايي سيستم دی. الفبي د سمبولونو يو مجموعه ده چي هر سمبول يې د ژبي د يوه فونيم (رغ) نمايندگي کوي. بشپړي الفباوي هغه الفباو ته ويل کېږي چي داړوندي ژبي ټول اوازونه او حرکتونه په پشپړه توگه سره تمثيل کړلای سي. يعنې که يوه ليکونکي ته د يوه لغت تلفظ ورکړه سي، دی يې د ليکلو تر عهده ووتلای سي او که يوه لوستونکي ته يولیکل سوی لغت وړاندي سي، دی يې د تلفظ کولو تر عهده ووتلای سي. (۱) د سيمبولونو يا الفباوو په واسطه د يوې ژبي تمثيل ته د هغې ژبي ليکدود وايي. څرنگه چي د يوې ژبي اوبلي ژبي ترمنځ او دغه راز په يوه ژبه کي دننه د بېلابيلو لهجو ترمنځ د پخوانو توپير سته، ځکه نو ليکدودونه هم توپير سره لري. هر څومره چي د يوې مشخصي ژبي د لهجو د ويونکو ترمنځ راشه درشه او نور ټولنيز او کلتوري اړيکي سره نژدې کېږي، هغومره يې د واحدې ژبي او واحد ليکدود له پاره زمينه برابري.

د يوې ژبي د ليکني سيستم (ليکدود) تل د هغې ژبي د ويونکو د اړتياوو پر بنسټ بدلون او انکشاف مومي. کله کله دوخت په تېرېدو سره د سمبولونو په شکل کي هم بدلون راځي. له همدې امله دی چي د يوې ليکلي نسخې د انکشاف د څېړني له لاري هم داړوندو ويونکو د اړتياوو په باب معلومات تر لاسه کولای سو او هم يې دوخت په اوږدو کي د بدلونونو په څرنگوالي پوهېدلای سو. د همدې حقيقت له امله بايد د متونو په ثبت او خپرولو کي د خطا د سليقې يا لهجې په خاطر بدلون رانه وستل سي ځکه که دا کاروسي، متون مسخه کېږي او د ژبي د تاريخي مطالعې په څېړنه کي څېړونکي بې لاري کېږي او پر خپله څېړنه باندي غلطې نتيجې بنا کوي.

د الفبي تاريخي سابقه لرغوني مصر ته رسېږي او پيل يې د ۲۷۰۰ ق م څخه رانېول کېږي. لرغونو مصريانو د هير و غليف د دوه ويشتو سمبولو په ايجاد او انکشاف سره د خپلي ژبي کانسونينټونه را پېژندلي دي. د ليکدود د تاريخچې او د ليک د ډولونو څېړنه زموږ تر بحث و تلې ده

۱) (ارواښاد پوهاند ډاکټرالهام ليکلي دي: د پښتو په اوسني ليکدود يې سيستم کې د هرکانسو نانتې ږغيز واحد (فونيم) له پاره يو خاص ليکدود يې واحد (گرافيم) شته او کومه ستونزه په کې نه احساسېږي. مگر د پښتو د ږغيز سيستم جوړښت واولي ږغيز واحدونه لري خو د ليکدود په سيستم کې يې يوازې پنځه گرافيمونه موندلای شو. له بلې خوا پښتو ځينې داسې ږغونه هم لري چې له دوو واولونو څخه ترکيبېږي او په ليکدود کې گرافيمونه ورته نشته او د پښتو د ليکدود ستونزې له همدې کمبوتيو څخه راولاړېږي .
(وگ: د خان شهيد ياد - ۷۴ مخ)

د پښتو ليکدود پرون او نن

د پښتو الفبې د منځ ته راتگ پر خبره باندي کورني او بهرني پوهان په يوه خوله نه دي. او د دې لانجې تاد او پردغه حقيقت باندي ولاړ دى چي د ليک مرحلې ته د پښتو ژبي درسېدلود وخت په باب موږ پوره مدارک په لاس کي نه لرو. د ليکدود پر سر باندي په اوسنۍ زمانه کي لانه توافق او يو لړ نور عيني واقعيتونه د دې خبري ښکارندويي کوي چي پښتنو دي تر نورو گاونډيو وروسته ليک ته اړتيا موندلې وي. د دې موضوع تفصيلي خپرنه موږ له خپل هدف څخه ليري کوي. د پخوانيو روايتو او اوسنيو خپرنوله مخي د پښتو الفبې ايجاد، ياپه يوه روايت سمول د غزنوي سلطان محمود (۳۸۷-۴۲۱ هـ ق) زمانې ته رسېږي. داروايت د خيراللغات د مولف قاضي خيرالله نونباري له خوا د نوموړي کتاب په

مقدمه کي (د ۱۹۰۳ ع چاپ) بيان سوي او وروسته عام سوي دى. قاضي خيرالله د دغه روايت نه راوي ښوولى دى او نه يې هم ماخذ، چي خپرونکي دي دنورو خپرنوله پاره ورته مراجعه وکړي. علامه رشاد (۱۳۰۰-۱۳۸۳ هـ ش) د دغو روايتو تريادوني وروسته د پيرروښان بايزيد (۹۳۱-۹۸۰ هـ ق) هغه ادعا رانقلوي چي وايي پر عربي تورو باندي د پښتو تورو زياتول دده (بايزيد) کارنامه ده. (۱) د پښتو تورو په جوړولو کي دروښان پيردغه ادعا دده يو پياوړي مريد او پيرو دولت لوانې په دغه بيت سره تاييد کړې ده:

افغاني لفظ مشکل و، لوست کوېښ نه شه ورته وشوه، کنده ديارلس حرفونه

د پښتو د اتوري دروښان پير د لوی عقيدوي او سياسي مخالف اخوند دروېزه ننگرهارې (۹۳۹-۱۰۴۸ هـ ق) له خوا هم کار سوي دي اوله همدې استعمال څخه گيورگ مارگنسترنې (۱۸۹۲-۱۹۷۸ ع) داسي نتيجه اخيستي ده چي گويادر وښان پير پورتنۍ ادعا حقيقت نه لري (۲). که د غزنوي سلطان محمود په وخت کي د پښتو الفبې په باب غښتلي اسناد تر لاسه هم سي، له دې حقيقت څخه سترگي نسي پټېدلای چي د غي الفبې دايجاد له زمانې (پنځمي هجري پېړۍ) څخه بيا دروښان پير تر وخته (لسمي هجري پېړۍ) پوري منظم او پرله پسې تداوم نه دى موندلى او که يې موندلى هم وي، زموږ په واک کي داسي اسناد نسته چي له هغو څخه دي د دغه تداوم دسته والي په باب داستدلال له پاره کارواخلو. د موجودو اسنادوله مخي د پښتو الفبې مستند ليکلى ثبت چي وروسته يې زموږ تر زمانې پوري له ډېرو بدلونونو سره پرله پسې تداوم موندلى دى، د خيرالبيان ليکدود دى چي زموږ په خپرنو کي ورته روښاني ليکدود ويل سوي دى. روښاني

ليکدود د دغه غورځنگ په نشراتو او شعري دېوانونو کې پالل سوئ دئ او په دغه ليکدود باندې ليکلي سوي نسخې د پښتونسخوپه زېرمو کې موندل کېږي. ترروښاني ادبياتو، چې مرادمي دروښاني غورځنگ د پيروانو دېوانونه دي، په هاخوازموږ په لاس کې اوس داسي کومه خطي نسخه نسته چې دغه ليکدود دې يې پاللې وي.

دروښان پيرلوی مخالف اخوند دروېزه او دهغه پيروان ځان ته خپل پښتوليکدود لري چې په خپله نوعه کې خويو جلالليکدود ورته ويلاي سو، مگر له روښاني ليکدود سره يې په ځينو برخو کې ورته والی ليدل کېدای سي.

تر دغه ليکدود وروسته نو زموږ مخي ته د خوشحال خان خټک ليکدود (ځنځيري ليکدود) راځي. داليکدود د خوشحال خان خپل ايجاد دئ. دده خپل آثار او دده د زامنو او لمسيو آثار په دغه ليکدود ليکل سوي دي او څېړنې يې ترروښاني ليکدود ځکه زيات دئ، چې د خوشحال خاني غورځنگ ادبي ايجادات ترروښاني غورځنگ زيات او پراخ دي. د خوشحال خاني ليکدود يوه وروستۍ بيلگه، چې دده تر عصر ډېر وروسته دده د کورنۍ د يوه پردېس غړي دوست محمد خټک په قلم را پاته ده، د بحر العلوم (۳) خطي نسخه (د ۱۲۹۰ هـ ق کال خطاطي) ده. په دې نسخه کې دوست محمد خټک خپل قبيلوي نوم (تخلص) په خوشحال خاني ليکدود ليکي او د خټک کلمې د (ت) پر ځای (ط) کاري او ترلاندې (۴) ورته ږدي.

د پښتوليکدود د تاريخي سير څېړونکي د پتي خزاني او د دغه عصر د ليکدود په باب هم ږغېږي. خو څرنگه چې د پتي خزاني دغه اوسنۍ نسخه په ديارلسمه هجري پېړۍ کې خطاطي سوې ده، ځکه نو دهغې له رويه د اصلي نسخې د ليکدود په باب تبصره کول ماته مشکله ښکاري.

خو دهغو نسخوله مطالعې څخه چې دغه عصر ته نږدې يا تر هغه وروسته ليکل سوي دي، داسي ښکاري چې د خوشحال خاني ليکدود تر اغېزې لاندې چې ليکلي سوي نه وي.

خو دا خبره مو بايد په ټينگه په پام کې نيولې وي چې له خطي نسخو څخه په يوه عصر کې د مروج ليکدود يا پخپله د ليکوال يا شاعر لخوا کار سوي ليکدود معلومول ډېره گرانه خبره ده. ځکه خطاطان د نسخوپه کاپي کولو کې خپله ځاني سليقه او خپله لهجه هرو مرو داخلي (۴).

په افغانستان کې داميرشير عليخان تر زمانې پورې چې د پښتو کوم ليکدود په لږو ډېر بدلون سره رواج درلود، هغه ليکدود دئ چې په مشخصه توگه له احمد شاهي عصره راهيسي په پښتوليکنو کې پالل کېدئ. دې ليکدود کومه معياري بڼه نه درلوده او ترزياتي اندازې پورې د هر ليکوال او شاعر په سلیقه او برداشت پورې تړلې و.

په شلمه پېړۍ کې چې افغانستان ته د تجدد او مدنيت پالنې اغېزې د امير حبيب الله خان (سراج

الملت والدين) په پاچهۍ کې د سراج الاخبار د خپرونو له لاري ورسېدلې، نو پر څنگ يې د پښتون نشراتوله پاره عيني زمينه برابره سوه. سراج الاخبار په لومړي سر کې په سنگي چاپ خپرېدئ او وروسته چې د عنايت مطبعه په کابل کې تاسيس سوه (۱۹۱۱ع)، سراج الاخبار هم په حروفې تورو خپل نشرات پيل کړل. دا توري پارسي توري وه او پښتو مضامين او اشعار يې هم په همدې تورو خپرول. ځکه نوموړې ددغي دورې پر پښتوليکدود باندې د سراج الاخبار د نشراتو پر بنسټ نه سوږغېدلای. موږ ته معلومه ده چې په سراجي عصر کې د حبيبيې مدرسې له پاره د پښتو درې کتابونه د مولوي صالح محمد په قلم ليکل سوي دي. دا کتابونه اوس زما سره نسته خو پخوا مي تر نظر تېر کړي وه. په هغو کې لومړی پښتو کتاب د بناغلي عبدالکريم بريالي (د پښتوليکدود) په نامه پخپل نوي چاپ سوي اثر ۱۰۵ مخ کې په لنډه توگه معرفي کړی دی. ماته ددغه کتاب په باب د بناغلي بريالي له بيان او خپلو مشاهداتو څخه څرگنده سوه چې د کتاب ليکدود له هغه رسم الخط سره ورته دی، چې وروسته د امانې عصر په (مرکه د پښتو) کې هم منل سوی او تاسې به يې په راتلونکو کړنو کې تفصيل ولولئ.

داميرامان الله خان په روښانه دوره کې د پښتوليکدود له پاره منظمه رسمي هڅه دهغي ټولني له خواله سره راپيل سوه، چې مرکه د پښتو نومېدله (۵).

مرکه د پښتو تر ۱۳۰۲ هـ ش کال دمخه منځ ته راغلې وه اولومړی رئيس يې مولوي عبدالواسع خان کاکړ او تر هغه وروسته يې دوهم رئيس عبدالرحمن خان لودين و. دې مرکې دوولس تنه غړي درلودل او د وخت په اساسي قانون (نظامنامه د تشکيلات اساسی افغانستان) کې يې په درجېدلو سره رسمي او قانوني بڼه موندلې وه. ددې مرکې وظيفې د پښتو ژبې د قاعدو جوړول او د درسي کتابو ترجمه کول او نقلول وو (۶). د بناغلي رفيع صاحب د څېړنې له مخې، دې مرکې چې د پښتو الفبې له پاره کوم ليکدود ټاکلی و، له اوسني مروج ليکدود سره يې زيات توپير نه درلود. يوازنی توپير يې دا و، چې د (خ) ښځه له پاره يې د (ح) گرافيم ته يو ټکی پرسر بل په غېږ کې ورکاوه. له هغو بېلگو څخه چې بناغلي رفيع صاحب د (يوازينۍ پښتو) له کتابه راخيستي دي، ښکاري چې مرکې د کندهارۍ لهجې ځانگړتياوي منلي وې. چې تفصيل به يې تاسې په راتلونکو پاڼو کې ولولئ.

د ليکدود کوم اصول چې (مرکه د پښتو) ټاکلي وه، په طلوع افغان اخبار کې هم په لږوډېر توپير سره تعقيبېدل. خوبل چاپي د پالو هڅه نه کوله او ترډېرې اندازې د کاغذ پر مخ پاته سوي دي. (۷)

مرکه د پښتو د امانې دورې له ختمېدو سره پای ته ورسېده. کله چې په هيواد کې ترسوقي انارشۍ وروسته دولتي نظم د اعليحضرت محمد نادر خان او دهغه د غښتلو وروڼو په موټه ټينگ

سو، ورسره سم یې په کابل کې د (انجمن ادبی) تر جوړېدو (۱۳۱۰ ش) یو کال وروسته په کندهار کې د پښتو انجمن خښته کښېښووله سوه.

د پښتو ادبي انجمن د ۱۳۱۱ ش کال د لیندۍ په نهمه نېټه د کندهار ولایت په عامه سلامخانه کې د وزیر محمد گل خان مومند په وینا پرانیستل سو. نوموړي په خپله پرانیستونکې وینا کې د انجمن دندې داسې بیان کړې:

۱- انتشار د یوه مجله علمي او ادبي او اجتماعي او تاریخي چی د پښتانه د شان سره ښایي او مناسب د دغه کام او ژبی یی .

۲- جمع او تدوین د لغات متفرقه د پښتو په هر کام او هر کلی کی د پښتنو چی هر چیری وی او دفع او ورکول د مفهوم دا اختلاف د لغات چی بلا اندیشه د کوم مصیبت څه په میانخ کی وی یا پیدا شی.

۳- جمع کول او ټولول د ادبی کتابونو د پښتو، چی مطبوع یا غیر مطبوع وی او تشویق د تصنیف او تالیف د داسی آثار ادبیه.

۴- ترجمه د درسی کتابونو چی په موجب د پروگرام رسمی د وزارت معارف د افغانستان په مدرسو او مکتبو کی ویل کیږی.

۵- ترجمه او تالیف د نور مفید علمي او فنی او تاریخي او غیره کتابونه عصری دهری ژبی چی وی په شرط ددی چی خلاف د عقاید اسلامی د مسلمان ملت د پښتون او مخالف د سیاست د حکومت مستقله د افغانستان نه وی.

۶- تاسیس دیو (ملی کتب خانه د پښتو) او هم ضمناً د هغه کتابونو چی د پاسنی مطالبو د پاره مفید وی.

۷- په ذریعه د نشر د ((مجله ادبی)) جلب توجه د تمام ملت ودی خواته او حاصلول د نیک بینی په نسبت د ((پښتو)) (۸).

د انجمن په دندو کې د لیکدود په باب مشخصه یادونه نه ده سوې خو د انجمن له نشراتو څخه څوک معلومولای سي چې د لیکدود یوه ټاکلې لار یې تعقیبوله او ښاغلی بریالی وایي چې "... د لیک په انداز کښی لږ بدلون راوستلی ... (۹). ښاغلي رفیع په ژبپالنه کې د انجمن د تشکیلاتو او نشراتو په باب ښه پوره څېړنه کړې ده خو د لیکدود په باب یې څه نه دي ویلي .

د کندهار د پښتو ادبي انجمن په ۱۳۱۲ ش کال د کابل له ادبي انجمن سره یوځای سو او د دواړو له ترکیبه څخه پښتو ټولنه منځ ته راغله.

پښتو ټولنه د ۱۳۱۲ ش کال د ثور په لومړۍ نېټه تاسیس سوه. دې ټولني خپل کار او وظایف تر خپلو مخکښو انجمنونو منظم او پراخ کړل او هغه په دې ډول وه:

- ۱- د افغانستان د تاریخ تدوین او د افغانستان په تاریخي څرنګوالي له هره پلوه پوره ، پوره رڼا اچول
- ۲- ژبي او ادب ته تحول او ترقی ورکول ، ملی آثار (فولکلور) د وطن له هره ګوته راټولول او نشرول.
- ۳- د یوې عصري او عملي ژبي په حیث د پښتو ژبي د راژوندی کولو او تدوینولو کار.
- ۴- د کابل مجلې او کالنۍ او نورو وطنی جرائدو په واسطه ادب او ژبی ته ترقی ورکول او جهان ته په یو ابرو مند صورت د افغانستان معرفی کول. (۱۰)
- په ۱۳۳۳ ش کال د پښتو ټولنې په اهدافو او وظيفو کې یو ژور بدلون راغی او د نویو وظيفو په لړ کې یې د پښتو ژبي د لغاتو او قواعدو تدوین ، د ضرورت له مخې د نویو اصلاحاتو او لغاتو وضع کول ، ادبي او لغوي څېړنې او د پښتو په لسانی علومو پورې مربوط آثار لیکل او خپرول شامل سول. (۱۱)
- پښتو ټولنه د هماغه پیل څخه د لیکدود د یو کولو په لټه کې وه خو د دغه هدف د ترسره کېدو له پاره یې لومړنۍ منظمه هڅه تر خپل تاسیس پنځه کاله وروسته د ۱۳۲۱ ش د جوزا په میاشت (۲۱ می ۱۹۴۲ ع) د یوې غونډې په ترڅ کې چې دهیواد ۲۵ تنه پوهان او لیکوال پکښې راغونډ سوي وه ، پر یو ویشتمو اختلافي موادو باندې تریب بحث وروسته فیصله وکړه . تردې فیصلې شپږ کاله وروسته یې بیا د ۱۳۲۷ ش کال د سنبلې په اتمه (۳۰ اګست ۱۹۴۸ ع) د افغانستان اولرو پښتنو یوې ۱۹ کسيزې ډلې غونډه وکړه او په هغه کې یې پر یو لږ اختلافي موادو فیصله وکړه . دریمه فیصله د ۱۳۳۷ ش کال د سنبلې په ۲۵ مه (۲۷ اګست ۱۹۵۸ ع) د افغانستان ، پېښور او پښتنو لیکوالو او پوهانو په ګډون غونډه وکړه او د لومړۍ فیصلې پر څلورو موادو یې له سره بیا غور وکړ او د نورو ۷۳ موادو پر سربېرې موافقه سره وکړه .
- په دې فیصلو کې د پښتو الفبې پر سرله (ښ - نږ) پرته نور اختلاف نسته او هغه هم په ټولو فیصلو کې (ښ) ټاکل سوی دی . په لومړۍ فیصله کې په (لاږ - ولاږ) کې د (ولاږ) شکل فیصله سوی دی او په دوهمه کې دواړه صورتونه منل سوي دي . په لومړۍ فیصله کې په (لڅ - لوڅ) کې (لڅ) فیصله سوی دی خو په دریمه فیصله کې بیرته په (لوڅ) باندې تعدیل سوی دی . په لومړۍ کې په (مونږ - موږ) کې (مونږ) فیصله سوی و ، خو په دریمه کې دواړه منل سوي دي . دغه راز په ټولو فیصلو کې (ښ - غښ) دواړه شکله منل سوي دي . په لومړۍ فیصله کې د ارواښاد الفت د کتاب په حواله د (شو ، شي ، شته ، ...) اشکال منل سوي دي خو د ښاغلي بريالي د کتاب په ۱۱۲ مخ کې ورته کښل سوي دي (دواړه صحیح دي) خو د دوهمې فیصلې په برخه کې یې دغه اختلاف ته (دواړه) قیدنه دی وراچولی (۱۱۵ مخ) . زمالاس اوس اصلي فیصلې ته نه رسېږي چې د دغه اختلافي روایت حقیقت څان ته معلوم کړم .

ددې فیصلو ټول اختلافي مواد راوړل دلته لازم نه دي اولو ستونګي یې داروا بنادګل پاچا الفت په (لیکوالی، املاء و انشاء) نومي اثر کې او دغه راز د ښاغلي عبدالکریم بریالي (د پښتولیکدود) په نامه کتاب کې لوستلای سې. لکه وړاندې چې مې مثالونه راوړل، په دغودو و کتابو کې راغلي فیصلې یوله بله توپیر سره لري.

د لیکدود په برخه کې ددې فیصلو تطبیقي اړخ په افغانستان کې تر یوې اندازې عملي سوځکه چې یوازې مرکزي دولتي ملاتړ ورسره موجود و. خو تر کومه ځایه چې ماته معلومات سته په لرو پښتنو کې د آزادو مطبوعاتو والي ددغو فیصلو په تطبیق کې خنډونه اچول او عملي اړخ یې نن لاهم کمزوری ښکاره سوی دی.

زموږ معاصر ژبپوه دوکتور زیار صاحب دغو فیصلو ته د اهمیت په سترګه نه ګوري او وایي چې^۱ پخوا به په پښتو ټولنه یا پښتو مرکز کې داسې کار کېده چې لاس به پورته کېده، که به دکندهاریانو لاسونه زیات شوه دکندهاریانو پښتوبه شوه، که به د ننګرهاریانو د زیات وو، دهغو به شوه. خو موږ د اکاډرېک پرېښوده... زموږ له پښتو ټولنې او بیاستر انسان محمد گل خان سره د اتوپیرو چې هغوی لومړی غوښتل چې د لاس په پورته کولو او ریفرنډم له لاري یو سټندېرډ لیکنی فورم پیدا کړي او په تېره بیا وزیر محمد گل خان د خلکو په څولو کې ژبه ورسموله، دا امکان نه لري ... (۱۲)

په افغانستان کې د کره پښتو ژبې د غورځنګ تر منځ ته راتګ وروسته د پښتو ټولنې په فیصلو کې لاسونه ووهل سول او د (شو، سو، ...) فیصلې خوږې د پښتو ستورولو له خوا لاهم ماتې سوي. او د اکاډرېک د حقیقت ښکارندويي کوي چې د فیصلو پروخت درایو اتفاق نه و او د پوهاند زیار صاحب خبره پر ځای ده.

د پښتولیکدود په باب وروستی فیصله د باره ګلۍ د سیمینار فیصله ده. داسیمینار په ۱۹۹۲ع کال په باره ګلۍ کې د پښتونخوا او افغانستان د مهاجرو لیکوالو په ګډون جوړ سو. د سیمینار د منځ ته راتګ زمینه دهغو ټولنیزو او کلتوري اړیکو له امله برابره سوه چې په افغانستان کې د شور د بخولي (فاجعې) له خاطر په پاکستان ته د افغانانو د ډله ییزه مهاجرت وروسته د لرو او برو پښتنو تر منځ ټینګې سوي وې. په دې سیمینار کې د تېرو فیصلو ځینې مواد تعدیل سول او د ښاغلي رفیع صاحب د خولې خبره ده چې په مجموع کې هغه لیکدود ترې پرې اندازې ومنل سو چې په افغانستان کې پالل کېدئ. داسې ښکاري چې د سیمینار له نتایجو سره ځینو پوهانو، چې په سیمینار کې یې برخه نه وه اخیستې، په ځینو برخو کې موافقه نه درلوده. د پېښور نامتو لیکوال ارواښاد قلندر مومند خوله لومړي سره د سیمینار پر ضد و. ځکه ده خپل ځان ته

نوی لیکدود را ایستلی و او کتابونه یې (پټه خزانه فی المیزان او خیرالبیان او نور) هم په خپاره کړي وه. پوهاند دوکتور زیار صاحب د باره ګلۍ فیصلو ته انتقادي نظر لري او لیکي چې په دې سیمینار کې ځینې منلي او عامي سوي سموني بیرته باطلې سوي دي. لکه عربي ټول پوړیونه په اړه بڼه لیکل لکه قميص، طمع، شمط، نیم کانسو نینټي (معدوله) و اونه لیکل لکه په خله (خوله)، گټ (ګوټ) ... کې، همدارنګه د پښتو اوږده یا مجهول (و) پر ځای له پېښ (ضمې) او اوږدې یا مجهولې (ې) پر ځای له زېر (کسرې) کار اخیستل لکه په گمان (ګومان)، رمان (رومان) او ګله (ګېله یا ګیله)، ډمو کراسي (ډېمو کراسي) اوله دې ټول سره تر (ک)، (ګ) غوره ګڼل چې یو بې سرو بوله کاردی، ځکه دا څو کوم غبرګون بیز سپمول نه دی چې کړی ور واچول شي او خوشې یو توری پر پښتو اېڅې (الفباء) ورسباری شي چې هم تخنیکي ستونزه (تایپ، کمپوز او پرینټ په اړه) رامنځته کوي او هم اقتصادي او مهالي هغه. (۱۳)

دې سیمینار ته د زیار صاحب ۱۲۲ معیاري آرونه وړاندې سوي وه خو ونه منل سول چې دوکتور زیار له دې بابت خپل ناراضیتوب ښوولی دی. (۱۴)

ډاکټر پالوال د باره ګلۍ له دې فیصلې سره موافقه نه لري چې وایي په پښتو کې (مد) نسته. د پالوال صاحب په عقیده پښتو مد لري او ده د همدې موضوع او یولړنور و خبرو په باب خپل دلایل په تفصیل سره پخپل نوي کتاب (معیاري پښتو-۹۷ مخ) کې راوړي دي.

ښاغلی سرمحقق زلمی هیوادم مل په دې برخه کې مصلحت آمېزه نظر ورکوي او لیکي: ... کومې فیصلې چې د دې سیمینار په نتایجو مرتبې شوې د تطبیق ساحه یې د پخوانیو فیصلو په پرتله ژوره او پراخه وه، خوزه ورسره دا خبره زیاتول غواړم، چې دا فیصلې ځینې تخنیکي مشکلات لري، د دې لپاره چې د تطبیق ساحه نوره هم پراخه شي د افغان، پښتونخوا (سرحد) او جنوبي پښتونخوا (بلوچستان) د متخصصو ژبپوهانو یوه ډله بیا پرې غور وکړي، هغه مشکلات او تخنیکي ګرانۍ چې پکې شته، هغه پکې رفع کړي او بیا یې د تطبیق ساحې ته وړاندې کړي وروسته تردې باید د پښتنود بېلو بېلو سیمو او ثقافتی حوزو رسم الخطونه سره یووي. (۱۵)

ښاغلي هیوادم مل دا تخنیکي ګرانۍ ښوولي نه دي چې کومې دي خود بیان له سیاقه یې ښکاري چې له فیصلو سره یې بشپړ توافق نسته.

د پښتو لیکدود په باب ځینې شخصي او انفرادي هڅې هم سوي دي لکه د شهید خان عبدالصمد خان لیکدو، د وزیر محمد گل خان لیکدود، د قلندر مومند لیکدود او نور. خود دې ټولو لیکدودونو د دهغوی د مخترعینو تروفات وروسته ورتړلي سوي دي.

د لیکدود په ټاکلو کې زه داسې نظر لرم چې موږ باید د پښتو ږغونو (فونیمونو) له پاره

د سيمبولونو پر ټاڪلو فيصلې وکړو، نه د تلفظونو په باب. د مثال په توګه پردې خبره بايد توافق وښيي چې اوږده يا مجهوله (ې) څه راز وليکل سي. په دې برخه فيصله سوې ده چې دوه ټکي دي سرپر سرور ګر ې سي. بس همدافېصله ده. اوس که د ژبې ويونکي په هر لغت کې داوږدې (ې) اړتيا احساس کړي، همدغه شکل به ورته راوړي. موږ که په ليکدو کې دا خبره فيصله کوو چې اوږده (ې) دي په پلاني کلمه کې استعمال سي، دا د ليکدو د سمون نه ده، بلکې د تلفظ اصلاح کول دي. د تلفظ اصلاح کول په فيصله نسي تر سره کېدلای بلکې دهغه له پاره يواږد تدريجي بهير او مشخص ژبني او تاريخي شرايط برابرېدل لازم دي. د ليکدو د پسر د اختلاف اساسي ستونزه همدغه مسئله ده اوزموږ د ژبې متخصصين ورته ډېره پاملرنه نه کوي. د پښتو ټولنې په فيصله کې ويل سوي وه چې شو، شم، شي به ليکو - بخښل، کښېنستل به ليکو - چې، کې، مې به ليکو - ريغ، غږ به ليکو، نور د هر چا خوښه چې هر راز يې تلفظ کوي. سو، سم، سي يې تلفظ کوي او که بخښل او کښېنستل او که چې، کې، مې. د دې عجيبې فيصلې له مخې نو ګوياد (ش) ګرافيم (د س) اواز هم ورکولای سي، (ښ) چې په کومو تورو کې راغلی دی، دانګرېزي په شان ګونګ (silent) کېدلای هم سي او مجهوله (ې) د معروفې (ي) کار هم ورکولای سي. د (ښ) او (ږ) په برخه کې دا خبره پرځای ده چې ليکلی ګرافيم بايد په همدې شکل وي خو په وينګ کې دي هره لهجه خپل داپه پام ونيسي، ځکه دا د عين ګرافيم اوفونيم بېلابېل تلفظونه دي. مګر د (سو) او (شو) په باب دا حکم چې (شو) به يې ليکو، نور د هر چا خوښه چې څه راز يې تلفظ کوي، يوه بې بنياده خبره ده. ځکه (س) او (ش) دوه جلا څغونه او دوه سره بېل ګرافيمونه دي او پښتانه د دواړو په ليکنه اولوستنه کې هيڅ راز مشکل نه لري. دابه يوه ژبني مضحکه وي چې (ش) به ليکو، که يې څوک (س) تلفظ کوي، پروانه لري. که دا د يوې قاعدې په توګه ومنل سي نو آيا په نورو شين لرونکو لغاتو کې به هم دا اجرا وړ وي که يا؟ له بلي خوا چې لهجوته د تلفظ حق ورکول کېږي او د (س) او (ش) په تلفظ کې دوی خپل اختيار لري، نو په ليکلو کې ولي دا حق نه ورکول کېږي. که د تلفظ له پاره د دغه شان حکم په برخه کې ژبني جواز موجود وي، نو ولي يې په ليکلو کې دغه راز جواز نسته. دا کار که څوک دنه پوهېدنې له مخې کوي يايې يو ډبل له مراعته کوي، په دواړو صورتو کې زما په نظر د ژبپوهنې په اصولو کې يوناوړه بدعت دی. د دې پرځای يې معقوله فيصله داده چې د کښېنستل او کښېناستل دواړه شکله دي ومنل سي، چې - مې - کې که چا په مجهوله (ې) تلفظ کول، همداسي دي وليکل سي او که يې په معروفه تلفظ کاوه (د چې، مې، کې) په شکل دي وليکل سي. په دې صورت کې به نو د الفبې يوه ګرافيم ته د تلفظ دوه بارونه ورپه شاسوي نه وي. په انګرېزي ژبه کې د همدې ضرورت له خاطر دې چې colour او labour - color او labor دواړه شکله هم په ورځنيو ليکنو کې کارېږي او هم يې په

ډیکشنریو کې ثبت کړي دي. ما له همدې اسیته دانگرېزي ژبې ډاکسفورډ کوچنۍ ډیکشنری (۱۹۹۸ع کال چاپ) لومړي څلور ردیفونه سرسري وکتل او یوزیات شمېر توپیري ثبتونه مي پکښې وموندل. که مي ټول ردیفونه کتلي وای، د توپیري لغاتو شمېر تر سوو هرو مرو اوښتی. د اتوپیري لغتونه مي داسي سره طبقه بندي کړل:

هغه لغتونه چې بریتانوي او امریکایي لیکنه یې توپیر سره لري:

Arbour	Arbor (US)
Ardour	Ardor (US)
Armour	Armor (US)
Axe	Ax (US)
Behaviour	Behavior (US)
Cesarean	Caesarean (US)
Caesium	Cesium (US)
Calk	Caulk (US)
Cancell	Cancel (US)
Catalogue	Catalog (US)
Caecum	Cecum (US)
Coenobite	Cenobite (US)
Centre	Center (US)
Centreboard	Centerboard (US)
Centrefold	Centerfold (US)
Clamour	Clamor (US)
Colour	Color (US)
Coulter	Colter (US)
Cosy	Cozy (US)
Defence	Defense (US)
Disfavour	Disfavor (US)
Dishonour	Dishonor (US)
Distil	Distill (US)
Dolour	Dolor (US)
Draughty	Drafty (US)

هغه لغاتونه چې (Z) یې په (S) باندې اوښتی وي.

Apologize	Apologise
Atomize	Atomise
Authorize	Authorise
Baptize	Baptise
Bastradize	Bastradise

Canalize	Canalise
Capsulize	Capsulise
Centralize	Centralise
Characterize	Characterise
Civilize	Civilise
Collectivize	Collectivise
Commercialize	Commercialise
Computerize	Computerise
Criticize	Criticise
Customize	Customise

د همدې څلوروردیفونو رېپلا بېل توپيري لغاتونه

Artifact	Artefact
Bail	Bale
Barracouta	Barracuda
Blether	Blather
Bogeyman	Bogyman
Bogey	Bogy
Bond	Band
Botch	Bodge
Boult	Bolt
Brag	Bragg
Burk	Berk
Caddy	Caddie
Calix	Calyk
Carvel	Caravel
Castor	Caster
Combe	Comb
Coney	Cony
Dean	Dene
Dike	Dyke
Dispatch	Despatch
Doyley	Doily
Dryer	Drier
Dryly	Drily

هېڅ انگرېزي ژبې له دې توپيري لغاتو څخه هېڅ يوه ته غلط يا معياري نه وايي. د دواړو ډولونو ثبت

او کارول يې په ټوله معنا اختياري دي .
 موږ که د دوکتور زيار صاحب خبره ژبه دخلکوپه خولوکي وراصلاح کوو، نو په دې هم بايد سر خلاص کړو، چي دا بار مزله ته نه رسېږي. عملي او معقول حل يې هغسي دی، لکه ماچي بيان کړ. په دې صورت کي به له لهجوي اصطکا کونو څخه هم خلاص سوي يو او په بېخايه ناندرو به مو وخت هم نه وي ضايع سوي .
 لهجوي تلفظونه دهغو خپلو ويونکو ته پرېږدئ. که يې د تغير اړتيا او شرايط برابر سول ، هرو مرو بدلون پکښې راځي. زما د خپلي مشاهدې له مخي دېرش کاله وړاندي ماله خپلو پکتيا والو ټولگيو الو څخه د پوهنتون په ليليه کي د خور، مور کلمات د خبر، مېر په شکل اورېدل. اوس يې هغوی پخپلو منځو کي لاهم نه سره وايي. د تلفظ دا سمېده د پښتو ټولني د فيصلو معجزه نه ده بلکه دهغو اجتماعي اغېزو نتيجه ده چي زما پر دغو ټولگيو الو باندي د نورو لهجو له پښتنو سره د گډ ژوند له لاري پرېوتلي وې.
 د کندهار په پارسيبانانو کي زما د وړکتوب پروخت په (غ) باندي د (ق) بدلېدل په ټوله معنا عامه خبره وه. خو اوس دا تلفظ ترزياتي اندازې پوري په تېره بيا په نوي تعليم يافته نسل کي له منځه تللی دی. نه کومه فيصله ترمنځ سوي ده او نه تلفظ په فيصلو باندي بدلون مومي.

۱(خير البيان د کابل چاپ - سريزه - ۲۲ مخ

۲(هماغه اثر ، هماغه مخ

۳(بحر العلوم د ديني عقايدو ، فرايضو ، نصيحتونو ، حکمتونو او اخلاقي ، تاريخي او عرفاني کيسو يوه منظومه مجموعه ده چي زيات وکم شل زره بيته کېږي. د دې کتاب يوازنی نسخه د مولف پخپل ليک د کابل په ملي آر شيف کي خوندي ده. لومړۍ برخه ، لس زره بيته يې د دې قلم چلوونکي له سريزي او حاشيو سره په ۱۳۷۳ هـ ش کي برابره کړې او په ۱۳۸۳ هـ ش (۲۰۰۴ع) کي چاپ سوي ده. په دغه کتاب کي دوست محمد خټک د خان د پېژندلو په باب وايي چي د محمد اکرم زوی ، د کرم خان لمسی او د زمان خان کړوسی دی. په پښتانه شعراء دوهم ټوک کي يې زمان خان د زرنام خان زوی د پايښه محمد خان لمسی د عبد القادر خان خټک کړوسی او د خوشحال خان کړوسی بللی دی. دوکتور عارف عثمانوف په خپل کتاب خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب - ۱۸۱ مخ کي د مرحوم بينوا د پښتونستان نومي کتاب د ۴۱۵ مخ په حواله ، زرنام خان د عبد القادر خان زوی بللی دی .

۴(د دې کار مثالونه دان د پاسه دي او حتی نن ورځ چي د متن برابرولو اصول ټاکل سوي او په

ټولو ژبو کي خپاره سوي هم دي ، د متونو برابر ونکي د شاعري په لهجه کي لاس وهي او په اصطلاح معياري کوي يې . د (په) پرځای (پر) په تنباسي او برعکس يې لاهم . د عبدالقادر خان خټک د پوان په کندهاري لهجه او د احمد شاه بابا ، ميرزا حنان بارکزي ، شمس الدين کاکړ او ... د پوانونه په يوسفزي لهجه خپروي .

۵(زمورليکوال دانوم د پښتو مرکه کاري چي سمه بڼه يې هم داده . خوموږته په کارده چي دځايو ، ټولنو او مرکزو په نومو کي لاس ونه وهو او د چا خبره معياري يې نه کړو . د اکارموبيا بل وخت دنوموړي عصر د پښتو ژبي په گرامري خپرنه کي خطا باسي . د اکټرپالوال په (خوشال خان) باندي د خوشحال خان خټک دنامه بدلول هم د شاعري په نامه کي لاسوهنه بولي او کړي يې . (وگ: معياري پښتو - ۴۳۲ مخ)

۲(رفيع ، حبيب الله ، ژبپالنه - ۸۴ مخ ، ۱۳۲۱ ش ، کابل
۷(په رويداد لويه جرگه دارالسلطنه کابل ۱۳۰۳ چي د پښتو وينا وکومه برخه خپره سوي ده ، په هغې کي د مرکې ليکدود کورټ په پام کي نه دي نيول سوي .

۸(ژبپالنه - ۹۳ مخ د پښتو مجلې لومړي کال د ۱۸ ، ۱۹ مخونو په حواله
۹(د پښتو ليکدود ۱۰۴ مخ

۱۰(وينس - راز محمد - پښتو کتابونه - ۴ مخ - پښتو ټولنه - ۱۳۳۷ ش

۱۱(پښتو کتابونه ۱۲ مخ

۱۲(ښکلامجله - څلورم کال ، دريمه گڼه ، ۵۰ مخ .

۱۳(د پښتو ژبي دودې اړتيا اولارې چارې - ۸۴ مخ

۱۴(ده د سيمينار افغان برخه والوته په انک (طعنه) سره د (لاستکوي) لقبونه ورکړي دي او ځيني نور پښتوري برخه وال يې د (شيخ العلماء) په لقب ټکولي دي (وگ: پښتو - پښتانه ، ۳۱۰ - ۳۱۱ مخونه)

۱۵(تېرماخذ ۲۴ مخ.

معیار — د ژبي د معیاري کولو اړتیا و اړتیا

څرنگه چې موږ پخپله ژبه کې د معیار ټاکلو له پاره په ليري زمانو کې کومه تاریخي او مسلسل له عنعنې نه لرونو مجبور یو چې د نورو ژبو د معیار ټاکلو جریان دخپلي ژبي د معیاري کولو له پاره دلارښود په توګه لومړی زده کړو او بیایې کوزده کړو.

ماته اوس سمدلاسه ددې امکانات سته چې دانګرېزي ژبي د معیاریت پر هڅو باندې څېړنه وکړم او بیا ددغو هڅو په رونا کې د پښتو ژبي د معیاري کولو پر مسئله باندې وږغېږم. ددې څېړنې په ترڅ کې به پخپله د معیار (Standard) مقوله هم لږ وږه پرتشریح سي.

په اروپایي ژبو کې د معیار (standard) مفهوم په بېلابېلو معناوو سره ثبت سوئ دی چې په هغو کې یې لږترلږه دوې اساسي معناوې تر نورو ډېرې څرګندي دي. لومړۍ یې د نظامي سمبول مفهوم دی چې په هغه کې بیرغ، مجسمه ډوله تصویرونه او نور راتلای سي. دغه سمبولونه د جګولو لکړو پر سر دودانیو یا نورو ځایو پر سر ځوړندوي او دیوه معتبر مرکزي ځای دښوولو وظيفه سرته رسوي. دغه ځایونه د فوجیانو د غونډېدو مرکزونه څرګندوي لکه د پاچا دودانۍ، دغتوا شرافویا آمرینو دودانۍ نښانونه. د معیاریا سټنډرډ په دغه راز استعمال کې د عمومیت، یووالي او لږترلږه دیوراز متحد الشکل والي ژور مفهوم نغښتی دی.

د معیار دوهمه معناله لومړۍ څخه بېله ده. په دې معنا کې معیار دیوې اندازې یا وزن یوه نمونه رابښي. د مثال په توګه دا وړدوالي د اندازه کولو فلزي میله (نیم گزی)، د ظرفیت د معلومولو لوبښی، د وزن دښوولو او سپینیزه کتله (کانی) او نور.

یو بل معیار هم سته چې د اصل (original) په معنادنقل (copy) په مقابل کې کارېږي. کاپي په ورځنیو چارو کې دیوه واحد قانوني څرګندونې په توګه کارور کولای سي خواصل ته باید وروستی او نهایي مراجعه وسي. په مثال کې یې د لیک اصل، د کتاب اصل، د فرمان اصل او نور راوړلای سو.

په دې ټولو معیارو کې د اعتبار authoritative، عمومیت commonality، یووالي unity او متحد الشکل والي uniformity مهم مفاهیم په ګډه پراته دي.

په راتلونکو پاڼو کې به ولولو چې دغه مفاهیم څرنگه د معیاري ژبي په اصطلاح کې په کار اچول سوي دي او په دې ترڅ کې به وینو چې انګرېزي لیکوالو څرنگه د معیار اصطلاح له اوولسمې او اتلسمې پېړۍ څخه کار کړې ده او هم به دغه راز هغه هڅې وڅېړو چې په دې اړه د نونسمې او شلمې پېړۍ په ژبنيو انکشافاتو کې سرته رسېدلي دي. خبره به واره پخپله له معیاري ژبي راوښلوو چې څه ته وایي؟

معيارې ژبه څه ته وايي ؟

معيارې ژبه هغه منلې سوې ژبه ده چې د يوه ژبني قلمرو په هره جغرافيايي سيمه کې د پوهېدلو وړ وي. معيارې ژبه د ادبياتو او ميډيا ژبه وي او دا د يوې ژبې هغه ځانگړې نوعه (variety) ده چې قانوني يا يوڅه قانوني درېځ ورکړه سوې وي. ويل کېږي چې دا د يوې ژبې صحيح ترينه لهجه (dialect) ده. معيارې ژبه زياتره (هروخت نه) د يوه هيواد د پايتخت پر ژبه تکیه لري. د ژبې دغه شکل په ځانگړې توگه هغوزده کوونکو ته ورزده کېږي چې غواړي دغه ژبه زده کړي او د همدې ژبې ټول ليکلي متون هماغه د معيار په نامه منل سوې املا او گرامري نورمونه پالي. ځينې په نړيواله سويه منلې سوي ځانگړتياوي چې يوه معيارې ژبه په تشخيص کېږي، دادي: — يو منل سوې قاموس يا قاموسونه چې ټول معيارې سوي لغاتونه او دهغو املاء پکښې درج وي؛ — يو منل سوې گرامر چې د ژبې ټول شکلونه، قاعدې او جوړښتونه پکښې ثبت سوي وي او هم دا خبره پکښې څرگنده سوې وي، چې کوم شکلونه بايد استعمال سي او کوم بايد نه سي؛ — د تلفظ يو معيارې او منل سوې سيستم چې ويونکي ورته د يوه علمي او مناسب تلفظ په سترگه وگوري او دغه راز له سيمه ييزو اغېزو څخه پاک وي؛

— يوه موسسه (institution) چې د دغې ژبې د استعمال چارې پرمخ بيايي او دهغې د استعمال د نورمونو په ټاکلو کې واک (authority) ورکړه سوې وي. لکه د فرانسې اکاډمي Academie francaise يا رويال سپېنېش اکاډمي Royal Spanish Academy چې صلاحيت لرونکي موسسې دي؛

— د يوه داسې منشور يا قانون سته والی چې د دغې ژبې ته د هيواد په قانوني سيستم کې رسمي قانوني ځای ورکړي؛

— په عامه ژوند کې (په محاکمو او مقننه موسسو کې) د دغې ژبې کارول؛

— د ادبياتو يو مرکز درلودل؛

— په همدې ژبه باندې د مهمو مقدسو کتابونو ژباړل چې د ويونکو له نظره سپېڅلي او معتبر وي؛

— په ښوونځيو کې د ژبې د معيارې گرامر او املاء تدريسول؛

— بهرنيوزده کوونکو ته د تدريس له پاره د ژبې دغه ځانگړې بڼه يا لهجه ټاکل. (۱)

د معيارې ژبې منځ ته راتلل د بېلابېلو ژبنيو تجويزونو د برياليتوب نمايندگي کوي. دهغې ټاکل

دامعنالي، چې دهغو سيمو ژبه نور له ارزښته لوېدلې يا غورځول شوې ده، چې له دغه معيار سره توپير لري. ددې خبرې بيا معناداره چې په ځينو هيوادو کې د معيارې ژبې ټاکنه يوه ټولنيزه او سياسي مسئله ده.

د مثال په توګه په ناروې کې دوې موازي معيارې ژبې سته. يوه يې Bokmal نومېږي چې تريوې اندازې پورې د ډنمارکۍ سابقې پر هغه سيمه ييز تلفظ باندې ولاړه ده چې پر ناروې باندې د ډنمارک دواکمنۍ پروخت رواج و، او بله يې Nynorsk نومېږي چې دا بيا د لويديځې ناروې د لهجوله ترکيبه جوړه شوې ده. خوايتالويان چې حتی تر نارويزيانو زياتې يوله بله مختلفې لهجې لري، بيا هم يوه معيارې ايتالوي لري. عجيبه لاداده چې دا ايتالويانو معيارې ژبه دروم پر لهجه باندې تکيه نه لري، بلکې د فلورانس پر لهجه ولاړه ده. په اسپانيا کې هم معيارې اسپانوي د ماډريد پر ګردود باندې نه، بلکې د ډرليري شمالي ولايت Valladolid پروينا ولاړه ده. په ارجنټاين او يوروګواي کې بيا معيارې اسپانوي د دغو هيوادو د پايختو يعني د بونيس آيريس او مونتويډو د لهجو پر بنسټ تدوين شوې ده.

معيارې جرمني بيا د يوه ټاکلي ښار يا سيمې پر اساس منځ ته نه ده راغلې بلکې د څو سوو کلونو په اوږدو کې يې انکشاف کړی دی. د دغو څو سوو کلونو په اوږدو کې ليکوالو هڅه کوله، داسې رازليکنه وکړي چې په يوه پراخه ساحه کې د پوهېدلو وړ وي. د ۱۸۰۰ع کال تر شاوخوا پورې معيارې جرمني يوازي په ليک کې موجوده وه. په دغه وخت کې د شمالي جرمني اوسېدونکو ته، چې د معيارې جرمني ژبې پر خلاف يې د ټيټې جرمني ژبې لهجې ويلې، معيارې ژبه لکه يوه بهرنۍ ژبه داسې ايسېدله او د خارجي ژبې په شان يې زده کوله. وروسته شمالي تلفظ د معيار په توګه ومنل شو او په جنوب کې يې هم خپور وکړ. ورپسې د Hanover^۲ (په شان سيمو کې سيمه ييزه لهجه يومخيزه مړه سوه).

په معيارې فينلينډي ژبه کې د لغاتو اساسي جوړښتونه زياتره د لويديځې فينلينډي لهجې پر بنسټ جوړ شوي دي.

په يوناني ټولنه کې تراوسه لاهم د ويلو يوه معيارې ژبه نه ده رامنځ ته شوې ځکه په يونان کې هره کميونيتي خپل ځان پر نورو ګاونډيو ټولنو باندې د لرغونتوب، وقار، ذکاوت او نورو وړتياوو له مخې لوړه ګڼي. دوی تل د قدرت، ثروت او نفوذ پر ګډۍ يوله بله سيالۍ کوي او دې ته حاضر شوي نه دي چې د حکومت تر قانون په هاخوا دې د ژبې قوانين هم ولري. (۳)

په جنوبي اسيا کي د هندوستانۍ ژبي دوو معياري لهجوته رسمي بڼه ورکړه سوې ده چي هغه دوي لهجې هندي ، د هندوستان رسمي ملي ژبه ، اواردو ، دپاکستان رسمي ملي ژبه اود هندوستان رسمي محلي ژبه ده . په نتيجه کي له هندوستانې ژبي څخه زياتره هندي - اردو مراد وي . نوري معياري ژبي ډېر پرله پېچلي اړخونه نه لري . دپاريس دفرانسوي ژبي تفوق دمعاصر فرانسوي ادب تاريخ په اوږدو کي په پراخه اندازه منل سوې دئ او چاڅه پکښې وييلي نه دي . دبريتانيا په انگرېزي کي معياري تلفظ دلندن ښار دممتازو طبقو پر ژبه باندي ولاړ دئ اودغه راز د انگلستان دښوونځيو دخصوصي بورډ پر sociolect باندي تکیه لري .

دامريکا په متحده ايالاتو کي دامريکايي انگرېزي بېلابېل ډولونه سته خو عمومي امريکايي لهجه رسمي نه ده ځکه په هغې باندي زياتره امريکايان په روانه توگه پوهېږي . په داسي حال کي چي دامريکا دمتحده ايالاتو فيډرال حکومت رسمي ژبه نه لري ، زياترو امريکايي ايالتونو انگرېزي ژبه درسمي دولتي ژبي په توگه ټاکلې ده او په هغو کي لوزيانا ، نيومکسيکو ، هاوايي ، پيرتوريکو ، گوام ، او امريکايي سامووا انگرېزي او يوه بله ژبه درسمي دولتي ژبو په توگه غوره کړي دي . دشمالې ميانا ټاپوگان درې رسمي ژبي لري . عربي ژبه چي دپنځه ويشتو هيوادو رسمي ژبه ده او تقريباً دوه سوه اويا ميليونه تنه ويونکي لري ، دمعياري (ادبي) ژبي پر څنگ يې خورا ډېرې سيمه ييزي لهجې ، چي عاميانه عربي (Colloquial Arabic) ورته وايي ، هم سته . د عربو په نزاد بې عربي ، معياري عربي (اللغة العربية الفصحى) ده . له ادبي عربي څخه يې مراد دقرآن ژبه او په شمالي افريقا او منځني ختيځ کي ډله ييزو رسنيو (ميډيا) ژبه ده . په ميډيا کي ټول ليکلي آثار ، کتابونه ، ورځپاڼي ، مجلې اورازازاسناد راځي . عاميانه يالهجوي عربي له کلاسيکي عربي څخه ټولي راپيداسوي ملي او سيمه ييزي عربي دي چي په شمالي افريقا او منځني ختيځ کي دويلو ورځنۍ ژبي دي . په دغولهجوي ژبو کي ښه پوره اندازه ادبي آثار ، په تېره بيا ډراماتيک ادبيات اوشعرونه سته . خو کلاسيکه عربي دټولو عربي هيوادو رسمي ژبه ده او په ښوونځيو کي هم دا ژبه تدريس کيږي .

دهرهيواد تعليم يافته عرب هم خپله سيمه ييزه لهجه او هم په ښوونځيو کي زده کړې ادبي عربي لږوډېره وايي . د عربي ژبي مصري ، مغربي ، شامي ، عراقي ، خليجي ، اندولسي ، سوداني ، حجازي ، نجدې اويمني لهجې د يادوني وړ دي . تردې لنډو يادونو وروسته به هغه بهرلږ څه په تفصيل سره بيان کړم چي دمعياري انگرېزي دمنځ ته

راتگ تروخته په انگلستان کې تېر سوی دی.

په اتلسمه پېړۍ کې د معیار اصطلاح د انگلستان په هغو ساحو کې ډېره کارېدله چې د ژبې په باب څېړنې او بیانونه پکښې کېدل. دې خلکو معیار ته د یوه ژبني ارزښت په توګه کتل او زیارې ایست چې دغه ارزښت تر لاسه کړي او په ټولنیزه توګه په رسمیت وپېژندل سي.

معیاریت دغه وخت ترزیاتې اندازې پورې د تصفیې او سوچه توب په مفهوم پېژندل کېدئ. سویفت (Swift)، چې داوولسمې پېړۍ د فیلسوف جان لاک John Locke نژدې معاصرو، پخپل یوه وړاندیز کې د انګرېزي ژبې د تصفیې کولو غوښتنه وکړه او څرګنده یې کړه چې دا تصفیې به همېشني وي. ده پردې خبره ټینګار کاوه چې ژبه دې تر یوه ټاکلې حالت پورې تصفیې سي او بیادې نو دغه حالت پخپله دیوه اعتباري معیار په توګه ومنل سي چې دهغه له مخې د ژبې ویونکو ته لارښوونه وسي. دده دغه ټینګار د اتلسمې پېړۍ په زیاترو ژبنيو نظریاتو کې یوه مسلطه موضوع سوه. د سویفت په تعقیب لارډ چسټرفیلډ Lord Chesterfield د انګرېزي ژبې د سوچه کولو او وروستي ځل سمولونځ وکړ. دغه راز یې څرګنده کړه چې ژبه باید دیوه معیار له مخې تصفیې سي چې بیانو دیوې نمونې په توګه کار وکړي. چسټرفیلډ له دې امله ډېر خواشینى و، چې تر هغه ګرېه پورې ولې انګرېزي ژبې کومه ټاکلې معیاري بڼه نه درلوده. خو په دې یې بیازېر بڼه و، چې د معیار له نه سته والي سره سره په انګرېزي ژبه کې د مقدس کتاب هغه ژباړه پرته وه چې King James سر ته رسولې وه. د اتلسمې پېړۍ ګرامریان زیاتره په دې عقیده وه، چې د انجیل همدغه ژباړه ډېره بڼه معیاري انګرېزي ده. په دغه مقدس کتاب کې کار سوي ژبې دوه راز په اعتبار درلود، چې یو یې ژبني اوبل یې دیني و. پردې نظر باندې تر نولسمې پېړۍ پورې لاتریاتې اندازې پورې توافق موجود و.

هیجنسن Higgenson په دې باب لیکلي وه چې د انجیل انګرېزي په عملي توګه زموږ د ژبې معیار دی په هغه کې دنورو زیاتو تاثیراتو تر څنګ د انګرېزي ژبې د ښوونې وسایل سته چې په پرتلېزه توګه یې د دوه نیمو سوو کالو په اوږدو کې بدلون نه دی موندلی. هیڅ یوې اکاډیمۍ یا معتبرې ډیکشنرۍ ددې توان نه دی موندلی چې دغه راز عام سټنډرډ دي منځ ته راوړي، یادي ملت ته دغه شان متحد الشکله لارښوونې وړاندې کړي.

دهیجنسن په استدلال کې دوه ډېر مهم ټکي دادي چې د معیار دواړې معناوي پکښې په پام کې نیولي سوي دي. دی وايي چې د انجیل دغه ژباړه د انګرېزي ژبې معیار دی او ددې معناداده چې دغه معیار ته باید په اعظمي توګه مراجعه وسي. دی انجیل ته په دې خاطر هم د معیار په توګه قایل دی چې هغه دیوې راغونډونکې او یو موټي کوونکې قوې په توګه کار وکړي، د داسې قوې په

توگه چي خلگ ديولر ځانگړو ارزښتوپر شا و خوا باندي راغونډېدلوته رابولي. (۴) هغه څه چي موږته په دې نظرياتو کي په زړه پوري دي ، دادي ، چي په هغه کي د معيار دواړه معناوي په گډه سره کار سويدي . معيار له يوې خوا د داسي يوه ارزښت په توگه راڅرگندسوي دئ چي بايد ترلاسه سي اوبل وارياديوه متحدالشکل عمل په توگه رامنځ ته سوي دئ چي بايد ترسره سي . اوددې پرڅنگ داخبره هم له دلچسپي خالي نه ده ، چي دليکلو او ويلو ژبه بايد سره پتېلېس سي . اساسي پوښتنه داده چي آيا له ژبني معيار څخه مرادي يوه ځانگړې سطحه ده چي په ليکلي ژبه کي ځان بايد ورورسول سي او که يوه ځانگړې سطحه ده چي دويلو په ژبه کي بايد ځان ورورسول سي ؟ ددغي سخرغوتي خلاصول په حقيقت کي يوه ډېره سخته ستونزه ده اوددې ستونزي داوارولوله پاره دهغو هڅو مطالعه ضروري ده چي د معياري ژبي د اصطلاح د کارولو په برخه کي يې د نونسمي اوشلمي پېړۍ له ژبنيو څېړنو څخه څرک ايستلای سو . زه به په دې برخه کي هغه ستونزي وسپرم چي په نونسمه پېړۍ کي انگليسي ژبپوهان ورسره مخامخ سوي وه . په دې ستونزو کي يوه دلېجې اوژبي د تشخيصولو ستونزه وه اود داسي يو مشکل و ، چي حلېده يې اسانه کار نه و .

په انگلستان کي دانگرېزي ژبي د معياري کولو د هلو ځلو په وخت کي دلېجې مسئله يوه جدي موضوع وه . دهغي داهميت او په معيار ټاکنه کي وهغې ته پاملرنه د معياريت د خوځښت د برخه والو په ليکنو او ويناوو کي ډېره توده مسئله وه . مايکل جان (Meiklejohn) خو حتی ژبه يوه لويه لهجه گڼله اولهجه يې يوه کوچنۍ ژبه بلله . (۵)

امريکايي ژبپوه ډوايت ويتني (W.Dwight Whitney) خو دلېجې په برخه کي نور هم پرمخ تللی دئ او وايي په رښتيني معنا سره هر فرد د بل فرد په نسبت بېله ژبه وايي . د ژبي هرويونکي په تلفظ او دلغاتو په درک او استعمال اودغه راز د ژبي په گرامریت grammaticality کي فردي پېچلتياوي او ځانگړتياوي individual quirks & peculiarities ، لري ... د هريوه مفکوره ، چي دلغاتو د استعمال له مخي يې وړاندي کوي ، له بل يوه سره توپير لري . په دغه توپير کي دده دکرکټر ، پوهني او احساساتو ټول فرديت شامل دئ . (۶) خودويتني نظرياتو هم جدي تناقضات درلودل . که دده له دې نظر سره ، چي ويل يې هرفرد د بل فرد په نسبت بېله ژبه وايي ، موافقه سوې وای نو د يوه هيواد د واحدې ژبي درلودل خوييخي له امکانه وتل . ديوي واحدې او متحد الشکله ژبي د پلويانو سره په دغو توپيرونو باندي ښه خلاص و . دوی هڅه کوله چي ددغي ستونزي له پاره يو منلی حل پيدا کړي . دلېجوله پامه ايستل او نفی کول د مسئلې حل ورته نه ښکارېدئ . ددې معضلې لومړی حل دا و ، چي د ژبي يوبشپړ قاموس تدوين سي چي په هغه کي د ژبي ټوله موجوده

زېرمه دهغې له تلفظ سره يوځای خپره سي. دمخه تردې چې دغه رازيو قاموس برابرسي ، دانگرېزي لهجو يوه ټولنه جوړه سوه (۱۸۷۳ع) چې English Dialect Society نومېده اوپه لنډ ډول يې (EDS) بلله. ددې ټولني هدف دهغولغا توراغونډول وه چې نور ورته په معياريت باندي قايل نه وه. ددې پرڅنگ يې دغه لاندي اهداف هم ځان ته ټاکلي وه:

– دټولو هغو کسانو چې دانگلستان په محلي لهجو کي مطالعه کړې وه او هغو کسانو چې دمحلي انگرېزي له مضمون سره دلچسپي درلوده، سره راغونډول ؛

– ديوه عمومي مرکز د جوړېدو له لاري دمحلي لغاتو دراغونډونکو د کارونو خوندي کول خوترهغه وروسته دټولو دغولغا تودثبتولو له پاره مواد برابرسي ؛

– دبېلابېلو هغو ډيکشنريو (collections of Provincial English Words) بيا چاپول ، چې نادري موندل کېدلې يا په لږتېراژ چاپ سوي وې ؛

– دهغو سيمه ييزو لغاتو د مجموعو چاپول چې په هغه وخت کي يې خطي نسخې موجودي وې ؛

– دلغاتو د غونډونکو، زده کونکو او ټولو هغو کسانو له پاره د اطلاعاتي منابعو ماخذونه برابرول چې په دې برخه کي عمومي يا ځانگړې دلچسپي ولري. (۷)

له دې کار سره د پوهانو عمومي دلچسپي پيدا سوه. ماکس ميولر (Max Muller) ترادبي ژبي پر لهجو باندي کارته د لومړيتوب حق ورکړ او وې ليکل:

“... ادبي اصطلاحات مصنوعي دي... د ژبي واقعي او طبيعي ژوند له هغه استبداد سره سره، چې دکلاسيکواو ادبي اصطلاحانو له خوا سوي دي، دهغې په لهجو کي دي... (۸). د ماکس ميولر نظريه که څه هم ډېره استقبال نه سوه خو دهغه د نظرياتو يوه برخه د سټينډرډ ژبي د پلويانو د کار په بهير کي د منلو موقع ومونده.

چي خپلي خبري سره رالندې کړم دسټينډرډ ژبي دمنځ راتگ جريان په پای کي بري ته ورسېدئ اود West Saxon لهجه دمعياري ژبي له پاره اساس وگرځېد اود اکسفورډ ډيکشنري په برابرولو سره دبري لوړ پړاو ته ورسېد. دا ډيکشنري دمعياري ادبي انگرېزي له پاره يوه تيوري کي منبع سوه. موريس R. Morris وليکل: “زموږ اوسنۍ معياري انگرېزي په لومړي سر کي يوه سيمه ييزه لهجه وه، چې تر ټاکلو شرايطو لاندي د يوې ادبي ژبي پورته وړلوړه سوه. دا شرايط نورول هجو ته ميسر نه ول.”

ددې بحث په پای کي بده نه وي چې ووايم په دغه وخت کي دانگلستان خلگ ، نارينه په سلو کي ۲۲ اوبنځي په سلو کي ۵۰ دليک لوست په نعمت نازول سوي وه (۱۸۴۰ احصائيه). دا سلنه

(فيصدي) دهماغي پېړۍ په پای کې په سلوکي ۹۷ ته لوړه سوه (۹). دا احصائيه مورپښتنو ته بايد راوښيي چې ژبني معيار ته رسېدل د ليک لوست د سطحې څومره لوړېدل غواړي .

۱(له Wikipedia دايره المعارف څخه دانټرنيت په مرسته.

۲(دهانوراوسېدونکي د لومړي جورج له وخته بيا د ويکتوريا تر زمانې پوري دانگلستان په پاچاهي قلمروکي شامل وه .

۳(حاشيه: ټوني کراولي - ۱۰۷ مخ

۴(دانجيل دغي ترجمې ته ژبپوهانو په هغه نظرکتل چې د عربي ژبي پوهان د قرآن عربي ته دادبي او معياري ژبي په سترگه گوري . په دغود وارو نظروکي تر ژبني اصل مذهبي تقدس تر ډېري اندازې پوري طرحه دئ او دې نظر د ژبي د معيار ټاکلو په ستونزمنه لارکي د يوه توافق له پاره ډېره ښه زمينه برابره کړې وه .

۵(ټوني کراولي - ۸۱ مخ

۶(ټوني کراولي ۸۱ مخ

۷(ټوني کراولي - ۸۸، ۸۹ مخونه

۸(هماغه اثر - ۹۰ مخ

۹(وگ: ټوني کراولي ۸۷ مخ.

د پښتو ژبې د معیاري کولو هڅې څه وخت پیل سوې؟

ددې هڅو هدف د ژبې معیاري کول و، که د لیکدود؟ (۱)

زموږ څېړونکي چې کله د پښتو ژبې د کلتوري کېدلو لوړه و ژوره مطالعه کوي، نو په عمومي توګه یې له بایزیدرونښان څخه رانښلوي. ورپسې د خوشحال خان او عبدالقادر خان نومونه اخیستل کېږي او د هغوی له خوادلغت جوړونې هلې ځلې د پښتو د معیاریت د تاریخي ځنځیر یوه کړۍ ګرزول کېږي. بیانود پیر محمد اکاګر معرفت الافغاني او ورپسې بیادامیر شیرعلی خان پښتوبولي او عسکري او دولتي نومونه او دهغه په تعقیب مرکه د پښتو، پښتو ادبي انجمن او په پای کې پښتو ټولنې ته وارسېږي. څرنگه چې زموږ په څېړنو کې د پښتو ژبې د صیقل کولو او سمولو هڅه تر ډېرې اندازې دلغت جوړونې پر عملیه باندې حواله شوې ده، ځکه نو په دغه ټول تاریخي او ادبي جریان کې په جوړو سوولغاتو پسې څراغ وپلته را اخیستل کېږي او که هورې پر ځینو داسې کلماتو باندې سترګې ولګېدلې، چې په لومړي وار لیدلو سره څوک د جوړو سوولغاتو خیال پر کولای سي، نو همدا کار د ژبې د توحید و لوله پاره یو تلابن بلل کېږي. دا چې دلغونه به په رشتیا سره دیوه تاریخي او ژبني ضرورت له مخې جوړ سوې وي او کنه تردغه وخت پخوا به هم په ژبه کې موجود وه، یوه مسلکي څېړنه ده، چې زه به یې دخپل صلاحیت په حدودو کې وروسته یو څه وښم. دلته دومره وایم چې که د دغو لغاتو نوې جوړونه ثابته هم سي، هغه باید د پښتو پالنې او پښتوروزنې په حساب کې درج سي، نه د پښتو معیاریت په جمع و څرخ کې.

دامیر شیرعلی خان د وخت پښتونو نموني دهغه امیر له خوا په هیواد کې دنوي مدنیت او یوه منظم دولت د جوړېدو له پاره د عمومي پلان یوه کوچنۍ کړۍ ده او په رشتیا سره هم باید د نوموړي امیر په محاسنو او هیواد پالو هلو ځلو کې وشمېرل سي. دده د اکارد پښتو پالنې یوه ستره نمونه ګڼل کېدلای سي.

مرکه د پښتو دامیر امان الله خان دوخت یوه وطنپاله او پښتوپاله هڅه ده. ددې مرکې یوازني چاپي آثار (یوازینی پښتو) او (پښتو پښویه) ده. یوازینی پښتو د سوچه توب له هغه نړیوال تمایل سره په تړاو کې منځ ته راغلې ده، چې داماني عصر دملي او مشروطه غوښتونکو مبارزو مخکښ ارواښاد علامه محمود طرزي په عثماني ترکیه کې د تورکي نیشنلیستانو له مبارزو څخه اخیستی او افغانستان ته یې راوړی و. په هغه وخت کې تورکي ملتپالو له عربي او فارسي ژبې څخه دخپلې ژبې د پاکولو خورا غښتلی خو ځښت راپیل کړی و.

د يوازینۍ پښتو په سرکي د مرکې د مشر^۱ خادم العلماء عبدالواسع قندهاري^۲ په قلم داسي لولو: دا خبره وهر يوه ته ښکاره ده چې د هر ټبر ژبه څو خپلنۍ نسي او ليکي او ليکي په خپله ژبه نسي لور توب او پوره والي نسي درلودلي او د پردې له اړي نسي وتلای... دادی نن ورځ چې لومړی پک د پښتانه د ټولواکي بلل کيږي مشربادارد پښتانه (الغازي امير امان الله خان) چې په کلو زوی او په پوهانده پلارد تير سوو او اوسنيو پښتونودې په دی راز د لورتابه دخپل ټبر او د ودانۍ دخپلي ميني پوه سو چې د توري مټ د کښي بي مټه نه ځليږي او پردې کټ تر ننگري شپي دی نه خپليږي او د هېڅ اولس ميرانه د بل په ژبه پر ټوله محکه نه خپريږي نو يه و ټبري ژبه خپلي ته مخه سوه چې هرو مرو دی خپله ژبه بشپړه سي او په ټولواکي او ټولواکي کی دی بله ژبه نه ښوري...^۳ (۲)

دا هڅي د کاغذ پر مخ پاته سوې او په هماغه کابل کې لا هم د پښتنو ليکوالو (برهان الدين کشککي) له خوا ونه پالل سوې چې تفصيل به يې تاسي د پښتود سوچه توب په برخه کې ولولئ. د پښتو مرکې پښتو پښويه او يوازنی پښتو د پښتو پالنې يوه مخلصانه هڅه وه او داماني عصر د پښتو پالنې يو ثبوت دی. دهغه وخت پښتو د راوړنې او خپلې ژبې ته د پام اړولوله پاره يو تلابن و خو د پښتوله معياريت سره يې تړل داوسني نسل له ذهن څخه راوتلی قضاوت دی ځکه د دغې مرکې نوم (مرکه د پښتو) پخپله لا هم غير معياري او د پښتو گرامر له اصولو سره مخالف دی.

تر دې وروسته چې د پښتو ادبي انجمن د کند هارد منورينو او د تنظيمه رئيس محمد گل خان مومند په اراده منع ته راغی او دده په حضور کې يې د پښتوليکني کومه لار تعقيبوله ، هغه لار پخپله دوزير صاحب مرحوم له خوا ونه پالل سوه او په (پښتو سيند) او (د پښتو ژبې ليار) کې يې خپله راايستلې لار تعقيب کړه. د پښتو ادبي انجمن د پښتود عامېدلو او رسمي کېدلو پر لور يوه هڅه وه نه د معياري کولو. د ژبپالنې ښاغلي مولف د پښتو ادبي انجمن د نشراتي اورگان (پښتو) مجلې له يوه پاراگراف څخه داسي نتيجه اخيستي ده چې گويا ادبي انجمن غوښته پښتويي معياري وي (۳). په هغه پاراگراف کې داسي راغلي دي: ... د محترم کتونکو د لور نظر څخه پته نه ده چې په نورو ژبو کې معارف په کافي اندازه سره ليکلي شوي دي ، چې د عوامو د ضرورت او غوښت يې په پوره دی... بالعکس په پښتو د بده مرغه دونه علمی کوټه او ذخيره موجوده نه ده چې د عوامو ضرورت دی پوره کی نوبه ضروري وی چې انجمن دی په خپله مجله کې زيات مخ د عمو وروڼو داذهان او علميت وگوري چې د (کلم الناس علی قدر عقولهم) پرمعيار برابره وی چې شکوه دگران والی اونه پوهني ځنی پيدانشی...^۴ (۴)

په پورتنی پاراگراف کې د (معيار) کلمه د (کلم الناس علی قدر عقولهم) له پاره استعمال سوې ده

او معنایې داچې د مجلې نشرات دي د دغې مقولې پرمعیار برابر وي یعنې ساده دي وي. دلته یې د ژبې د معیاري توب مسئله په پام کې نه ده نیولې.

د پښتو ژبې له پاره د یوه واحد لیکنې معیار منظمه هڅه د کابل د پښتو ټولنې له جوړېدو سره سمه رامنځ ته شوې ده. په تېره بیا کله چې په ۱۳۳۳ ش کال د پښتو ټولنې په اهدافو او وظایفو کې یو ژور بدلون راغی او د نویو وظایفو په لړ کې یې د پښتو ژبې د لغاتو او قواعدو تدوین، د ضرورت له مخې د نویو اصلاحتو او لغاتو وضع کول، ادبي او لغوي څېړنې او د پښتو په لسانی علومو پورې مربوط آثار لیکل او خپرول شامل سول. (۵). د پښتو ټولنې دا هڅه د لیکنې ژبې د معیاري کولو لومړنۍ هڅه ګڼل کېدلای شي. تردې وړاندې چې د پښتو مرکې، پښتو ادبي انجمن څه کارونه کړي وه، هغه ټول د پښتو پالنې او پښتو روزنې او د لیکدود د یووالي له پاره هڅې ګڼل کېدلای شي. خوله بده مرغه پښتو ټولنې ونه سوای کولای چې د لیکنې معیار مسئله تر (سو) او (شو) په هیسته پرمخ بوزي. د پښتو ټولنې په پېشنهاد سوو مادو کې د لیکدود د یووالي پراسر فیصلې سوي دي نه د ژبې د معیاریت پر موضوع، وروسته له لیکوالو څخه د لیکدود د یووالي او د تلفظ یووالی ګډه سوی دی.

د پښتو ټولنې د کاواکو هڅو پر څنګ له نن څخه زیات و کم پنځه ویشت کاله وړاندې دیوازنی کره لیکنې پښتو په نامه یو بهر راوان دی چې پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار یې د تاد او ایښوولو د عاکوي او وایي چې دغه بهر د نوموړي په اراده، نوبت او فعال ګډون سره راپیل سوی او تراوسه پرمخ وهل کېږي. د څو کلونو راهیسې چې پر افغانانو باندې د نورو بدمرغيو پر څنګ د پوهانو او عالمانو دغه جبره کېدونکې مرګوڅپې راماتې دي، او د افغانانو په تېره بیا د پښتنو د پري سترې هستۍ د مرګي غېږته تللي دي، اوس د یوې پښتو له بهر سره د نورو پوهانو او د پوهنتون د استادانو او د اکاډیمۍ د غړو نومونه هم تړل کېږي؟! دا حرکت لږ موافقین او خورازیات مخالفین لري چې زما د همدې کتاب ګوتې په ترڅ کې به تاسې دهغه په باب بېلابېل نظرونه ولولئ.

- ۱) (د مخه تردې چې د پښتو ژبې د معیاریت په برخه کې وږغېږم، د یوه ټکي یادونه ضروري ګڼم او هغه دا چې زموږ پښتنو څېړونکو د وې خبرې سره ګډې کړي دي او هغه د پښتو ژبې پالنه او د معیاري پښتو ټاکنه ده. زموږ څخه د ژبني فعالیت دغه د وې برخې ګډې سوي دي اوزه به په دې بحث کې د نورو موضوع ګانو پر څنګ پر همدې برخه هم روڼا واچوم.
- ۲) (بینوا - عبدالروف - پښتو روزنه - ۱۴۲، ۱۴۷ مخونه - د پښتو څېړنو بین المللی مرکز - کابل - ۱۳۵۷ ش).

- دغه راز وگ: ژبپالنه- ۸۷ مخ دیوازنی- پښتود ۲- ۷ مخوپه حواله
- (۳) ژبپالنه- ۹۵ مخ
- (۴) ژبپالنه- ۹۵ مخ
- (۵) پښتو کتابونه ۱۲ مخ.

دمعيارې ليکنې پر هڅو باندې دنيولو گيزم هڅه

په ژبه کې دنو لغتونو جوړول له بابا آدمه تردې دمه پورې يو معمول دود دی. دنو و اختراعاتو او کشفیاتو او نوو مفاهیمو له پاره هر قوم اود هرې ژبې ويونکو نوي لغتونه جوړ کړي دي. زما په نظر د علم ادم الاسماء کلها (البقره سوره ۲ آيت) څخه به هم مراد همدغه لغتونه جوړول او ورنسول وي. دلغت جوړول له پاره په ننۍ ژبپوهنه کې دنيولو گيزم يا نيولو جيزم neologism اصطلاح کارېږي. نيولو گيزم هغه لغت، اصطلاح يا عبارت ته ويل کېږي چې نوی جوړسوی وي او زياتره پريوه نوي مفهوم باندې دلالت کوي يا يوې زړې اصطلاح ته نوی ژبنی رنگ ورکوي. نيولو گيزم دا اختراعاتو، نوو پديدو يا هغو زړو مفاهیمو د پېژندلو له پاره گټور دی چې په يوه نوې کلتوري قريشه کې واقع سوي وي. د نيولو گيزم يو مثال e-mail دی چې موږ يې په مدني ټولنو کې د انټرنېټ په برکت له نامه سره پراشنايو. د تعريف له مخې هر نيولو گيزم بايد نوې بڼه ولري خو کله کله په مستقيمه توگه ځانگړو اشخاصو، نشراتو او يا يوې حادثې ته منسوب وي. د نيولو گيزم اصطلاح د اتلسمې ميلادي پېړۍ په شاوخوا کې رامنځ ته سوه خود نونسمې پېړۍ د پيل تر يو څه وخته پورې لا د نيولو گيزم لغت پخپله نيولو گيزم و. د طب د عقلي و عصبي ناروغيو په څانگه (سايکياتري (psychiatry کې دنيولو گيزم اصطلاح بل راز معنالي او هغه وخت کارېږي چې يو ناروغ داسې کلمات ترخولې راباسي چې له ده پرته يې بل څوک په معنانه پوهېږي. (۱) په کوچنيانو کې دغه راز پېښه غير عادي نه ده خو په لويانو کې دغه راز کلمات ترخولې رايستل د افکارو د بې نظمۍ يوه نښه ده چې د شيزوفريني schizophrenia په شان د عقلي او د ماغي ناروغۍ نمايندگي کوي. دنيولو گيزم کلمات ترخولې رايستل کله کله د ماغزو د ستړوک stroke يا د انسان سرته د صدمې رسېدلو له اسيتته هم پېښېږي. په دغه وخت کې د ناروغ ژبه گنگوره سي او نامفهومه کلمات ترخولې راباسي چې په سايکياتري کې ورته نيولو گيزمونه وايي.

په الهياتو کې هرې نوي نظريې ته په نسبي توگه د نيولو گيزم په سترگه کتل کېږي او نيولو گيست د عقايدو د سيستم په برخه کې نوښتگر سړی وي چې د مذهبي موسساتو او دوديزو روحانيونو په نظر بيا زياتره مرتد او ورانکار گڼل کېږي (۲).

که د ژبو د جوړښت جريان ته په ځيرو کتل سي نو هر لغت به يو وخت نيولو گيزم و. هغه لغات چې د ټولني له خوا منل سوي دي، نور نود نيولو گيزم له حالتو وتلي او د ژبې زېرمه گرېږېدلې ده.

د نيو لوكيزمونو رواجېدل زياتره د خبري او اطلاعاتي رسنيو (media) پرلاس سرته رسيږي . د ژبو ما هران كله كله له نيو لوكيزمونو سره له دې اسسته مخالفت كوي چي دنوموړي مفهوم له پاره په ژبه كي پخوالغت موجودوي . دغه راز مخالفت د غير ما هروا شخصو له خوا هم سرته رسيږي او هغوي نيو لوكيزم وژبي ته سپكاوي گڼي .

نيو لوكيزمونه عموماً د ساينس ، سياست ، تجارت او اعلاناتوپه برخه كي ډېر رواج لري . په انگرېزي ژبه كي د ځينو ادبي كتابو او دهغوي د ليكوالو نومونه د نيو لوكيزم په توگه كارېږي او كله چي د دغه كتاب ياد هغه د ليكوال نوم په ورځنيو محاورو كي استعمال سي ، لوستونكي او اورېدونكي يې په يوه خاصه معنا باندي تعبيروي .

د نيو لوكيزمونو په رواجولو كي كه له سمې دلچسپيو ، لهجوي لوړتيا غوښتنو او سياسي تمايلاتو څخه كار واخيستل سي ، پخپل مقابل كي يې مخالفتونه رازيږي . مگر كه د يوه سالم جريان په توگه تطبيق سي ، په ژبه كي يې د پاته كېدلو او منلو چانس ډېر سته . خودا حقيقت مو بايد تل په پام كي نيولي وي چي له نيو لوكيزمونو سره موافقت او مخالفت دواړه له ژبي سره د خواخوږۍ په انگېزه كيږي . كه له هغه څخه يوه سياسي او سمې موضوع جوړه سوه ، ترگټه يې تاوان سل واړه زياتېږي .

په افغانستان كي د پښتو ژبي درواچولو او كره كېدلو جريان له هماغه پيل څخه په نوو جوړو و نورا شروع سو ، ځكه نوزموږ د زمانې ليكوالو چي كله د پښتو ژبي د معياريت پرتاريخي سير باندي څه كښلي دي ، نو د معياريت له پاره هڅي يې له هغو تلابنو سره ترلي دي ، چي په پخوا كي د پښتنو له خواد معياريت له پاره نه ، بلكي د يوه يابل مقصد په خاطر ترسره سوي دي . دې ذهنيّت دومره ريښه ځغلولي ده چي د كره ليكنۍ پښتو بنسټگري يې لاهم دې ته اړايستلي دي چي پخپل نوښت راپيل سوي خو ځښت له هغو شعوري او غير شعوري ژبنيو بدلونو سره ونښلوي چي ترده وړاندي په بېلابېلو انگېزو منځ ته راغلي دي . د دې ښلوني تيوري كي تادا و له دغه تصور سره تړلي دي ، چي د معاصر معياريت هڅه پخپل ذات كي هم پر لغت جوړونه ولاړه ده او د كره ژبي له پاره ترټولو كارو مهم تره كار د نيو لوكيزم پالنه گڼل كېږي . د دغه ذهنيّت د توجيه كولو په خاطر هڅه سوې ده چي د پښتو ادبياتو او پښتو ژبي په پخواني بهر كي هم د نيو لوكيزم څركونه و موندل سي خو له دې لاري دلغت جوړوني نني جريان ته تاريخي تادا و جوړ كاندي . دوخت په نرخ باندي د پخواني ادب او ادبياتو د ذهنيّت او افكارو د تعبيرو لو نور مثالونه هم سته (۳ . .)

په دې لړ كي ويل كېږي چي امير كروړ جهان پهلوان هم نوي لغاتونه جوړول . خودې نظره چي په

ډېري خوشبينۍ سره هم وکتل سي نوبه يې نتيجه داراووزي چي دانظر پراټکلونوباندي ولاړيونظر دئ. البته له دې څخه انکار نه سي کېدلای چي دامير کروپه وياړنه کي داسي لغات سته چي دجوړو سوولغاتونوم پرايښوول کېدلای سي اوکه جوړوني هم وي ، ډېري طبيعي جوړوني دي . خوودې طبيعي پېښي ته ديوه شعوري حرکت رنگ ورکول يوه داسي خبره ده چي اثبات به يې يوازي له دغي وياړني څخه مشکل وي اونورو اسنادو ته به اړتيا ولري. ځکه دامعلومه نه ده چي آيادغه ترکيونه چي دامير کروپه وياړنه کي راغلي دي، دده تروياړني دمخه هم په ټيږه کي موجوده او که دده خپلي جوړوني دي. ترڅوچي دامير کروپدعصريا ترهغه دمخه او وروسته مواد موندل سوي نه وي ، پردغولغاتوباندي دنيو لو جيزم دتوجيه له پاره استدلال کول ، علمي ارزښت نه لري. دامير کروپه وياړنه بې له شکه دپښتوادبياتودپرليري څرک راکوي. خوپه هغه وخت کي پښتو ټيږه خولاڅه ، چي نوري نژدې گاونډي ټيږي لاهم په دې موقعيت کي نه وي چي دمعيار ټاکلو اړتيا دي ورته مطرح سي .

پوهاند زيار صاحب يو ځای دامير کروپه وياړنه کي دستايوال، دريځ، هريوال، مخسور ، پيژندوی، پلن، زړن... لغتونه يوه ادبي بشپړه تروني (مصنوعي) وي جوړونه يانيو لو جيزم بللی دئ (۴) خوبل ځای يې په شک سره څرگنده کړې ده چي گمان نه کوم چي امير کروپه (اتل) له ځانه جوړ کړی وي ، امکان لري (دريځ) يې جوړ کړی وي. (۵) له دغه شان تذبذب سره به موږ څرنگه وکولای سوا امير کروپدنيو لو جيزم په لارويانو کي ودروو.

ددې جريان دليکني په لړ کي دروښان پيرپه لاس دلغت جوړوني کارته هم اشاره سوې ده. په خيرالبيان کي رشتياهم بايزيدروښان دعربي اصطلاحاتواولغاتوله پاره پښتومعادلونه راوپري دي . دروښان پير دا کار که دپښتودسوچتابه اوپښتوپالني له پاره دهخوپه مطالعه کي راوپره سي ، لايوه خبره ده ، خودنوولغاتوپه جوړونه کي يې ځکه نه سوراوپلای، چي دلغات خوتول دپښتوخپله زېرمه اوترروښان پيرواندي هم زمايقين دئ چي موجوده وه اوروښان پيرله خپل ټولنيز پښتني ماحول څخه راغونډ کړي اواستعمال کړي دي. علامه رشاد(رح) دخيرالبيان لغتنامې ته پخپله سريزه کي وايي چي ددې کتاب له ليکني څخه څلورسوه کاله تېرسوي دي. ځيني لفظونه يې زماني غرابت لري اواوس يې دمعناوو موندل لوستونکي هرومروپښتني او گروېږني ته اړباسي.

له بلي خوادمولف کورنۍ دوزېرستان په گانې گرام کي اوسېدله او دی په دغه غرنۍ سيمه کي ځوانۍ ته رسېدلی دی. دده لهجه دهغه وختني مسيدو (مسعودو) اووزيرو لهجه ده. په دغه لهجه

کي اوس هم ځيني داسي لغتونه او محاورې سته چي ترهغې سيمي د باندې پښتنو ته يې پوهه آسان کارنه دی. (۲)

علامه استاد که دروېښان پير په فرهنگي هڅو کي دلغت جوړولو څرک موندلای وای ، هرومرو يې بيان او ه .

ښاغلي رفيع صاحب په خپل خوندور کتاب ژبپالنه - کي چي دروېښاني ادب له ځينو قلمي نسخو څخه يولړ کلمې (تهت سر ، خسلتونه ، زرور ، هرس ، بسات ، غلت ، الفا ز...) را اخیستي دي او پر هغويې د مفغنو کلمو خيال کړی دی ، ماته دروېښاني ادب د لارويانو له خوا يوه ارادي هڅه نه ښکاري ، بلکي د خطا تانو د بېسوادی نڅښه يې بولم . دغه راز بېسو ادا نه کاپی - نوري هم ډېري سته .

د دغه شان ارادي او د قافيوي ضرورت له مخي تصرف يو مثال د ميرزا حنان بارگزي او حميد مومند په دېوانو کي مالوستی دی ، ښايي نور هم وي . حنان وايي :

په لويي د زمانې خوشي غلط سوم
لکه دود پر سرد اور درومي عبس
(دېوان ۴۶ مخ د محمد معصوم هوتک په زيار)
حميد وايي :

د مظلوم د آزار غشی رسالگی
هېڅ گوزار يې خطا نه درومي عبس
(دېوان ۱۲۵ مخ)

خوشحال خان خټک چي پخپل يو شعر کي د کال د مياشتو مخي ته پښتو ترجمې راوړي دي ، هم دده خپلي جوړوني نه دي (۷) بلکي د حمل ، ثور ، جوزا ، ... پښتو نومونه دي چي په خلکو کي يې له پخوا څخه دود درلود . دی پخپله هم وايي چي دی د دې نومونو پښتو معادل راښيي :

چی دلو ، حوت ووايي يو بهمن بل اسفندار کړه
پښتوله مـاـنه واوره يو بوکه ، دوهم ماهی

که دانو مونه د خوشحال خان خپلي جوړوني و بولو نو معنا به يې دا وي چي په پښتو ژبه کي د خوشحال بابا تر وخته پوري (وري ، غوايي ، زمري ، تله ، لړم ، لينده ، مرغومي ، سلواغې ، ماهي) ته نومونه موجود نه وه . دا خبره خو به هېڅوک ونه مني چي دا حيوانات او خزندې او نور شيان په محيط کي هم نه وه . هرومرو وه . نو څه به يې بلل ؟ . آيا دې موجوداتوپه محيط کي خارجي

وجود درلود خو نوم يې نه درلود چې خوشحال خان مجبور سو، نومونه يې ورته جوړ کړل؟! دا خبرې ټولې د منلو نه دي.

داميرشيرعليخان دوخت پښتوبولي او يولي پښتونوموني موږ د دغه وطنپال اميرپه پښتوپالنه کي شمېرلای سونه د پښتو د معياري کولو له پاره يو تلابن. دغه وخت امير د يوه منظم لښکر د جوړولو په فکر کي دئ او د لښکر جوړول د هغو اصلاحتو په سر کي راتلل چي ويل کېږي اميرشيرعلي خان د سيد جمال الدين افغاني په مشوره رانښلولي ول (۸).

ددې لښکر د جوړولو له پاره مقررې او کتابونه له انگرېزي، خخه په فارسي ترجمه سول چي (شرح قواعد پياده گان پلتن)، (کتاب قواعد رساله) او (کتاب قواعد پلتن) نومېږي. ددې کتابو ژبه فارسي ده خو بولي او عسکري اصطلاحات يې پښتودي.

دوکتور حسن کاکړليکي چي داميرشيرعليخان دوخت پښتونوموني داميرعبدالرحمان خان په وخت کي نه دي پالل سوي او اميرعبدالرحمن په دغه اهمال سره په دولتي چارو کې د مداومت اصل تر پښو لاندي کړ... (۹) داميرعبدالرحمن په وخت کي د ديورنډ خط هاخوا پښتنو سره مراده او مکاتبه په پښتو کېدل او امير د پښتو عرايضو احکام هم په پښتو ژبه د ملا محمد افغاني نويس په قلم ورکول او پخپله يې لاسکيک پر کاوه (۱۰). دامير د اکاډمې د پښتوپالني يا پښتو روزني په برخه کي خپرل کېدلای سي.

داميرامان الله خان دوخت د (مرکه د پښتو) نومووني مابل ځای هم خپرلي دي. دا د پښتو د سوچه کېدو يوه ناکامه هڅه وه چي بشپړ بيان به يې تاسي پر خپل ځای ولولئ. دا هڅه د همدې حرکت د بنسټ ايښوونکو له خوا اهم پالل سوې نه ده.

د کره پښتوليکني په نامه چي کوم خوځښت په افغانستان کي د ثور انقلاب؟ تر بري وروسته زور اخيستی دئ، په ټولو لومړنيو او اوسنيو ليکلو اسنادو کي يې دخپل کار اساس پر څلورو ستنو باندې ولاړ بللی دئ: دارکاييکولو لغاتو راژوندي کول، له لهجو خخه لغات اخيستل، له نورو ژبو خخه پورول او دنويو لغاتو جوړول. دې کار ته يې فيصدي هم ايښې ده او هري برخي ته يې په سل کي ۲۵ ونډه ټاکلې ده.

دويي پانگي د پراختيا له پاره هم دغه لاري (پلټنه، ټاکنه، پورونه او جوړونه) غوره سوي دي (۱۱).

ددغي ژبنۍ تگلاري اصول پخوا هم د الفاظو په لږ بدلون سره منل سوي وه. مرکه د پښتو هم پردغه اصولو متفق وه، د پښتو ادبي انجمن هم او پښتو ټولنه هم.

خوپه دې څه د پاسه دېرشو کلو کي په پلټنه، ټاکنه، پوروينه کي د دوو فيصدو په اندازه گوتي چا وهلي نه دي. په دې برخه کي چي څه کتابونه لکه زړه پانگه، دلرغونې شاعري گړنې (۱۲) او نورخپاره سوي هم دي، له هغو څخه په اصطلاح معياري ليکنه کي چا بېخي لږ کار اخيستی دئ. خود جوړوونوپه برخه کي د حجم له مخي دومره زيات کارسوی دئ، چي پښتو خوارکۍ يې په هضمولو کي پر باکيو (کانگو) راغلې ده.

په لهجو کي لغاتونه سته خو څوک دئ، چي راټول يې کړي. زيار صاحب وايي چي په لرو او برو پښتنو کي داسي لهجه پاته نه ده، چي دوی دي څېړنه پکښې کړې نه وي. رشتيا به يې هم کړې وي. خود دې څېړني نتيجه په کتابچو کي بندي ده. د تحقيق ميدان ته راوتلې نه ده چي نور هم ورڅخه استفاده وکړي. په يوه ژبه کي چي دلجو دومره پرماني وي اوله دې پرماني سره حتی د يوې لهجې کوچنوتی قاموس چاپ سوی نه وي، نو انفرادي هڅي به څوک څه وکړي. پوهاند زيار صاحب وايي چي د پښتو غوندي نوې مدنی کيدونکې ژبه تر هرڅه لومړی د يوې پراخي او بشپړې ويي پانگې (لغوي ذخيرې) تثبيت ته اړتيا لري. او هغه په دې ډول چي لومړی يې دلجوي او متنی څيړنی او پلټنی له لاري خپله آره او اصيله پانگه راټوله شی او بيا يې تشه (خالينگاه) له يوې خوا د ځينو نوو مدنی او علمی نومونو په ژباړنو او ټاکنو اوله بلې خوا په پورونو او اخيستنو ډکه شی. (۱۳)

تر دې وړاندي يې دويي (لغت) پلټني چمونه ښوولي دي اوليکي: ... په ويي پانگې پسې د ژبي ټول گړدودونه وپلټل شی هروبي په خپله فونولوژيکي، سيمانتیکي او ايديمي ځانگړنوسره په غږليک او غږنيوونې (ټايپ ريکاردر) ثبت کړي، که څه هم هغه ويي په يوه ويونکي پوري اړه ولري ... کله چي د دې راز پلټنی له لاري ويي پانگه راټوله او جوتته شوه بيا وار دې ته رسي چي د ژبپوهنې له بنسټوسره سمه يې د قاموسونو په ښه خوندي کړي او هغه هم په بيلا بيلو ټولنو او کتگوريو لکه دويي قاموس، دگړنو (محاورو) قاموس او داسي نور. په دې توگه چي د ژبي خپله آره او سوچه ويي پانگه لاسته راغله له يوې خوا به مود خپلې ژبي د اړتيا يوه لويه برخه پوره کړي او سي اوله بلې خوا به مود ويي پانگې د پراختيا يوه وسيله ترلاسه شوي وي. (۱۴) دا ټولي هغه خبري دي چي د (خو) ځای پکښې نسته. مگر آيا په دغو زرينو اصولو باندې عمل سوی دئ؟ آيا دلجوي قاموسو، چي پوهاند زيار صاحب يې سپارښتنه کوي، يوه کوچنوتې نمونه څوک رانښوولای سي چي خپره سوې دي وي؟ زه له دې انکار نه کوم چي د ځينو لهجو گرامري جوړښتونه به د انفرادي سليقې او علاقې له مخي ثبت سوي وي. خو آيا دغه ثبت سوي مواد کافي دي؟

کره پښتو او يوه پښتو يوازي او يوازي لغت جوړونې ته جو غېدلې ده. نورودروبرخو ته يې شاورگرزولې ده. د تېرود پر شو کلو نو په موده کې څوک درې مغزني مقالې راښوولای نه سي چې په دغو څانگو (پلټنه، ټاکنه، پورونه) کې دي ليکل سوي وي خو پر لغت جوړونه باندي که ټولي مقالې راغونډي سي، کتابونه به ځني جوړ سي. ارواښاد دوست شينواري په ډېرو خواړيو زړه پانگه راغونډه کړې ده خوزه ويلاي سم چې ددغي پنډي زېرمې په سلو کې پنځه لاهم درواجو لوله پاره انتخاب سوي نه دي. د کره ژبې د څلورو برخو ترمنځ موازنه که دلغات جوړونې په گټه دومره وړانه سي، لکه وړانه سوي چې ده، نو د چاپه ذهن کې هرومرو د اپوښتني ورگرزي چې:

آيا له جوخه اخيستنه يوازي د کاغذ پر مخ يوه بې ارزښته يادونه ده چې د خلکو د خولو د بندولو لوله پاره ليکلې سوي ده؟ آيا کره پښتود يوې لهجې سيادت دي؟ نوري په رسميت نه پېژني؟

د وکتور زيار صاحب وايي: "نوي جوړونه بايد يواځې په علمي، تخنيکي، مدني، اداري او داسې نورو مفاهيمو پورې تړلي وي چې زموږ فکري او کلتوري زېږنده نه وي لکه ژبپوهنه (لنګويستيک)، ټولنپوهنه (سوسيولوجي)، پوهنتون (يونيورسټي)، څارندوي (سکول او پوليس) توغندی، دراکت او وړکتون د کود کستان لپاره. مگر که سوکړک يا سوړسک ته د جوارو ډوډۍ نوم وټاکو، يوه بې ځايه ټاکنه به وي." (۱۵) مگر په همدغه کتاب کې بيا په عمل کې دخپلي سپارښتني پر خلاف شاعر، کتاب، قلم، پښل، بلبل، تاريخ، انور و په سوو غير تخنيکي او غير ساينسي لغاتونه جوړ کړي دي!

پوهاند زيار صاحب ورپسې داسې وايي: "بايد هره جوړونه په يوه سر نه وي، بلکې د يوې داسې ډلې له خوا وي چې دوه غړي يې د څانگې والا وي او يوه يې ژبپوهان. په دې مانا چې که د مثال په توگه د ټولنپوهنې نومونه وي، په کاردې د ټولنپوهانو او ژبپوهانو په گډه مرسته جوړه شي. البته که پخپله د ژبپوهنې نومونه وي بيا د جوړونکي ډلې غړي يواځې ژبپوهان کيدون لري. له بله پلوه دا چې په پښتو کې لاتراوسه د هري علمي څانگې او ژبپوهنې څانگه وال دومره ډېر نه دي، نو د جوړوونکي ډلې د غړولړنې شمېر دوه تنه د منلو وړ دي، يو مربوط څانگه وال او بل ژبپوهاند. اولاد اهم پېښيرې چې په ډېر اختصاصي ډول په يوه څانگه کې يوتن هم نه وي، په هغه ترڅ کې بيا د بلې ژبې له پوهانو مرسته غوښتل په کاردې." (۱۶) بل ځای وايي: "خپلاسي يا مصنوعي وي (نيولوگيزم) هغه دی چې په بيلبنستي يا ترېښتي ډول د يوې علمي ټولنې له خواد تيار و بيلگوله مخې جوړ شوی وي...." (۱۷) اوس نوراسې خداي ته مخ کړئ او بنده ته شا، چې آيا دغه سپارښتنه په عمل کې نيم په سلو کې پلې سوي ده؟ د ټولو پښتنو پوهانو، استادانو له چيغواو مخالفتو سره سره بيا هم

د اتول کاروان په فردي اراده او تصميم باندې روان دئ. نه د چاپر چيغو غوږنيول کيږي، نه يې پروړاندېز و نو. او دليل هم دا راوړل کېږي، چي تاسي لايسنس نه لرئ؟! هغوی چي يې بيالري، ور ته ويل کېږي چي ستاسي لايسنس د پلاني هيواد دئ، د منلو وړ نه دئ (۱۸)

حقيقت دادئ چي لغت جوړونه اوس په يوې اپيډيمي (ساري ناروغۍ) بدله سوې ده. زه يې ژبنی سرطان (cancer) بولم. ډاکټر عبدالرازق پالوال څه کم د پرش کاله وړاندي چي دغه ناروغي لادومره عامه سوې نه وه، دهغې د منفي اغېزو په باب داسي خبردارۍ ورکړې و: "... که دغه دلغت جوړوني او پښتو کوني عادت افراطي شکل واخلي - پر ژبه باندې دوې منفي اغېزې بندي: يوه منفي اغېزه يې داده چي ژبه د ملنډو او تمسخر وگرځوي چي دغه هم د ليکوال او هم د ژبي وحيثيت ته صدمه رسوي. نو پر ځای د دې چي د ژبي قدر مو کړي وي - سپکه کړې به مو وي. دوهمه منفي نتيجه يې د ژبي پر ديوالۍ دی. د زړو يا مړو کلما توپښتو کونه او دنوولغاتو جوړونه يوراز ساري او حياتي مبتلايي ده چي اومه ځوانان لکه متعلمين او محصلين يې په مقابل کښي معافيت نه لري. که دغه جريان په اوسني شدت سره دوام پيدا کړي، دوه درې نسله وروسته به موږ په کابل کي يوه بېله لهجه ولرو چي هغه به نو کابلي پښتو بلله کيږي. (۱۹) ارواښاد سر محقق محمد صديق روهي (۱۳۱۳-۱۳۵۷ ش) هغه وخت چي د پښتو ټولني درئيس په توگه يې کار کاوه، دنوولغاتو په باب د يوې پوښتني په جواب کي ويلي دي: "يوزيات شمېر خلک فکر کوي چي دانوی لغتونه به د پښتو ټولنې له خوا جوړ شوی وی... ځيني پرمونږ انتقاد کوي او وايي چي مونږ د راديو په خبرونو نه پوهېږو، تاسې ولې هره ورځ نوی لغتونه جوړوئ."

پښتو ټولني په دې برخه کي له مسئلو مر اجعو څخه غوښتنه وکړه چي که دوی نوي لغتونه او اصطلاحات خپروي بايد د پښتو ټولني سلا او مشوره وغواړي... زما شخصي نظر دادی چي په افراطي بڼه د پښتو سوچه کول به ژبه له ويونکو څخه تجريد کړي. افراطي تصفيه نه ضروري بريښي اونه ممکنه. (۲۰)

ارواښاد علامه رشاد (۱۳۰۰-۱۳۸۳ ش) تر خپل وفات څلور کاله وړاندي د گوربت مجلې (لومړي کال، شپږمه گڼه ۲۴ مخ) د خبريال د يوې پوښتني په جواب کي داسي ويلي دي: "... مجرده ژبه په دنيا کي نه سته او مشترکات د ژبي حتمي اولازمي دي مخصوصاً د يوې کورنۍ ژبي په خپلو منځو کي خورا ډېر مشترکات لري او موږ د داسي مشترکاتو څخه چاره نه لرو، موږ يې بايد ومنو... د ليکني او د ليکلو ژبه بايد د قوم ژبه وي، ژبه د قوم ده، ژبه د خاصو څو کسوليکونکو نه ده. علامه مرحوم د يوې بلې پوښتني په جواب کي داسي ويلي دي: "البته دا خبره منم چي

د نویو لغاتو درانتو تلومخه باید و نیول سي ، دهغوی له پاره په اول کي باید تدبیرو نیول سي . مثلاً زه به ډېر خوشاله وای چي د سیلو کلمه مودته نه وای راغلي او په هغه وخت کي ډوډی پخولو یا د نانیزۍ موسسه نوم پرايښودل سوی وای ... مکروریان کلمه که مودته نه وای راغلي ... او د غسي یوه کلمه ورته استعمال سوې وای دابه ډېره ښه وای . نو نویو لغاتو درانتو تلود مخنیوي له پاره د اکا رسم دی . امد زړو مروجو لغاتو او د قوم په ژبه معمول لغاتو لپاره د نویو کلماتو جوړول ژبه واقعاً له قوم څخه لیري کوي ... په وضع کي دي ډېر تلوارنه کېږي اول باید ټولي لهجې ثبت سي او وکتل سي چي په لهجو کي د دغه مطلب لپاره څه سته او که نه سته ، که نه وي نویادي وروسته وضع وسي ... تلوار په وضع کي پخپله د تامل وړ خبره ده .*

د ښاغلي نجیب منلی لا ، چي له خپل گړدود پرته یې له نورو سره جوړه نه ده ، هم له نیولو گیزم سره ورانه ده . دی لیکي : " ... د پښتو په هکله هم دا وېره شته چې د کره کوونکو لور پښې به ورته د مخالفانو له نارواوونه ډېر تاوان ورواړوي ... " دی ورپسې زیاتوي : " له بلې خوا زه ، چې نژدې ټول عمر مې د کتاب سره تېر کړی ، درې څلور پردۍ ژبې مې زده کړي او ځان د پښتو د تاریخ او ادب له پېژندنې هم بې برخې نه گڼم ، که د گوربت مجلې یوه گڼه راواخلم او د استاد صمیم مرکه یاد استاد زیار لیکنه لولم نو په نیمايي یې هم نه پوهېږم او حیران شم چې دا خبري د چا لپاره دي ؟ " ښاغلی نجیب منلی د نویو لغاتو جوړول د ژبي پر مخکښ بولي خوزیاتوي چي : " ... په وچ زورد هغو پور شویو ټکو پښتو کول چې ژبې د پېړیو او لسیزو په اوږدو کې خپل کړي دي د ژبي لپاره به گټورې وي یا به نه وي خود ژبې دویو نکو سره ظلم دی .

د فرمان په زور نه چاته کور ، ډوډی ، کالي رسېږي ؛ نه څوک جنتي کېږي او نه ژبه کره کېږي ، هر تحریک چې د فرمان او وچ زور له لارې د تاریخ یون بدلوي له ناکامۍ سره مخ کېږي ، افغان ولس ته خو تاریخ دا هم ورزده کړه چې دا ډول ماجرا گانې ډېرې سختې تاواني دي .

په زورد پښتو کره کول ماته د پښتني فرهنگ جرړې ایستل ښکاري ... نو دیو عادي پښتو ویونکي په حیث هغو درنو مشرانو ته چې د نیو لوجېز مونو په لار کې بې شانه ستونزې گالي په ډېره عاجزی سوال کوم چې خپله انرژي اوزموږ د زده کړې وخت په داسې بې ضرورته سوغاتو نونه لگوي تشریحي او ایتمولو ژیکي قامو سونه دې راته جوړ کړي چې د خپل ولس د خبرو ژبه په ښه شان زده کړو .*

دی ، ځوانان لیکوال او فرهنگپال د کره پښتو د محتسبانو په مقابل کې مقاومت ته رابولي او وایي چې " خپله پوهه او قلم د پښتنو خدمت ته وقف کړي په کره پښتو لیکل زموږ هیڅ درد نه رادوا کوي

خود پښتنو په ژبه چې څومره د پښتنو لپاره ليکنې ډېر برې هغو مره به پرې پښتو کره کېږي. (۲۱)

اوس له بده مرغه د اساري ناروغي عامه سوې او افراطي سوې ده او تردې اندازې عامه سوې ده چې پخپله پوهاند زيار صاحب هم په مشکل ورسره اخته دئ او وايي چې زه يوازې دخپلو جوړو سوو لغاتو مسئوليت اخلم، نور په ماړه نه لري (۲۲) تردې پخوا يې ويلي وه چې له بده مرغه وروسته په دې برخه کې د ځينو خلکو بې سرو بوله جوړونې ددې سبب شوي چې زموږ ژبنۍ ټولنې د لړۍ گرد سره پرېږدي.... (۲۳) خوزه وایم ددې بې مسئولیتۍ مسئولیت به دهغه چاپر غاړه وي، چې له مکررو خبرداريو او سپارښتونو سره سره يې دلغات جوړولو د کار خانو د تاسيس لار خلاصه کړه.

دا پدل چې هرچامات کړی دئ، له پښتو سره يې په رشتيا جفا کړې ده او د پوښتنې مستحق دئ (۲۴) پښتو ژبه زموږ د متخصصينو له لاسه ريشخندي کېږي. د عوامو ژبه که د ما هرانو په لاس ورانه نه سي، پخپل تدريجي پرمختگ سره خوراسم تکاملي سير تعقيبوي. زه د پوهاند زيار صاحب دا خبره منم چې د معيار په ټاکلو او سمبالولو کې د پوهانو رول ډېر ستر دئ. خبره د پوهانو پر رول نه ده، خبره د پوهانو پرې وخته لاسوهنه ده. خبره پر هغه ټاکلې او مشخصه زمينه باندې ده چې د معيار په منځ ته راتگ کې حتمي او لازمي گڼله کېږي. پوهاند زيار صاحب دارواښاد پوهاند دوکتور الهام هغه خبره يادوي چې دوی ته يې د پښتو ژبې د کره ليکنې د تاريخي زمينې (سرمایه داري نظام) په برخه کې کړې وه، خو خپل هغه دلایل نه راوړي، چې ولي يې نو د الهام مرحوم پردغه اصولي مشوره باندې غوږ نه ونيولی. پر مشخصې تاريخي زمينې سربېره، د ژبې د معيار منځ ته راتگ دهغې دوو نورو لازمو تکاملي سطحه غواړي، د ليک لوست (سواد) تعميم غواړي، د تعليم عام رواج غواړي او په خلکو کې د مدنيت او مدني ژوند غزېده غواړي. يو قوم چې په نس موړنه وي، په تن پټ نه وي، مکتب او تعليم ورته مهيا نه وي، صحت ونه لري، څلور لسيزي يې په جنگ کې تيري کړي وي او اوس لاهم په جگړه کې ولاړ وي، هيواد ته يې دفنا او بقا سوال مطرح وي خو څوک ورته د ژبې د معيار جوړولو او بڼس لاهم چوکوي او هغه هم د (س) او (ش) په تعريف. داکار نه څوک پر علم برابرولای سي او نه يې د عملي کېدو چانس سته.

نوخه بايد و سي؟ لاس ترزنه خپلي ژبې ته بايد کښېنو؟ ددې پوښتنې جواب د همدې کتابگوټي په پای کې درکوم.

۱) (د پښتو ځينې نيولوگيز مونه کټ مټ همدغه شان وي
۲) (وگ : نيولوگيزم - ويکيپيډيا دايره المعارف - دانټرنيت په حواله.

۳) (په افغانستان کي دغوايي د لومړي اړودوړپه دوران کي هڅه کېدله چي په کلاسيکه شاعري کي د طبقاتي مفکورې او طبقاتي مبارزې نمونې وموندلي سي . په دې لړکي يې د صوفي عبدالرحمن باباپه شاعرۍ کي د ابیت د طبقاتي مبارزې انعکاس وباله چي ويلي يې دي:

نشي د خانانـــــــــــــــــو و ملنگوسره
چيرته عزيزخان چرته ملنگ عبدالرحمان کلي

ماپه هغه وخت کي د کابل مجلې د ۱۳۲۵ کال په ۱۱، ۱۲ گڼه ۹۲ مخ کي وليکل:

”... د غوروږ خبره ده زموږ څېړونکي کله کله له پخوانيو ليکوالو څخه له خپل تفکر سره سم اثر غواړي ، او که يې دا کارونه کړنويې محکوموي . او کله چي بيا د يوې پرخواني شاعريه آثارو کي ځيني داسي مواد ومومي چي له نني تفکر سره په تصادفي توگه سم راغلي وي . نو بيا دهغه په باب دا ډول قضاوت کوي چي د شاعر اروا به لاهم په خبره نه وي . مثلاً په يوه بيت يې له صوفي عبدالرحمن بابا څخه ننی متفکر جوړ کړی دی

۴) (وگ : د پښتو ژبي دودې اړتيا ولارې چارې - ۸۱ مخ

۵) (ښکلا مجله - څلورم کال ، درېيمه گڼه - مرکه - ۵۰ مخ

۶) (د کابل چاپ خیرالبيان - لغتنامه - الف ، ب مخونه .

۷) (دا شعر ښاغلي رفيع په ژبپالنه - ۴۴ مخ او پوهاند زيار صاحب په کي اخيستی دی .

۸) (ښاغلی دوکتور حسن کاکړ له دې نظر سره مخالف دی . دی ليکي : داچي ځيني کسان وايي چي اميرشیرعلي خان اصلاحات دهغه پلان له مخي عملي کړل ، چي سيد جمال الدين ورته تهيه کړي و و حقيقت نه لري . حقيقت دا دی چي اميرشیرعلي خان سيد جمال الدين د ۱۹۲۸ کال د نومبر پر ۱۲ مه يانې پخواتردې چي پر اصلاحاتو يې پيل کړی وي ، د کندهار چمن له لاري هندوستان ته شړلی و . وگ : د پښتو ژبي دودې اړتيا ولارې چارې - د پوهاند دوکتور محمد حسن کاکړ مقاله - ۳۵ مخ .

۹) (هماغه مقاله - ۳۷ مخ

۱۰) (وگ : ميرزا عبدالودود هوتک - ۵ مخ د حاجي محمد اکبر هوتک د عريضې متن

۱۱) (ويي پوهنه - تر ۱۵ مخ وروسته

۱۲) (زړه پانگه دار و انبساط سر محقق دوست شينواري (۱۳۱۴ - ۱۳۷۲ هـ ق) ليکنه او د لرغونې شاعرۍ

گړنې داستاد محمد آصف صميم تاليف دی .

۱۳) (ويي پوهنه - ۲۳ مخ

۱۴) (ويي پوهنه - ۱۸، ۱۹ مخونه .

۱۵) (ويي پوهنه - ۲۴ ، ۲۵ مخونه

- ۱۲((ويي پوهنه - ۲۵ مخ
- ۱۷((ويي پوهنه - ۹ مخ . پرکلماتو تا کيدز مادي - م . ه
- ۱۸(پوهاند زيار صاحب په پخواني شوروي اتحاد کي روزل سوي افغاني ژبپوهان په رسميت نه پېژني او (تش په نامه ژبپوهان) يې بولي. وگ: د پښتو ژبي دودې اړتيا اولارې چارې - ۸۷ مخ
- ۱۹((پښتو چاپي آثار - ۲۲۹، ۲۷۰ مخونه - ۱۹۷۸ ع. دغه مقاله په نوموړې مجموعه کي يوازنی مقاله ده چي صحافت يې ورگډوډ سوی دی. خدای دي وکړي چي دا کار په ارادي توگه سرته رسېدلی نه وي.
- ۲۰((وگ: د پښتو ټولنی تاريخچه ۵۱ - ۵۲ مخونه - ۱۳۵۲ ش
- ۲۱((گوربت مجله ، لومړی کال ، شپږمه گڼه ، ۱۲ مخ
- ۲۲((بنکلا مجله - څلورم کال - درېيمه گڼه - ۵۱ مخ
- ۲۳((ويي پوهنه - ۲۴ مخ
- ۲۴((په دې برخه کي د کتاب په پای کي د ضميمې برخه ولولئ.

دنوو جوړوسو لغتونو د تلفظ ستونزه

لکه د لیکدود په برخه کې وړاندې اشاره ورته شوې ده ، پښتوالفبې د پښتو ژبې د ټولنیزو غونډو د تمثیلولو تر عهدي نسبي وتلای. دراديو ویندویان نوي لغتونه د همدې نیمګړي الفبې له لارې لولي او پخپل اټکل یې تلفظ کوي. دا اټکلي تلفظ هرو مرو د لغات د جوړوونکي د تلفظ نمایندګي نه سي کولای او په دې ډول د غلط تلفظ خورا ډېر احتمالات سته. د ویندویانو غلطې د ژبې عامو ویونکو ته لار پیدا کوي او پسي عامېږي. زه دخپلي مشاهدې له مخې وایم چې غلط تلفظ نوی جوړسوی لغات بېخونده او پټېخ کړی دی. د لغات جوړوونکي نه په دې جریان خبرېږي او نه یې د تعقیبولو امکانات لري. که چیرې خبر هم سي ، بیا دومره ری هم نه پکښې وهي. که دنوولغاتوله پاره یوې صلاحیت لرونکي موسسې وجود درلودای ، نوبه یې لومړی ویندویانوته سم تلفظ وربښوولای او بیا به یې دمیدیا نشرات هم ورپسې تعقیبولای (۱).

(وگ: دضمیمې دوهمه مقاله.

د ژبي د سوچه توب (Purism) دوه اړخه

(هم درڅخه مرم، هم درپسي مرم)

سوچه ژبه هغه ژبه ده چې دنورو ژبو اغېزې ورباندي سوي نه وي، دخيل کلمات ونه لري اود چا خبره له خپله ځانه پوره وي. هيڅ ژبه دخلق له مخي بشپړه نه وي. پر ژبو باندي اغېزې هرو مرو پېښېدونکي دي او پېښې سوي دي. دا اغېزې له گاونډيو ژبو، قومونو، اولسونو او مدنيتونو سره د ټولنيزي او اقتصادي راکړي ورکړي اوراشه درشي له لاري يا پراولسونو باندي دنورو اولسونو له خوا د پوځي عملياتو او فتوحاتو له لاري کيږي او سوي دي. مغلوب اولسونه د غالبو فاتحانو ژبنۍ اغېزې پر ځان مني او منلي يې دي. په نړۍ کي دهغه اولس ژبه سوچه پاتېږي چې له ځانه پرته له بل هيڅ قوم، هيڅ ژبي، هيڅ دين او هيڅ مدنيت سره اړيکي ونه لري. داسي قوم پخپله مېنه کي محدود او ايسار پاته سوي وي او په اصطلاح بدوي قوم وي.

ژبنی سوچه توب (Linguistic purism) په يوه ژبه کي له هر راز بدلون سره مخالفت ياد ځينو هغو بدلونونو او اغېزو له منځه وړل دي، چي په پخوا کي په ژبه کي راغلي وي. پيوريزم ځان ته بېلابېل ډولونه لري. ريفورميست پيوريزم د ژبي له پخواني حالت سره خپلي اړيکي شلول غواړي. ددغه راز پيوريزم ښه مثال هغه ژبنی ريفورم دی چي د ترکيې د انقلابي مشرانو د معاصري ترکيې د موسس کمال اتاتورک په وخت کي په تورکي ژبه کي راغی اوله دې ژبي څخه يې هغه فارسي او عربي لغتونه وايستل چي د عثماني تورکانو په وخت کي يې ژبه اخيستي وه. د پيوريزم بل ډول ته وطنپال پيوريزم (patriotic purism) وايي چي په ژبه کي د بهرنيو لغاتو کمول يا يومخ ليري کول غواړي.

دغه راز پيوريزم په نړۍ کي عام دی. دنونسمي اوشلمې پېړۍ انگرېزي ليکوالو دانگرېزي ژبي ددغه راز سوچه توب له پاره ډېري هڅي کړي وې. په فرانسوي، جرمني او يوناني ژبو کي هم ددغه راز ميلان نخښي پياوړي وې خو جرمني ژبه ونه توانېدله چي دانگرېزي ژبي دلغاتو د سيلاو مخه ونيسي. انقلابي پيوريزم د ليکنۍ ژبي دانکشاف په لومړي سر کي راڅرگندېږي. د ژبو د معياري کولو پرمهال باندي دغه راز پيوريزم ډېر زور (momentum) اخلي خو وروسته بيا له خپله زوره لوېږي (۱).

۱) (ويکيپيډيا انسايکلوپيډيا - دانټرنيت په حواله.

پښتو د سوچه توب پر پیچمو

کله چې په اروپا کې دنو ملتونو له منځه راتگ سره سم د ژبې پر اهمیت باندې د ټینګار خوځنده څېړنې په باډاسکووې، او د ژبې سوچه کول دهغه وخت د نیشنلیستانو په منځ کې یوه ګرمه ورځنۍ موضوع وه، دغه وخت پر افغانستان باندې دامیر دوست محمد خان د زمانو او لمسیانو تر منځ د قدرت پر ګدۍ باندې د جنګ او جګړو سوران نازل و. نه د چا ژبې ته پام و او نه هم ژبنيو پر مختیاو و ته. د جنګو او پاچاګښتو په وخت کې کلتوري او علمي مسایلو ته د چاپام نه وراوړي. علمي او فرهنګي هڅې آرامه فضا او د چا خبره د خاطر اطمینان غواړي. دغه راز نسبتاً مساعده فضا دامیر حبیب الله خان (سراج الملت والدین) د پاچهۍ په وخت کې منځ ته راغله. دغه وخت په ټول افغانستان کې بشپړ امنیت ټینګ و او په دې سیمه کې د آرامۍ او ثبات پر سر نړیوال توافق هم موجود و. دامیر حبیب الله خان په وخت کې هغه منوري کورنۍ چې دده د پلار د مطلقه پاچهۍ پر مهال له افغانستانه ایستل

سوي وې، بیرته هیواد ته را ستنې سوې. په دغو کورنیو کې د سردارانو د کند هاري وروڼو د روحاني او متصوف شخصیت او منلي شاعر سردار رحمدل خان د دانشمند زوی سردار غلام محمد خان طرزي کورنۍ او دغه راز د غازي محمد ایوب خان د ملي او انگلیسي ضد خوځښت د وفادار پلوي جرمیاني بادار کند هاري وراره غلام محی الدین افغان او نوري کورنۍ او افراد هم شامل و. ددې خلکو پر اذهانو باندې له افغانستان څخه د تبعید په وخت کې د اروپایي هیوادو سیاسي اوضاع او دهغې قارې ملي خوځښتونو لږ و ډېره اغېزه کړې وه. د سیاسي تبعید په دغه دوران کې ترکیه او ایران د افغان سید جمال الدین د علمي او سیاسي هڅوله امله د منورینو او تجدد خوښوونکو د نیشنلیستي مبارزو مرکز و. دغو مبارزو ته د اروپایي نیشنلیستانو افکار او نظریات رسېدلي وه. په دغو هیوادو کې د تبعید سوو کورنیو زلمیانو د تنور او وطنپالنې روحیه واخیستله او په دې ترڅ کې یې د خپل ملت د ژبو حالت ته زیاته پاملرنه واوښتله. د اروپایي نیشنلیستانو په پیروۍ یې د سوچه ژبې، سوچه نژاد، سوچه ملت ملي او سیاسي مفاهیم د تبعید د وخت د ارمغان په توګه خپل هیواد ته راوړل. (۱) د تبعید یانود دې کاروان قافله سالار ځوان محمود طرزي و. محمود طرزي هیواد ته له راستنېدو سره سم له شاهي کورنۍ سره دخپلو خانداني اړیکو او خېښیو په مرسته امیر حبیب الله خان، چې پخپله هم په افغاني پاچهانو کې تر ټولو زیات منور او تجدد خوښوونکی پاچا و، د نوي مد نیت له ښېګڼو څخه استفادې ته وهڅاوه او په هیواد کې یې د مطبوعاتو هغه پورنډي چې د مولوي عبدالروف خان کاکړ په لاس بلي سوي وې، له سره تازه کړې او په دې ډول یې

د سراج الاخبار افغانیه فرهنگي مرکز جوړ او د حبیبیې مدرسې زده کوونکي او کار کوونکي یې پر رಾಮات کړل.

د سراج الاخبار له مطالعې څخه څوک په څرگنده توګه دهغو هلو ځلو اغېزې لیدلای سي چي په اروپا په تېره بیا ترکیه کې د نیشنلیستي غورځنګ پلویانو د ژبي د سوچه کولو او په تعقیب یې د ژبي د معیاري کولو له پاره په کارا اچولي وې. د سراج الاخبار مدیر او متفکر مغز محمود طرزی د دغو هڅو په باب معلومات او دهغو مطالعه په ترکیه کې د اوسېدنې پروخت او په تېره بیا د سید جمال الدین افغاني په محضر کې د دوه میاشتني حضور پر مهال تر لاسه کړي وه. د همدغو هڅو اغېزه وه چې محمود طرزی د سوچه فارسي او سوچه افغاني نژاد په باب په سراج الاخبار کې نشرات پیل کړل. ده د سراج الاخبار په یوه ګڼه کې د امیر حبیب الله خان تر عکس لاندې یو اوږد پاراګراف لیکلی و او لوستونکو ته یې چلینج ورکړی و، چې که چا د امیر حبیب الله تر نامه په هاخوا بل کوم عربي لغت وښود، د سراج الاخبار یو کلکسیون به د انعام په توګه ورکول سي. په دې اعلان سره یې غوښتل وښيي چې فارسي ژبه ترکومي اندازې پورې له خپله ځانه پوره او سوچه ژبه ده. سوچه لیکنه د دغه عصر د لیکوال په محاسنو کې شمېرل کېده. د همدې تمایل اغېزه وه چې علامه عبدالحی حبیبی هم کله چې د طلوع افغان اخبار چلاوه، دې اعلان ته ورته پښتو اعلان خپور کړ او لوستونکو ته یې بلنه ورکړه چې که چا غیر پښتو لغت پکښې وموند، د طلوع افغان کلکسیون به د انعام په توګه ورولېږي. د دې انعام پر سر د مولانا محمد شریف حبیبی او د طلوع افغان د چلوونکي ترمنځ یوه مناقشه هم منځ ته راغله. مولانا د یوې عربي کلمې مفغن شکل ته اشاره کړې وه چې دا اعلان په متن کې موجود و او ځان یې د انعام مستحق باله خو د اخبار چلوونکي بیا مفغنا ته په پښتو کلماتو کې شمېرل (۲).

په پښتو کې د عربي ژبي د لغاتو افراطي استعمال او د چا خبره ملایي پښتو هم پخپل وار سره د پښتو د سوچه کولو زمینه برابره کړې وه. د عربي ژبي د لغاتو افراطي کارول دهغه وخت په ملایي ذهنیت کې د فضیلت او علمیت نڅښه وه او دغه ذهنیت زموږ په منورینو کې ځکه نفوذ وکړ، چې هغوی پخپله په یوه دیني او ملایي ماحول کې دروزني له لاري د قلم او سیاست میدان ته راوتلي وه. دوی په مدرسه کې ښوونه او روزنه بشپړه کړې وه. او کله چې یې د اروپایي انکشافاتو په باب لږ څه پوهنه وموندله، نو یې سمدلاسه په ژبه کې د عربیت پر ضد پاڅون وکړ. خو دې پاڅون ښه نتیجه ځکه ورنه کړه چې عربیت زموږ پښتنو ذهنونه د دیني عقایدو له لاري تسخیر کړي وه. دهغوی له ذهنو څخه د عربي ژبي ایستل د دین د ژبي د ایستلو په معنا تعبیریدله. د سوچتابه هڅې پر مرکزه د پښتو هم اغېزه وکړه او یوازینی پښتو د همدغې اغېزې په نتیجه کې

څېړه سوه. (۳)

خو د يوازینۍ پښتولارښوونې په سر سره د مرکه د پښتو د مشر مولوي عبدالواسع کاکړ له خوا هم عملي نه سوې. ده چې په ۱۳۰۵ ش کال د جدي پر ۱۲ د (تعاونو اعلی البر والتقوى) په نامه اوږده منظومه ويلې ده (۴) په هغه کې د سوچه توب نخښې کورټ نسته او د لاسه لا د عربيت اغېزه پر غالبه ښکاري.

حسن وقبح له ما ورک ســـــوه ليو نى يم
زيان وگټه راته يو ســـــوه بهولى يم
تعاون له قبيلې له قـــــوم وړک سو
لـــــويي ږيري مگر کار مو د هلك سو

.....
زما تعطيل، غفلت، نخوت که څه يو آن دى
د عالم عالم، مادي معنوي زيان دى

زه د دې نظم له ژبې سره هېڅ مشکل نه لرم اولو ستونکې يې هم زما يقين دى، چې نه يې لري، خود دې درو بيتوله راوړلومي مراد دادى چې د يوازینۍ پښتو هڅه چې پر (مرکه د پښتو) باندې تپل سوې وه، يو تفنني اولکه دمخه چې مې يادونه وکړه، له بهر راغلې ذهنيت و. د (مرکه د پښتو) بل کتاب پښتو پښويه و او د دې کتاب له نامه پرته نور گرامري اصطلاحات له يوه مخه عربي يا پارسي دي لکه تاکيد و مبالغه، تفعيل و مبالغه، فتحه مجهوله خالص، صيغه مذکر، صيغه مونث او نور.

دا چې وايي پښتو ژبه سوچه ژبه پاته سوې ده. د دې ادعا معنا داده چې پښتانه له هېڅ گاونډي قوم او هېڅ راز مدنيت سره په تماس کې راغلي نه دي. تاريخي حقايق د دې خبرې پر خلاف دي. پښتانه پر داسې يوه سيمه پراته دي چې د مدنيتو، د فاتحانو د لښکرو، د جهانکشيانو د تلو راتلو لاره وه. د دوى ژبه له دغو اثراو څخه هېڅکله هم پاکه پاتېدلای نه سي. دا چې موږ وايو پښتوله آره سوچه ژبه پاته سوې ده، په حقيقت کې مو پر تاريخي پېښو او حقايقو باندې پرده اچولې ده. دا څرنگه امکان لري چې کندهار دې د پېړيو په اوږدو کې دمغولو او پارسيانو له خوا لاس پر لاس سوې وي او پښتانه او پارسيان دې څنگ پر څنگ کلى او کور سوې وي خو يو د بل پر ژبې اغېز نه وي ښندلى. دا څرنگه امکان لري چې په ننگرهار کې دې د تاريخي گندهارا ژبې اغېزې نه وي پاته سوي. پردغه پراخه اور شوي د پښتنو په څنگ کې شاري، پشه يان، ترکان، اشکون، کاتير (کاتيان)، پراچيان، گوجران نور څنگ پر څنگ له پېړيو راهيسې اوسي (۵) خو ژبې دي يو د بل

له تاثیر په امان پاته وي. دا څرنگه امکان لري چې وردگ او هزاره دي یو د بل په چم او گاونډ کي اوسېدلي وي او ژبوي یې یو پر بل اثر نه وي کړی. دا څرنگه امکان لري چې په لوگر کي دي د پښتنو، تاجکو، برکیو پوله او پتی گډ وي خو ژبي دي یې یو د بل له تاثیر خوندی او سوچه پاته وي. دا څرنگه امکان لري چې د پښور او کوتي پښتانه دي په ورځني ژوند او ژواک کي له اردو ژبو او پنجابیو او بلوڅو سره شریک وي خو ژبي دي سوچه پاته وي. ژبه لکه ژوندی اورگانیزم له خپل ماحول څخه هرومرو متاثره کیږي. دا که د چا خوښه وي او که نه، که د چاښه راځي، که بد. دا د طبیعت قانون دی زما و ستا ذهنیت ته نه گوري او خپل کار کوي. لکه د پردیو ژبو د افراطي بهر په مقابل کي چې دخپلي ژبي مدافعه یو ضروري کاردی، دغه راز د ژبي افراطي سوچه توب او تصفیه هم یو غیر عملي، بې گټي او کله کله مضر عمل دی.

د ښاغلي رفیع خبره په خطاطانو کي د پښتو د سوچه تابه اشتها زموږ د ځینو شاعرانو رنگین شعرونه له شعرتوبه ایستلي دي اولاس وپښې یې ورمات کړي دي (۲) دا کار له بده مرغه اوس هم روان دی. اوس د پخوانیو شاعرانو لهجه د معیاریت په فتوا بدلېږي. (په) یې په (پر) وراړوي او (پر) یې په (په). د کلماتو د پای یا گاني یې پخپله سلیقه وراچوي (۲). دا کار به څو پېړۍ وروسته د پښتو ژبي دلهجوي څېړونکي غبرگ غاښونه وروباسي او په قضاوت کي به یې د کعبې پرځای ترکستان ته ورسوي. ځکه دی به فکر کوي چې دنوموړي شاعریه وخت کي (په) او (پر) استعمال په دغه شان و، لکه په چاپي دېوان کي چې راغلی دی. خبره نه وي چې دا استعمال د معیاریت په اشتها پرتیل سوی دی د شاعرانو او لاه په دغه راز استعمال خبره نه وه. دغه شان لویې ترموږیو نسل وړاندي د عبدالقادر خان خټک او نورو پخوانیو شاعرانو په دېوانو باندې د خطاطانو له خوا سوي دي.

ښاغلی رفیع وروسته له هغه چې د پښتو د سوچتابه هڅو ته کتنه له اتمې هجري پېړۍ څخه رانښلوي او تر نن ورځي یې رارسوي، په پای کي د دغو هڅو اهمیت پخپله له ډاگه وهي او داسي لیکي: "موږ لیدل چې د دی کار (د پښتو د سوچتابه - م. ه.) لپاره کله، کله د تفنن لپاره لاس غزول شوی او یا هم د ځینی نورو هیوادونو په اغېز کي دا کار شوی دی خو له ټولو سره - سره یې نتیجه نه ده ورکړې او دا هڅه ناکامه شوې ده.

ددی ناکامۍ یو لوی علت دادی چې نړۍ ورځ په ورځ وپېږي، انساني راشی درشی اوراکړې ورکړې زیاتېږي، د ساینس له برکته تلنې راتلنې گړندی کیږي او په اجتماعی، اقتصادی او نورو چارو کي هیوادونه یو بل ته اړ کیږي او ددی راشو درشو، راکړو ورکړو، تلنو راتلنو او اړتیاؤ په ترڅ کي کلتوري او ژبني راکړی ورکړی هم دود یږي او د تجرید او یوازیتوب ژوند له منځه ځي..."

ښاغلی رفیع وروسته ارواښاد محمد صدیق روهي یوه خبره رانقلوي، چې ویلي یې وه "که

د ژبو تکاملي سیر ته وگوروی په نړۍ کې خالصی ژبه نشته او که وی هغه به د ځینی بدوی ټولنو ژبی وی چی له نوری نړۍ سره علمی او ثقافتی اړیکی نه لری.* (۷). رفیع صاحب پر خپله څېړنه باندي داسي نتیجه بنا کوي: په دې اساس د ژبې د سوچتابه له پاره هڅه له یوې خوا ژبه او اولس یې تجرید کوی له بله خوا د ژبی د خارجی زده کوونکو لپاره ستونزی رامنځ ته کوی اوله بله پلوه په خپله د ژبی د ویونکو له پاره د افهام او تفهیم لاره اغزنه کوی نوځکه باید دی ناکامی هڅی ته زړه ښه نه کړو او په زور خپله ژبه تجرید او کړاو منه نه کړو....* (۸) د انتیجه په رشتیا سره یوه واقعي اوله علمی اصولو سره برابره نتیجه اخیستنه ده. د ژبی سوچه کول د کره پښتو لیکني نني لارویان هم په خوله غندي خو په عمل پرهماغه لار روان دي، چي دوی یې تربل هرچا دنه عملي توب له پاره ډېر څه ویلي دي.

لکه د دې بحث په سرکي چي تاسي ولوستل د ژبی سوچه توب له یوې خوا د نورو قوی ژبو د وارداتو په وړاندي یو عکس العمل دی چي تر یوې اندازې یې د توجیه کولو له پاره د میړي لار موندله کېږي. خوله بل پلوه یوه داسي ناکامه هڅه ده چي د ممکناتو په ساحه کې ورته د نوک ایښوولو ځای لاهم نشته. نو د دغسې یوې غیر عملي پروژې له پاره نوکان ایستل چاته د کندهار د پښتنو هغه متل ورپه یادوي، چي وايي: عبث دارو مردک دي، چي په ولي ده ختی (۹).

۱) (ارواښاد کانديد اکاډميسن محمد صديق روحي خوحتى د ظاهر شاه د پاچهۍ په سرکي پر پښتو ادبياتو باندي داروپايي افراطي ايډيالوژيو، الماني نيشنليزم (فاشييزم) او شوروي کمونيزم، سيوري ته اشاره کوي اوليکي چي دې ايډيالوژيو په ټولو هيوادوکې د افراطي يا معتدل نيشنليزم د رامنځ ته کېدو امکانات برابر کړل. په افغانستان کې يو معتدل نيشنليزم مينځ ته راغی، چي عمده مضمون يې ملت پالنه، د تاريخي مواردو او عنعنو درناوی، حماسي ادب، پرځان وېساو ملی غرور و.

(وگ: د پښتو ادبياتو تاريخ- معاصره دوره- ۸۵ مخ)

۲) (طلوع افغان ۱۲ کال ۷۷۸ گڼه. دادوه اعلانونه ما پخپله په سر سره کتلي وه خواوس مي د سراج الاخبار کلکسيون ته لاس کورې نه رسېږي او د طلوع افغان حواله مي د ښاغلي رفيع د ژبپالنه نومي کتاب- ۳۲ مخ څخه واخيستله.

۳) (يوازنی- پښتو) په ۱۳۰۱ ش کال کي د (مرکه د پښتو) له خوا د پوهني وزارت په مطبعه کي خپور سو. د کتاب ټول مخونه ۱۵۲ ښوول سوي دي چي په سرکي يې خادم العلماء مولوي

په خوله کړلې تصفيه په زړه منلې سوچه توب

د پيوريزم په باب تاسي په تيرو پاڼو کي ښه پوره تفصيلي بيان ولوست او دهغه دغه عملي توب او تواني توب په باب موهم نظرونه تر نظر تېر کړل چي اتفاق ته په نژدې اکثريت ټولو پوهانو ورسره خپل مخالفت څرگند کړی دی. خو په عمل کي د پيوريزم له کړني سره سره د پښتو ژبي د سوچه تابه بازار ښه تود دی. د دې مسئلې د ښه څرگند تيا له پاره به زه يو څه شاته ولاړسم او د ژبي له پاره به د نوو جوړونو پر سابقه يو وار بيا مرور وکړم.

علامه محمود طرزي چي د افغاني ژبو (فارسي او پښتو) د سوچه تابه له لومړيو پيلويانو څخه و، په دې برخه کي ليکي: "... به فکر عاجزانۀ خود ما، يگانۀ وظيفۀ انجمن عالي معارف بايد اصلاح و ترقی و تعليم زبان وطنی و ملتى افغانى باشد، از ارباب علم و دانش اين زبان يک گروپ مخصوص تشکيل يافته کتابهاى تعليمه ضرورى لازمی آموختن آنرا تدوين و حاضر بايد کرد. حتى براى تطبيق دادن کلمات فنى و صنعتى و اختراعات جديدۀ يی که نامهاى آن در زبان افغانى غير معروف است، کلمات مناسب و نامهاى متناسب به زبان افغانى پيدا بايد کرد و هر قدر اصلاح و ترقی که لازم است در آن باب اجراء بايد کرد." (۱) محمود طرزي د (فني او صنعتي کلماتو اونو و اختراعاتو) له پاره د مناسبو او متناسبو کلمود پيدا کولو سپارښتنه کوي. په (پيدا کولو) کي د کلماتو پلټنه او جوړونه دواړه راتلاى سي. خودی د اکلمات مشخص کوي او د نوولغاتو پيدا کولو او رتيا يوازي په (فني، صنعتي او د اختراعاتو) په برخه کي را محدودوي. علامه عبدالحی حبيبي هم، چي په طلوع افغان کي (د پښتو د علمي اصطلاحاتو يانوولغاتو وضع) تر سرليک لاندې د دغه کار اصول بيان کړي دي، په هغو کي يې "د پښتو سوچه لغاتو پلټنه او د لغاتو وضع" د جلا مادو په توگه ټاکلي دي. د نوولغاتو وضع کول يې يوازي په تخنيکي، صنعتي او علمي برخه کي سرته رسولي دي لکه ټيلگراف (ليرليک)، فوټوگراف (بشرليک)، فونوگراف (برغليک) او نور، چي ښې ډېرې نمونې يې په ژبپالنه ۷۰، ۷۱ مخونو کي د طلوع افغان اخبار په حواله را نقل سوي دي. گويا د علامه حبيبي سپارښتنه هم پر فني او تخنيکي نومونو باندې تکیه درلوده. لرو پښتنو هم خپلي جوړونې ساينسي څانگي ته متوجه کړي دي.

ښاغلي رفيع هم په شاعرانه ژبه باندې د ساينسي علومو د اصطلاحاتو له پاره د نومونو ټاکل لازم گڼلې دي. دی ليکي: "د ساينس او تخنيک له پرمختگ سره د نړۍ په وړاندې تللو هيوادو کي هر ورځ نوی - نوی ساينسی زېږېدنی کيږي او په هره زېږېدنه دهمهغه هيواد د ژبې يونوم اېښودل کيږي او بيا د علم نوی پيغله له خپل نامه سره بل هيواد ته وديږي او هلته مېشتيږي. که وروسته پاتى

هيواد وژبې پټه خوله پاتې شې او په دې نوي ناوې نوم کينډۍ نود دې ناويانو سلسله خواوړده ده او کله چي ددې هيواد خلک سترگې غړوې گوري به چي ددوي د ژبې ټول انگړ به د پرمختلليو هيوادونو راغليو ساينسي ، تخنيکي او نوو منځ ته راغلونو يونيولي وي او اصلي ژبي ته به يوازي چوکاټ او چارديوالي ورپاتي وي^(۲))

د ښاغلي رفيع له بيان نه هم دا خبره واضح څرگند يږي چي ساينسي او تخنيکي ناويانو ته بايد نومونه کښېښوول سي.

او د پوهاند دوکتور زيار صاحب هغه نظريه بياراوړم ، چي وړاندي مي هم رانقل کړې و . دې ليکي :
 ”نوي جوړونه بايد په علمي ، تخنيکي ، مدني ، اداري او داسي نورو مفاهيمو پوري تړلي وي چي زموږ فکري او کلتوري زېږنده نه وي ، لکه ژبپوهنه (لینگوېستیک) ، ټولنپوهنه (سوسيولوجي) ، پوهنتون (يونيورسټي) ، څارندوي (سکول او پوليس) ، توغندي دراکټ او ورکتون د کودکستان لپاره . مگر که سوکړک يا سوکړسک ته د جوارو ډوډۍ نوم وټاکو ، يوه بې ځايه ټاکنه به وي .“^(۳) بل ځای وايي چي ساده ويونه په مصنوعي توگه جوړول غير اصولي کار دي .^(۴)

خوپه عمل کي چي گورو خبره بالکل له جلوه وتلې ده . حتی د کتاب ، قلم ، دېوان ، شعر ، شاعر او په سوونو روپه ژبه کي دود سوي لغتونه لگيادي ، نومونه جوړيږي . د پنسل له پاره بې د پښتو مرکي (وچکښي ، وچکښ) بيرته ژوند کړي . په ژبه کي رنځور او ناروغ سته او عام دي خو دوي (رنځمن) ورته راوايست ، سرانې (د حريص په معنا) په لهجو کي پروت دي

خودوي (اسويلا ند) ورته اختراع کړي ، په ژبه کي تلابن سته او عام دي خودوي ورته (ډډون) جوړ کړي ، په ژبه کي طبيعت د خپل لغت په توگه دوولس پېړۍ ژوند کړي دي خودوي ورته (پنځون) وموند ، په ژبه کي بلبل له زرو کلوراهيسي سندري وايي خودوي ورته (ډانگ لکۍ) پيدا کړ اوڅه موده وروسته يې بيا همدغه ډانگ لکۍ د (ډاينا زاروس) له پارو ټاکه^(۵) . نه پوهېږم چي د بلبل او دغه ماقبل التاريخ حيوان ترمنځ کوم ورته والی سته ؟ په ژبه کي ښکلی ، ښايسته سته خونه پوهېږم دوي ورته (بناو) له کومه کړي ، په ژبه کي نياو د عدل او انصاف په معنا رواج موندلی دي

خودوي ورته (سماو) راوايست ، په ژبه کي خپټو ، خپټور سته خودوي ورته (شېنازگېډي) توليد کړي ، په ژبه کي پاسپورټ سته او عام دي خودوي ورته (لارليک) وزېږاوه ، په ژبه کي (کرښپل) سته خودوي ورته (پښه خاپونه ، پښو خاپونه) وضع کړ^(۶) ، (غونډی) په ژبه کي ژوندی لغت دي

خودوي ورته (بنگن) راوايست^(۷) ، (کتابتون) جوړسوی دي خو دوهم وار ورته (کتاب خونه) جوړسواو هغه هم د پارسي ټکي په ټکي ترجمه^(۸) ، (بدلون) پخوا جوړسوی و ، نو (ونجون) ته څه اړتيا وه ؟ ، د (بېکسي) پرځای ټکي په ټکي ترجمي (بېخوکتيا) ته څه ضرورت و ؟ .

ځينو ډېرو بې خونديو او پټخو ترجمه سوو لغاتو ته خوزه بيخي حيران پاته يم ، چي ددې ضرورت څه و. لکه (اوسپنکښ) د (آهن ربا) له پاره ، (کوډلوبي) د (جادوگر) ، (کوډگر) له پاره ، (ړنده مړه) د (کورموش) له پاره ، (پلغت) د (چابک) له پاره (۹). ددې وروستي لغت له پاره خوپه ژبه کي (چټک) لغت سته ، نه پوهېږم چي هغه ته يې ولي چته اوښتې ده. موږ د غ د بلي او شرنگ سوتي له پېغوره لاخلص سوي نه يو چي دابل سرباري هم پرولوېد او دا وار دمعيار په نامه !

پوهاند دوکتور زيار صاحب وايي چي تر پېژونه يانړيوال ويونه (انټرنېشنلزمونه) لکه راهيو ، تلويزيون ، تيلگراف يا تېلگرام ، تبلي فوتو ، تبلي ټايپ ، تېلفون ، اکسري يا ليزر (وړانگې) کمپيوټر ، ډاکټر ، اکسيجن ، هايډروجن ، نايټروجن ، الکترون ، نايټرون ، پوزيټرون ... يا ځانگړي جغرافيايي نومونه او يا په زرگونو کيمياوي او درملني نومونه ... دنړۍ په زياترو علمي ژبو کي له يو څه جوليز (شکلي) اډاپټېشن (راخپلوني) سره يورازدودلري ، په نيولو جيزم کي راگډول بيا هم د پيوريژم په مانا اخیستل کېږي ... (۱۰) يعني نوي لغاتونه ورته مه جوړوئ. خو تر دغه سپارښتني دوې کرنبي وروسته بيا وايي چي که څه هم په عربي ، تورکي ، پارسي ، هندي کي نن سبا ډېر انټرنېشنلزمونه را ژباړل شوي دي يعني که موچم ورته جوړسو ، ژباړئ يې. دا چي تراوسه دغو نړيوالو نومونو ته نوي کلمات جوړسوي نه دي ، د چا خبره په چم يې نه پوهېږي چي څرنگه لار ورته ومومي. د مثال په توگه اکسيجن ته به څه راز نوم جوړکړي ؟ پارسي ژبي وايي ترک عادت موجب مرض است په ژبه کي او بتل سته او عام سوی دئ خوددوی زړه په سوړسوی نه دئ او (اوبډوب) يې هم ورته جوړکړ ، په ژبه ، ادب او فولکلور کي زرگرسته خوددوی ورته (زړېښ) وزېږاوه ، په ژبه کي ترينگلي (د عبوس ، پيشاني ترش) له پاره سته او قامو سوهم اخیستی دئ خوددوی ورته (اړپه اړبوز) وزېږاوه. يو ځای وايو چي بين المللي تخنيکي نومونه به پر خپل حال پرېږدو خو بيرته خپله خبره اخلو او تيلفون ته (غرون) ، تلويزيون ته (لروينون) او تيلگراف ته (لرليگون) پېشنهادوو (۱۱).

دمرو جو لغاتو د وژلو په کار کي هم سيالي ښه په زور روانه ده. د پېړيو پېړيو مروج لغات دمعيار په فتواله رواجه لوېږي. ما په يوه بله ليکنه کي د دغو لغاتو يوه ډېره کوچنوتې برخه داسي بيان کړې ده :

زما دمشاهدې له مخي موږ په تېرو دوو درولسيزو کي (بډای) او (موږ) لغات په (شتمن) باندي تري تم کړل ، (يرغل) موپه (بريد) له منځه يووړ ، (ايلچي) موپه (استازي) ورکړ ، (جنگ) موپه (جگړه) وواژه ، (وطن) موپه (هيواد) نېستي کړ ، (غولی) موپه (انگړي) پايمال کړ ، (تاداو) موپه (بنسټ) له بېخه وکښ ، (رېږه) موپه (ستونزه) پسي واخیستله ، (ليکه) موپه (کرنښه) پاکه کړه ، (کوچنيواله) موپه (وړکتوب) ووژله ، (جنگيالی) موپه (جگړه مار) بنځ کړ ، (اخته) (بوخت) او (مشغول) موپه (لگيا) الیش کړل ، (تلاښ) موپه (هڅه) نفی کړ ، (کرنښه) موپه (غندنه)

محوه کړه ، (نجلی) موپه (جنی) ترپښو لاندې کړه ، (کرار) موپه (ورو) وخوړ ، (په) مود (پر) په فتو امسخه کړ او لا لگیا یو د مسخه کولو او محوه کولو د ابهرپسي پالو او په ځان نه پوهېږو چې دخپلي ژبې لغوي زېرمه مود چونگېښود هغه منگوټي په شان گرزولې ده چې (یوه وراچوو ، دوې بیرته ځني غورځي) . دالست که پسي راواخلم ، خبره بل کتاب ته رسیږي . زه پوښتنه کوم چې تصفیه او سوچه توب (purism) لکۍ لري ، ښکرلري ، څه لري ؟ دغه جریان چې اوس روان دی ، تاسې چې هرڅه نوم پرايږدئ ، خوداکت مټ او په مطلق ډول تصفیه ده . او تر ټولو بیا د خواشینۍ خبره داده چې که چا په لیکنه کې دغه جریان تعقیب نه کړ ، لیکنه یې ناکره ، لهجوي ، سیمه ییزه او نور او نور بلله کیږي .

زیار صاحب هم وایي چې هرڅوک باید لغات جوړ نه کړي . ډاکټر پالوال هم دغه کار په صلاحیت پوري تړي زما چیغي هم د همدې بابت ده چې اوس په دې ژبني سرطان (cancer) هرڅوک اخته دي د صلاحیت والاو جوړوڼي او د بې صلاحیتو د اسره بېلېږي نه . د نیولو گیزم دنده که افرادو ته پاته سوه ، که صلاحیت والاوه ، که بې صلاحیته ، خبره انارشیزم ته رسیږي او رسېدلې هم ده .

څه موده وړاندې مې په یوه مجله کې د یوه متوفی مشر حقدار له خولې داسې ولوستل چې که د وزیر صاحب محمد گل خان وس رسېدلی د ټول افغانستان د خلکو نومونه یې هم پښتو کول (۱۲۱) د لیکنې له خوند او شخوند څخه څوک پوهېدلای سوای چې د ژبې د تصفیې اشتها لا تراوسه هم ښه پوره موجوده ده او همدارنګه اوس هم د الفاظو تړپردي لاندې ذکره لیکنۍ پښتوپه نامه پالل کېږي . په دغه شان روحیه باندې یوې ژبې ته انکشاف ورکول دیو ویشتمې پېړۍ له انکشافاتو سره جدي تناقض لري ځکه په دغه پېړۍ کې دنړۍ ژبې تړل هر وخت زیاتي یوه په بله ننوتلي دي . موږ ته زیاتره ویل کېږي چې دنړیوالو علمي او فني او سیاسي ترمینالوجۍ سیلاب ته که لاس ترزنه کښېنو ، ژبه راڅخه لاندې کوي . دا حقیقت زه هم منم . خودنوولغاتو او په ژبه کې دا خنبل سوواو مروجو لغتو برید باید وټاکل سي . که دا کارونه سي ، نو چې بیا پر دیارلس لیکي (۱۳) لاس راسره کښېږدئ ، بیا هم د دغې اوسنۍ چارې نوم تر تصفیې په هاخوا بل څه نه سي کېدلای اوله دې منحرف جریان سره به د مخالفت آواز د سور تر شپېلۍ پوري روان وي . که هرڅومره د دې اوسنۍ ژبنۍ بخولي مخالفین ځان ساتي ، لنډاندې ، مرتجعین وبلل سي او حتی ښکښل (کنځوي) ورته و سي بیا به هم هغوی د گاليله په شان پر مخکې باندې د توبې ایستلو پروخت لاهم ووايي چې په دغه ژبه د افهام او تفهیم عملیه سرته نسي رسېدلای . له دغه راز نشراتو څخه لوستونکي سمه استفاده نسي کولای . دا پښتو پسي عامېږي او خلک ځني خوا توري کیږي . د دې چاره په کار ده او همدان

يې په کار ده. د پېريانانو دې ژبې په پښتنو کې درزونه واچول، د دې کار له پاره فکر کول په کار دي، دا درز پراخېږي او چاره يې په دې نه کېږي چې ووايو:

“کاروان به تيريزي او سپي به غيږي” (۱۴). د پښتو ژوند د پښتانه له ژوند سره تړلی دی، نه له نيولو گيزمونو سره. که خدای مه کړه پښتون مړسو، پښتو او نيولو گيزمونه دواړه ورسره مري. په نيولو گيزمونو باندې د پښتو ژوند نه راگرزي. د يوې شېبې له پاره يې فرض کړی چې په پښتو ژبه کې يو لغت لاهم پردی نسته مگر که پښتون همدا سي شپون او عسکروې او روزي يې د شپښتوب او ځان وژني له لارې مقرر وي، دغه خالصه ژبه به يې کوم درد وړدواکړي؟ ښاغلی پوهاند حسن کاکړ د خپلو تاريخي خپرونو په پای کې دې نتيجه ته رسېدلې دی، چې: “پښتو چې بيرته پاتې ده او علمي شوی نده د ژبې د څنگه والی له امله نده، بيرته پاتې توب يې د پښتنو له لاسه دی. د دوی بيرته پاتې توب د پښتو بيرته پاتې توب شوی دی” (۱۵). نو پر پښتو او پښتنو بايد زړه وسوځل سي. د شهرت، د نامه، د عقدو له پاره بايد ژبه قرباني نه سي. دغه اندېښنې دي، چې په ما يې دا کتابگوټی وکړ.

اوس په ځينو ليکنو او مرکو کې د نيولو گيزمونو پر ۲۵٪ باندې ټينگار کېږي. زه تاسي ټولو درنولو ستونکو ته واک درکوم چې که مو هروخت دغه فيصدي په عمل کې تطبيق وموندله، زما د کتاب په هماغه ورځ په اور کې وسوځي چې نور يې څوک ونه لولي. ځکه زما ارمان به ختلی وي او نوره د پښتو ژبې له بابت نه د اندېښنو ځای راته پاته نه وي.

د کره ليکنې پښتوله نني بهر څخه داسې نڅښې او نښانې ليدلي کېږي چې دا خو څښت په نهايت کې په يوې لهجې باندې د نورو د نفی کولو له پاره دی. زه به ډېر خوښ سم چې که د پښتو يوه لهجه د ژبني انکشاف هغه حالت ته ورسېږي چې ټول پښتانه يې هم وليکي او هم يې ووايي. دا که زما لهجه وي، که د بل، که د هابل، ماته مهمه نه ده. مگر دا کار د پېږي دئ او بايد په طبيعي توگه لکه په فارسي او نور وژبو کې چې راغلی دی، عملي سي. نه دا وسنيو ژبنيو ماجراجويو له لارې.

۱) (ژبپالنه- ۲۴، ۲۳ مخونه د مقالات محمود طرزی د ۷۷۴ مخ او سراج الاخبار په حواله

۲) (ژبپالنه- ۷۵ مخ

۳) (ويي پوهنه- ۲۵، ۲۴ مخونه. نقل قول کټ مټ رانقل سو

۴) (پښتو- پښتانه ۳۱۲ مخ

۵) (زيار- د پښتو ژبې دودې اړتيا ولارې چارې- ۹۷ مخ

۶) (زيار، پښتو پښتانه ۲۰۷ مخ

- ۷(وېي پوهنه ۱۲۱ مخ
۸(وېي پوهنه ۴ مخ
۹(وگ: وېي پوهنه ۲۸۸ - ۲۹۰ مخونه
۱۰(د پښتو ژبې دودې لارې او چارې - ۹۹ مخ
۱۱(وېي پوهنه - ۲۰ مخ
۱۲(ورځ مجله - شپږم کال ، ۳-۴ ګڼه - ۱۰ مخ ۱۳۸۴ ش
۱۳(په کندهار کې د دیارلس لیکي اصطلاح د قرآن عظیم له پاره کارېږي . په نورو سیمو کې به هم رواج لري .
۱۴(وگ: استاد زیار د پښتني فرهنگ یو ځلانده ستوری - ۱۵۵ مخ - ۱۳۷۲ ش
۱۵(آئینه افغانستان مجله - ۱۰۴ مسلسل ګڼه - ۵۴ مخ - میزان ۱۳۵۸ ، اکتوبر ۲۰۰۲

پښتو نيو لوكيزم ژبنۍ اړتيا ده كه سياسي تقليد؟

په يوه ژبه كې چې دنړيوالو پرمختياوو او ساينسي و تخنيكي انكشافاتو او اختراعاتو له اسيتته دنوولغاتو د جوړونې اړتيا منځ ته راسي او دې كار ته نيوگلوبليزمونه استخدام سي ، معنا يې داده چې دا ژبه اوس هغو حوادثو ته ځان تياروي چې پرنورو تېرسوې او پردې اوس راغلي دينه ددې پرڅنگ هره ژبه چې دخپل انكشاف په بهير كې داسي ځای ته ورسېږي چې نورو ورته دنيو لوكيزمونو اړتيا محسوسه سي ، معنا يې داده چې دې ژبې دانكشاف نور پراوونه وهلي دي او ويونكي يې هم د فرهنگي سطح په يوه داسي مرحله كې واقع دي چې نور ټول كارونه سرته رسېدلي دي ، اوس نو د ژبې د سره كېدو وار رسېدلی دی. په دغه وخت كې كه د معياريت او كره ژبې خبره رامنځ ته سي ، څرنگه چې له حالاتو سره موافق شعار دی ، نه به پرچا بدولگېږي او نه به مخالفت ورسره وكړي. خو كه د معياريت هڅه د سياسي سياليو زېږنده وي ، دانود ژبنۍ اړتيا له مخي نه بلكي دنورو انگېزو پېر نارامنځ ته سوي تلابن دی او هغه څوك چې نه غواړي په دغه انگېزو باندي خپله ژبه ولري ، يادغه سياسي سيالۍ ورته د سياست د مداريانو سر كسونه ثابت سوي وي ، نوطبيعي ده چې لومړی خوله دې لوبي سره څونې نه غورځوي او كه ډېره درنه پرتمامه سوه نوبې . بيا په مخالفت كې درېږي .

ماچي به د پښتو ژبې د كره توب له پاره دهغو تاريخي سوابق او اوسنۍ هڅې له ځانه سره خپلې ، نو د چا خبره شپږم حس به راته ويل چې په دې هلو ځلو كې تر ژبنۍ اړتيا نور مسایل ډېر دخپل دي . ددې نورو مسایلو پړيوه برخه باندي زه د (سوچه توب) په بحث كې ږغېدلی يم . پوهاند زيار صاحب اوس پخپله يوه مركه كې زما پر دغه گومان باندي د يقين ټاپه ووهله چې زموږ نوي جوړونې له پارسي سره د سيالۍ اود هغې په تقليد راپيل سوي دي . دی وايي : پارسي چې زموږ ورسره يوه رغنده سيالي روانه ده ، هيڅوك په نظر كې نه نيسي ، كه پارسيوان زموږ سره منفي سيالي كوي ، موږ ورسره رغنده سيالي كوو .

تاسو د پارسي پخواني او اوسني متن وگورئ چې هرڅومره يې پارسي قوي وي ، تاسو به ووينئ چې څومره مخته تللې ده ، په پارسي کي څومره نوي ټکي راغلي دي ؟ نو دانيوکه يوازي پرېښتو ده ؟^(۱) ماته د حيراني ځای دادئ چې استاد له ټول ژبني اکاډميت سره څرنگه د دغي سياسي لوبي په دام کي کښوتلی دئ او نورو ته يې لاتوصيه هم کوي . د دغي سيالۍ د سالميت ذمه څوک ترپايه پوري وهلاي سي . څرنگه امکان لري چې پارسيوان دي د دوی په وينا ، منفي سيالۍ کوي او پښتون دي بيا ورسره سالمه سيالي وکړي . داسيالي له لويه سره پر منفي تمايلاتو راپيل سوې ده او يوه کرغېړنه لوبه ده چې دوخت غير ملي حکومتو پښتون او پارسيوان دواړه پکښې سټ کړي دي .

زما په فکر څو هره ژبه د انکشاف او پرمختگ په لار کي خپل موقعيتونه او خپلي درجې لري . دنورو ژبو په پرتله يې د انکشاف سرعت هم توپير لري ، ژبني اړتياوي يې هم ځله بيلي وي . پښتوله بده مرغه اوس لاهم د خوشحال خان خټک خبره بکره پرته ده . د دغه واقعيت په ليدلو ، کتلو او منلو باندي بايد هيڅ پښتون نه د حقارت احساس وکړي او نه هم دخپلي ژبي دنيمگړتيا . دارواښاد نوميايي خبره پښتو د ژبي په حيث نه ترچاپاته ده او نه ترچازياته ده .^(۲) لکه په انسانانو کي چې زور او وړوړ سته ، په ژبو کي هم سته . دسيالۍ په وجه په ژبه کي بدلونونه راوستل ترگټه تاوان نه پرېښوي . داسيالي هغه ناوړه دودو دستورته ورته ده لکه ځيني کسان چې له خپلو تربروسره دسيالۍ په انگېزه خپل نابالغ زوی ته واده وروکړي او دخپل ماشوم زوی ژوندله خورا پردنگلو سره مخامخ کړي . وايي شرمښکۍ له ماره سره غزېده ، پرمنځ دوه ځايه سوه . دارازسيالۍ ته ځوان مغزونه دخپل طبيعي جوش و خروش او احساساتي جذبوله امله خورازيات آماده دي او د پرژړپه دغه راز دامونو کي لوېږي . دسړي سيني درلوونکي مسن پوهان هيڅکله . بايد ځوانان دغه راز بازاری لوبو ته تشويق نه کړي .

پارسي ژبه په دې پرمخ نه ده تللې چې نوي لغاتونه يې جوړکړي دي . پارسي په دې وړاندي ده چې د ضرورت ژبه ده ، د دربار ژبه وه او ده ، د علم ژبه ده ، ويونکي يې پخپله د تعليم او سياست پرميدان تر پښتنو وړاندي دي . پېړۍ پېړۍ ورته دهند ، ايران ، ماوراءالنهر او افغانستان پاچهانو او دربارو کارکړی دئ . دې ژبي چې نيولو گيزم ته مخه لاکړې نه وه ، هم پرمختللي ژبه وه .

تر عربي ژبې وروسته د منطقي د علم، د سیاست، د ادب او تجارت ژبه وه. د پارسي د پرمختګ دلايل بايد د هغې په ويونکو کې ولټول سي نه په لغاتو کې. له بلي خوا د پارسي ژبې خپل پوهان بيا په دې عقیده دي چې ددې ژبې د برياليتوب يو علت دادی چې د پروژبولغات يې پخپل ځان کې هضم کړي دي او د ژبې دروازه يې د نورو ژبو پرمخ تړلې نه ده. ارواښاد پوهاند دوکتور عبدالاحد جاويد په دې برخه کې وايي چې په فارسي ژبه کې د د خپلو کلماتو د ښوونې له پاره به تاسي صبحانه (سباناري) ته دعوت کړم. ميز پر تګالۍ کلمه ده (۳)، چاینک چينايي، قاشق تورکي، صندلی عربي، نعلبکی عربي ده. او په پای کې په ظریفه لهجه وايي "ما مي مانيم و نان خشک". مراد يې دادی چې يوازي (نان) فارسي کلمه ده نور يې ټولي دخپلي دي اوله نورو ژبو څخه اخيستل سوي دي. (۴) ارواښاد دې کلماتو ته په کرکه نه گوري بلکې داد پارسي ژبې په کمالونو کې راوړي چې څرنگه يې د نورو ژبولغات پخپل ځان کې حل کړي او خپلي ژبې ته يې د افادې وسايل پرېمانه کړي دي. زموږ پوهان بيا تراوږد مخه ګاډي کاري او وايي، موږ لغتونه ځکه جوړوو، چې "که سباد دهقان لمسی او کړوسی تعليم کوي د هغه لپاره (به) اسانه وي". ته دبزرګزوی ته د تعليم زمينه برابره کړه، بيا د پښتو تعليم زمينه ورته مساعده کړه، ژبه يې خير دی سوچه دي نه وي؟ د سباد بزرګزوی غم به خورو خپل اوسني زامن موله خپلي ژبې څخه خواتوري کړل. موريې چې کومه ژبه ورزده کړې ده او ده ته تر هر څه ګرانه ده، هغه اوس په کتاب کې نسي موندلای. د کتاب ژبه ده ته د يوې خارجي ژبې د زده کولو په شان ستونزي لري. طبيعي ده چې وخت تردې په بلي قوي ژبې (انګرېزي، اردو، فارسي او نورو) مصرفوي ځکه په هغه ژبويې هم اړتيا رفع کيږي او هم يې په زده کړه کې تردغي نوي پښتو مشکلات لږ دي. له يو چاسره مي په دې برخه کې بحث کاوه، را ته وې ويل: ژبه متخصصينو ته پرېږده، چې هغه يې سمباله کړي. په جواب کې مي ورته وويل: ما خو په هغو نامرادو باندې ډېرې هديرې ډکې ليدلي دي، چې د متخصصو ډاکټرانو په نسخويې زني ورتړلي سوي وې. د متخصص سهو د مرګي ګولۍ ده اوبس.

ښکلا مجله - ۴ کال، ۳ ګڼه ۵۱ مخ (۱)

د پښتنو د ټولنيز تاريخ مبادي - ۱۰۹ مخ (۲)

- . دده په نظريه فارسي کي (ميز) دمېلمه په معنا دئ او په مثال کي يې (ميزبان) راوړي دئ (۳)
- که زما حافظې غلطې نه وي کړې ، دامقاله په اميد جريده کي نشرسوي وه . ما يې يادونه په يوه (۴)
- . بله مقاله کي پخوا هم کړې وه او تاسي به يې په ضميمه کي ولولئ . له تکراره يې بخښنه غواړم

نظري معیار عملي گډوډي

په کار ده. اتاریتې دوی خواوي لري (authority) ژبپوهان وایي د ژبني معیار ټاکلو له پاره اتاریتې یوه بې د علم او صلاحیت خواده چې په ژبپوهانو له لري او بله بې اجرائیوي اړخ دی، چې په دولت یا اکاډمیکو ټولنو له لري. ژبپوهان علمي اړخ څیړي او دولت یا نور اکاډمیک سازمانونه یې د ترویج له پاره قانونیت ورتسجیلوي.

د پښتو په معیاریت کې د دې دواړو خواوو خلا محسوس ده. د صلاحیت په برخه کې پوهاند زیار صاحب هیچاته غاړه نه ده ایښې. نه الهام ته، نه تېرې ته، نه پالوال ته، نه شپون ته، نه ستوروت ته، نه پښتو ټولني او اکاډیمۍ ته. ارواښاد الهام ورڅخه دوستانه گیله کوي او لیکي چې «... که څه هم زیار موږ د تېرې په شمول د تاریخي – مقایسې ژبپوهنې متخصصان نه گڼي او ښایي چې رښتیا به وایي»^(۱). گویا د معیار په برخه کې یوازې د دوی خپل نظر معیاري دی. او د اجرائیوي صلاحیت خلا خو په دغو کلونو کې چې دا خوځښت راپیل سوی دی، په ټوله معنا یې محسوسه ده. خلا خو پر لار پرېږدي، په دغو تېرو دېرشو کلونو کې خود خلقي او پرچمي دولتونه شمول (ټول دولتي نظام د پښتو او پښتنو پر ضد ولاړو).^(۲)

د دغه شان دوگانه خلا وپه موجودیت کې دیوه خوځښت قانونیت او اغېزمنتوب پخپله تر پوښتنې لاندې راځي. اود همدې عامل نتیجه ده چې دغه خوځښت تردو درو ملاتړلو پلویانوزیات نورو نه موندل.

دا چې اوس دنوولغاتو په اعتیاد اخته کسان د خوځښت په پلویانو کې شمېرل کېږي او بیا د هغوله مخي دا حرکت د بري لوړ پوړ ته رسېدلی گڼل کېږي، یوه ذهني نتیجه گيري ده چې دا ستند پایه یې پروا قیعتونو ولاړه نه ده. حقیقت دادی چې د دغه خوځښت له امله یوه نوې ژبه یا لهجه د تکوین په حال کې ده. تاسي دالاندې گډوډیو ته ځیر سئ چې دیوه خوځښت تردېرش کلن فعالیت او بري ته

تر رسېدو وروسته ! په هغونشراتو کې موجود دي ، چې د کره لیکنې له بهیر سره په یوه یابل دلیل
. ځان تر لې گڼي .

پښتو او پښتانه ته د الهام سريزه - پنځم مخ (۱)

زیار صاحب په هغه خصمانه چلند پر ښه خبردئ چې زموږ سره د باختراژانس د پښتو خبرونو په (۲)
. ریاست کې د دولتي مقاماتو له خوا کېدئ

د(په) او(پر) گډوډي

د پښتو په ځينو لهجو کي سره گډيږي او يو د بل پر ځای يې په (prepositions) دغه دوه سربلونه ناسمه توگه کاروي. په دغو لهجو کي (په پښتوليکل) او (پر پښتوليکل) نسي سره بېلېدلای. په داسي حال کي چي دا دوي خبري جلا جلا معناوي لري. په (پښتوليکل) معنا د ليکني ژبه پښتوده او (پر پښتوليکل) معنا د ليکني موضوع پښتوده. د پوهاند زيار صاحب په عقیده* له کندهاري او تاريخي ادبي پښتو پرته نور زياتره گډوډونه (په) او (پر) سره گډوي* (۱) له تاريخي ادبي پښتو څخه يې مراد د کلاسيکو شاعرانو پښتوده. حقيقت هم دا دی چي په کندهاري گډوډ کي د دغو دوه سربلونه استعمال د يوه نالوستي شخص څخه هم نه غلط کېږي. دوی (په خره سپور) (هيڅکله هم نه وايي. په داسي حال کي د(په) دغه شان استعمال په نورول لهجو کي عام دی. (۲)

پوهاند زيار صاحب په ويې پوهنه کي د دغو سربلونه د استعمال ټول موارد راوړي دي چي په يوه برخه کي زه د داسي يوه پښتانه په توگه چي د پوهاند دوکتور زيار صاحب د څېړني په تاييد مي د دغو سربلونه د استعمال د مورله غېږي څخه زده کړي دي، موافق نه يـم او هـغه (پلانی پرکوم کال مړدی)، په دې برخه کي بايد (په کوم کال کي مړدی) کره شکل وي ځکه زما د څېړني له سره (on) او (in) مخي په دغه مشخصه برخه کي د کندهاري گډوډ استعمال دانگرېزي ژبي له ناسم (on 2006) کره دی او (in 2006) خوله په خوله برابر دی. په انگرېزي ژبه کي هم

ارواښاد علامه رشاد (رح) په دې برخه کي د گوربت مجلې د لومړي کال په شپږمه گڼه، ۲۳ مخ کي داسي څرگندوني کړي دي: د(په) او (پر) ترمنځ توپيرسته. (پر) د استعمال توري دی، پرمېزباندي، پرچوکۍ باندي کښېناست، پرمېزيې کتاب کښېښود (۳)، پرمایې پورباندي دی او داسي نورد (پر) په کلمه باندي راځي او (په) د ظرفيت او آليت لپاره راځي (۴). مثلاً په لښته يې وواهه. دلته (په) د آليت دنده اجرا کوي. په کور کي دی، په مکتب کي دی، دلته د ظرفيت مانا ورکوي*. او کله چي مرکه چي د(په کال) او (پرکال) په برخه کي توضيحات ځني غوښتي دي، نو علامه مرحوم ورته داسي جواب ورکړی دی: ... که (کي) ور سره راسي بايد (په) وکارول سي ولي هلته

د ظرف زمان مفهوم ورکول کېږي. ظرف پر دوه ډوله دی، یو د زمان ظرف دی او بل د مکان ظرف. په کور کې، په مکتب کې د ظرف مکان دی. په پسرلي کې داسې کېږي، هغه وخت هغه د زمان ظرف دی، په کال کې داسې کېږي یا داسې و سول، د ظرف مکان دی نو هلته د ظرف مکان لپاره تر(پر)، (په) غوره ښکاري او د استعمال لپاره بیا تر(په)، (پر) صحیح دی.*

د(په) او(پر) د استعمال له پاره ترسمي لارښوونې وروسته ځینو لیکوالو د یوه غلط فارمول پیروي پیل کړه او هغه دا چې که په دغو سربلنو نوېسي وروسته د(کې، سره) کارېدئ، باید(په) ولیکل سي او کنه نو(پر) سم دئ. ددې فارمول (postposition) او سترېل حالت کې راځي او هورې او سترېل نه (instrumental) غلطې په دې کې ده چې (په) کله کله په(آلي- ورسره ملگری کېږي. لکه (په لښته یې وواځه). د دغه غلط فارمول پالونکي په داتېرمثال کې هم (پر) ځکه استعمالوي چې وایي وروسته او سترېل نه دئ راغلئ. نویي (پر لښته یې وواځه) ولیکي. د(په لښته یې وواځه) او(پر لښته یې وواځه) جملې د معناله مخي له مخکي تر اسمانه پوري توپیر سره لري. (په لښته یې وواځه) معنا د وهلو وسیله یې (لښته) وه، لرگی یا توره یا بل څه نه وه. (پر لښته یې وواځه) معنا د وهلو انگېزه یې لښته وه. ښایي وهلی یې په سوکانو، په لغتو یا په لرگی . (وي خو جنجال یې پر لښته سره پېښ سو(۵)

د دغه ناسم استعمال لیکوال د(شینیت) له معافیت څخه په ګټه اخیستنه باندې د خپل ځان لیکنه معیاري ګڼي او د نورو پر سمو مشورو غوږ نه نیسي. په نتیجه کې یې د معیار تر پردې لاندې یوه لویه ګډوډي رامنځ ته کړې ده او د ښاغلي منلي خبره د معیار محتسبانو هم غوږ نه کانه اچولي دي. دې :

(ناسم- د الله د لوی او عظیم ذات پر امر د نړۍ ټول مسلمانان د عبودیت...*) (امخ

.... سم- د الله د لوی او عظیم ذات په امر د نړۍ ټول مسلمانان د عبودیت

(ناسم- د همدغه کال د شعبان په ۲۳ د پنجشنبې پر ورځ...*) (هماغه مخ

سم- د همدغه کال د شعبان پر ۲۳ د پنجشنبې په ورځ...*)

(ناسم - پریښتني درنښت - اداره^۲) مخ

. سم - په پښتني درنښت - اداره

(ناسم - محمد گل خان مومند بآباد اخلاقو او شخصیت پر لحاظ د سپېڅلي کرکټر ...^۹) مخ

..... سم - محمد گل خان مومند بآباد اخلاقو او شخصیت په لحاظ د سپېڅلي کرکټر

(ناسم - سردار علي احمد جان ... کابل ته واستول شو او پرتوپ وويشتل شو^{۱۰}) مخ

سم - سردار علي احمد جان ... کابل ته واستول شو او په توپ وويشتل شو. پرتوپ وويشتل شو معناداچي پرتوپ يې ودر او په اوپه توپک يا بل څه يې وويشت. يابله معنایې داسي کېدای سي چي دتوپ پر سر باندي يې ترمنځ شخړه سوه ، په نتیجه يې دهمدې شخړي له اسسته وويشت. خوپه توپ وويشتل شو ، معناداچي دوژني وسيله يې توپ و. دتوپ مخي ته يې وتاړه او توپ ته اورورکړ.

(- ناسم^{۱۱} دوزير صاحب زيات ناچاپ آثاريې ځان سره دچاپ پرهيلې ساتلي وه.) مخ

. - سم - دوزير صاحب زيات ناچاپ آثاريې له ځان سره دچاپ په هيله ساتلي وه

(- ناسم - ... دپخوا پرڅېر ...^{۹۲}) مخ

سم - ... دپخوا په څېر

(ناسم - ... په عوامو کښې پراستاد صاحب (رح) مشهور و،^{۹۸}) مخ

. سم - ... په عوامو کښې په استاذ صاحب (رح) مشهور و

پراستاد مشهور و) معناداچي تراستاد زيات مشهور. خو (په استاذ مشهور) و معناداچي دوهم نوم) يې استاذ و ، خلکو استاذ باله

(ناسم - ... پرامر بالمعروف لاس پورې کړ و ...^{۹۸}) مخ

....سم - په امر با المعروف لاس پورې کړو

(ناسم - * په گل اغا شېرزي خان مرگي برید شوی* (ټول افغان وپیپانه - ۳۱-۷-۲۰۰۶ ع

. سم - پر گل اغا شېرزي خان مرگي برید شوی

په گل اغا شېرزي برید شوی معنادا چې گل اغا شېرزي پخپله په خان پوري بمونه ترلې وه. او پر گل اغا شېرزي برید شوی معنادا چې د برید هدف گل اغا شېرزي و، چې له منځه یې یوسي

(ناسم - * د ۱۳۲۲ لمریز کال پر کب میاشت* (ښکلا مجله ۲ گڼه ۴ کال ۵۸ مخ

سم - د ۱۳۲۲ لمریز کال د کب په میاشت کې ، یا د ۱۳۲۲ لمریز کال په کب میاشت کې دلته میاشت د زمان ظرف دی

(ناسم - * د خپل مطبوعاتو کار له پیله راپدېخوا* (هماغه مجله هماغه گڼه ، ۵۹ مخ

.... سم - د خپل مطبوعاتو کار د پیل راپه دېخوا

(ناسم - د ۱۳۷۹ لمریز کال د تلې پر میاشت* (هماغه مجله ، هماغه گڼه ، هماغه مخ

. سم - د ۱۳۷۹ لمریز کال د تلې په میاشت کې . دلته هم میاشت د زمان ظرف دی ، نه استعلا

(ناسم : * که بوميان پکې پرلږه کې (اقلیت) واوړي ...* (پښتو ، پښتانه ۲۳۱ مخ

سم : که بوميان پکې په لږه کې (اقلیت) باندي بدل شي . پرلږه کې

اوبنډل معنادا چې د بوميانو شمېر ترلږه کې زیاتېږي . اوبنډل د زیاتېدلو معنا ورکوي . په ۲۳۲ مخ
کې بیا د اتېروتنه سمه سوې ده

(ناسم : * ... د قلم پر ژبه ترموډرار سولي دي* . (پښتوتاج التواریخ - ج مخ

. سم : ... د قلم په ژبه ترموډرار سولي دي

. حالت کې د (په) استعمال صحیح دی (instrumental) د قلم په دلتا آله ده . په آلي

(ناسم: قضاوت پر لوستونکيو اړه لري) (پورتنی اثر - هـمخ

. سم: قضاوت په لوستونکيو اړه لري

. په پارسي کي هم په دغسي جمله کي (به) تر (بر) سم دئ اود (به) پښتو معادل (په) دئ

(ناسم: لس باروړونکي خره به مي تل پر غوځله ولاړ وو) (هماغه اثر - ۱۱۹ مخ

.... سم: لس باروړونکي خره به مي په غوځل کي ولاړ وو

خرپه غوځل کي ولاړ وي نه پر غوځل. غوځل دلته مکاني ظرف دئ او په ظرفي حالت کي (پر) يې کره شکل دئ. پراو خورولاړ وي لا اسعمال يې ځکه هلته $in =$ استعمالول سم نه دي ، بلکي په . يوراز استعلايي حالت موجود دئ

(ناسم: ... پر لاندنيو ژبو خبري کولای شم اوليکونه يې هم لوستلای شم) (هماغه اثر ۳۱۷ مخ

سم: په لاندنيو ژبو خبري کولای شم اوليکونه يې هم لوستلای شم. پر ژبو خبري کولای سم يعني دنوموړو ژبو په باب معلومات ورکولای سم ، خوپه ژبو خبري کولای سم معناد اچي نوموړي ژبي مي زده دي .

ناسم: که چېرته د افغانستان دوگړو پاچا د هغوی هم دين نه وي او په هغوی حکومت کوي) (هماغه اثر ۳۲۹ مخ

. سم: که چېرته د افغانستان دوگړو پاچا د هغوی هم نه وي او پر هغوی حکومت کوي

په هغوی حکومت کول) يعني د هغوی په واسطه حکومت کول او په دې صورت کي حکومت (معناد افغانستان خلک. خو (پر هغوی حکومت کول) معناد امير له خوا د افغانستان . پر خلکو حکومت کيږي

ناسم: ... د خوقند بنار تر نيولو وروسته يې هلته نوی بنار جوړول پيل کړل او پر (سيم) بنار يې ونوماوه (....) (هماغه اثر ۱۲۴ مخ

سم: ... دخوځند بنار ترنيو لوړو وروسته يې هلته نوی بنار جوړول پيل کړل او په (سيم بنار) يې ونوماوه

د(په) او(پر) داټول ناسم استعمالونه له ناسمي لارښوونې څخه پېښ سوي دي. دليکونکي له پاره فارمول د(کي، سره) سته والی او نه سته والی دئ او دې خبرې پر ناسمه لارروان کړی دئ

دامثالونه دومره ډېر دي، چي که ټول راوړم يو کتاب به ځني جوړ سي. دا ورانی ټول د معيار په نامه ناکافي لارښوونو پېښ کړی دئ که يې له خپلي لهجې سره سم ليکلی وای، ښايي دومره زياتي ورانی يې نه درلودلای. زه پر لهجه باندې اعتراض نه کوم. ماته پخپله لهجه کي هم ځيني گرامري ورانی رامنځته کړي دي. هروخت مې چي اړتيا احساس کړې ده، بې پردې مې بيان کړي دي او دخپلي لهجې زلميو ليکوالوته مې يې د سمولو سپارښتنه کړې ده. خو دلته دا ورانی ناسمو لارښوونو منځ ته راوړی دئ. دغه ځای دئ چي زه وایم معيار په فيصلو او فرمانو نسي عملي کېدلای او که عملي سي بيا داسي دنگلې هم لري. معيار بايد دښوونځي له تاداوه تدریس او وروښوول سي. داديوې ورځي، يوې لسيزي او يوه کال کار نه دئ په تېره بيا د افغانانو په داوسنۍ پاشلې ورځ کي چي د پښتونشرات يې په سلو کي نوي ترخپل هيواد د باندې سرته رسېږي. د معيار بېړۍ له اروپا څخه نسي پر لار برابرېدلای

او مزله ته رسېدل يې هم نسلونه غواړي

ويي پوهنه - ۴۷ مخ (۱)

په دې برخه کي زما او د ښاغلي استاد صميم صاحب ترمنځ يوه دوستانه ادبي مناقشه يووخت (۲) راغلې وه. ارواښاد عبدالجليل وجدي صاحب په دغه وخت کي په ټورنټو کي و. ماته به يې پخپل ټول صداقت سره ويل، چي د(په) او(پر) په دغه مباحثه يې سر نه خلاصېږي. علت يې دا و چي دده په محيط کي هم ددغو سربلونو ناسم استعمال عام و او ده خپله مورنۍ زده کړې قاعده نه سواي هېرولای.

مرکه چي د استاد په ژبه کي تصرف کړی دئ او د استاد خبري يې په خپل زعم معياري کړي دي (۳)

په گوربت کي (عاليت) راغلی دئ چي د مرکه چي تېروتنه ده (۴)

. وگ: لېمه مجله - کال - گڼه - مخ - ددې قلم لیکنه (۵)

دمجهولي (ې) لانه

دختيځي اولويديځي اوجنوب لويديځي لهجې ترمنځ دملهولي (ې) داستعمال په برخه کي ښه پوره محسوس اودپاملرني وړتوپيرونه سته. دې توپيرونه پاملرنه نه کول اوترسريې تېرول ياپه يوه جرأتمندانه حکم سره گام تراړول اوهيسته غورځول دپښتوژبي په گټه کارنه دي. په پښتوپښويه (درېم چاپ) کي راغلي دي چي سويل-لويديزه گړدودي ډله د نورو (منځنيو، سوېل-ختيزواوشمال ختيزو) گړدودي ډلوپه وړاندي له تاريخي پلوه زيات رغاوونيزلرغونوالی لري خوله دغي اړکاييکي ځانگړتياووسره سره يې په کره ليکلارکي له پامه غورځولي ده (۱) دغه ځانگړتياوي يې چي بېله مثالوپه ډېره مختصره توگه هيسته ودوري راوړي دي، دکتاب دوه مخه يې نيولي دي اوپرزياته کرې يې ده چي که دکندهاري پښتو دغه پاسني ځانتياوي يومخيزه په پام کي ونيسو نو دغه د پښتو پښويه کتاب به دوه چنده غټ سي. دغو ځانتياوو يا ځانگړتياووته يې بېقاعده گۍ ويلي دي. اوس نوکه څوک په دې برخه کي نظرڅرگندوي خود لايسنس نه لرلومتروکه به پرداککړۍ وخوري اوورته وبه ويل سي چي ته د ويلو حق نه لرې. مگرکه لږڅه دييان آزادي موجوده وي نو ديوچاپه ذهن کي هرومرو دا پوښتنه پيدا کيږي چي د پښتوديوې ارتې بيرتې گړدودي ډلې هغه ځانگړتياوي چي په يوازي سردنوروټولو گړدودونو په پرتله ديوه بشپړکتاب په اندازه حجم لري (۲) اوترنوروگړدودونويې تاريخي لرغونوالی هم منل سوی دی، د (بې قاعده گيو) په نامه هيسته غورځول دعلم لارده؟ دانصاف لارده؟ عملي لارده؟ له تعصبه خالي لارده؟ ديوالي لارده؟ کره لارده؟ کومه لارده؟

دپښتوپښويه کتاب دلومړي چاپ (۱۳۲۲ش) اودرېم چاپ (۱۳۸۴ش) په سريزوکي دمحتوياتوله مخي خورازيات توپيرونه سته، چي ځيني دغه توپيرونه دلوستونکي په ذهن کي يولړنوري پوښتنې هم را پيدا کوي. دکندهاري گړدودپه اصطلاح بې قاعده گۍ چي ښاغلی مولف يې په آب وتاب بيانوي، دلومړي چاپ په سريزه کي نسته. له دې امله دلوستونکي په ذهن کي دا خبره ورگرزي چي آيا ښاغلي مولف ته دکتاب دلومړي چاپ پروخت دغه بې قاعده گۍ معلومي نه وې

؟ هرومرو معلومي وي. نو د نه يادولو علت يې څه و؟ ښايي د ا به يې مصلحت نه وي گڼلې چې د نورو لهجو پرې قاعده گيو باندې سترگي پټې کړي او يوازي کندهاري گړدود لوستونکو ته د بېخړته بې قاعده گيو درلودونکي وښيي. که د ا ښاييدنه رشتيا وي، نو نن هم د دې راز وړانو نکو قضاوت ويا دونه د مصلحت پر مقوله نه سي برابرېدلای. د پښتويه دې دونه زياتو لهجو کي يوازي د يوې لهجې په اصطلاح بې قاعده گۍ بيانول، پخپله د سکه او ناسکه مفهوم ذهن ته تداعي کوي. زما بشپړ يقين دې چې ښاغلي مولف ته د پښتود نورو لهجو گرامري بې نظمۍ هرومرو څرگندي دي. پر هغو باندې غوږونه کاڼه اچول او د يوې مشخصې لهجې په مقابل کي دريځ نيول، پخپل ذات کي مناسب کار څه چې، لادلاسه خصمانه عمل دې.

د لومړي چاپ په سريزه کي د دغو يادوونو دنسته والي دوهم تعبير داسي هم کېدلای سي چې ښايي اوس به يې توبه له مېړنو خالي ليدلې وي. ځکه د دريم چاپ پروخت د همدې مغضوبي لهجې درې ويونکي ستوري (علامه حبيبي، استاد بينوا او علامه رشاد) او دغه راز د ژبپوهني نور ټول متخصصين د اکثران د لحد بنديان سوي ول. گويا د پوښتني او بازخواست څوک نه و پاته. په دغه صورت کي زه نور څه نه سم ويلای، يوازي به دومره قدر ووايم چې خدای دي د ا ښاييدنه نه رشتيا کوي.

د پښتو پښويه د دريم چاپ د سريزي په ۱۵ مخ کي څرگنده سوې ده چې د لويديځ گړدود د ځانگړتياوو دپه پام کي نه نيولو حق يې د نوموړي لهجې د پرتليز لږه کيوالي له امله تر لاسه کړې دې. د حيرانتيا ځای دادې چې د دغې فتوا ورکوونکي له پښتو ټولني سره لاندې پر دې وه چې هغوی په ريفرنډم ژبني مسايل حلول. اوس د پخپله د اکثريت واکليت په حکم يوه پراخه لهجه په پام کي نه نيسي او ځانگړتياوي يې له تاريخي قدامت سره سره، چې دې يې پخپله هم مني، (بې قاعده گۍ) بولي او په گرامر کې نه راوړي. که دا ځانگړتياوي ټولي (بې قاعده گۍ) وي، نو د دې خبري خومعناد ده چې د پښتو ژبي ټول تاريخ پرې قاعده گيو ولاړ دې. له لويه سره يې گرامر بې قاعده دې اوس دوی معياري گرامر ورته جوړوي. ځکه د دغو ځانگړتياوو تاريخي لرغونتوب خو مولف پخپله هم منلی دې. آيا دا خبره به له امکانه وتلې وي، چې دا ځانگړتياوي د پښتو خپل گرامري اصول وه، وروسته تر څو ومني پکښې راغلي دي. په هر صورت د ا بېلتون پاله فيصله پخپله

د کره لیکنې پښتو مخه نيسي او په دغه صراحت يې يادول خود جراتمندي يوه نمونه کېدلای سي مگر د مصلحت پر مقوله باندې يې برابرول ، لکه وړاندې چې مي هم وويل ، له عقله ليري ښکاري. بايد ووايم چې دا قليت او اکثريت خبره يوه بې بنياده ادعا ده. د پښتو د لويديځې لهجې ويونکي يوازي (کندهار ، هيلمند او سيستان ...) ښوول سوي دي ، په داسي حال کې چې په دې لهجه باندې د کندهار ، هيلمند ، زابل ، ارزگان ، نيمروز ، فراه ، غور ، هرات او بادغيس ولايتونه ، په شمالي کې د غور بند او شينوارو د ولسواليو پښتانه ، د پروان ولايت پښتانه (له ساپيو او د اودزيو پرته) ، د ميمني ، مزار ، بلخ زياتره پښتانه او د کوچيانو لوی اکثريت لږوډ پر ځيږي (۱) او ما چې يې د واک فونديشن دا حصائيو له مخي يوه تقريبي اندازه معلومه کړه نو يوازي په افغانستان کې د دې لهجې ويونکي څه د پاسه درې ميليونو تنوته رسيږي. که د ډيورنډ د ناولي کرښي هاخوا ته پښتانه ور سره يو ځای سي ، نو يې شمېر دوه چنده زياتيږي. د دومره پراخ نفوس لهجه د پښتو گرامر په يوه کتاب کې په پام کې نه نيول او په دې منطق ، چې د کتاب حجم په زياتېږي ! ، ترهغې گام اړول له حق خوړلو پرته بل څه نه سي بلل کېدلای. له ژبي سره که د معيار تر پردې لاندي داسي لوبي رواني وي ، نو د پښتنو ته خدای خير ورپېښ کړي .

په بل غشي ټوپک هيڅ ویشتلې نه يم

که ویشتلې يم خوبيا په خپل ټوپک يم

(د خوشحال خان خټک مرغلري - ۲۳ مخ)

. پښتو پښويه ۱۴، ۱۵ مخونه - درېيم چاپ (۱)

پر دغه لهجه باندې هر برت پنزل امريکايي ژبپوه يوبشپړ کتاب کښلی دی چې دنړۍ په ټولو (۲) مشهورو کتب خانو کې سته او ارواښاد الهام په پښتو ژباړلی دی. نه پنزل او نه الهام دا خبره کړې ده چې دغه لهجه پرې قاعده گيو ولاړه ده. دوی دواړه د ژبي متخصصان وه

چې – مې – کې

په اوسني مروج ليکدود کې دغه ضمېرونه په اوږده (ې) ليکل کېږي او په لويديځه لهجه کې په لنډه (ي). دلويديځي لهجې له قاعدې سره سم، چې ځيني کسان يې بېقاعدې بولي! که په اوږده (ې) وليکل سي، د معنابدلون پېښوي او چې = چې يې، کې = کې يې، مې = مې يې معنا بندي. دکره ليکنې پښتولارويانو ددغې قاعدې شخړه په يوه (نې) ورشلولې ده او وايي چې دادکندهارگر دود ددې، مور په معيار کې نه دئ نيولې. داکاريې د هغه په اصطلاح پروسيجر له مخې کړی دئ، چې دپوهاند زيار صاحب له خولې، دلاسلېک رنگ يې وچ سوی لانه و، بيا يوه لاسليک کونکي ويل زه يې نه منم، زه دحبيبي صاحب او دده د پيروانو لار په رسميت نه پېژنم او بغاوت يې وکړ (۲) مادا پروسيجر ليدلئ نه دئ خواورېدلي مې دي، چې په

هغه کې دلغاتو افراطي او پخپل سرجوړونه هم منل سوې نه وه. که دا خبره رشتياوي نو دکره ليکنې پښتولارويان نيم قرآن مني، نيم نه مني. د پروسيجر هغه برخه چې ددوی له اجنډا سره موافقه وي، مني او نوري نه مني. په هر صورت دې پرېکړې له پښتو دېواني ادب سره مشکلات زېږولي دي. زه به د دېواني ادب څو مثالونه تاسي ته درکړم چې شاعرانو دغه لهجوي ځانگړتيا په پام کې نيولې ده او شعري وزن يې په تړلی دئ.

: د ((کې = که يې)) مثالونه

— دحنان له کلامه ۱

داگوهر به دي په کارسي کې په غوږ کړې

درته وکړه ((حنان)) څه ويل مليح

(دېوان ۲۲ مخ)

کې خبرې کړي دوي سترگي خود بخوده
عجب نه ده پـــــــرته وايي تل بېمار
(دېوان ۲۷ مخ)

په دواړو بيتو کې راغلي (کې) ظرفي ادات نه دي ، بلکې د (که يې) لنډ شکل (مخفف) دی. اوس
که يې څوک د (که يې) په بڼه وکارې ، د لومړيونيم بيتيو وزن يوسېلاب زياتيرې او ميرزاحنان
دومره ناپوه شاعر نه و ، چې د سيلابو په تړلو کې دي يې ستونزي درلودې. ده د شعريه سيلابو کې
. خپله لهجوي ځانگړتيا په پام کې نيولې ده

-د حاجي جمعه بارکزي له کلامه ۲
د ((جمعه)) د زړه پرهاربه هلته جوړسي
کې رفـــــــوپه تارد زلفو کړي جراح
(د کابل چاپ ديوان ۵۷ مخ)

زړه مي درکئ زما ياره ستا په لاس
ستارضاده کې لوتل کړې که يې پاس
(دېوان ۲۸ مخ)

ددې گلوتېرېده د چاپه ياد دي
کې پرې ايښي پرځای نه وای نايان گل
(دېوان ۸۱ مخ)

په دې دريو مثالو کي هم (کې) د (که يې) په مفهوم کارسوی دی. په دوهم مثال کي خوشاعر د سېلابو په تړلو کي خپل مهارت اولهجوي ځانگړتيا ډېره ښه ښوولې ده. لومړی (کې = که يې) يې له خپلي لهجې سره سم راوړی دی او دوهم وار که يې خپله لهجه په پام کي نيولې وای، نيم بيتی يوه هجاء لږېدی، ځکه يې نود (که يې) په ښه راوړی دی او سېلابونه يې په پوره کړي دي. لکه وړاندي چي اشاره ورته وسوه، د حاجي جمعه بارکزي دغه دېوان ښاغلي هيوادمل دارواښاد علامه رشاد بابت نظر لاندې تهيه کړی دی اولارښود استاد يې په دغه باريکي سرښه ور خلاص کړی دی. ځکه يې هرځای و دغه راز مورد ته په لمن ليک کي د (کې = که يې) توضيح ورکړې ده.

د ((چې = چي يې)) مثالونه

- دميرزا حنان له کلامه ۱

د فلک د باغوان لاس د پرېکېدو دی

پرجهان چې د بېلتون تخم کاره

(دېوان ۱۲۱ مخ)

گل ورقي دخپل ځان ورکړې وبادته

چې ليدلئ ستاد مخ د خط رقم دی

(دېوان ، يوسل وڅلور شپېتم مخ)

په دواړو بيتو کي (چې) د (چي يې) مخفف شکل دی. که يې د (چي يې) په ښه وکارو، دبیت

دهجاوو شمېر ديوه په اندازه ورزياتوي. په دې لاندې مثالو کي بيا د (چي يې) په معنا نه دی

. راوړل سوی

چي د خط سبزي يې ځای په رخسارونيو

زما د زړه آيينې ځکه زنگار ونيو

(دېوان ۱۰۱ مخ)

اوس که د پورتنۍ بيت (چې) د مروج ليکدود له مخې (چې) وليکل سي گويا د شاعر مراد به (چې)
. يې (وي) او دامعنا له بيته سره سره خوري

د الیدلي يې غمزه ده ستاد سترگو

چې آهوله ښاره کوچ وکړ بري ولاړ

(دېوان ۳۲ مخ)

په دې بيت که (چې) د (چې) په ښه وکښل سي ، د (چې يې) معنا ښندي او په دې صورت کې به
نو (آهو) له عموميتنه ووزي او په يوچا يا

يوځای به اړه ولري. همداسې بونه دي ، چې زه د (چې) کلمه په دغسې مواردو کې په اوږده ياء نه
کارم .

- د جمعې بارکزي له کلامه ۲

چې خندا کړه په شاهۍ د باد شاهانو

په سپېروايرولې ملي ملنگان ولاړ

(دېوان ۲۸ مخ)

تنگ ونام و سود و زيان د دنيا پر پردي

چې خالص وي پردید ارباندي غرض

(دېوان ۷۲ مخ)

په دې دواړو بيتوكي (چې) د (چې يې) لنډيز دئ او په حاشيه كې ښاغلي مرتب ورته اشاره كړې ده .

د حاجي جمعه باركزي په دېوان د (چې = چې يې) لمنليكونه دان د پاسه دي. زه ددغي باريكي د نوري څرگند تپاله پاره نور مثالونه هم

راوړم .

: د ((مي = مي يې)) مثالونه

وكتوته يې دسترگو حيرانېږم

چي مي كل هډونه كړه رېزه رېزه

(د حنان دېوان ۱۲۸ مخ)

د ادبه څو كړم دې رحم يار له جوړه

پرسينه مي د تبغ كين وواهه ولاړ

(د حنان دېوان ۳۲ مخ)

په لومړي بيت كې شاعر خپلو هډونوته اشاره لري ، چې كوم بل چا وړ (رېزه رېزه) كړي دي. كه يې دلته د (مي) پرځاى (مي) راوړى واى ، نوبه بيا د بيت معنا دا واى ، چې حنان خپل هډونه پخپله (رېزه رېزه) كړي دي. په دوهم بيت كې يې خپله سينه مطلب ده ، چې بې رحم يار ورباندي د كين تبغ وواهه او ترې ولاړ. كه دلته هم (مي) د (مي) په ښه وكنسل سي ، مطلب به دا وي ، چې حنان پر پخپله سينه باندي پخپله د كين تبغ وهلى دئ او بېر حمه ياريې دده تردغه كار وروسته تللى دئ. دغه سبب دئ ، چې زه د جملوله سياق سره سم (مي) او (مي) دواړه كاروم. خو په مروج ليكدود كې

، چي کره لیکدود ! هم بلل کېږي ، یو شکل لري او په اوږده یاء یې کارېي . په دې لاندې بیت کې
وگورئ ، شاعر ((مي) د (مي یې) په معنا نه دی راوړی

صحیفه مي د زړه وگورئ عالمه

پکښې نقش دی کلي احوال د ترکو

(دېوان ۹۷ مخ)

اوس به د دغه راز لنډیزونو نور مثالونه هم په ګډه سره ولولو

: د ((نې = نه یې)) مثالونه

— د حاجي جمعه بارکزي له کلامه ۱

نه خبرد عشق په زیان یاست

نې خبریاست پسه حاصل

(دېوان ۸۰ مخ)

نې ازل له ابتداء سته چي وکله

خاوند نه لري ابد نه انتها

(دېوان ۳۹ مخ)

— د حنان له کلامه ۲

چي نې خوري ، نه یې نوم ښه نه د خدای پاروي

دغه هسي استغنا څه په کارنه ده

(دېوان ۱۱۵ مخ)

له دې خپله زړه گيله کړم ډېره ډېره

چي ديار کوڅې ته تې نې کړم خبر

(دېوان ۳۰ مخ)

د دواړو شاعرانو په مثالو کي (نې) د (نه يې) مخفف دئ او که يې لنډيزه بڼه ونه کښل سي ، دنيم
. بيتي په وزن کي يوه يوه هجا زياتېږي

د ((بې = به يې)) مثالونه

- د جمعې بارکزي په کلام کي ۱

چي بهار بې په راتللو شکفته سو

دغه هسي لاله رخه خو برويان ولاړ

(دېوان ۲۷ مخ)

په هوا بې د ديدار کړې فراموشه

هم جنت هم يې زينت هم يې لذت

(دېوان ۴۸ مخ)

- د حنان بارکزي په کلام کي ۲

که مي سرکه مال که عقل دئ که صبر

ترديدن بي کرم قربان دشرکلب

(دېوان ۱۳ مخ)

چي شهيد په تبغ دسترگوسي حنانه

پس له مرگه بي لگېږي پرمزارشمع

(دېوان ۵۳ مخ)

: - دعلامه رشاد بابا (رح) په کلام کي ۳

خوډبې نه ټولېږي مړي ، خوډبې ملک په وينورنگ وي

دقوي له جوغه غاړه چي هرچاده غږولې

(افغان ولس مجله - پنځم کال ، لومړۍ گڼه ، ۲۹ مخ)

په دې ټولو مثالو کي (بې) د (به بې) په معنا راغلې ده اودنفی (بې) نه ده . په دې لاندې بيت

. کي (بې) د نفی په حساب کارسوي ده

تمام عمريې له وصله بې نصيب يم

لکه زخم دناسور حاصل مي ياس

(دحنان دېوان ۴۵ مخ)

زما څخه لکه چې د مثالونو برخه لږ څه اوږده سوه. پرمه دې ځای بې پای ته ورسوم او لوستونکي دي د (تې = ته يې)، (زې = زه يې)، (سرې = سره يې) او نور په لسو مثالونه د حاجي جمعه بارکزي (په دېوان کې ولولي. ۳)

مادمخه داسې فکر کاوه چې د قاعده يوازې په کندهاري لهجه کې سته خود حميد مومند په کلام کې مې هم وموندله

له آسمانې مير خمن کړم

دا شناده مهرداد

(دېوان - ۸۵ مخ د ۱۳۲۲ ش چاپ - د هيواد مل په زيار)

(په حاشيه کې ورته کښلي دي: آسمانې = آسمان يې ۴)

يا:

ماته سره په وينو خوله لېوه لیده شى

چې د ظلم په پیسه پیرودى پان خورې

(دېوان ۳۴۳ مخ)

په لمنلیک کې ورته کښلي دي: چی = چی يې

يا:

لادې صافه آئینه اوسه حمیده

چی داهسى وهر بنکلی ته حیرانې

(دېوان ۳۸۲ مخ)

(دې بیت يې هم په حاشیه کې کښلي دي: حیرانې = حیران يې ۵)

له دې اوږدو څرگندونو او مثالو څخه به لوستونکو ته روښانه سوې وي ، چي دا يوه عادي درسم الخط مسئله نه ده چي څوک يې بس په دې خبره حل کړي چي * دا گړدودي لانجه ده ... دامورپه لږکيو کي راوستې ده * او څو کرښي وروسته بيا وايو * دالوي پراېلم دی . دا عجيبه ده چي په اروپايي ژبو کي دغه کليتيکس (واره کليمات) ټول بې اکسينټه دي او په کندهار کي اکسينټ لري ، دا د اکسينټ مسئله ده چي له نورو گړدودو سره توپير لري . * (٢) چي لوي پراېلم يې گڼي نو بيا يې ولي په پام کي نه نيسي ؟ ولي حساب نه پرکوي ؟ ولي تحليل و تجزيه نه کوي ؟ ولي يې نفی کوي ؟ ددې منطق څه دي ؟ دليل يې بس همدائی چي * دامورپه لږکيو کي راوستې ده . دا ټولي پوښتني مستدل . جواب غواړي .

پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼاکې - ٣٠٣ ، ٣٠٤ مخونه (١)

ښکلا مجله - ٤ کال ، ٣ گڼه ٥٠ مخ (٢)

د مثالو د ابرخه ما په يوه مقاله کي چي ډاکټر بسم الله امير په جواب مي کښلې وه ، هم راوړې ده . (٣)
دا مقاله په کندهار مجله څلورم کال دوهمه گڼه ، ١٣٨٤ ل کال کي چاپ سوې ده

د عبد الحميد مومند په کليات کي چي د ښاغلي محمد آصف صميم په زيار برابر سوی دی (٤)
١٣٨٣ ل ، دا بيت په همدې بڼه راغلی دی خو څرگندونه يې ورته کښلې نه ده . د کابل د پښتو ټولني
د ١٣٣٠ ش چاپ دېوان او د حميد درو مرجان - د سيد انوار الحق جيلانی ترتيب ، دا غزل نه لري

د عبد الحميد مومند کليات او درو مرجان کي دا بيت همدا سي بې له توضيح راغلی دی (٥)

ښکلا مجله - ٤ کال ، ٣ گڼه ٥٢ مخ (٢)

ښځينه جمعي

په تحميل سوې کره ليکنې پښتو کي دښځينه جمع له پاره يې په ټولو حالاتو کي اوږده(ې) په پای کي وراچولې ده لکه ښځې ، منې ، سترگې ، هوتلې ، ژړاوې ، اناگانې ، ميندې ، کړکيانې ، خروټې ، شينوارې اوربشې... (۱) او دلويدیځ گړدود ، چي دکندهاري گړدود په نامه هم يادېږي ، ځانگړتياوي يې د بې قاعده گيو په حساب کي شمېرلي دي . زه به تاسي لوستونکو ته ددې لهجې دښځينه جمع قاعده بيان کړم او ددغي قاعدې مثالونه به کلاسيک ادب کي هم درکړم .

په لويديځه لهجه کي هر هغه ښځينه مفرد نوم چي په پای کي يې زوره کی اوفشاريې پر لومړۍ خپه وي ، د جمع په صورت کي يې پای ته (ي) ورلوېږي . لکه

ښځه ښځي

کونډه کونډي

پېښه پېښي

منډه منډي

تنده تندي

لنگه لنگي

لنډه لنډي

ونډه ونډي

او هر هغه بنځينه مفرد نوم چې په پای کې يې زور (فتحه) او فشار يې پر وروستۍ څپه وي، د جمع په شکل کې يې پای ته (ې) ورلوېږي. لکه

منه منې

لنده لنډې

غرمه غرمې

پېښه (تقليد) پېښې

سېرمه سېرمې

کونده کوندې

دنده دندې

اوږده اوږدې

ددې قاعدې د څېړلو په نيامت مي د حميد مومند او اشرف خان هجري د پوانونه هم وکتل.
: د حميد د پوان (۱۳۲۳ش کال چاپ - کابل) په ۲۸۰ مخ کې يوه غزله سته چې مطلع يې ده

چې زغم ستاد رقيب بدي فتنې زه

ياره کله يـم د اهسي بې کينې زه

ددې غزلي نوري قافيې (يـنې، سـينې، نـينې، پـښتنې، سـتنې، آـدينې، مـدينې) کلمې دي چې
مفرد شکلونه يې (يـينه، سـينه، نـينه، پـښتنه، سـتنه، آـدینه، مـدینه) دي او د ټولو فشار پر
وروستۍ څپه دئ ځکه يې نو د جمع شکلونه په اوږده يې باندي د (پښتنې) پر وزن جوړ کړي دي. په
: ۳۱۵ مخ کې بله غزله سته چې مطلع يې داسي ده

څه حکمت دی چې می نه چوي لاسینه

یاره ستاد رقیبانو په کینه

. ددې غزلي نوري قافیې (بینه ، مدینه ، مهینه ، نینه ، پشمینه ، رنگینه ، کمینه ، ارتینه) دي

په دغو ټولو قافیو کې یوه لاهم داسې نه ده ، چې فشار دي یې پر لومړۍ خپه وي او که فرضاً حمید مومند (غنمینه ، اوربشینه ، شیرینه ...) دوروستۍ خپې په فشار تلفظ کولای ، هرومرو یې په دې دوو غزلو کې راوړلې. د پښتو او پارسي په پخوانیو شاعرانو کې دا دود موجود و ، چې تر و سه و سه یې په غزل کې ټولې هم مثلي قافیې راوړلې او دايې پر ژبه باندي د شاعر د تسلط نښانه بلله. په ۱۴۷ مخ کې هم د تیرو دوو غزلو په شان ورته قافیې راغلي دي. له دې مثالو څخه داسې ثابتېږي چې . د حمید په مومندی لهجه کې د اوسنۍ لویديځي لهجې په شان د بښځینه جمع قاعده موجوده وه

د اشرف خان هجري په دېوان کې همدغه قاعده پالل سوې ده. دده د دېوان (۱۹۵۸ع چاپ -

: پېښور) په ۴۷۲ مخ کې یوه غزله په دې لاندې مطلع باندي ثبت سوې ده

د دنیا خونه د باد په مخ ايرې دي

پاڼنده چارې هورې دامسخرې دي

ددې غزلي نوري قافیې یې (خورې دي ، دېرې دي ، څهرې دي ، تېرې دي ، اسرې دي ، منارې دي ، هورې دي ، پېرې دي ، سپېرې دي ، سورې دي) سره تړلي دي. په دې قافیو کې یوه لاهم داسې نسته ، چې فشار دي یې پر لومړۍ خپه وي. که اشرف خان هجري (بښځه ، ونه ، لمنه ، ...) د دوهمې خپې په فشار تلفظ کولای ، هرومرو یې دلته راوړله

په ۴۸۲ مخ کې یوه بله غزله هم سته چې د قافیې کلمات یې (څهرې ، تېرې ، ايرې ، دېرې ، سورې ، څېرې ، آيرې ؟ ، خورې ، پرې ، پېرې ، زهرې ، اسرې ، مېرې) راوړي دي. دلومړي دفتر په ۲۱۲ مخ کې د همدې قافیې په شان راغلي کلمات (خورې ، انبارې ، سورې ، نغاري ، درې ، سفرې ، زړې ،

تېرې ، طرې ، څهرې ، دېرې ، ايرې ، اگري ، سيري ، نيري ، هديرې ، چهرې ، مېرې ، فواري ، سپرې ، منارې ، آرې ، خورې ، ديورې ، مسخرې ، دهرې) دي . دټولوفشارپروروستۍ څپه دي د مقطعاتوپه ۵۴۰ مخ کي هم د(زمانې کړې ، شکرانې کړې ، رخنې کړې ، معنې کړې ، خزانې کړې ، ويرانې کړې) سره قافيه کړي دي .

. دربا عياتوپه ۵۲۴ مخ کي يې هم (خولې کا ، قيصې کا ، پسې کا) په قافيو کي سره اوډلي دي . له دې څخه معلومېږي چي د اشرف خان هجري په خټکه لهجه کي هم دلويديځ گړدود په شان قاعده جاري وه . که اشرف خان هجري (ونه ، بنځه ، لنډه ، ونډه ، ...) دوروستۍ څپې په فشار تلفظ کولای ، دلته به يې د جمع شکلونه په قافيه کي هرومرو موندل سوي وای .

خوپه اوسني معيار کي دغه قاعده د(بې قاعده گيو) په کتار کي راوړل سوې او د کتاب د پندېدو په دليل ! بياله پامه غورځول سوې ده . که د پښتو معيار ټاکونکو په دې برخه کي د بې قاعده اکثريت ؟ پرځای با قاعده اقليت ؟ او کلاسيکه ادبي پښتوپه پام کي نيولې وای ، لکه د(په) او(پر) په برخه کي چي يې نيولې ده ، زما په فکر به يې ډېر معقول کار کړی وای (۲) . اوس چي يې ډاکار نه دي کړي ، نولټرلره خودي دهغه چاپرليکنود اعتراض گوته نه ږدي ، چي دا قاعده پالي .

ژبني مسايل د اکثريت په معيار (هغه لاهم شکمن اکثريت) حلول د ژبنيو اصولو پر منطق برابرېدلای نه سي او داسي ښکاري چي د دغه شان فيصلو تر شادي د نا ژبنيو اصولو بې منطقي پرته وي . د نا ژبنيو اصولو د بې منطقي تر زهرجن شپول لاندي هر راز بلا وبترا غونډېدلای سي . د ژبي . خواخوږي بايد ځوان نسل ته دغه بلا وبترو انتقال نه کړي .

پښتو پښويه - ۹۱ ، ۹۲ مخونه (۱)

د عددی جمع په برخه کي پوهاند دوکتور زيار صاحب (دوې نجوني) ليکي ، نه (دوه نجوني) . (۲) خونوري بيانه پالي او د کره ليکني محتسبين هم ډېر سر نه په گرزوي . نېخه چي ولي ؟

التباس ته نه پاملرنه

: (Is = دى He = التباس ته نه پاملرنه دى)

په اوسنۍ کره لیکنه کې ددې التباس په باب فکر نه دئ سوئ. ملاً په دې جمله کې (دى زما وروردى)، لومړى (دى) مفرد غایب ضمیر او دوهم (دى) فعل دئ خود واپه په (ى) لیکل کېږي. که دلته جوړه وړاندې بڼه نیت موجود وي، نودغه التباس له لویديځ ګرډود څخه په استفادې سره په دې ډول لیرې کېدلای سي:

Is = او دئ He = دى

په کره لیکنه کې وینې (مې بینې) او وینې (خون) یوشان لیکي - سرې (سرخ) او سرې (امبار) یوشان لیکي - ورځې (مې روى)، ورځې (روزها) ورځې (ابروان) یوډول لیکي.

. سره التباس لري (she = ترهغې دې وروسته (۱)، دغه (دې) له بنځینه مفرد غایب ضمیر (دې)

لرې) دلېل له مصدر څخه له (لرې) = دوریځولرې سره التباس لري، البته که دواړې په (ې) وکښل سي.

. اوداسي نور ډېر مثالونه

داچې ویل کېږي دلویديځې لهجې (وسو) له (وسو = وسوځېد) سره په التباس کې واقع کېږي اودهمدې دلیل له مخې یې په (بې قاعده ګیو) کې راوړي، زما په خیال پوخ دلیل نه دئ. دارنگه التباسونه په نورولهجو کې هم سته خو هغوته څوک (بې قاعده ګی) نه وایي. لکه په دې لاندې مثالو کې:

شوم (شدم) له شوم (نحس) سره ؛

شوله (د انجلۍ واده شوله) له شوله (يو ډول خواړه) سره او دغه له شوله (تېره تېغ) سره ؛

شوه (د انجلۍ واده شوه) له شوه = کښته سره ؛

که شوه د (شيوه) په شکل وليکل سي نو له (شيوه = طريقه) سره ؛

کښته (پايين) له کښته (ازکشت) سره ؛

. لار (رفت) له لار (د مرغلرو لار) سره. او نورې پرالتباسونه

. زه دالتباسونه دالفې پرني مگر تيا وراړوم. په نورو ژبو کې هم دغه رازالتباسونه سته

په پارسي کې برد (يووړ) له برد (بيخ، سوړ) سره ؛

شد (سو) له شد (د فشارنڅښه) سره ؛

. در (دروازه) له در (مرغلري) سره

په شان red فعل ماضي حالت په عين سپيلينگ خو جلا تلفظ سره د (read) په انگرېزي کې د

. جوړېږي

پښتو پښويه - درېيم چاپ - ۲۹۷ مخ (۱)

دایې لابله

(ناسم- او هغه ټولي هيلي او اميدونه تر ښاورولاندي شول* ۱)

. سم- او هغه ټولي هيلي او اميدونه تر خاورولاندي شول

(ناسم- چې له کتاب ، لوست او قلم سره د دې دلېونۍ مينې اندازه ترې له ورايه لږېدای شي* ۲)

سم- چې له کتاب ، لوست او قلم سره د دې دلېونۍ مينې اندازه ترې له ورايه لږېدای شي. لږېدل = کمېدل

(ناسم: په ټولو هغو ولايتونو کې چې سک لگکې ژوند کوي ۳)

.... سم: په ټولو هغو ولايتونو کې چې سک لږکې (اقلیت) ژوند کوي

(روږد) کلمه د (عادت) پرځای کارول يوه ډېره بېخونده ترجمه ده. (روږد) کلمه د (اموخته) په (معنا استعمالېږي. (موږک په کندو روږد سوی دی ، يعني د کندو لارېې موندلې ده هره ورځ ورته راځي. غل مو په کور روږد سوی دی يعني څو اواره يې غلا راڅخه کړې ده. غلا د غله عادت وي مگر دا چې اوس زموږ د کور لار موندلې ده ، نو وايو چې زموږ په کور روږد سوی دی. که (روږد) د عادت له پاره استعمال کړو يعني غله زموږ له کور پرته د بل کور غلا اصلا کوي نه

* دایې روږد و (پښتو تاج التواريخ ۲۲۰ مخ) په هېڅ صورت سره داسې معنا نه ورکوي چې (دایې عادت و). له بلې خوا د (عادت) کلمې د پښتو کولو ضرورت څه دی؟ هره کلمه باید پښتونه سي

* زما روږد دا و په مطلق ډول د دې جملې ترجمه نه ده ، چې وايي (عادت

. من این بود). دا ټوله بېخوندي د سوچه توب له (عادت) څخه راپيدا سوې ده

. (پل) او (قدم) يوله بله توپير لري)

دا كړې د امپراتور د تره د زوی له كيږدې نه دېرش پله (قدمه) ... لري درول شوې وې. (هماغه اثر ۱۲۳ مخ)

پل (په خاوره يا خټه كې دانسان يا حيوان د پښې ايښو لوله امله جوړې سوي نخښې ته وايي چې) اوږدوالی د پښې په اندازه پوري اړه لري او ښايي دانسان پل ۲۵-۳۰ سانتي مترو په شاوخوا كې وي. خو، له (قدم) څخه مراد (گام) دئ چې اوږدوالی يې د يوه متر په شاوخوا كې اټكل كېدلای سي. په تېره جمله كې يې مراد گام دئ يعنې دا كړې د امپراتور له كړې څخه دېرش متره ليري وه. كه يې دېرش پله و بولو ، نو دافاصله بايد د درو مترو په شاوخوا كې وي. ماته دا خبره بيا هم عجيبه ښكاري چې آخر د (گام) كلمه بايدولي استعمال نه سي؟ د دا راز مثالو بيانول په رشتيا سره يو بل كتاب ليكل راڅخه غواړي .

بينواو وېبپاڼه- ۱۲ جولای ۲۰۰۶ (۱)

ټول افغان وېبپاڼه- د بي بي سيده عارف... كتاب ته د استاد صميم سريزه- ۱۱زمری ۱۳۸۵ ش (۲)

بينوا ، ۲ نومبر ۲۰۰۶ ، د ميرويس جلالزي رپوټ د بابا نانك د ۵۳۹يم تلين په مناسبت (۳)

مونږ — موږ — موږه

د ليکني معيار لارويان داسي فکر کوي چي ليکنه په فيصله باندې سميرې. که د کاغذ پرمخ څه وليکل سول نو گويا معيار هم تطبيق سو. پوهاند زيار صاحب وايي* ډ. موږ په ننګرهار کي داستونزه درلوده چي موږ، مونږ او ډ. موږ دومره وکړه چي ليکدود موورسم کړ. اوس ننګرهار کي (ليکوال، شاعر، څېړونکي (ن) غورځولۍ دئ.* (۱)

خود همدې مجلې په ۱۷ مخ کي داستاد يوه ارواښاد شاگرد، چي استاد يې دروزني خبره لاهم کوي، په يوه شعر کي مونږ، موږ، موږه درې واړه

. استعمال کړي دئ.

! موږه دې وينومانو

خو موږ دې وينو بېړۍ

زموږ ميلې، پر هدير وټولېدل*

زه له دغه استعمال سره هيڅ راز مشکل نه لرم. د شاعر شعر مې خوښ دئ او د پښتو شعريه وياړونو کې شمېرم. نه کوم اعتراض پر لرم او نه په زړه کي کومه خيره. نه له نوموړي لهجې سره دښمني لرم او نه بې احترامۍ. له يادوني څخه مې مراد دادئ چي يوازي مود کاغذ پرمخ په فيصلو ځان خوشاله کړي دئ. ژبني، ټولنيز، اوسياسي اصلاحات که په فرمانو باندې منع ته راتللاي نوبه زموږ هيواد اوس دنړۍ په ډېرو پرمختللو هيوادو کي شمېرل کېدلای.

تر دې يادونو وروسته نو بايد پوښتنه وسي چي: آيا د معياريت هڅه بري ته رسېدلې ده؟

ښکلا مجله ۴ کال ۳ گڼه ۵۰ مخ (۱)

اياد معياريت هڅه بري ته رسېدلې ده؟

د ژبي معياريت د يوه پروسېجر په لاسليک او د يود وود روکتا بويه تاليف بري ته نه سي رسېدلای. داد معياريت پر لور لومړي گامونه دي خود اد پتي سردئ ، پتي وروسته سوروردئ. بري ته لاډ پر گړنگونه پاته دي چي ووهل سي. په پروسېجر کي راغلي لارښووني چي له ښوونځي نيولي بيا د ټولو مطبوعاتو او ميډيا په گډون هر ځای عملي او منل سوي نه وي ، د بري ادعا کول يوه شاعرانه باټه ده. انفرادي هڅي خود ډېرې ستايني وړدي مگر کافي په هيڅ ډول نه دي. تر څو ژبه له تاد او څخه کره نه سي ، له ښوونځي څخه کره ژبه ونه ښوول سي ، په ښوونځي کي بيا د دولت پروگرام ورته عملي نه سي ، ژبه کره کېدلای نه سي. اوس به سمدلاسه هغومره گوله اخلو چي هضمولای يې سو ، چي يوه موهضم کره بله به اخلو. دا که کلونه نيسي ، که لسيزي ، که پېړۍ. چاره . نسته .

که مود کډي مي باريږي ، زوی مي راملاکه فارمول پر تطبيقاوه ، د غسي ژبه به ځيني جوړه کړئ . لکه دانن چي يې په راديو گاناو انټرنېټ کي اورئ اولولئ يې . وما علینا الی البلاغ .

دمعيارې ژبې عاميانه درک

دمعيارې ژبې عاميانه درک

اولهجوته په سپکه سترگه کتل

دايو منفي بهېر دئ ، چي زه بهېرېم خدای مه کړه تاداويې پر تعصب باندي ولاړنه وي . ددې بهېرلارويان دمعيارله پاره يوازي يو محک لري او هغه د پښتو په مرستندويو فعلونو کي په (شين) باندي د (سين) اړول او په هغه پوري اړوند تلفظونه دي . که چا داکار کړي وي ، ژبه يې پرمعياربرابره گڼي ، نورکه يې هرڅه بلا وبتراوله گرامرڅخه سرغړوني کړي وي ، دهمدغه يوه محک په خاطرورمعاف کېږي . دې بهيرڅه د پاسه نيمه پېړۍ دافغانستان پرمطبوعاتو اوميديا باندي واکمني چلولې ده . ددې منفي بهېرله امله ډېر مستعد او د خورا ښه ميکروفونیک آوازڅښتنان پښتانه په کابل راديو کي دوياندي له حقه بهې برخي سوي دي ، ډېر ښکلي آواز لرونکي محلي سندرغاړي د خپل هنر د ښوولو له حقه محروم سوي او ورپسې مايوس سوي دي او هغه هم په دې مضحک دليل چي د (رغ) لغت يې د تاريخي انتخاب په حکم د مور له غېږي څخه د (غږ) په شکل زده کړی او اورېدلی نه و . (۱)

ددې منفي بهېرلارويان په نظراو خبرو کي داسي ښيي ، چي گويا دوی ليکنۍ پښتويوه کول غواړي خو په عمل کي يې دخلکو په خولو کي د ژبي د بدلولو ناکامه ، بې معنا او بې منطقه هڅه پيل کړې ده .

دې منفي جريان پښتو ژبي او پښتنوته ډېر تاوانونه رسولي دي او که يې مخه په يوه سالم او ټول افغاني تدبيرونه نيوله سي ، لابه يې نور هم ورسوي . دهمدغه منفي بهېر په وړاندي دفاعي عکس العمل هم د پښتنو په گټه تمام سوی نه دئ او منفي انحرافات يې زېږولي دي چي د اندېښنې وړ دي .

علامه رشاد (رح) د گوربت مجلې له خبريال سره د مرکې په ترڅ د مرکه چې ددې پوښتنې چې د سيمه ييزې لهجې د کارولو په اړه موڅه نظر دی لکه ځينې ليکوال و شول فعل مشتقات په سول ليکي، داچې په گڼ شمېر ځايونو کې ټکر منځته راوړي، لکه (وسول) چې اورېدونکي يې کيدای شي (سوځېدا) وانگېري، بنسټه غورام تاسې هم د همدې لارې پيروي کوئ په جواب کې داسې ويلي دي:

داسې ملتبس کلمات خوپه ژبه کې خوراډ پروي. ددې مانا داسې نه ده چې وسول. ددې صحيح تلفظ خو وسوځل دی. نو په هغه شکل دي يې راوړي بيا به له دې التباس څخه خلاص وي (۲). اما مسئله داده چې دلته تاريخي سلسلې بايد سپړي په نظر کې ونيسي. کوم وخت چې فيصلې سره کيږي، هغه وخت پر دې مفصل بحث په کار دی. نو د لهجاتو قطعي ترک يا بيخي ترک دا په هيڅ ژبه کې نه سته... دامسايل په گرده دنيا کې سته. د دنيا په گرده ژبو کې سته. بحث دي ورباندې وسي او دې ته په کرکه کتل بڼه کار نه دی، مناسب کار نه دی. (وسول) څوک ليکي، ودې ليکي، (وشول) څوک ليکي، ودې ليکي، (وشي) څوک ليکي، ودې ليکي او (وسي) ليکي ودې ليکي. ولي دا باعث دا اختلاف نه گرځي. مور تاسې دغه اوس فارسي چې وينودې فارسي کې څومره تفاوتونه سته په ليکنه کې سته او يوازي فارسي نه ده په نورو ژبو کې هم همدغه اختلافات. (موجود دي (۳). نو د غوته دومره په اهميت کتل زما په فکر لږ څه تنگ نظر نيسي (۴).

کله چې دنوري نړۍ په راډيوگانو کې د پښتو پروگرامونه د سياسي انگېزو په ټونگ ددغه منفي بهر تر اغېز و تلي پيل سول، نو ځينو پښتنو ته په خپله هغه ژبه باندې دويا ندي او کار موندلو زمينه برابره سوه، چې د مور له غېږې يې زده کړې وه. خوپه هماغو پر دېسو موسسو کې هم کله کله ددغه منفي برداشت پلويان دخپلو پښتنو وروڼو دکار او زيار مخه نيسي.

پروين فيضزاده ملال په دې برخه کې خورا تر څه حقايق بيان کړي دي. وگ: ښکلا مجله - ۳ کال - (۱)
۲ گڼه - ۱۲۴ مخ

داوسني ڪره ليڪني التباسونه ما (هوتڪ) دهمدي ڪتاب ٻه (۱۱۲ مخ) ڪي راوري دي ، دمعار (۲)
. محتسبين بيا ٻه هغه ڪي ري نه وهي

. دا اختلافات دهمدي ڪتاب ٻه (۲۹-۳۱ مخونو) ڪي ولولي (۳)

. وگ: گوربت مجله لومري ڪال ۲ گنه-۲۵ مخ (۴)

د کره لیکنې پښتو د اوسنۍ هڅې

د کره لیکنې پښتو د اوسنۍ هڅې

د نه تطبیق اوله هغې سره د مخالفت عوامل څه دي؟

انگریزي ژبې د معیاریت له پاره زاړه دیني متون (ټکستونه) درلودل، عربي ژبې هم درلودل او ځینو نورو ژبو هم. ارواښاد علامه رشاد وایي "عرب که مثلاً د قریشو لهجه غوره یا معیاري گڼي هغه خوقرآن پکښې نازل سوی دی اما په پښتو کې خوداسي یو متن موږ نه لرو چې هغه دي تقدس هم ولري او هغه دي دومره جامعیت هم ولري او د هغه تلفظ دي یا د هغه لیکدود دي موږ ونه منو" ^۱

(۱) ځکه نو کله چې د دې ژبو د معیار اړتیا منځ ته راغله، د غوزو متونو د معیاري ژبې د یوه تاداو په توګه سترګو ولوباوه. خو په پښتو کې موږ زاړه دیني متون نه لرو. د خیرالبیان متن خودروښان پیریه ژوند کې لادرو بزه خپلود او رلمبوته اچاوه. تر لسمې هجري پېړۍ وروسته چې نورادبي کلاسیک متون راپاته دي، په هغو کې د خطانو له خوالا سونه وهل سوي دي. د هغو لهجې، د جملو جوړښتونه د خطا له ذهنیت سره سم تغیر ورکړه سوی دی (۲). ځکه نو د معیاري پښتو له پاره په دغه مشخصه برخه کې د نورو هیوادو د ژبو پوهانو پر پلوی باندې ترمزله رسیدلای نه سو. موږ باید د پښتو په برخه کې خپله مشخصه او د ژبې او د هغې دویونکو له عینې او واقعي حالت سره سمه لارواخلو. لکه وړاندې چې موږ خواره ویلي دي، پښتو د پښتنو له ژوند څخه سیوا په خلا کې مطالعه کولای نه سو. دا خبره د لمر په شان یو حقیقت دی چې پښتو د خپلو ګاونډیو ژبو په پرتله وروسته پاته سوې ده او د پوهاند دوکتور زیار دا خبره د ګانې کرښه ده چې ویلي یې دي

د پښتو د فرهنګي سیالۍ کمزوري او وروسته والی د خپلې وروسته پاتې ویونکې ټولنې پایله ده. د دې جرړه باید په اړوند ټولنیز بشپړتیا یې بهیر کې وپلټو او هغه دا چې دیو لړ تاریخي-جغرافیایي او نورو لاملونو پر بنسټ پښتني ټولنه په یوه وروسته پاتې منځ ځمکو کې ټولنپیر (فورماسیون) تېرنې پېر کې (۳) ځنډېدلې پاتې او یوه برخه یې چې ځمکو کې (فیوډالي) هغه ته رسېدلې، بیا هم تر ډېره پښه پر ځای پاتې شوې، نو په دې توګه پښتانه له هندي او اریاني (پارسي) خپلوانو او ګاونډیو سره په هیڅ ډګر کې د سیالۍ جوګه شوي نه دي او په ټولیز ډول ترې لږ تر لږه

يوټولنيز پراو وروسته دي (۴) دې اوډې ته ورته نورو عواملونه يوازي داچي پښتانه يې له خپلو گاونډيو څخه يوټولنيز پراو وروسته پاته کړي دي ، بلکي دهغوی د ژبنيو گړدودو ترمنځ اړيکي يې هم سره ليري ساتل سوي دي. د پښتو د بېلابېلو لهجو ويونکي ان تر داندو کلونو پوري لاهم يودبل په ټيږه باندي په پوهېدلو کي جدي ستونزي درلودې. د يوې پښتو د منځ ته راتگ له پاره دهغې د ويونکو ترمنځ يووالي او نزدېکت ته اړتياسته. هرکله چي دغه ارمان تر سره سي بيا به د ژبي د يو کېدلوله پاره يوه کوچنۍ هڅه هم د پرکار وکولای سي. د ژبي د ويونکو ترمنځ نزدېکت ځانته مشخصه ټولنيزه او اقتصادي زمينه غواړي. د ټولنيز او اقتصادي ژوند په يوه مشخصه مرحله کي دغه راز نزدېکت ممکن کېدلای سي. دغه ټولنيزه او اقتصادي مرحله ځينو پوهانو د سرمايه داري نظام ټينگښت بللی دی او د ژبي د معياريت خبره يې د دغه راز يوه نظام په سته والي کي ممکنه او . (عملي گڼلې ده چي تر ډېره ځايه يې خبره د منلو وړ هم ده) (۵)

لکه وړاندي چي مي اشاره ورته وکړه ، پښتانه درې څلور لسيزي وړاندي يودبل په لهجو د پرلپېوهېدل. اوس د استونزه لږ څه مخ پر حلېدو روانه ده. زما خپله د پوهنتون تجربه د يوه عيني واقعيت په توگه داده چي د پښتو ژبي د ويونکو ترمنځ د لهجوي اختلاف له امله له بده مرغه فاصله سته. موږ چي د پوهنتون په ليليه کي د لومړي ځل له پاره د پښتو د بېلابېلو لهجوله ويونکو سره د يو ځای کېدو زمينه وموندله ، هلته په دغه واقعيت باندي ډېر ښه پوه سوو. هورې به موږ ته يودبل پر ټوکو خندانه راتله. که موږ کندهاريانو به پخپلو منځو کي ټوکي کولې او ژبني ظرافتونه به مويوبل ته سره تبادله کول ، پکتيا وال او ننگر هاريان به اريان راته تللي و او پوښتنه به يې کول: د اتاسي پر څه خاندی؟ دغه راز موږ يو وخت د وردگو د ټوکود اورېدلو پړوخت له هم داسي حالت سره مخامخ سوو. له دې څخه ښکاري چي درې څلور لسيزي وړاندي لاد پښتنو محصيلينو ترمنځ د لهجو په پوهېدنه کي مشکلات موجودول. د استونزي اوس ورو ورو د حلېدو پر لور رواني دي خومزله ته لا ډېر موږ پوهېدنه پاته دي. نوگوياهغه شرايط چي له دې ټولو لهجو څخه د يوې معياري لهجې دراوتلوله پاره لازم دي ، لاتراوسه پوري نسته

دنړۍ دنورو ژبو تجربو رانېولې ده اولکه تاسي چي دانگليسي ژبي په برخه کي ولوستل ، د معياري ژبي تر ټاکلو وړاندي بايد دهغې د لهجو ټول لغات حتی المقدور راغونډ سي. په

پښتو کي د اکارخو لخواه کوي ، د پښتو له جولو غوي زېرمي له سره کتلي سوي نه دي. د پوهاند زيار صاحب انفرادي هڅي په دې برخه کي دستايني وړدي خو کافي نه دي. که د پښتو د ټولو لهجوله کتني څخه مراد هغه هڅي وي چي د افغانستان د ژبپوهني د اطلس برابرولو پړوخت (۱۳۴۱-۱۳۵۱ ش) سر ته رسېدلي وي ، نو دهغو څېړنوپه سرنوشت خو تر ۲۰۰۰م کال پوري د دغي موسسې مدير ارواښاد داکتر الهام لاهم خبرنه و. ارواښاد الهام په دغه کال ليکلي دي: ... د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو د پوهنځي له څلمو پوهانو څخه يو ټيم جوړ شو ، چي اول وروزل شي او بيا د ژبو په ثبتولو لگيا شي. په دې ډله کي زيار ، اخک او پالوال هم برخه لرله. دې ډلي ... د ژبني گړدود د اطلس د تدوين لپاره يې بنايسته بڼه مواد ثبت کړل. په آخر کي دغه مواد يونسکو ته وسپارل شول چي د افغانستان د آرياني اطلس ورڅخه تدوين او بيا خپور شي. خوله بده مرغه تراوسه پوري دهغه څرک ماته ونه لگېده. (۲) د ارواښاد الهام دغي پوښتني ته پوهاند زيار په حاشيه کي کښلي دي چي دغو پوښتنو غبرگون د کتاب په متن کي دي. د دغه اطلس د پروژي يوبل فعال غړي داکتر پالوال خولا دغه مواد کافي هم نه دي بللي. ده څو کاله وړاندي داسي ليکلي دي: ... دغه دسره او مستند وليکنوله پاره کافي ځکه نه بولم چي يو خو يو د ژبپوهني موسسې غړي د دغي وظيفي د صحيح بشپړوني له پاره پوره نه وه تربيه سوي. دوهم- دوی په لازمه مواد او وسايلو مجهز نه چي د موسسې غړو کارځني اخيستي د ايران له (Questionery) وه. دريم- هم هغه د پوښتنو کتاب پاره ترتيب سوی و نه د افغانستان له پاره. څلورم- که څه هم د افغاني ژبو د اطلس پروژه د يونسکوله خوا څخه حمايه کيدله مگر بيا هم د موسسې د غړوله پاره د کار او سيدني او حمل و نقل مصارف او نور تسهيلات برابر سوي نه وه. ځکه نو په نامساعدو شرايطو کي د صحيحو او مستندو کارو غوښتنه يوه غلطه توقع ده. (۷) ماله ارواښاد پوهندوی نور احمد شا کرڅخه اورېدلي وه چي د دغو څېړنو يو متن د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي په الماريو کي ده پخپل لاس قلف کړی ساتلی و. پوهاند زيار صاحب اوس په دغه ترڅه حقيقت خبر کړو چي دغه د لسو کلونو د کار ثمره د حزب وحدت په لاس د کابل د جنگو پرمهال د اوړپه لمبو کي لولپه سوه او داکتر زيار صاحب يې کله کله چي موقع ورته ميسره سي د سويس د هيواد له کاپي- څخه گټه اخلي (۸) په هر صورت د مطلب خبره داده چي د دې ټيم د کلونو زيار او زحمت ثمره لا تراوسه د سويس له الماريو څخه راوتلي نه ده او په پراخه توگه عامه استفادې ته وړاندي سوي نه ده. هرچاته د سويس

(د تګ امکانات نسته چي استفاده ځني وکړای سي. د پښتو لهجو څېړنه که سوې هم ده نود جوړښتو شکلونه به يې په انفرادي توګه ثبت سوي وي. دلغوي پانګي ثبت خولاتراوسه په (structures) کې و غاړو ولاړ پاته دي. که څوک دا ادعا کوي چي دلغوي پانګي ثبت هم بشپړ سوي دي، دا نو تر یوې شاعرانه غټبازۍ په هاخوا بل څه نسي ګڼل کېدلای.

پوښتنه داده چي ديوي پښتو او یوه لیکدودله پاره هڅي ولي ځای ته نه رسېږي؟ ولي يې مخالفین پیدا کړي دي؟ هرو مرو څه خبره سته. خامخا ځيني عيني او تر ذهن د باندې علتونه موجود دي چي ددغي مخلصانه هڅي په لار کي خنډ لوېږي. ددې پوښتني جواب په دې ساده استدلال کي نسي موندل کېدلای چي له نوي بدلون سره تل زاړه عنعنې پال مخالفت کوي. داراز استدلال تر علمي تاد اوزیات پر سیاسي بنسټ ولاړ دي. د پښتو دیوه واحد لیکدود او واحدې ژبي له پاره خود چا خبره زاړه دود پال پر لویه لار ایله کړی، حتی په نوې پوهنه او ژبپوهنه سمبال کسان لا پر یوه لار روان نه دي او د معیاري لیکنۍ ژبي پر ټاکلو باندې په یوه خوله نه دي. ښاغلی زیار صاحب پخپله وروستی مرکه کي وایي چي دوی یو پروسیجر د مرحوم حبیبی او مرحوم خادم او ډاکټر دولت محمد لودین په ګډون لاسلیک کړ خو خادم صاحب بیا مخالف شو او ویې ویل چي زه د حبیبی صاحب او دده د پیروانو لار په رسمیت نه پېژنم او بغاوت یې وکړ... (۹) حقیقت دادی چي زموږ د مشرانو استادانو علامه رشاد، ارواښاد روهي، مرحوم الهام، ارواښاد شاکر، مرحوم عطایي، رفیع، ډاکټر پالوال، او نور ولیکنۍ ژبه له هغې ژبي سره چي موږ ته د معیار په نامه راښوول کېږي، له مخکي تر اسمانه توپیر لري او حتی پخپلو منځو کي هم یوله بله سره فرق لري. داپوهان چي مایې تاسي ته نومونه وړاندي کړل، ټول د ژبي خواخوږي او پر پښتو مین کسان وه او دي. زما خپل استنتاج دادی چي ددې لاري اصلي خنډ پخپله د پښتو ژبي او پښتنوپه اوسني ټولنیز، اقتصادي، قبیلوي او سیاسي حالت کي دي، دې کار ته د پښتو او پښتنوپه نه امداد کي دي. هغه راز امداد کي چي مایې د نورو ژبو په برخه کي یادونه وکړه. له دې بنيادي عامل سره چي نور واړه او کوچني عوامل ملګري سي نو بیا د ریشا صاحب په اصطلاح خبره بېخي غمکه سي.

تاسي وړاندي ولوستل چي په انگلستان کي د باسوادو خلګود فیصدۍ په پام نیولو سره لاهم د ستنډرډ ژبي د خوځښت هڅي چي له ۱۴-۱۵ میلادي پېړۍ څخه راپیل سوي وې، ایله د ۱۹ پېړۍ

په سرکي دنسبي برياليتوب او عموميت مرحلې ته ورسېدې. خودپښتنود عمومي بېسوادۍ په سته والي او د بې ثباتو حکومتو، انقلابو او پاچا گېستيو په موجوديت کي څرنگه ادعا کولای سو، چي دپښتوله پاره د معيار انفرادي هڅي د بري لوړ پوړ ته رسېدونکي دي.

په کوچنيو او اړخکي عواملو کي يو عامل پخپله ددغه خوځښت د لارويانو په عمل او کړو کي پروت دی، پخپله په پوهاند صاحب زيار کي پروت دی، چي ددغه حرکت موسس او تيوريسن دی. (۱۰) پوهاند زيار صاحب دخپلو عقايدو او نظرياتو پر سموالي باندي دومره ډاډه دی، چي حتی د يوې سالمې مشورې د منلو له پاره لاهم تيار نه دی. دی خپل ځان ته ټاکلي اصول او خپل استنتاجونه دکاني کرښي بولي. پوهاند الهام په دې برخه ډېره محتاطانه اشاره لري اوليکي زيار... په ډېرو برخو کي په خورازيات باور او ټينگار غوڅ حکمونه کوي او بنايي کومه ورځ دی پخپله هم يو ځل بيا پرې کتنه وکړي. (۱۱) پوهاند زيار صاحب په دې برخه کي دوستانه انتقاد ته لږ غاښ ماتونکی جواب ورکوي. زه ددوی دغه عادت ددوی پر سياسي او ايډيالوژيکي تفکر باندي تاوانوم. زيار صاحب په سياسي لحاظ په يوه داسي ايډيالوژيک محيط کي رابښکېل سوی و، چي په ليکنۍ ژبه کي يې د سختو او حتی پاروونکو جملو او عبارتو کارول، له طبقاتي دښمن سره د نه پخلا کېدنې مضبوط دليل گڼل کېږي او په محاسنو کي يې شمېري. پوهاند صاحب زيار له دغي ايډيالوجۍ سره خپل عقيدتي اړيکي هيڅکله هم پټي کړي نه دي او تل يې په زغرده بيان کړي دي. داددوی د سياسي زړه وړتيا لوی ثبوت دی خوله بده مرغه يې ددوی علمي دريځ ته زيانونه رسولي دي. ددغي ايډيالوژۍ په ادبياتو کي د ټولنوړيوالو نورمونو پر خلاف، د سياسي مخالف له پاره د ځنځيري سپي لقب ورکول رواڅه، چي دستايني وړکار دی. دوکتور زيار دخپلي معياري ليکنۍ ژبي د منځ ته راوړلو د حرکت مخالفان هم په دغه شان ادبياتو وهل او ټکول. ددوی له يوه جوړسوي لغت سره چي چا مخالفت کړی دی، دوی يې په مقابل کي غاښ ماتونکی جواب ورکړی دی. دوی پخواني مشران پوهان په انک (توهين) سره دودپال وبلل اوله دودپالو سره يې شعار وړاندي دنوي دورانسازه... پرلور ورکاوه. له دودپال څخه به خلکو د مرتجعينو اورجعت پسندو معنا اخيستله. پوهاند صاحب په يوه مرکه کي چي په کتابي شکل چاپ سوې ده، ددغو مخالفو (دانشمندانو په باب ډېرزياتي کړی دی چي وايي: کاروان به تيرېږي او سپي به غيږي (۱۲)

د یوې پښتو! خوځښت هغه وخت خپل علمي ارزښت له لاسه ورکړ، چې د ثور انقلاب په ارزښتونو کې وگڼل سو. دا هغه وخت دی چې پر هیواد باندې د کمونیستي او سوسیټیستي استبداد ډاروونکي څپې مسلطې وې. له هرانقلابي عمل؟ سره مخالفت له سر سره لوبې وې. دا مخالفت که د سر په زیان تمام سوی نه وای نو لږترلږه خوله وظيفې څخه د برطرفۍ اوله بې سرونو شتۍ سره د مخامخ کېدلو په بیه هرو مرو تمامېدئ. د دغې واهمې اغېزه وه، چې پوهاند ډاکټرالهام لاد مقاماتو د ترټینې له ډاره ځان په ذهني کارگرانو کې وشمېره (۱۳) چې زما یقین دی پخپله دالهام مرحوم په نژدې به هم یوه بازاری سیاسي اصطلاح وه. د ژبې د معیاري کولو له دغې مشخصې انقلابي هڅې سره د پښتنو پوهانو سترغیرگوندي اکثریت مخالفت ډوله ملاحظات درلودل. دغه وخت له بده مرغه د هیواد علمي مرکزونه له صلاحیت لرونکو مقاماتو څخه خالي سوي وه. ارواښاد حبیب الله تږی، استاد شپون، ډاکټر پالوال د مهاجرت لاره اخیستې وه. علامه رشاد د ثور انقلاب له شامته په نامردۍ سره تقاعد ته سوق سوی و. له علمي مرکزو څخه لیریتوب او هغه هم د بې وخته تقاعد په نامه، علامه مرحوم د ځان په حق کې ناحقې گڼله او دې کار د ونه خوړولی و، چې ډېر کلونه یې له خپل نامه سره متقاعد پوهاند کینس. ارواښاد روحي که څه هم د هیواد خپلواکۍ ته گواښونو سخت ځوراوه، خونه یې غوښتل له انقلاب سره په مخامخ مخالفت کې ودرېږي. د پوهنتون غیرگوندي استادانو هسې شپه سبا کوله. د ژبپوهنې پر ډگر یوازي پوهاند زیار پاته و اوله هغه سره د انقلابي دولت ټول امکانات او مساعدتونه ملگري سول اوله هغو څخه په استفادې سره یې د معیار کورنګي ته پونده ورکړه. د حرکت یوازي او یوازي پرفردي اراده ولاړ حرکت و او د هغه وخت صلاحیت لرونکو مشرانو پوهانو ټولو ورسره لیکلی. او نالیکلی مخالفت څرگند کړی دی.

خود انقلاب ځواک د چامخ نه کاته او نتیجه داسوه، چې پر پښتو ځواکۍ باندې د انابللی مېلمه وټپل سو. دا چې اوس د هغه له پاره تاریخي سوابق جوړېږي او د پخوانیو ژبپوهانو نومونه اخیستل کېږي، د ارواښاد الفت او نورو مشرانو له خولې د موافقې په باب نقل قولونه لیکل کېږي، ټولي هغه افتراگانې دي چې مفتري به یې خدای ته ور وړي. دا افتراگانې هغو هڅو ته ورته دي لکه د پټي خزاني مخالفینو، چې د علامه حبیبی، استاد کامل او نورو مشرانو تر مړینې وروسته را منځ ته

کړې وې. زما يوه ساده پوښتنه داده چې که دغه ژبپوهان د چا خبره ددې نوي جوړې سوي پښتو پلويان وه، نو يې بيا ولي همدار ژبه نه ليکله. ددغو پوهانو او ژبپوهانو د ليکنې ژبې په : خوند خو څوک مې پرې نه. تاسې دا څو عبارتونه وگورئ

ارواښاد بينوا په هغه ژبه ليکنه کوي، چې دده خپل پښتانه يې په ورځنيو خبرو اترو کې کاروي.
: تاسې دده دالاندي متن ولولئ

د پخوانو پښتنو د عامې طبقې او غريبانو خو همدونې دلاسه وسوه چې پښتويې د زمانې دهر راز طوفاني هرج و مرج څخه په خپلو سينو کې وساتله او تردې وخته يې راوړسوله. په سووسو او ژبې شاعران پکښې پيدا سوه او د خپلې ژبې ادب يې تر خپله وسه پوري، د نورو په زړو کالو روزل سوو ژبوله ادبه سره تقريباً څنگ پر څنگ ودراره. که څه هم دوی شاهان نه وه، مگر بيا يې هم خپل د غريبۍ په کور کې د ملي پانگې زياتولو د پاره راز راز (پتي خزاني) راغونډي کړي دي، چې اوس يې کله د سليمان ما کوله کيږدي څخه نيمه چپاوسوي خزانه راباسي او کله د محمد هوتک پر (پته خزانه) چې د پښتو دهر راز مرغلرو ډکه ده پيښيږي....^(۱۴) په دغه پښتو متن باندې به د معيار محتسبين هرو مرو د سيمه ييزې لهجې نوم کښېږدي، خوزما پوره باوردئ، چې د پښتو د هري لهجې ويونکي ته په زړه پوري دئ او خوښيږي يې

دارواښاد استاد گل پاچا الفت پښتو خود (خو) ځای نه لري. سرترونو که دا ولس پښتوده او ټول پښتانه چې يې ولولي، هرو مرو به ژبې پر ټکوي. دا يوه نمونه به يې ولولو

د انسان په وجود کښې دوه شيه ډېر عزيز معلومېږي چې يوه ته زړه او بل ته دماغ وايي. له دماغ نه . علم او فلسفه پيدا شوه اوله زړه نه شعراو ادب

اروپايان زړه د عواطفو او نفسي احوالو ځای گڼي، مسلمانان د ايمان او عقيدې ځای ته زړه وايي. صبر، رحم، کرم، شجاعت، سخاوت د زړه کار دی. عشق او مينه په زړه کښې وي شعر له زړه نه الهام اخلي اوله زړه سره کار لري.... د عواطفو روزل د زړه کار دی او شعر ته د عواطفو او احساساتو د ظهور او تجلياتو کوه طور وایلی شو.... همدغه عواطف او احساسات چې د شاعر له زړه (نه الفاظو ته) رانقل شي شعر ترې جوړ شي او په زړونو اثر کوي.^(۱۵)

علامه رشاد خولکه پخپله چې دروند او متين شخصيت و، ليکنه يې هم درنه او په عين درنښت کي بيا (که يې دمعيار محتسبين په سيمه ييز تورونه کړي) خوږه ده. راځئ چې ويې لولو

”په نړۍ کي دريا بونه ډېر دي او په هغو کي دکښتو څه کمې نسته. زه چې گورم په دغو کښتو کي د پښتنو کښتۍ يوه څښمېدلي تند باد پسي اخيستي ده او په ډېره تيزي سره يې دنابوډۍ دگرداولورته پوري وهي. زموږ ددرياب داوبو پرمخ نوري کښتۍ هم ليدلي کيږي خو هغه دې توپاني بلانه دي پسي اخيستي. زه نه پوهېږم چې دپښتنو په کښتۍ کي دامقناطسيت څنگه پروت دی چې زموږ ددرياب له هري غاړي څخه هرتوپان چې پيدا سي وخپلي خواته راکشوي. زما په خيال کېدای سي توپانونه دپښتنو پر بلا وهلي کښتۍ مين وي اوله هره يې بادبانو مچولو ته په ډېره لېوالتيا رادانگي.

آدپښتنو خواخوږو! بلامووا خلم ليخي راوغړئ او پايڅې رابلوهئ، يوه ډله ددبختۍ دمقناطيس په لټه کي سئ که مو وموند ددرياب تل ته يې ارتاو کړئ چې بيا دنړۍ مخ ونه وينې، بله ډله دکښتۍ (هغه بادبانونه وشکوئ چې دتوپان بلا پرمينه ده). (۱۶)

ارواښاد کانديد اکادميسن سرمحقق محمد صديق روهي چې کله يوه علمي موضوع لاهم بيانوي، ژبه يې پرچانه درنېږي. تاسي دده دليکنۍ ژبي جوړښتونو ته فکروکړئ چې څومره روان دي؛ ميتود په اصل کې د (ميتودوس) په بڼه يوناني کلمه ده چې په لغت کې طرز العمل (ديوي چارې دسرته رسولو طريقې) ته ويل کېږي. په عربي-دري-پښتو ژبو کې دميتود په ځای داسلوب، طريقې، روش، دود کلمې هم استعمالېږي. ميتودولو چې دميتود پوهنې معنی لري. ميتودولو چې د فلسفې يوه څانگه ده چې په عام ډول د علم او په خاص ډول دهر څانگري علم د څيړنې منطقي اصول بيانوي. (۱۷). دژبي رواني يې له دې امله ده چې د سوچه توب ناروغي وړلوېدلي نه ده. دافادې له پاره يې دخيل غير پښتولغتونه کار کړي دي هم يې مطلب په بڼه توگه په بيان کړی دی او هم يې دژبي خوند په زيات کړی دی.

ارواښاد پوهاند حبيب الله تږی هم دمطلب اداينه دلغاتو ترسوچه توب نه قربانوي. دی ليکي: ”کوم څيړونکي او مولفين چې وايي ترکي خلجيان دزابلستان په ځايي خلکو کې منحل شوي او په نهايت

کې په پښتو غلځیانو بدل شوي دي هغوی په حقیقت کې دا خبره تصدیقوي چې لږترلږه د دوهمې او درېیمې هجري پېړۍ په حدودو کې و زابلستان ځایي اوسېدونکي پښتانه وو، ځکه جهان نامه وایي چې تر ګو خلجیانو خپله ژبه بایلو ده او د زابلستان د ځایي اوسېدونکو ژبه یې زده کړه. که تر ګو خلجیانو د زابلستان د ځایي خلکو ژبه زده کړې وي، که د غلځیانو ژبه تر اوسه پښتو وي او غلځیان او خلجیان هم سره یوشی وي، نو د خلجیانو د مهاجرت په وخت کې به د زابلستان د ځایي اوسېدونکو ژبه هرو مرو پښتو وه. که نه وي نو نه باید خلجیانو پښتو زده کړې وي او نه (باید د غلځیانو ژبه پښتو وي).^(۱۸)

د ارواښاد پوهاند دوکتور محمد رحیم الهام ژبه هم د د خیلو لغاتو پرمخ خلاصه ده: په همدې ترڅ کې دانستیتوت ترجموېدو مخکې او وروسته د پرکسان د عصري ژبپوهنې د زده کړې لپاره بهرنیو هیوادو ته لېږل شوي وو او ولیږل شول، چې په هغو کې عبدالاحد یاري، نوراحمد شاکر، حبیب الله تږي او ما پخپله په امریکا کې، عبدالحکیم هلالی، لودین، پولاد، ماه گل، په شوروي اتحاد کې، اشک په هندوستان کې اوزیار په یورپ کې د ژبپوهنیزو علمونو لورې زده کړې ترسره کړې. دا خلک په هیواد کې د ژبپوهنې په بېلابېلو څانګو کې په تدریس، تحقیق او ترجمو بوخت شول اوله خپلې وسمې سره سم یې کم یازیات علمي خدمتونه وکړل. د تږي اوزما توجه او تمرکز به زیاتره پرمخو می تشریحي ژبپوهنه باندې و او تدریس موکاوه...^(۱۹) په دې لنډ مثال کې تاسې وینئ چې ارواښاد الهام مطلب په ډېره روانه ژبه بیان کړی دی.

د (تحقیق، تدریس، ترجمو، توجه، تمرکز، ...) لغتونه یې پیریان پر سترګونه دي راغلي. ځکه نه دي راغلي، چې دی پوهېدئ چې د خیلو لغتونو ادې او باباچي د هرځای وي، خو چې ژبي ته ننوتل، دهغې ژبي خپل مال ګرځي او په استعمالو لویې څوک نه ګناه کار کېږي.

د استاد شپون نثر خوبیا په بل لایزار کشش لري. زه پکښې ورکوم چې کومه برخه یې انتخاب کړم، : اخرمي د (ګتیا لي) له اول مخ څخه اوله برخه راواخيسته

داد کا پرشی لانه وراغلی او هرشی هما غسې و چې پلرونو را پرینې وو. غم بنادی ټولي آشناوې هسي نه و چې دنیا گل و گلزار و خوموږ ورسره روږدي وو، قادر او حاجی زرداد لاهم خپل سودونه

خوړل؛ شاه محمد دوکاندار لاهم چې می تللې دړه یې وهله؛ موږ هلکانو لاهم دگاونډو دهقانانو د پالیزنه خټکي غلاکول؛ کوډگري او فالبینې لاهم خورجینې په شا کور په کور گرځېدې؛ د کلو مایان لاهم د کونډو او هلکانو سره پرتوگ ښکلي گیر کېدل. خوهرڅه پر خپل ځای وو او که چاشکایت درلود نو دخپلي تنډې او تقدیرنه ورپېښه شوې وه...^{*}

پوهاند زیار صاحب چې دخپلي جوړې کړې ژبې پر خلاف لیکنه وکړې نو دهرچا لپاره ډېره خوندوره، محاورې ته نژدې او کره وي لکه دالاندي مثال چې ما په تصادفي توگه رااخیستي دي:

^{*} استاد حبیبی ددغه لرغوني فرهنګیالي هیواد دیوه پیاوړې پوهاند، لیکوال، څېړونکي او مؤرخ په توگه خپل ټول ژوند همدا راز علمي څېړنو او پلټنو ته وربښلی او څنگه چې (لټونکي موندونکي دي) نو داسې ډېرو پټو خزانو پر را برسېرونه بریالی شوی هم دی. د غوریانو، سوریانو، لودیانو، لویکانو، د سوات او کونړ د امیرانو او داسې نورو افغاني او بیاپښتنو واکمنانو او سوبمنانو برسېرونه او پېژندنه یې ددغو خبرو ځلاندي بیلگې او ساري بلل کېږي.^{*} (۲۰) خو چې دکره ژبې: لیوالتیا ورولاړه سي، نوبیا ځوانانو ته پښتو گرامر په داسې ژبه ورزده کوي، لکه دالاندي بیلگه

^{*} په پښتو کې کړاوون هم له پښو ییز چار او هم له رغاو نیزپلوه یو مخیز آریاني دی او مرستیال کړونه، لکه (ول، بودن) او شو (شدن) هیڅکله په هندي کې نه وو، بلکې یوازې (هو) او (تها) پکې کارول کېږي. همدارنگه په پښتو کې مخکړونه یا کړوال مختاړی (فعلي پېشوند) دودلري او په هندي کې یې څرک نه لگي. په پښتو کې او سترمهال له وسمهال کړسره د(به) وییکی په ملتیا جوړېږي، حال دا چې په هندي کې او سترمهال له یوه ستاینو میزرو ستاړي چې له آره یې کړواله ده، رغېدنه مومي (لکه کرونگا) دغه روستاړی د ستاینوم په څېر نښه او ښځینه، یوگري او ډېرگري لري او اوږون مومي.^{*} یا... موخه دا چې پښتو دپارسی په پرتله دا وستا او زړې پارسی ترمینځه یو منځوال اکر یادرېخ لري او د نوم او ډول له پلوه په یوه زیات لرغونې پړاو کې ټیکاو مومي؛ هرگوره د کړاو ډول له پلوه پښتو زیات ونجون موندلی دی.^{*} (۲۱) نو چې له یوې خوا موضوع ترڅه علمي موضوع وي او .. له بلې خوا یې ژبه دغسې نابله وي، دلوستونکي اریان دي نو خداي مل سي

له تيرو مثالو څخه به تاسي ته څرگنده سوې وي ، چي د پښتنو ټول پوهان او ژبپوهان هغه ژبه نه لیکي ، چي موږ ته دمعياري په نامه راښوول کيږي .

لکه وړاندي چي مي وويل ، د ژبي دمعياري کولو له هڅي سره مخالفت هغه وخت زيات سوچي د ا هڅه د ثور انقلاب له ارزښتونو سره وتړل سوه . ماته په لومړي سر کي داسي ښکاريډله چي له دې حرکت سره دمخالفت اساس به هغه د چا خبره له علي سره محبت نه بلکي له معاويه سره دښمني وي خو وروسته مي پښتو ژبي ته د دې حرکت په تاوانو سر خلاص سو او د پوهانو اند پښنې راته معقولي ثابتې سوې .

لکه د ثور انقلاب د دفاع له پاره چي د ټولني د دانسته وو کسانو پر ځای له العوام څخه کار واخيستل سو ، دغه راز دمعياري ژبي دا اوسنی خوځښت هم له څو گوتوپه شمار محدود و او معدودو منلو لیکوالو پرته نور دخالي ذهنو پښتو مينو زلميانو پراوړو بارسو او په پرمخ بېولو کي يې له هر راز ماکيا وليستي لارو چارو څخه کار واخيستل سو او اخيستل کيږي . د دغو زلميانو معصومو مغزو ته دمعيار محک داسي تلقين سوی و ، چي که چا د پښتو افعال (سو ، سي ، ...) پــــه (شو ، شي ، ...) وکښل ، گويامعياړي پښتويې وليکله . څرنگه چي په دغه اوسني د چا خبره کره پښتو کي شين سالاري واکمنه ده ، ځکه يې نو دمعيار په نامه منلې ده اونور يې په گټه اوتوان کي ري نه دي وهلي . کنه ، زما يقين دي چي همدازلمي له دغي نوي راټوکېدونکي پښتو سره دان د پاسه مشکلات لري خو پر خوله يې نه راوړي .

دمسئلي يوبل خوا شينوونکی اړخ دادی ، چي پښتانه د نژدې يوې نيمې پېړۍ راهيسي د يوې نامطلوبې او ټپل سوي کرښي له امله تردو و بېلابېلو اقتصادي او ټولنيزو نظامونو لاندې ژوند کوي . دې عيني واقعيت د کرښي د دواړو خواوو پښتنو په فرهنگي او کلتوري او ژبنۍ برخه کي توپيرونه ايجاد کړي اوله بده مرغه په ځينو برخو کي يې توپيرونه ژور کيږي . د دې عيني واقعيت مسخه کول او پر هغه باندي سترگي پټول دمسئلي واقعيتونه چاره نسي کېدلای . دې بېلابېلو نظامو د دواړو خواوو پښتنو ته د ژبنيو او فرهنگي فعاليتونو له بله بالکل جلا زمينې برابرې کړي دي . دارواښاد دنوميالي دا خبره خورا ژوره رېښه لري چي ويلي يې وه هغه آزادي چي جعفر اڅکزی

يې په بلوچستان کې د نظامي جنرال د کلکي ديکتاتوري په دوران کې لري ، نوميالي يې په ټوله ژوند کې ، حتی د معتبرې په حالت کې لاهم سلمه برخه په خوب نه ده ليدلې. (۲۱) د دواړو خواوو پښتنو سياسي دلچسپيو هم د فرهنگي او ژبني فعاليت جريان ته تاوان رسولي دي. د کرنې په يوه خوا کې د پارسي ژبې دربار واکمني او په بله کې د پنجابي

حاکميت پښتو ژبه د فرهنگي ژوند په ډگر کې د يوې دوهمې او دريمې ژبې درجې ته راتېټه کړې ده او د ضرورت ژبه سوې نه ده. د همدې واقعيتونو دا غېږې له امله په پښتو کې د يوې معياري ليکلارې او ليکدود درامنځ ته کېدو او پر هغه باندې د بشپړ توافقي په لاره کې خنډونه او ځنډونه لوبېدلي دي. د کرنې د دواړو خواوو خاورو پښتنو د ډېرولسيزو په دوران کې د دې خنډونو او ځنډونو چاره بې له دې چې د مسئلې عيني او واقعي حالت ته پاملرنه وکړي ، د مېلمستياوو د مېز د سر په فيصلو باندې کړې ده او طبيعي ده چې اغېزه يې نه ده ښندلې

خبرې به سره راغونډي کړم او خاتمه يې به په دې عبارت بشپړه کړم: يوه ژبه چې نه د دولت په سطحه قانوني ملاتړ ولري او نه د ملت په سطحه کې د سواد پياوړې سابقه ولري او تر همدان وړځي پوري يې لا د الفبې د بشترتابه هڅې ته اړتيا په اوليتو کې راځي نو پر هغې باندې د نورو ژبو په تقليد د معياريت جريان ازمويل او په دې ډول يې له خپلو ويونکو څخه پردې کول به له ظلمه پرته بل څه وي. زه نه پوهېږم چې د معياريت په مينه کې ډوب ليکوال د دغه واقعيت په ليدلو او کتلو کې ولې پانده دي ، چې د دوی په دغه نوې ژبه باندې د دوی خپل پښتانه باسواده پوهنتون ليدلي . اوليسانسه وروڼه نه پوهېږي

وگ: گوربت مجله ، هماغه کال ، هماغه گڼه ، هماغه مخ (۱)

د دغه راز لاسوهنوبه پرېمانه مثالونه د ښاغلي ډاکټر پالوال په نوي کتاب 'معياري پښتو' کې (۲) لوستلای سئ .

مراد يې ما قبل فيو ډالي قبيلوي پړاو دی. م. ه (۳)

پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې - ۱۰۴ مخ (۴)

۱. ارواښاد الهام هم دغه شان وړاندیز کړی و چې یادونه یې په مخ کې تاسې ولوستله (۵)
- پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې - دویم ، دریم مخونه (۲)
- پښتو چاپي آثار - ۲۵۹ مخ - ۱۳۵۷ ش کابل (۷)
- ښکلا مجله - څلورم کال - درېیمه گڼه - ۵۴ مخ (۸)
- ښکلا مجله - ۴ کال ، ۳ گڼه ۵۰ مخ (۹)
- د خبرې مې باید د عقایدو د تفتیش په معنا ونه گڼلې سي . زه د هراړسان عقیدې او افکارو ته (۱۰) .
د زړه له کومې درناوی لرم .
- پښو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې کتاب ته د پوهاند داکتر محمد رحیم الهام یادونه - پنځم مخ (۱۱)
- زیار - د پښتني فرهنگ یو ځلاند ستوری - ۱۵۵ مخ (۱۲)
- پښتو پښویه - سریزه (۱۳)
- پښتو روزنه - ۳۹ مخ (۱۴)
- لیکوالي - ۷۸ مخ (۱۵)
- د علامه مرحوم له نوي چاپ سوي اثر (ادبي نثرونه ، ، ۲۰ مخ څخه (۱۶)
- وگ: د پښتو ادبیاتو تاریخ - ۱۹ مخ (۱۷)
- وگ: پښتانه - ۸۲ ، ۸۳ مخونه (۱۸)
- د پښتو او پښتانه کتاب ته سریزه - درېیم مخ (۱۹)
- وگ: نوموړي مورخین ته د پوهاند زیار صاحب سریزه - دریم مخ - ۱۳۵۹ ش (۲۰)
- پښتو او پښتانه ۷۷ - ۸۲ مخونه (۲۱)

د پښتو د ټولنیز تاریخ مبادي - ۱۲۷ مخ (۲۱)

څه بايد وسي ؟

اوس چي د معياريت په باب زما خبري تقريباً بشپړي سوي او د دغه خوځښت په باب مي خپل انتباهات ټول بې پردې بيان کړل ، پر هغو باندي به دا خبره هم ورزياته کړم ، چي زه د معيارې ليکني پلوی وم ، پلوی يم او پلوی به يې اوسم. درنو لوستونکو به زما په دې کوچنوي کتابگي کي ځيني هغه لغتونه ، اصطلاحات او ترکيبونه هم لوستلي وي ، چي د همدې جريان په بهير کي نوي منع ته راغلي دي. معناداچي زه د هغو اصطلاحاتو استعمال ته هم حاضريم چي زما ژبه او فهم يې د هضمولو وړتيا لري. زما مخالفت له هغه اسلوب او جريان سره دئ چي اوس د معياريت په نامه د پښتورينښې ورکاري او تاسي ته مي دهغه په معرفي کي خپل وس نه دئ سپمولئ. خداي دي وکړي چي د زړه په خبره سره پوه سوي يو. مگر دا خبره هم تر لمر راته څرگنده ده ، چي نه زما پر خبره څوک غورښسي او نه زه په يکې سرد دغه اعتياد مخه نيولای سم. د دې سرکښه بهيرلاري ته راوستل ډله ييز کار او مفاهمه غواړي ، مسئولانه عمل غواړي ، د موضوع په جدت سر خلاصيدل غواړي ، د پټو سترگو تقليدي کارونو درېدل غواړي له دې ليکني څخه زما مراد راتلونکي نسل ته خپلي غاړي خلاصول دي. ما چي دا هر څه ليکلي دي ، له خپلي خوږې پښتو سره مي د مينې په جذبه کښلي دي. اوس به د همدغي مينې په جذبه خپل څو وړانديزونه درته وړاندي کړم او د(خذ . ماصفادع ماکدر) مقولې په ويلو به در څخه رخصت واخلم .

- د مروجو لغاتوله پاره دنوولغاتوله جوړولو څخه ديو څو کلونوله پاره دنصوح توبه وکارئ.
- همداچي موجود کړي دي ، درته بس دي. پرېږدئ چي پښتو اريانه په دې کي څونه هضمولای سي . دراتلونکي له پاره که څوک تحسين کېدل ، که نفرين کېدل ، همدا جوړسوي ورته کفايت کوي .
- که دنووعلمي او تخنيکي لغتوله پاره دلغت جوړوني اشتهاد رولاره سوه ، ترجوړولو وروسته يې سمدلاسه د ټول افغان ، بينوا او نورو ويب پاڼوله لاري دنظر اخیستلوله پاره وړاندي کړئ .
- تر مشورې دمخه يې کورټ مه عاموئ. دا کار که دننه په هيواد کي ممکن وای خوييځي به ښه وای .

هورې اوس د پښتو او پښتنو له پاره نه حمايه سته نه زمينه. داسي لوبه روانه ده ، چي كه يې خداى . مه كړه همداسي دوام وكړي ، نه به پښتوپاته وي نه پښتانه

— د (سو) او (شو) نفاق اچوونكي اورته پيك (پكه) مه وهئ. دا بهر خپل طبيعي جريان ته پرېږدئ. كه يو وخت د ختيځي لهجې په شان ، چي (سو) يې تر تاريخي او ژبنيو عواملو لاندې په (شو) بدل كړ او لويديځي لهجې هم دې بدلون ته غاړه كښېښووله ، خو تر ښو به لاسنه سي او كنه ، په دې باندې نه د پښتو كورورانېږي نه د پښتنو. ختيځي لهجې دغه (سين) په فرمان جاري كولو سره په (شين) نه دى بدل كړئ. اوس هم له هماغه تاريخي تجربې څخه كار واخلي. كه د معياري ليكني لارويان د (شين) له كارونې سره د زړه مينه لري ، نودې پر همدې مسئله دي ډېر ټينگار نه كوي ځكه هرڅومره چي پر همدې موضوع ټينگار كېږي ، هغومره د (سين) عمر اوږدېږي. قوي او غښتلي تلفظونه خپل كار پخپله كوي. كه (شين) خپل قوت په دغه تاريخي ازموينست كې په طبيعي ډول ثابت كړي ، دلويديځي لهجې هرويونكى به يې د (مورنس پارسي وايي) په مصداق په ويلو او ليكلو باندې فخر وكړي. او كه دانه وي نو په زور كلي نه ودانېږي.

— د پښتنو پر باسواد كولو باندې دي بايد زور واچول سي. پښتوليكنه دي ورزده سي. دهري لهجې . پښتوچي وي ، پروانه لري ځكه دلته د هر م سربيره يوې پښتو ته رسيږي

— د ډېريو ډېريو د خپلو لغاتو په اړولو او پښتو كولو باندې مه خپل وخت ضايع كوي مه انرژي. دغه . وخت د پښتو يو بل كتاب ليكلو ته وروباسئ

پښتو او پښتانه د خپلو لغتونو دي خوار كړي. د خوارۍ عوامل يې نور دي ، چي ماورته په متن كې . څو واړه مكرري اشارې كړي دي

— پښتون د مدنيت په گڼه سمبال كړي چي پښتو پخپله ورسره مدني او كلتوري سي. د خپله خوا . آس ته كيزه (قيضه) مه وراچوي

— د نشر اتو د بې شمېره تعدد مخه ونيسئ. لږ څېړوني ډېري حمايه كړئ ، ويې ولولئ او بل ته يې . ولولئ

۱. په پښتو ژبه د هري خانگي کتابونه وژباړئ ، ويي ليکي او خپاره يې کړئ

۲. د معيار په پلمه لغتونه مه وژنئ . پرېږدئ چي پښتو د يوه مفهوم له پاره شل لغته ولري .

۳. د ټولو د کارولو هڅه وکړئ

۴. له لهجو سره مسئلونه چلند وکړئ . دې واقعيت ته ځير سئ ، چي لهجه په پښتو کي لا تر اوسه هم

د تقدس درجه لري . له مقدساتو سره بېباکي د کورپايې نړوي . د لهجو مرگ وژوندم طبيعي جريان

ته پرېږدئ . ناحقه خپل ځانونه مه په خوني کوي

۵. د هري لهجې ويونکي چي ياست ، دخپلي لهجې لغتونه راټول کړئ او خپاره يې کړئ .

۶. د اکاډميکي شريعت کړئ . له لهجوي زېرمي سره که اصطلاحات (گړني) راخوندي سي ، خودزوي

(زېري به وي) ۱)

۷. زه له خپلي پلرني مېني څخه په فرسخوليري پروت يم . له زلميو کندهاريو څېړونکو څخه هيله ۱)

۸. کوم چي دخپلي لهجې لغتونه راغونډ کړي . که ماته د مرستي اړتيا احساس سي ، زه ملاتړلی

ولاړيم .

په پښتو یې وکارم که پر پښتو

ضمیمه

په دې برخه کې زه خپلې هغه لیکنې راوړم چې په بېلابېلو وختو کې مې د کره لیکنې او نیولو گیز مونو په باب خپرې کړي دي. په دې ډول غواړم ونیسیم ، چې په دې هکله زما هڅې نوي نه دي اوله ډېره وخته مې خپل نظریات او په ځینو برخو کې اندېښنې له لوستونکو سره شریکې کړي دي. په دې لیکنو کې به لوستونکي ځای ځای پر مکرر و خبرو باندې ، چې . د کتاب په متن کې هم راغلي دي ، پېښ سي . زه دهغوله بابت به بڅښنه غواړم .

په پښتو یې وکارم که پر پښتو

موږ پښتانه باید د ډېرې مجلې احسان و منو، چې په دې تیاره شرایطو کې یې راته په خپله ژبه او پر خپله ژبه د څه لیکلو زمینه برابره کړې ده. په دې لړ کې مې د استاد ډاکټر عبدالرازق پالوال هغه لیکنه په ډېره علاقه مندی سره ولوستله چې د ډېرې مجلې د دریم کال په لسمه ګڼه کې یې د امریکان په نامه خپره شوې ده. د پښتون شراتو په باب زما په زړه کې له ډېره وخته ځینې خبرې راګرځېدلې او د لیکلو زړه مې ځکه نه سواي کولای چې یو خود چا خبره "الم نشر هغه الم نشر ده خو خوله د ملا عثمان غواړي"، بل مې په ځان کې دوني بیچ هم نه لیدئ چې د دغه راز عمومي جریان په غېږې و رسم. اوس چې مې ښاغلي استاد پالوال پدل رامت کړئ نوبه زه هم خپل معروضات درته وړاندې کړم. وارد واره به یې له (په) او (پر) څخه راوښلوم. د دغو دوو اداتو بیځایه کارولو ځینې بېخوندی، یا باید ووايم تېروتنې پېښې کړي دي. په اوسنیو زیاتره نشراتو کې دغه ادات لکه څرنگه چې باید وي، نه استعمالېږي او ځای ځای خولا داسې هم راته ښکاره شوې ده چې (پر) د (په) پر ځای په ارادي توګه راوړل سوئ او په پښتو کې دیوراز نوي انکشاف رنګ ورکول سوی دی.

په پښتويي و لیکم مجلې معناد ده، چې د لیکنې ژبه مې پښتوده، د مفاهمې وسیله مې پښتوده، پارسي یا انګرېزي یا کومه بله ژبه نه ده او *پر پښتويي و لیکم* معنا داده، چې لیکنه د پښتو ژبې په باب ده، یا یې پر ګرامر، یا یې پر تاریخ او ادب یا پر نورو اړخونو ډګرېږم. زه چې اوس ځینې نشرات لولم زیاتره یې (پر) د (په) پر ځای راوړي وي. د مثال په توګه د ډېرې مجلې په همدغه ګڼه کې چې وړاندې مې یادونه وکړه، یوه جمله داسې ده: "د مغازو او لویو ځایونو ښیښې ماتول، د ماشومانو او ښځو تښتول، په هغو تېری کول او بیایې وژل..."

دلته په هغو تېری کول هغه راز معنانه ورکوي، چې د لیکونکي مراد ده. د لیکونکي مراد دادی چې له بې سرپرسته ماشومانو څخه په غرب کې داسې ډلې جوړې سي، چې د مغازو او لویو ځایونو ښیښې ماتوي، ماشومان او ښځې تښتوي او ښځو ته بیا بدنامي وراړوي، بې عفته کوي یې. چې دغه راز مطلب باید "پر هغو تېری کول" وي، نه "په هغو تېری کول". د "په هغو تېری کول"

دا معنا ، چي له دغو تښتول سوو ښځو څخه د نورو ښځو د بېعتۍ له پاره کار اخیستل کېږي . یالکه . موږ چي ووايو په ښځويي غلاوي وکړي ، يعني داغله د جنس له مخي ښځي وي .

د (پر) دغه راز بېځايه کارول په هيواد کي دننه هم رواج سوي و . کال مې دقيق نه دي په ياد ، چي کوم و ، په پوهنتون کي په يوه علمي سيمينار کي ښاغلي زلمي هيواد مل د فاضل استاد پوهاند رشاد صاحب د مضمون لوستل زما پر غاړه راواچول . پخپله استاد سيمينار ته تشريف نه و راوړی . مضمون د رحمان بابا د مړيني دنېټې په باب نوې څېړنه وه او عنوان يې و "رحمان بابا په کوم کال مړ دی ؟" . له دې عنوان څخه "رحمان پر کوم کال مړ دی ؟" جوړسوی و . د استاد مقصد خوداو ، چي د رحمان بابا د مړيني سنه وښيي چي کومه يوه ده ؟ ۱۱۱۸ هجري قمري که ۱۱۲۸ هجري قمري . خوترلا سوهلو وروسته د جملې معنا داسي اوښتې وه چي گويا د ليکوال مطلب دادی چي رحمان بابا په څو کلنۍ کي مړسوی دی . پر کوم کال مړ همدغه مفهوم افاده کوي . په داسبا چي مي استاد ته د سيمينار بيان کاوه او په ضمن کي مي د څېړني د عنوان يادونه ورته وکړه ، په خندا يې راته وويله چي "معيار ي کړی يې دی" . خوزه پوه سوم ، چي له دغه راز لا سوهلو څخه خوښ نه و . پر کوم کال مړ ترکیب مي په ډېره مجله کي هم يو وار په سترگه سوی دی چي په ناسم ډول يې کار کړی و . ماته د يوې پېښې دوخت د ښوولو له پاره د (پر) کارول هله غوره ايسي ، چي وغواړو پر کال : سربېره يې د مياشتي ورځ هم وښيو . د مثال په توگه

زه په يوزر ودرې سوه شپږويشتم هجري شمسي کال ددلو ي پر شپاړسمه زېږېدلی يم . دلته چي د مياشتي و ورځي خبره راغله نو (پر) کارول پرځای کار دی . يا روسانو په يوزر ودرې سوه اته پنځوسم کال د جدي پر شپږمه پر افغانستان يرغل وکړ . د (پر) نور موارد به هم راوړم . پلانی يې په توپک وواژه او هابل يې پر توپک وواژه . په لومړي مثال کي د وژلو و سيله توپک دی . په چاره ياسوتي يې نه دی وژلی او په دوهم مثال کي مطلب دادی چي توپک ورڅخه و ، غله پر پېښ سول ، توپک يې ځني اخیستی ، ده نه ورکاوه ، څويې مړ کړی او توپک يې ځني واخیست . گويا پر توپک . (يې سرو خوړ . دادوه مورده بايد سره بېل سي . ۱)

دامقاله د ډېوې مجلې د څلرم کال په لومړۍ گڼه (جنوري-۱۹۹۷ع) کې خپره سوه. دهمدې (۱) کال په دوهمه گڼه کې دراغلي ليک تر عنوان لاندې پوهاند زيار صاحب زما پرپورتني مقالې تبصره کړې ده. ليک ته په واضح ډول د زيار صاحب نوم نه دی ليکل سوی

ټکي په ټکي ژباړي — تلفظي بڼوندي

د دې پوهې په تېرو دوو گڼو کي د (نوار غزه) پر ټکي په ټکي ترجمې باندي خبري سوي دي. په دې باب زما سره يوه خاطره سته چي خپله ليکنه به په همدې پيل کړم. زه چي په کابل کي وم، د باختراژانس په پښتو خانگه کي مي څه موده د بالمقطع اجير په توگه اوبيا وروسته درسمي غړي په صفت کار کاوه. د دفتر غړي ټول د پښتو ژبي خواخوږي وو. مشر مو د پښتو ژبي شاعر، ليکوال او په مطبوعاتو کي د نسبتاً اوږدې سابقې لرونکی و. چي رشتيا سي، په ترجمه کي يې خارق العاده استعداد درلود. په دومره دقت او چټکۍ سره چي ده ترجمه کوله، زموږ د يوه هم له وسه پوره نه وه. له دې ټولو صفتو سره بيا هم د مقاماتو په نزد کږلی و ځکه چي د واکمن گوند غړيتوب يې نه لاره. موږ ټولو په ژباړه کي يوراز بيرو کراتيک او اداري خنډونه درلودل او هغه دا چي د مطالبو په ترجمه کي مو ميرزا يي هم په پام کي نيوله. هڅه مو کوله چي اداري مسئلې ته متوجه نه کړو. دې کار ټکي په ټکي ترجمې ته اړتيا پېښوله او هغه هم په دې دليل چي که سبا چا پوښتنه وکړه پلانی ټکي ولي داراز ترجمه سوي و؟، موږ به ورته ووايو چي زه د خط بود. استاد پوهاند زيار صاحب به هر وخت زموږ له ټکي په ټکي ترجمې څخه ډېر سر ټکاوه. يو وخت د (نوار غزه) له ترکيب سره مخامخ سو. د دفتر په پکتيا والو غړو کي يوه (ترانگه) پېشنهاد کړه، ما (تراډه) وړاندي کړه او بل يوه بل څه. يوه خولا په ټوکو کي (پټۍ) سمه ترجمه ورته وبلله او د (قطع نوار) مثال يې راوړ، چي ډېر موږ وخنډل. د مقاماتوله څېړنې څخه د خلاصون په خاطر بايد د (نوار) له پاره يوه کلمه پر (غزه) باندي زياته سوې واى. کله نو سمه خبره خوداوه چي يوازي مو (غزه) ليکلې واى. په پای کي داسي سوه، چي که به له نوار غزه سره زه مخامخ سوم، تراډه مي ليکله او نورو به ترانگه او زما په خيال د ترجمې د اصلاح په وخت کي دواړه (د غزې په ناوه) او بښتل! چي دابه بيا ترهغو دواړو لا شو ډنگ و. کله کله چي به د دفتر د مشر په غياپ کي ما يابل چا د ژباړل سوي متن د سمولو چانس موند نه نوبه يا ترانگه تېرېدل يا به تراډه. په داسي حال کي چي (تراډه) او (ترانگه) دواړه له يوې جغرافيايي ساحې سره راوړل، بېخونده ايسېدل. په پای کي لکه چي (ترانگي) ميدان يووړ او يو وخت مي له بي بي سي څخه هم واوريدله. مشکل داو، چي له پوهاند زيار صاحب

پرتله چې هروخت به پرمود راگرزېدی او گټوري لارښوونې به یې راته کولې ، نورو نه یوه ټاکلې موسسه وه چې ژبه دي کره کړي او نه هم یوه واحد مرجع. د اژانس پښتو خانگي یو راز پښتولیکله او ورځپاڼو بیا پر خپل سر ډنگوله او بل راز ژبه یې لیکله. په داسې حال کې چې د اژانس ژبه باید تر ټولو غوره ، کره ، خوندوره او د اولس ژبې ته نږدې او په اصطلاح معیاري ژبه وای دا ځکه چې ډېرو خلکو او رېډله. د کابل راډیو ویندویو به بیا د نویو کلمو په تلفظ کې پراېلمونه درلودل چې د ځونا سمولفظونو په باب به څو کرښې وروسته وږغېږم. په نړۍ کې د مطبوعاتو ژبه تر بل هر ځای ډېره کره او فهم ته نږدې ژبه وي مگر زموږ د اژانس د ترجمې په څانگه کې ، چې غږ یې ټول زما ډېر صمیمي دوستان او پرېښتني کلتور مین خلک وو ، د دفتر له مشرانو یو دوو تنو پرته چې د پښتو ژبې په لیکنه او ژباړه کې یې سابقه درلوده ، نور ټول زما په گډون غیر فني خلک وو او یوازې د ماموریت د تغیر و تبدیل په لړ کې یاد یوې گولې مړۍ پیدا کولو په خاطر تراژانس را رسېدلې وو. همداعلت و ، چې د مطبوعاتو په ژبه کې بېخوندي لیدل کېدله او د خلکو له ژبې څخه ورو ورو پردۍ کېدله. په دې برخه کې پښتو یوازې نه ده ، بلکې پارسي ډېره پردمخه ده. اوسنۍ لیکلې پارسي . خو د اولس له ژبې سره بېخي ډېره فاصله لري .

د تلفظي بدلون په برخه کې به زه یو څو کلمې د نمونې په توگه راوړم چې اولس یې یو راز او کابلي . سوو پښتنو او دهغو په تقلید یې مهاجر سوي پښتانه بل راز تلفظ کوي .

دنده - دې کلمې دوظیفې ، مصروفیت په معنا مطبوعاتو ته له څو کلونو راهیسې لارموندلې ده. په لویديځه لهجه کې یې د (بنده) پروژن تلفظ کوي یعنې فشار یې پر دوهمه څپه راوړي. د کراچي په ښار کې مې له پښتونخوا څخه در اغلو پښتنو له خولې هم د دغې کلمې تلفظ کت مټ د لویديځې لهجې د تلفظ په شکل او رېډلۍ دی. په پښتو تشریحي قاموس کې یې هم فشار پر وروستی څپه راوړی دی. خو د کابل راډیو ویندویو په پیروی یې ځیني کسان فشار لومړۍ څپې ته ورکوي او د (لنډه - داوږدې ضد) پروژن یې تلفظ کوي چې زما په خیال سمېده غواړي. دغه راز

اغېزه ، خواله ، وړانگه - دا کلمې گرده پر وروستی څپه فشار لري. پښتو تشریحي قاموس (اغېزه) نه ده راوړې خو (خواله) ته یې پر وروستی څپه فشار ورکړی دی. په رواج سوي تلفظ کې یې

لومړۍ څپې ته فشار ورکول کېږي چې ماته د کندهاريانو په اصطلاح په زامه کې خوند نه راکوي. ځکه (خواله) که د لومړۍ څپې په فشار تلفظ سي د (خوا + له) شکل اخلي، چې (څنگ ته) معنا ورکوي. ((خواله مي راسه چې خواله درسره وکړم)) يعني څنگ ته مي راسه، چې زړه درته تش کړم. ماته خوسمدلاسه د دغو کلمو په باب په کلاسيک ادب کې د څېړني امکانات نسته خود (هر بنده خپله يې کرونده) متل مي د (هر بنده خپله يې دنده) په شکل ترسترگو سوي دي.

البته دا خبره بايد وسي، چې تلفظونه مقدسات نه دي، چې بايد بدلون ونه مومي. لکه د کلمو شکلونه چې بدلېږي، دغه راز يې تلفظونه هم پرله اوږي. څوکه د تلفظ او بنسټني التباس پېښاوه، هلته نو بيا کلکه پاملرنه غواړي چې مثال يې ما په (خواله) کې وړاندي کړ.

دسمبر ۱۹۹۲ع ۱۴

(ټورنټو - کاناډا) ۱)

دالنده ليکنه مي ((ډېوي)) مجلې ته ولېږل خولکه چې د چاپ د واري تر رسېدو وړاندي ډېوه (۱) له بده مرغه خاموشه سوه او نوره چاپ نسوه.

پر پښتو کره لیکنه باندې د نیولو جیزم سیوری

د ژبي کره کول یوه اکاډمیکه اړتیا ده. د نړۍ د ټولو ژبو ویونکو دا اړتیا حس کړې او ورسره سم یې د خپلو ژبو د بېلابېلو ګړدودونو (لهجو) څخه یوه سمه، سوچه، پر اصولو برابره او ټولو ته د منلو وړ ژبه را ایستلې او عامه کړې ده. د کره کولو په بهیر کې د یوې ژبي وینګ (تلفظ) لوستنګ او لیکل درې سره په پام کې نیول کېږي. تر کومه ځایه چې ما ته معلومه ده د نړۍ په ټولو متمدنو ژبه معیاري ژبه وي او د هغې له مخې وګړي خپله ژبه سموي. د (Media) هیوادونو کې میډیا پښتو ژبي کره کېدل هم د وخت غوښتنه ده او د خوښۍ ځای دی چې دې بهیر ته له تېرو دېرشو پنځه دېرشو کلونو راهیسې ډېر پام اړول سوئ دی. نیولو جیزم (لغت جوړونه) د ژبي د کره کېدنې یوه برخه ده. دا چې موږ ته د پښتو نیولو جیزم څرکونه د امیر کروړه رانیولي تر حمزه شینواري پوري رانېول کېږي، معنا یې دا نه ده چې په دغه اوږده واټن کې د ژبي د معیاري کېدلو له پاره هلې ځلې کېدلې. د امیر شېر علي خان، امیر حبیب الله خان او امیر امان الله خان په وختونو کې چې د پښتو د رواجېدنې له پاره کوم تلابونه سوي دي د ژبي د معیاري کېدنې عنصر پکښې کورټ نه لیدل کېږي او نه د هغه وخت واکدارانو او د پښتو ژبي خواخوږو د معیاري کېدنې اړتیا محسوسه کړې وه. دا د ژبي د ژوند کېدو او بابېدو له پاره لومړنۍ هڅې وې چې موږ یې د احسان بشپړ منونکي یو. که تاسې د امیر شېر علي خان د وخت پښتو نظامي لقبونه او د امیر امان الله خان د وخت د پښتو مرکې لیکنۍ ژبي ته ځیر سئ، و به وینئ چې د عربي ژبي په پېښو یې پخپله ژبه کې یو لړ مقلوب اضافي ترکیبونه په پېڅر سره کوترم کړي دي. پخپله د پښتو مرکې نوم د پښتو پر معیار برابر نه و (مرکه د پښتو) یې بلله. زما مطلب کورټ دا نه دی چې خدای مه کړه د هغو خواخوږو هڅو ته په درنه سترګه نه ګورم. د هغوی هلې ځلې د اوسنیو د لاري مشال وې او چا خبره سعي یې مشکوري دي. زما مطلب دا دی چې د پښتو د کره کېدنې هڅې ډېر زوړ تاریخ نه لري. له بده مرغه په تېرو شلو دېرشو کلونو کې چې چا د پښتو نیولو جیزم په وړاندې خپل ملاحظات ښوولي دي، ټولنې ته داسې معرفي کېږي چې ګویا هغوی د پښتو د کره کېدنې په مقابل کې ټینګار کوي. په داسې حال کې چې موضوع دا ډول نه وه او نه ده. پر پښتو باندې د عربیت تر اغېزې لاندې د ناوړه

ترکیبونو عمومي توب ټول پښتانه خواخوږي خوړول. د ملایي پښتو دغو عبارتونو (په کتابو کې یې د فقه راوړي دي)، (نیت د لمانځه د اختر داسي دئ)، (شهادت ورکوم په وړاندي د محکمې)، (برقراره دي وي تخت و بخت د پاچا د اسلام) او دې ورته جوړښتونو زموږ پر ژبه سیوري اچولې دئ. د دغو جوړښتونو د سمون له پاره له طلوع افغانه رانیولې بیا د وخت تر پښتو ټولني پوري ټولو د خپل اهلیت و صلاحیت په اندازه کار کړئ دئ او دا چي کافي و یا نه و، بېله خبره ده. زما مشاهدات رابښي د کره کېدني (معیاري توب) بهیر چي هر وخت او په هر نیت پیل سوئ دئ، پای یې پر لغت جوړني (نیولو جیزم) درېدلې دئ او نوري چاري ځني پاته سوي دي. زما د مسالې پر همدغه اړخ باندي غواړم خپلي لیدني او کتنې بیان کړم او ورسره سم د دغه بهیر د ځینو نورو اړخونو په باب هم وږغېږم.

لکه وړاندي چي مي وویل د پښتو نیولو جیزم څرکونه موږ ته له امیر کروړه رانیولې بیا تر حمزه شینواري پوري رابښول کېږي، خو د دغه بهیر د چټکتیا او زیاتې را برسېرېدنې زمانه له تېرو درو لسيزو را پیلېږي. دغه کلونه دي چي د پښتو لغت جوړوني یا نیولو جیزم د اړتیا او څرگندتیا په برخه کې شعوري هڅي پیل کېږي او ورسره سم یې پلویان او مخالفین میدان ته راوړي. د نیولو جیزم بهیر که چا پیل کړئ که یې کړلې دئ، دواړه د پښتو ژبي خواخوږي وو او دي. دواړه له خپلي ژبي سره د مینې په مقصد لاس و پښې وهي. دا نه د جگړې ډگر دئ او نه د سیاست میدان چي څوک پکښي ماته خوري او څوک پکښي بریالی کېږي. که د پښتو نیولو جیزم یا د پښتو کره لیکنې بهیر ته په دغې روحیې سره څوک وگوري او و یې څېړي زما په خیال گټه به یې ډېره وي. نیولو جیزم په حقیقت کې د پښتو کره لیکنې د لوی بهیر یوه کړۍ ده. نوري کړۍ یې د زړو لغتونو را ژوندي کول (ارکاییزم)، له ګډوډونو څخه د لغاتو را ایستل او دغه راز له نورو ژبو څخه را پورول دي. لکه وړاندي چي مي وویل د پښتو نیولو جیزم منظم او سیستماتیک بهیر له تیرو درو لسيزو را پیلېږي خو د ارکاییزم برخه یې یو څه مخکینی تاریخ لري او کله چي موږ د پښتو د لرغونو لغتونو د بېرته را ژوندي کولو او یا له محاورو څخه و لیکنې ته د رالېږدولو پر بهیر وږغېږو، نو د انصاف په حکم باید د فاضل استاد پوهاند رشاد صاحب (۱) هلي ځلي له پامه وانه چوو. استاد د لرغونو لغتونو یوه لویه برخه نظم او نثر ته را نقل کړې ده او ډېر داسي لغتونه یې په

ليکنه کې کارولې دي چې په محاوره کې وو خو قاموسونو ثبت کړي نه وو. ارواښاد استاد گل پاچا الفت د (لودي پښتانه) د پوهاند رشاد تاليف) په سريزه کې ليکي: ... ښاغلی رشاد په پښتو ليکلو کښې داسې لغاتو (زاره لغات) م. هوتک (ته زيات ماييل دئ او د پخوانو په شان ځينې زارې لغات په زارې ډول استعمالوي، دا کار د ځينو مړو يا نيمژواندو لغاتو د ژوندي کولو د پاره ښه دی او ده پکښې هودغه گټه ليدلې ده.

ددغو لغتونو ليست زما د همدې ليکنې تر بحث وتلې خبره ده ځکه نو نه پرې غږېږم. داسې ښکاري چې د کره ليکنې بهير اوس يوازي نيولو جيزم ته رالڼد سوئ دئ او نوري برخې يې په دومره جدت نه پالل کيږي لکه د نيولو جيزم دا. د کره ليکنې له پاره چې ښاغلي استاد پوهاند زيار صاحب کوم لارښود کتابونه (پښتو ليکلار) او (ويي پوهنه) کښلي وو اوس د انځروني گل سوي دي. نوم يې سته خو موندل يې سخت دي دا ځکه چې پر هيواد باندي د نازل سوو بخولو (فاجعو) له شامته د فرهنگي زېرمو په گډون زموږ هر څه پوپنا سول. په هغو کتابونو کې د کره ليکنې عمومي اصول او ورسره سم يې يو شمېر مثالونه راوړل سوي وو. خو د هغو په دوام نور تشرېحي او تفسيرې کتابونه هم اړتيا وه او سته. د مثال په توگه د پښتو فعلونو د گردان په برخه کې چې د (ورسېدئ، ورسېدلئ، ورسېدو، ورسېده، ورسېدلو، او رسېدو) په وړاندي (ورسېد) د استاد په نظر معياري گڼل سوئ دئ. (گوربت مجله، دويمه گڼه، لومړئ کال، ۷۴ مخ) د دې لړۍ د ښه تراپوهېدلو له پاره په کار وه او ده چې د پښتو فعلونو د گردانونو چوکاټونه په يوه مجموعه کې وليکل سي او په پراخه بيمانه تکثير سي. زما د معلوماتو له مخې د روسي او فرانسوي ژبو په زياترو ډيکشنريو کې د افعالو د گردانو يوه لويه برخه د ضميمې په توگه ورسره چاپ سوي دي. د افعالو غير منظم گردانونه خو يې هرومرو راوړي وي، ان د منظمو افعالو گردانونه يې هم ورسره مل کړي وي. په روسي ژبه کې خو د پديږونو () د گردانونو غټې غټې مجموعې په ځانگړې توگه په غټ تېراژ خپرې سوي دي او د هر چا لاس ته ور رسېږي. په پښتو کې دا کار په پخوانيو کتابو کې يو څه سوئ دئ خو په اوسنيو کې يا نه دئ سوئ، يا زه نه يم پر پېښ سوئ. زما پيشنهاد دا دئ چې د پښتو افعالو د گردانو مجموعه يې دي هم چاپ سي او په هغو کې دي د مثال په توگه د (ورسېدل) مصدر ټولي صيغې درج سي (زه ورسېدم، ته ورسېدې، دی ورسېد، تاسي

ورسېداست، دوی ورسېدل، موږ ورسېدلو (دغه راز نور افعال هم درواخله. په دی ډول به نو د (ورسېدل، ورسېدلې، ورسېدلاست، ورسېدلو) د لیکلو مخه نیوله سوې وي، ځکه د استاد په نظر غیر معیاري دي.

زه چي اوس د کره کتنې اوسني بهیر ته گورم لارویان یې له نیولو جیزم (لغت جوړونې) پرته له نورو اړخونو څخه لار چپوي زما په خیال په دې برخه کې یو څه عیني ستونزي سته. د مثال په توگه په ارکاییکو لغتو پسې د زړو متنو لټول یا له گړدودونو څخه لغتونه را غونډول خو ستونزمن کار دی ځکه نو د پښتو ویی پانگي (لغوی زېرمي) نور درې اصله د هېریدو په درشل کې دي او یوازي د کاغذ پر مخ سته خو په عمل کې نه پلي کېږي. ښاغلي صمیم صاحب د جملو د جوړښت په برخه کې ډېري خواړی گالي، خورا ښه، پر اصولو برابر، خوندور رغښتونه راښيي خو څوک یې لږ مراعتوي. علت یې دا دی چي د پښتو د سوچتابه شوقیانو ته دا ډېره اسانه ده چي لغتونه پښتو کړي او نور نو ورته خوشاله وي چي گنې کره لیکنه یې وکړه. دا بهیر که د خوند و شخوند خواوي لري د پاملرنې او اندېښنې وړ اړخونه هم لري چي یادونه یې زه یوازي او یوازي په دې نیامت کوم. چي پر خپله ژبه او خپلو هم ژبو مي زړه خوږېږي.

: د لوستنګ او وینګ ستونزي

پښتو الفبې (ابېڅې) لا تر اوسه پر دې نه ده بريالۍ. سوې چې د ژبې ټولې ډغېزي ځانګړتياوې دي وښولای سي، د خج له پاره خو هډ و څه سته نه. پښتو ته نوري جوړونې د کتاب، مجلې، ورځپاڼې له لاري رسېږي، له ليک څخه د پښتو لغت سم لوستنګ که ناشوني نه دي نو ستونزمن خو هرو مرو دي. له دې ستونزي سره زه پخپله مخامخ سوئ يم ما د پښتو د پخواني مقنن او د دفتر څښتن (شېخ ملي) نوم وړاندې واره په کتاب کي ولوست، يو وار به مي وزن ورته (لرګي) وټاکه، بيا به مي پروژن ووايه او کله به مي له (ادې) سره په يوه قافيه کي برابر کړم په پای کي د (National) د ملي : خوشحال خان يوه بيت له جنجاله خلاص کړم

په سوات کي دي دوه څيزه که خفي دي که جلي

مخزن د دروېزه دي او دفتر د شېخ ملي

. گويا (ملي) د (جلي) پروژن دي

اوس مي د پښتنو له خولې (بيلګه، دنده، خواله، اغېزه) په خورازه اورېدلي ده، علت يې دا دي چې دوی هم پورتنې لغتونه د ليک له لاري زده کړي دي، زما په اورېدو خو د دې څلورو سرو لغتو فشار پر وروستۍ څپه دي، او د (لنده يا ډنده) پروژن بايد وويل سي. په اولس کي مي پر لومړۍ څپې فشار نه دي اورېدلي، د کراچي په ښار کي د اوسېدونکو پښتنو په منځ کي د (دنده) لغت ډېر باب دي، (په څه دنده لگيا يې؟) هغوی يې هم فشار دوهمي څپې ته ورکوي، ما ته دا خبره لاسمه روښانه نه ده چې په وینګ کي بدلون ته نيمګړتيا ويلاي سو که نه؟ وینګ خو به د چا خبره د قرآن توري نه وي چې که په ناسم ډول تلفظ سي، له سره ايمان ځي. خو زما په فکر که له ناسم وینګ سره التباس پېښ سي نو بيا د اندېښنې وړ خبره ده. (خواله) که د لومړۍ څپې په فشار وويله سي، د

(خوا-له) يعنې (طرف-ته) مانا ورکوي، (خواله مي راسه) يانې (څنگ ته مي راسه) خو که فشار لومړۍ څپې ته ورکونو بيا (د زړه راز)، (د زړه د درد خبرې) مانا لري. د دغې ستونزې يو اړخ د بڼاغلې استاد پوهاند زيار صاحب په سپارښتونو کې بيان سوئ دئ (گوربت مجله ۷۸ مخ، ۸ نومره) خو هورې يې د خج له بابته سمعې ولفظي ټکر ته اشاره نه ده سوې. هلته د (لږښت) او (لگښت) ټکر ته گوته نيول سوې ده. زما په گومان د خج ستونزه هم جدي ستونزه ده او تر هغو چي موږ سمعې و بصري وسايل و مومو ❖ سمدلاسه که له فونوميک الفبې يا نورو اشارو څخه کار واخلو، ښه به وي. د ليک له مخي د لغت زده کول يوه بله ستونزه هم لري او هغه د ټاڼيپيست له خوا ناسمه ليکنه ده. لکه (بېلنگونه و ترنگونه) چي يو ځای د (بېلنگ او ترنگ) په شکل راوړل سوئ دئ (گوربت مجله ۷۸ مخ) ❖. د ناسم لوستنگ او وينگ ستونزه د پښتو الفبې (ابېڅې) د څو واړه اړولو را اړولو په خاطر څو چنده سوې ده. موږ ته له پخوا څخه د پښتو ټولني فيصلې پرته وي او له هغه سره مو ځانونه عيار کړي وو. ما پخپله سره له دې چي د ښونځي په لومړيو ټولگيو کې مي (کښي) هم لوست او هم مي کښ، خو کله چي مي هغه هېر کړ او پر ځای يې له (کي) سره هم په ليکلو او هم ويلو کې عادي سوم، ناڅاپه د باره گلۍ فيصلې را باندې راغلې ((سپېږ)) ته چي به مي څه لېږل، مجبور وم چي د شلو دېرشو کلو عادت پر خلاف کار وکړم. د (ياگانو) يو راز لاهم د (نيولوجيزم) په (Neologism) کارولو بيا بل غم پېښ کړئ دئ. له اوږدې يا سره مينې خو ښه واپاوه! په اوږده يا سره د نيولوجيزم وينگ که يوه انگرېز ته واورول سي، نو به يا په پوه نه سي، يا به له خندا ورته شين وي. د جوړونو په برخه کې دا خبره منم چي دا کار د مسلکي پوهانو Suffix او Prefix دنده ده خو اوس زه پکښي يو راز انحصاريت وينم. زما مخي ته اوس سم دلاسه د له پاره دوه لغتونه چي دواړه د ژبي د مسلکي پوهانو له خوا کارول سوي دي، د (مختاري او روستاري) او (مخوندي او وشاندي) په شکلونو کې پراته دي، خو دا دوهم ته يې څوک زړه نه ښه کوي. (پروفيسر گل جنان ظريف ورته مخنيانې او وروستيانې ټاکلي دي). د کره ليکونکو په ليکنه کې هم کله کله د (خو) ځای موندل کېدلای سي. د مثال په توگه (بېلنگ د يوه تاري... په زياتونه يا پيوندونه له يوه ساده ويي څخه رغېدنه مومي) له (رغېدني مومي) پر ځای ماته (رغېږي) فصيح و خوندور ښکاري. د (په) او (پر) د کارولو په برخه کې بيا هم ملاحظات لرم. په

(واښه پر خوله رسی پر غاړه) کي خو (رسی پر غاړه) د چا خبره د خدای رضا ده، مگر (واښه پر خوله) نود (حسن او حسین غزا) ده. ذهن مي يې هېڅ نه سي منلای. زه د (واښه پر خوله) څخه داسي مفهوم اخلم چي (واښه) د خولې (د پاسه) پراته دي. نور مثالونه يې (مچ پر پزه)، (برېت پر شونډو) دي. چي (مچ) او (برېت) دواړه په ترتيب سره د (پزي) او (شونډي) د پاسه دي. (واښه) خو بايد (په خوله) کي وي نه (پر خوله). که دا لاندې مثالوته ځير سئ و به وينئ چي په ټولو کي (پر) د (د پاسه) په مفهوم راغلئ دئ.

پاس پر کمر ولاړه کله

نصیب د چایې اوبه زه در څېژومه

++++++

چي مازیگر سي زړه مي ښه سي

پر گودر جوړ سي د منگیو کتارونه

++++++

++

— پر څه تگ سړي واوښتم، پر خوله يې غوزار کړم

— پر څره سپور خر ځيني ورک

— ولي مي پور نه راکوی؟ وروره! ناداره يم ناگاره نه يم، څه وخت مي لا د خدای پر او بجه پرېږده که خدای کول پر رښه به دي غاړه درو باسم

— ښځي په ښراو کي وايي: د مغزي پر درې غوزار سې، دا کارد کړو و چي تا وکړ

— جنگ پر غله دئ، غله په کندو کي ده

له دې مثالو څخه به څرگنده سوې وي چې (پر) د يو شي د پاسه مفهوم بنندي. ځکه نو (وابنه پر (خوله) معنا (وابنه د خولې د پاسه) او (وابنه په خوله) يعني (وابنه په خوله کې نيولي دا چې ويل کېږي له (په) سره (کې) هرو مرو بايد راوړل سي، زما په خيال قاطع حکم نه دی. تاسي : دا لاندې مثالونه ولولئ چې اولس يې په ورځنيو خبرو کې کاروي .

— پلانی پياز په گنده په ډوډۍ پسې گرزي. يعني ډېر غريب دی .

— پلانی ډېر خواگرځن عادت لري، نصوار په خوله، خبري کوي .

— زوی مي کور پرېښو و زه په منډه ځيني راغلم .

— هلكه ! په ماشه گوتي مه وهه، نه وينې چې توپک ډک دی .

: يا دالندۍ هم واورئ

گل مي په لاس درته ولاړيم
يا مي گل واخله يا رخصت راکه چې ځمه

. په پورتنیو مثالو کې ضمني (کې) سته خو حذف سوئ دی .

* طالبان غواړي پر ټولو قومونو (لږکیو) د پښتنو کلتور ومني* (گوربت مجله ۱۶ ډویمه گڼه ۱۶ مخ) (کلتور) په قومونو منل کیږي، نه (پر قومونو). که د (منلو) پر ځای (تپل) وای نو (پر قومونو) ورسره جوړېدل. (طالبان غواړي پر قومونو (لږکیو) د پښتنو کلتور و تپي) د (په) او (پر) بیخایه کاروني د متقدمینو متونو ته هم لار موندلې ده. د احمد شاه بابا د پوان په نوي چاپ

(۱۹۹۹م کال) کي د بابا کلام کي د (په) پر ځای (پر) د سوتی په زور ځای سوئ دئ او گویا د بابا کلام معیاري سوئ دئ. آیا دا کار به مو په څېړنه کي بې لاري نه کړي؟ آیا راتلونکي په داسي فکر ونه کړي چي د (پر) دغه راز کارول له احمد شاهي عصر څخه را پېل سوي دي. زه دا کار د لوی استاد علامه حبيبي خبره پر پښتو څوارکۍ باندې ظلم بولم.

د پښتو لغت جوړونې د څلورو اصلو فېصدي، خو کورنۍ په پام کي نه نیول کيږي. مېړه هغه دئ چي ډېر يې جوړ کړل. له څوارلس سوو کالو راهیسي عربي دود سوی لغت ته داسي په کرکه کتل کيږي لکه چي دا نن چي د چلتار والو لښکر زموږ پر خاوره راتوی سوي دي. که چا د (هيواد) پر ځای (وطن)، که يې د (لامل) پر ځای (علت، سبب) وکېښ د (ناکره) گوزار پر کيږي. پر د خیلو لغاتو چي پېړۍ و اوږي نور نو د ژبي خپل مال وگرزي. د دري ژبي په کمالاتو کي یو دا راوړي چي دري ژبي خورا ډېرې دخيلې کلمې په ځان کي داسي هضم کړي دي چي څوک د پردي لغتونو خیال نه سي ورباندې. پوهاند دوکتور جاوید په خپله یوه لیکنه کي لوستونکي (سبا ناري) ته وربولي او لیکي چي مېز، صندلي، چاینکه، قاشق، نعلبکی ټولي پردۍ کلمې دي یوازي وچه ډوډۍ (نان) د دري ژبي خپل مال دئ مگر دوی هیڅ کله و مېز، صندلي، چاینکه، قاشق، نعلبکی ته لغتونه نه جوړوي. موږ لگیا یو شنبه و یکشنبې پښتو کوو! د عربي ژبي د خیلو کلمو چي زموږ ژبه په دې څوارلس سوه کاله کي و نه خوړله، نور يې هم نه سي خوړلای. زما دا خبري باید په هیڅ راز د (ملایي عربیت) په ترمنځ رانښکیل یو. له یوې خوا مو Extremism مانا تعبیر نه سي. خبره داده چي موږ د دوو (جرگې) ته (حل و عقد)، (روغتون) ته (مستشفی) روا چېرې له بلي خوا مو د سلگونو کلو دود سوو کلمو ته هر څوک په خپل سر نوي بدیلونه ایږدي. د سیاست په ډگر کي خو مو د دوو ایکسټریمز مو په اند و څرکي وطن بایلو ډ نه پوهېږم چي په ژبنۍ برخه کي به څه شي د لاسه ورکو؟ دري ژبه چي د دومرو دخیلو کلمو سره نه مړه سوه نه تر سیالانو کمه، پښتو به ولي سي؟ تاسي تلوېزيون د منصور له داره راکښته کړئ نوم به يې خدای خیر کړي. (مېړه يې دار ته خېژاوه ډ میرمني ورته وویل چي ماته له ښاره کونښي راوړه!) د دود سوو نومونو له پاره نوو ټاکنو سمه نتیجه هم نه ده ښودلې. (کوته سنگي) هیچا هم (میرویس میدان) نه کړ او (خوشحال مېنه) هزارگان لا هم په داغه نامه بولي. د ځینو لغتونو د بلیکېټونه بیخي د ورکېدو په حال کي دي د

(تلوار) کلمه خو هډو کاريزې نه. او داسې نوري هم ډېرې بېلگې سته. ځينې چې په لهجو کې پاته دي هم د زکندن سلگۍ وهې. په لهجه کې (سران) د (حريص) په مانا سته مگر د محلي ديالکت . ټاپه يې خوړلې ده او پر ځای يې د (وړسترگي) ثقیل لغت کاريزې

زما په نزد د نيولو جيزم په برخه کې په موږ د (کلې مو باريزې، زوی مې را ملا که) کانه سوې ده. موږ ته اوس د ځان او ژبې د فنا و بقا مساله پرته ده (کره) و (ناکره) خو يې پر لويه لار پرېږده. که د کوچني ملا اذان اورئ نو کومه فيصدي چې د پښتو د لغوی زېرمې له پاره د کره ليکنې د لارويانو لخوا ايښول سوې ده، هغه مراعات کړئ. او که مراعات نه سي نو به پښتو ژبه د نيولو جيزم تر گوندو لاندې سي او په دې ډول به د هند و اروپايي ژبو په چوکاټ کې يوه بله ژبه وژېږي او نوم به (يې نو گوره چې څه وي؟) ۲)

د مارچ لسمه ۲۰۰۰

ټورنټو ♦ کاناډا

. علامه رشاد مرحوم د مقالې د ليکلو پروخت ژوندی و (۱)

دا ليکنه په گوربت مجله کې (لومړي کال ♦ څلورمه گڼه ♦ اپرېل، مې ۲۰۰۰ م) خپره سوه. په (۲) ورپسې گڼه کې ښاغلي آصف صميم د هغې او ښاغلي شپون د ليکنې په جواب کې يوه مقاله خپره کړه (لومړی کال ♦ پنځمه گڼه ♦ جون، جولای ۲۰۰۰ م). په دې مقاله کې د نيولو جيزم پراختيا خبرې سوي وې، چې گټورې خوييځې ډېرې وې، مگر زما داند پښتو جواب ځکه نه و، چې زه خود نيولو جيزم له واقعي او اصولي مفهوم سره مخالف نه يم. نيولو جيزم خود نوو علمي، ساينسي، تخنيکي، سياسي نومونو له پاره روا دی، نه په ژبه کې د خورلسو پېړيو اوږده عمر لرونکو لغتو له پاره. د دې ليکنې جواب ماوکينن او گوربت مجلې ته ورو لېږئ. د خپرېدو په باب يې پوره ډاډه نه يم. دغه جوابيه مقاله به د همدې ضميمې په ۱۶۹ مخ کې ولولئ.

دمتروکواو ارکاييکو

لغتونه په ژوندي کولو کې د علامه رشاد (رح) هڅې

د پښتو ژبې اوبلي هرې ژبې لغوي زېرمه د څلورو چينو له لارې شتمنه کېدلای سي. يوه يې د متروکواو ارکاييکو لغتونو بيرته ژوندي کول او بابل (دودول) دي. نوري درې يې له لهجوڅخه راخيستنه، له نورو ژبو څخه پورونه او دنويو لغتونو جوړونه ده. متروک لغتونه يووخت په ژبه کې مروج لغتونه وو او په ورځنيو محاورو کې کارېدل. دې پوښتني ته چې ولي د زمانې په تېرېدلو سره دا لغتونه له استعماله لوبدلې دي، ژبپوهان جواب ويلای سي. زه يې نه صلاحيت لرم او نه لايسنس. خود و مره پوهېږم چې ځيني لغتونه دخپل ژوند په اوږدو کې له عمومي ژبې څخه لهجوته رامحدود سي او بيا په ټاکلې جغرافيايي ساحه کې د کورنيو ترچوکاټه پوري د گونښه کېدلو پروسه تعقيب کړي او ورپسې له استعماله ولوېږي چې دانوزما په فکر د يوه لغت (ويي) مړينه بايد وبولو. دارکاييکو او متروکولغتونه بيا ژوندي کول يوه ژبنۍ دنده ده چې ځيني پوهان يې په مينه او مسئوليت سره پالي. علامه رشاد (رح) يوله دغو پوهانو څخه و، چې د زړو لغتونو راژوندي کول او بيرته رواجول يې د پښتو ژبې د غناله پاره گټور کار باله او په ټينگه يې پاله.

ارواښاد استاد گل پاچا الفت پخپله هغه تقريظ ډوله يادونه کي، چې د پښتو ټولني درئيس په توگه يې د علامه رشاد مرحوم د (لودي پښتانه) د کتاب په سرکي راغلې ده او په هغې کې يې د علامه استاد له خوا د زړو لغتونو د کارولو په برخه کې، سربېره پردې چې دا کار يې د افادې د گرانولو سبب گڼلی دی، بيا هم داسې کښلي دي: "... ښاغلی رشاد په پښتوليکلو کښی د غسی لغاتو ته زيات مایل دی او د پخوانو په شان ځيني زاړه لغات په زاړه ډول استعمالوی، دا کار د ځينو مړو يا نيم ژواندو لغاتو د ژوندي کولو د پاره ښه دی او ده پکښی همدغه گټه ليدلې ده. زه دا کتاب (يو دروند اثر گڼم او خپل ملگری ته د دغه برياليتوب تبریک وایم).^۱

علامه استاد مرحوم چي د مترو کولغتونو د ژوندي کولو تلابن کاوه ، حق یې درلود . ځکه که د لغتونه په ورځنیو خبرواترو اولیکنو کي کار نه سي اوله استعماله ولو پري نو وروسته مري .
 زما د خپل ژوند تجربې رابڼوولي ده یوزیات شمېر لغتونه ، چي ما څو کاله وړاندي په لیکنو کي لوستل ، اوس یې ان دخپلو ښاروالو اولهجه والوپه لیکنو کي لږ وینم او بېرېرم چي که د ابهر . همداسي روان وي ، یو وخت به د دغو لغتو د پاتاله پاره لاسونه پورته سي .

زما د مشاهدې له مخي موږ په تېرو دوو درولسیزو کي (بډای) او (موږ) لغات په (شتمن) باندي تري تم کړل ، (یرغل) موپه (برید) له منځه یووړ ، (ایلچي) موپه (استازي) ورک کړ ، (جنگ) موپه (جگړه) وواهه ، (وطن) موپه (هیواد) نېستي کړ ، (غولی) موپه (انگر) پایمال کړ ، (تاداو) موپه (بنسټ) له بېخه وکیښ ، (رېږه) موپه (ستونزه) پسي واخیستله ، (لیکه) موپه (کرښه) پاکه کړه ، (کوچنیواله) په (وړکتوب) ووژله ، (جنگیالی) موپه (جگړه مار) ښخ کړ ، (اخته) (بوخت) او (مشغول) موپه (لگیا) الیش کړل ، (تلابن) موپه (هڅه) نفی کړ ، (کږنه) موپه (غندنه) محوه کړه ، (نجلی) موپه (جنی) ترپښولاندي کړه ، (کرار) موپه (ورو) وخوړ ، (په) موډ (پر) په فتوا مسخه کړ اول لگیایو د مسخه کولو او محوه کولو د ابهر پسي پالو او په ځان نه پوهېږو چي دخپلي ژبي لغوي زېرمه مو د چونگېنو د هغه منگوتی په شان گرزولي ده چي (یوه وراچوو ، دوي بیرته ځني غورځي) . دغه معادل لغتونه اوس نویو زلمیو ته داسي ښوول کېږي لکه داچي یوازي او معیاري لغتونه وي اودا نور غیر معیاري ، بې خونده او پردي لغتونه . د دغو معادلو لغتونو پررنگ وځوند زه هیڅ اعتراض نه لرم خواند پښنه مي د دانورو لغتود مړیني په باب زیاته ده .

دلغتونو مرگ وژونديوه طبیعي پېښه گڼلای سو خو که وساتل سي اوله مرگه وژغورل سي د ژبي غناور زیاتوي ، د مطالبو د افادې وسایل غښتلي کوي او پراخوي یې او د کلام رنگیني ورده پروي .
 کاظم خان شیدا که (رنگین الفاظ) د (شعر د پیکر) له پاره (رخت وزپور) بللي دي ، زما په خیال د (نثر) د ناوي ښکلا هم ورزیاتولای سي اود دغه راز ښکلا د جلو و تماشه هغه وخت کولای سو ، چي د ژبي دکړه کولو اخلاص دهغې د سوچه کولو او محدودولو په لېونتوب راڅخه الیش نه سي . ماته چي یو وخت پخپل وطن کي د ژوند کولو نېکمرغي میسر وه نومې دڅه موډې له پاره د پښتو ترجمې په یوه څانگه کي کار کاوه . هورې مو پارسي مطالب او خبرونه په پښتو اړول . د ژباړي

په جريان کي که به د (اظهار نمود، ابراز کرد، وانمود کرد، خاطر نشان ساخت، افزود، خاطر نشان نمود، خاطر نشان کرد، اضافه نمود، اضافه کرد) له رنگارنگو عبارتو سره مخامخ کېدلو، يوازي او يوازي مويه (څرگنده کړه) يا کله کله (زياته کړه) ترجمه کاوه. که به مایابل چا دهغه پرځای (وېنول، وېنودل، وویل، ښکاره کړل) عبارت راوړ، د نه معياريتوب په گناه محکومېدې او په اصطلاح تصحيح کېدې به. ماته به له خپلي ژبي څخه دلغتونو پر دغه راز ايستلو باندې هم غوسه راتله او هم به خواشینی کېدلم. غوسه به په دې راتله چې د معياريت له علمي مفهوم سره ولي لوبي کېږي او خپه به په دې وم چې زموږ ژبه خوله لويه سره دومره خواره لاهم نه وه. دا څواري يې اوس ور په پېڅه کوو. د ډېرو په عصر کي موږ د انگرېزي ژبي ستون د انواعو له پاره (ډېره، تېره، سخره، کرکنده، کاني، شگه، گوسه، غرگی ...) درلودل. اوس د معياريت په هڅه يوازي (تېره يا ډېره) کاروو، دانور ټول له استعماله ورو ورو لوبېږي. گویا په بدو ویت کي موديوه مفهوم له پاره او وه اته واريانته درلودل خون په يوويشتمه پېړۍ کي د متنوعو رنگارنگو لغتونو په پوځي کولو نوکان باسو.

علامه استاد مرحوم له د خپلو لغتونو سره دومره زياته دېمنې نه درلوده. متروک لغتونه يې زياتره په شعري کارول او په نثر کي يې د د خپلو لغتونو پر کارولو صرفه نه کوله. کوم هدف چې استاد مرحوم په څېړنو کي پاله، لنډه تنگه ژبه د دغه هدف درولو تر عهدې نسوای وتلای. زه پخپله په سر سره له دغه راز ستونزي سره مخامخ سوې يم. ماد پښتنو قومونو د اتنيکي جوړښت په باب يوه څېړنه کړې وه. دهغې په باب په يوه کتاب کي يادونه هم سوې وه. ما غوښتل چې پخپله يوه بله ليکنه کي خپل استدلال ته د پياوړتيا له پاره د دغه کتاب حواله ورکړم خو مشکل مي داو چې په کتاب کي د کارول سوي ژبي له اسيتنه نه پوهېدل چې زما څېړنه پکښې تاييد سوې ده که رد سوې ! علامه استاد خپله څېړنه په هغه راز ژبه کښله چې استفاده ورڅخه عامه کېدلای سوای. خوشعربي بيا د متروکو لغاتو د ژوندي کولو له پاره وسيله گرزولې وه. دوی به زما په فکر د حقيقت په پام کي نيولی و چې دلغتونو په بابا وانا (نيا) پسي خراغ وپلته رااخيستل د ژبي د متخصصينو مشغولا بايد وي. يو لغت چې په يوه ژبه کي پېړۍ پېړۍ تېري کړي وي، بايد د خپلي ژبي مال يې وبلل سي او د افادې په عمليه کي يې په کارولو باندې څوک ونه شرمېږي.

ماته چې کله د حمید د (نیرنگ عشق) مطالعه میسره سي ، ډېر خوند پر اخلم اود شعري نښایست و رنگینۍ له خاطره خويې د پښتو ژبي او پښتنوله پاره سترو یا پېولم. د ښاغلي استاد صمیم دا خبره د زړه له کومې منم چې وایي نیرنگ عشق زموږ منلي شاعر عبدالحمید مومند په ډېره خوږه اوروانه پښتو مثنوي په خورالورادبي قوت ژباړلې ده (۲) خو پر څنگ سمدلاسه دا خبره ذهن ته راسي چې آیادغه ویاړ به د رنگارنگو د خیلو لغتونوله کارولو پرته زموږ پښتنو په نصیب سوی وای؟ او په یوه محدوده و محصوره ژبه به دغه راز شهکار نړیوالوته د وړاندي کېدو جوگه سوی وای. زه خو وایم . هیڅکله نه

استاد مرحوم به تل تر نویو جوړونو د زړو لغتونو ژوندي کولو ته ترجیح ورکوله. دی دنویو جوړونو په اړتیا پوه و اودا کار یې دننۍ نړۍ د علمي پرمختگونو او ورسره سم یې دنویو ساینسي او سیاسي اصطلاحاتو د منځ ته راتلو د بهیر د چټکتیا له خاطره یو ژبنی ضرورت گانه او په دې لار کې یې اخیستل سوي گامونه په کلکه څارل. زما په یاد دي یو وخت یې په تېلفوني خبرو کې راته د (چارواکي) نوې جوړه سوې کلمه خورا ډېره وستایله. خو پخپله یې دلغت جوړونو په برخه کې عملي برخه نه اخیستله. مسلمه خبره ده چې په دې برخه کې یې تېر بل هر چا هم علمي صلاحیت درلود او هم کفایت. نو دا کار یې ولې نه کاوه؟ ځکه یې نه کاوه چې استاد مرحوم د ژبنۍ زېرمې ایښي وو او په Preiorities د بډایولوله پاره پخپل علمي وادبي فعالیت کې ځانته اولویتونه هغو کې له لهجو څخه د لغتونو اخیستل او بابل او د مترو کولغاتو دوهم وار رواجول ددوی د متمرکاريه سرکي راغلي وو .

زما په فکر علامه استاد (رح) د ابل حقیقت هم په پام کې نیولی و ، چې دنړۍ د ژبو د پرمختیا پر اوونه د هري ژبي پخپل ځانگړي علمي وادبي و تاریخې دریځ پوري تړلي دي. ځینې ژبي د پرمختیا په داسې یوه پړاو کې وي چې د لیکدود ویاړ او اتجانس ته یې تر هر څه وړاندي باید چاره و سنجول سي خو ځینې بیا تر دې پړاو قرونه وړاندي تیري سوي دي. زه خو وایم که یو څوک دخپلي ژبي . د لیکدود پر توحید باندي کار ته اړتیا احساس کړي ، ځان او خپله ژبه باید ورته سپکه ونه ایسي

موږ زیاتره وختونه د دغه راز حقارت ښکار سوي یو او په نتیجه کې مواد یې وژبنيو غټېازيو ته لاس اچولی دی. د نړۍ له ډېرو پرمختللیو او بډایو ژبو سره مودسیالۍ او برابری، غیر واقعینانه ادعاوي سرکړي دي. په داسې حال کې چې د ژبو پرمختیا او سمبالتیا دهغې دویونکو له پرمختګ او سمبالښت سره سیده اړه لري. د پښتو ژبې د بشپړتیا او کره تیاله پاره د نورو ژبو له تجربو څخه ګټه اخیستل یو معقول او پرځای عمل دی خو هره تجربه باید دخپلې ژبې د واقعي حالت په پام کې نیولو سره تطبیق سي. داسې کالی په واغوستل سي، چې پرتن یې برابر وي. دا قانون د ټولنې د ژوندانه په ټولو اړخونو کې جاري و طاري دی. که یو ملت پخپله خاوره کې اورګاډی ونه لري او واکمنان یې له نورو دولتو سره دسیالۍ په انگېزه د اټومي پروګرام د تطبیق په سوچ کې سي، زما په فکر به یې هم ځان خطا ایستلي وي هم نور. خپله ژبه هر چاته هم خوږه وي هم اصیله. د چا خبره (کارګه وایي زما سپینککيه زويه، جرګی وایي زما پستککيه زويه). په دې لړ کې د پښتوانکشاف و انحطاط، خوږوالی و تريخوالی، زیروالی و نرموالی، پرمختګ و شاته تګ، بډایي و نېستي پخپله په پښتنواړه لري په بل هیچاړه نه لري. دهغې د غنا او بډایۍ له پاره که څوک د پښتو دخپل واقعي حالت له پام کې نیولو پرته د نړۍ د نورو ډېرو پرمختللیو ژبو دانکشاف پړاو ونه د سوتي په زور پرخپله ژبه باندي تطبیقوي، نتیجه به یې هغه راز وي لکه

زموږ سوسیالیستان او سوسیالیستانو چې د افغاني ټولنې د وړاندي بېلوله پاره د پخواني شوروي اتحاد نسخې ټکي په ټکي عملي کول غوښتل او په نتیجه کې یې هیواد له اوسنیو سیاسي و ټولنیزو مصیبتونو سره مخامخ کړ. دلغت جوړونې خبره باید د ژبې ماهرانو ته پرېښوول سي خو په ژبه کې په مروجو دخپلو یا غیر دخپلو اخیلو بڅښلو لغاتو باندي باید په دې خندنۍ پلمه لاس ونه وهل سي چې ګویا، داکارایرانیان هم کوي، المانیان یې هم، ...، ځکه یې موږ هم باید وکړو!

دهرچا او هري ژبې اولویتونه توپیر سره لري او دا هغه خبره وه چې علامه استاد (رح) هروخت پرې ټینګار کاوه. په (افغان ولس) نومې مجله کې د دوی له خولې څخه پرانقل سویو خبرو باندي زه هم شهادت ورکوم چې ویلي یې دي: ... د نوو لغاتو ضرورت زه هغه وخت احساسوم چې موږ ټولي لهجې راټولي کړي وي او د دې څخه نور مایوس یو چې په لهجو کې نور څه نه دي پاته او یا فرضاً ادب مو ټول داسې ذکر کړی وي، بیان کړی مو وي، چاپ کړی مو وي، دخلکو په لاس مو ورکړی وي، چی هیڅ نه وي پاته، نو اوس موږ وضعي ته ضرورت لرو. نو تر هغه وخته چې موږ داکارنه وي کړی، دنوي

وضعۍ له پاره قدم اخيستل تقريباً د ژبې پردغه برخه باندې چې داپه لهجوکي ساتل سوې ده ، يو ظلم دئ.* (۳) زه به دومره پريزيات کړم چې له (نوي وضعي) څخه داستاد (رح) مراد د مروجو لغتونوله پاره وضعه کول دي. نوي ساينسي و فني و علمي اصطلاحات له دې حکمه څخه . مستثنا دي .

زموږ د منلي استاد پوهاند دوکتور زيار صاحب دخولې خبره ده چې وايي* ... دلري او بري پښتونخوا يوه سيمه او خپل اوزی رانه پاتې نه دی چې څه له پاسه دوه سوه کتابچې مي پرې (۴) دکې کړې دي. د پښتو وييپانگې دويمه برخه (زړه پانگه يا ارکاييزمونه) څېړاند دوست او استاد صميم خپاره کړي اونوي پانگه يانيولو جيزمونه هم ماپه يولس زريز سيندگي کې له چاپه را کښلي*... (۵). خود خواشینی خبره داده چې دغه ستره زړه پانگه همدا سي لاس نه وهلې په کتاب کې بندي پاته ده او څوک يې د ژوندې کولو او رواجولو هڅه خو پرېږده ، د کارولو توصيه لاهم نه کوي. زموږ د پريزو پر نيولو جيزمونو دئ اوبس همدا مو د ژبې د کره کېدنې تادا وگرزولی دئ. علامه رشاد (رح) زړې پانگې ته دېره پاملرنه کوله په تېره بيا په شعر کې. او داپاملرنه يې يوازي دخپلي لهجې پانگې ته نه وه بلکه د پښتو ټولي لهجې يې په پام کې وې. طبيعي ده چې په دې لړ کې يې دخپلي لهجې زاړه لغتونه دېر کارولي دي. مايو وخت په يوشعر کې (دوږدوړکه) استعمال کړې وه. علامه استاد سمد لاسه د عبدالقادر خان خټک دا بيت راته ووايه، چې په هغه کې : شاعر د (بربوکۍ) ويی د کندهاری لهجې (دوږدوړکي) له پاره راوړی دئ

که سفلہ خښتن د جاه شي په داڅه شو؟

په معنی بربوکۍ پورته کړخسړی

او ورپسې يې ددغي کلمې په باب مشرح تفصيل ورکړ اوزياته يې کړه: د عبدالقادر خان خټک په کندهار چاپ دېوان کې دا کلمه (بربوکۍ) ثبت سوې ده. په پخوانيو خطي نسخو کې گاف هم دکاف په شکل ليکل کېدلی او دبربوکۍ په ثبت و ضبط کې دغي قاعدې اغېزه کړې ده. ماته يې . دبربوکۍ داستعمالو لتوصيه هم وکړه .

بل وخت يې د (ترمي) او (کوشير) کلمې راته تشرېح کړې او ويې فرمايل: دا کلمې زموږ اوستاسي په کندهاري لهجه کې نه کارېږي، زده يې که او په ليکنه کې يې استعمالوه.

زما يقين دې چې د ژبې د اطللس د برابرولو په باب د ساحوي ريسرچ په ترڅ کې به د سيمه ييزو لغتونو لويه برخه، چې په ټاکلې جغرافيوې محدوده کې ايسار پاته دي، ثبت سوي وي. په دې کې به د پرداسي لغات هم وي، چې نن يې معادل نيولو جيز مونه کارېږي. کاشکې د دغو لغاتو د خپرېدو له پاره هم هڅې سوي وای او يوازې په کتابچو کې يې په ثبت بسنه نه وای. سوي.

په دې ترڅ کې مي يوه بله د يادوني ضمني خبره هم پر زړه باندې راغله او هغه د ژبې د اطللس د برابرولو په برخه کې د يونسکو او افغاني ټيم د کار او فعاليت په باب ده. موږ ته دا خبره معلومه ده چې په دغه افغاني ټيم کې يو فعال او هڅاند غړی پوهاند دوکتور زيار او دده پر څنگ د ټيم نورو غړو ارواښاد الهام، ډاکټر عبدالرازق پالوال، استاد حبيب الله پښتون زوی جاج، استاد پوهندوی نور احمد شاکر او استاد بايزيد اخک هم شامل وو او په مينه و جدیت سره يې خپلې څېړنې مخ ته بېولې. د دې ټيم له غړو څخه له نېکه مرغه دوکتور زيار، ډاکټر پالوال، استاد بايزيد اخک، استاد پښتون زوی ژوندي دي. استاد پوهندوی شاکر په کاناډا کې اوسي، په فزيکي لحاظ ژوندي دی خو له بده مرغه داسي ناروغي په پورې ده چې درغېدلو اميد يې لږ دی (۲). موږ له دغو ښاغلو څخه ټينگه هيله لرو چې دخپلو کلونو کلونو زيار او کر او په باب راتلونکي ځوان نسل ته معلومات ورکړي. زموږ هيواد د حوادثو او توپانونو مېنه ده. خدای مه کړه د دوی ارزښتمن زيار د توپانو څپې له ځانه سره يونه سي او تري تم يې نه کړې او يا سبا يې بل څوک د ځان مال ونه گڼي.

د علامه استاد رشاد (رح) د ليکنې او تدريس په ژبه دده هر شاگرد او لوستونکی پوهېدی او پوهېږي. دده شعر د زړو او مترو کولغاتو نوسره سره هر چاته خوږ او د پوهېدلو وړ او دی. دده په زرگونو شاگردانو کې څوک يو تن لاهم نسي موندلای چې ودي وايي: زه د استاد په تشرېح او لوست نه پوهېدل. دده د افادې ستاينه د هر چاپر خوله وه. دا ولي؟ دا ځکه چې دده ژبه له پښتانه قامه څخه

پردي نه وه. له بده مرغه نن پښتانه دهغي ژبي په پوهېدلو کي مشکلات اوستونزي لري، چي د
(کره) په نامه وربښوول کېږي.

(علامه استاد رشاد د پاک خدای وبخښي او د دوی کاردی تل د پښتنوزلمیو د لاري مشال وي (۷)

محمد معصوم هوتک

او کويل-کاناډا

نومبر ۲۰۰۵ع

رشاد- عبدالشکور- لودي پښتانه- (ب) مخ، پښتو ټولنه- ۱۳۳۲ ش (۱)

د عبدالحمید مومند کلیات- (پینځه) مخ- دانش خپرندویه ټولنه- ۱۳۸۳ ل (۲)

افغان ولس مجله- شپږم کال- لومړۍ گڼه- ۴۲ مخ. د لمبې مجلې د ۱۳۸۳ ل کال د ۴-۵ گڼې په (۳)
حواله.

دا شمېره په (استاد زیار- د پښتني فرهنگ یوځلاند ستوری) نومي اثر، ۱۴۹ مخ کي (۱۰۴) بلل (۴)
سوی دی.

افغان ولس مجله- شپږم کال لومړۍ گڼه- ۹۹ مخ (۵)

پوهندوی نور احمد شا کر د دې مقالې ترلیکلوڅه د پاسه یو کال وروسته د ۲۰۰۶ع کال د جنورۍ په (۲)
۱۲مه د پنجشنبې په ورځ په تورنتو کي مړ او د افغانانو په هدیره کي ښخ سو.

د الیکنه په کندهار کي د علامه رشاد (رح) د لومړي تلین په مراسمو کي گران سعید لودین (۷)
ولو ستله او په کندهار مجله څلرم کال، پنځمه او شپږمه گڼه (لېنډی، کب- ۱۳۸۴ ل) کي چاپ
سوي ده. د دغه تلین په مراسمو کي ما (هوتک) له بده مرغه گډون ونسو کړلای.

دا يوه مي لا واورئ، نور نو ستاسي خوښه

موږ پښتانه اوس د ډيمو کراسۍ د تمرين په حال کې يو. په همدې مو لا نه ده اخیستې. زه دا خپل ځان درنښم چې څوک مي خبره را غبرگه کړي، لږ څه سره وپېچل سم. خو خیر دي وي دا تمرين به نه پرېږدو. که يې نن د سهلو وس نه لرو، سبا ته به يې پيدا کړو. خبره مي د ښاغلي استاد صميم صاحب کوله. که اباسين راغلی نه وای ښه عنوان، ښه استدلال او ښه وړاندیز. لوستلو يې خوند را کړ. دوه پښتانه خواخوږي بايد يوله بله سره همداسي د زړه خواله وکړي. ما پخپله تېره ليکنه کې له نيولوجيزم سره په اصولو کې مخالفت نه دی کړی. ها د چا خبره گوته مي خدای مه کړه (اسلام) ته نه ده نيولې، (مسلمانۍ ما) ته مي نيولې ده. د خوښۍ ځای دا دی چې استاد صميم زما له معروضاتو سره په مجموع کې موافقه ښودلې ده او په لږ کې يې تر (ډېره پر حقه) بللی يم. کومو ځايو ته چې يې (خو) ايښی دی هغه حاشيوي خبري يا د کلي بيان څنډي دي چې شمېر يې اته دی. زه به اتو سرونو ته يو څه توضيح ورکړم.

ښاغلی استاد وايي د ژبي د وييپانگي په بشپړتيا کې ريشتيا هم چې څلور واړه آرونه ۱- (ارکاييزم، ډيالکتيزم، نيولوجيزم او اډاپتيزم) د دې زنځير څلور پخې کړې دي، خو زما په اند د لاس په گوتو کې هم د اړتيا او استفادې د ارزښت له مخي توپير جوت دی.... زه هم سل په سلو کې همدا خبره کوم. زه غواړم هغه فيصدي عملي سي چې د کره ليکنې بنسټ ايښوونکو ايښې ده او په دې برخه کې دومره دوگماتيک نظر هم نه لرم چې که په سلو کې پنځه ويشت، دېرش سوه زما به چينغي پورته سي. يه، زه وایم اوس خو موږ هغه نوري درې برخي بيخي هيري کړي دي. ښاغلي استاد د امير عبدالرحمان خان د درباريانو د نکل په راوړلو سره پر دوو خبرو ضمني اعتراف کړی دی يو دا چې پر نيولوجيزم باندي تراندازي زيات زور اچول د (گونگوټيو) خوړل دي، نه د وڅکو. او بل يې په دې نکل زما هغه خبره تاييد کړې چې موږ په اولس يا پخواني ادب کې د لغاتو و موندلو له بهير څخه په دې دليل (لارچپه) کړې ده چې ارکاييزمونه خو (همېشه پلټل کېدای شي)، راځئ نيولوجيزم ته پونده ورکړو. او په دې پونده کې مو د پښتو خوارکۍ نوکان وايستل. زه خو د

ښاغلي صمیم صاحب په دغه جمله کې هېڅ راز نیمگړتیا نه وینم چې وایي د انځور ترکیب یا اسمیه جمله دوه فاعله لري کلمات به یې د آر له مخې عربي وي خو دې کلمو زموږ په ژبه کې د څوارلس سوه کلن ژوند په ترڅ کې د اقامي سند تر لاسه کړی دی. زه یې کورنۍ پښتو جمله بولم. د پښتانه له خولې راوتلې ده او بل پښتون له قاموس پرته پرې پوهیږي. د ژبي دنده (وظیفه) هم دغه ده.

د استاد صمیم دوهمه څرگندونه زما د لیکنې یو حاشیوي ټکی دی او د زیاتې تبصرې وړ یې نه بولم. زه بالکل موافق یم چې ارواښاد دوست شینواری د ارکاییزمونو په راغونډونه کې نه هېرېدونکي هڅې کړي دي. اروا دې ښاده وي. او ټول پښتانه یې کار ته په درنه سترگه گورو. ما چې د فاضل استاد رشاد صاحب خبره کړې وه، مطلب مې دا و چې هغوی ارکاییک لغتونه په نظم و نشر کې کاروي. له دې پرته مې بله خبره په زړه کې نسته. ما ته چې څوک د پښتو د پیاوړتیا په لار کې یو کوچنی ګام واخلي، د سترگو تور ښکاري. ارواښاد دوست شینواری خو د پښتو (ستورو) په کتار کې راولم.

په دې یادونه کې د ښاغلي صمیم صاحب زما په نو ورته خوشحاله وي جمله سر نه دی خلاص ۳- سوی. علت یې دا دی، چې کنډویې لوستې ده او پر (وي) باندې یې ختمه کړې ده. که یې تر پایه لوستې وای، سربې په خلاصې دی.

د باره گلۍ له پریکړو څخه وارد واره زما محترم استاد پوهاند زیار صاحب سر ټکولی دی او ۴- ماته یې هم جرأت راکړ چې څه پروا یم. په لوی لاس چې څوک ودانه وړانوي نو نتیجه یې هرو مرو دا راز وي چې ان استاد صمیم صاحب لا د باره گلۍ د غونډې د برخه وال په توګه (دقیق خبر نه یم) د هغې فیصلې نه مراعاتوي. نه (کښې) لیکي نه (پکښې) بلکې (کي) او (پکي) کارې. د پښتو اکاډیمۍ مشر ښاغلی ډاکټر راج ولی شاه خټک خو هم د همدغو نه مراعاتېدو له لاسه ژاړي. (ګوربت ۴ ګڼه ۱۰۰۰ می) هغه د چا خبره، وایي (د کال خواری مې ولاړې، سپینې روپۍ مې ولاړې!) پاته سوه د لیک د بدلون خبره. روښانیانو که له ځانه لیکدود را ایست خو په هغه وخت کې د دولت لوانې خبره افغاني لفظ مشکل و لوست کېښ مه شه. د غسې دروېزه یې او

خوشحالخانې لیکدود هم درواخله. اوس خو افغاني لفظ لوست کېښ شه دا چي ځيني مشرانو او خواخوږو سلیقه يې بدلونونه پکښي راوستي دي، د هغو اغېزه خو کورټ صفر ده. نه باب (دود) سوي دي، نه چا منلي. نه د وزير محمد گل خان مرحوم لیکدود کوم پيرو وموند، نه د خادم صاحب مرحوم، نه د خان شهيد او نه هم د قلندر صاحب. داهسي عبث دارو مردک دي، فتح خان يې ډزوي.

په دې يادونه کي د پريفيکس او سوفیکس خبره پاته سوې ده او پر ځای يې ويل سوي دي چي ۵- زه (هوټک) ولي په (س) باندي د (شول) د مرستیال فعل او د هغه د بېلابېلو صيغو د لیکلو په امتياز کي د خپلو مشرانو استادانو (علامه حبيبي او پوهاند رشاد) په پيروي کي ونډه نه اخلم؟

بناغلي صميم صاحب. زه خو دا ونډه اخلم او د خپلو استادانو پر پله باندي په منظم ډول روان يم خو د (سانسور) استبداد دا واک راڅخه اخیستی چي لوستونکو ته خپل د زړه بيان په هغه (ډول و شکل) وکړم، لکه غواړم چي يې. که يو وخت درته زما د لیکنو د اصلي مسودو د کتلو فرصت برابر سو، تاسي به ووينئ چي په (شول) کي مي د (س) له امتياز نه بڼه پوره گټه اخیستې ده. خو د خپرونو چلوونکي زما لیکني هغه راز نه چاپوي لکه زه چي يې کارېم. ان زما څخه يې دا واک هم اخیستی چي جملې دي پر خپل زړه برابري وټرم، لغتونه دي پر خپله سلیقه ورته وټاکم. زه (پر پښتو لیکنه باندي...) وليکم، دوی يې (پر پښتو لیکنی...) کړي. زه (د انصاف په حکم) وکارېم، دوی يې (د نياو په پريکړه) کړي. (گوربت) لومړی کال څلرمه گڼه. زه (سول) وکارېم، دوی يې (شول) کړي. زه (په) وليکم، دوی يې (پر) کړي. زه (دوې وڅکي) وليکم، دوی يې (دوه وڅکي) کړي (هيله) دريم کال څلرمه گڼه. زه (رانيوی) د (خریدم) په معنا وليکم، دوی يې (راونیو) د (گرفتم، گرفتار کردم) په معنا کړي. زه خپلي لیکني د دوی د اسانۍ له پاره په کمپيوټر کي چاپ ورولبړم خو چي وروسته خپله لیکنه لولم ((پريزه زما وي اختيار يې د قاضي غلام)). نو بناغلي صميم صاحب. ما اريان خو د خپلو استادانو پيروي ته څوک پرېږدي نه. هغه آثار چي ما پخپله يا تر خپل نظر لاندي خپاره کړي دي، هورې تاسي پکښي دغه (پيروي) موندلای سئ.

په دې برخه کې ښاغلي صميم ورور زما په شپږو اوو بېلگو کې چې راوړي مي وې، له ټولو سره ۶- موافق ښکاري. يوازي يې له يوې سره خپله نه موافقه ښوولې ده او هغه پر قومونو باندې... د کلتور منل دي. په دې برخه کې به د خپلې ادعا د ثبوت له پاره د اولس دا دوې وراشي په ډېر صميميت وړاندې کړم:

۱- دا يې قباله، په چا يې منې

۲- د چا پلار يې ولاکه په ومني

له (منل) سره د (پر) وييکي نه سي راتلای. که يې څوک د فاعليت و مفعوليت په دلايلو (په چا مني). په هغه کې نو څه سي ويل کېدلای. د پېچومي اوبه دي په زور څېړي

دلته (سرانې) تر (وړسترگي) بسيط بلل سوی او وړباندي درېدل ښه گڼل سوي دي. گويا زما له ۷- نظر سره موافقه ښوول سوي ده. ما هورې د (تلوار) کلمه هم راوړې وې چې (هډو کارېږي نه). په دې برخه کې لکه چې هم موافق وي. خودا چې ما دي پر (وړسترگي) باندي د محلي ډيالکټ ټاپه وهلې وي، يوه غلط فهمي شاته ښکاري، يا به ښاغلي صميم ورور زما عبارت هورې سم لوستی نه وي. ما په خپل عبارت کې غوښتي دي وښيم چې (سرانې) د محلي ډيالکټ ټاپه خوړلې ده ځکه نو له استعماله لوبدلې دي. (وړسترگي) دا ټاپه نه ده خوړلې. د مجلې په اووم مخ کې زما عبارت سم را نقل سوي دي خو د تبصرې په وخت کې خبره وړانه سوې ده او داسي يې انگېرلي دي چې گويا ما (هوټک) پر (وړسترگي) باندي د (محلي ډيالکټ ټاپه) لگولې ده؟ ما ((وړسترگي)) ثقيل بللی دي او ثقيل خو نو دي. د خوشحال بابا او معزالله خان مومند او گنج پښتو مثالونه يې د ((ثقلت)) بار له اړخه اخيستلای نه سي. که يو لغت په اولنيو متونو کې راغلی و، معنا يې دا نه ده، چې هرو مرو دي فصيح وي. که داسي وای نو پير محمد کاکړ به ولي ويلای چې

د ميرزا شعر به بڼه و، ولي درېغه

په وحشي الفاظو ده کړ ويران شعر

دغه برخه د ارواښاد پوهاند علامه حبيبي له ليکني څخه په يوه اوږده اقتباس پای ته رسېدلې - ۸- ده. دا خبري ارواښاد علامه لکه ښاغلي صميم صاحب چي اشاره ورته کړې ده ۳۱ کاله وړاندي کړي دي او د لغاتو د وضعه کولو پر عمومي اړتيا او اصولو يې روڼا اچولې ده. هغه وخت د هيواد په فرهنگي کړيو کي يوازې نظم ټينگ و. که به د لغاتو وضع ته اړتيا پيدا سوه، د پوهانو په سلا مشوره به لغت ورته وټاکل سو او دود به سو. دا کار به سوکه و خو اصولي و. داسي نه و چي هر چا په خپل سر، حق و ناحق جوړوڼي کولې. کله چي د لغت جوړوڼي بهير سر و اخيست نو بيا تاسي وگورئ سره له دې چي علامه حبيبي مرحوم د جوړوڼو اړتيا مني خو له روان بهير څخه راز سر ټکوي؟ غور راته کښېږدئ. علامه حبيبي وايي

د پښتو نثر چي اوس په متبوعاتو کي ليدل کيږي يا له راډيو اورېدل کيږي د نورو ژبو تر اثر لاندې يو کړ غېږن نثر دی چي بايد تصحيح او د پوهېدلو وړ سي ❖ د ژبي اصلي بڼه او د ادا ډول او قواعد و ساتل سي ملفوظ او مکتوب سره ليري نسي ❖ له ځانه جوړ کړي کلمات پکښي کوترم نسي... په هر صورت اوسنی نثر چي کومي خواته روان دی د علمي ټولنو د توجه وړ دی. زه پر دې بهير برم چي سبا به د ليکوالو او عامه خلکو پښتو دوني سره ليري سوي وي چي يود بله به نه سره پوهيږي... ځني خلک په بڼه نيت د پښتو د سوچه کېدو ته اړم سوي دي له ځانه کلمات جوړوي او په پښتو يې ور ښاسي چي نور خلک نه په پوهيږي. د ژبي د غسي سوچه کول که په بڼه نيت وي هم د گټې پر ځای تاوان لري او يوه نامفهومه د پېرانيانو ژبه ځني جوړوي. دا کار د يوه سړي نه دی. ښايي چي د پښتو ژبي يو گڼ د پوهانو انجمن دا کار وکي او هغه هم په داسي وخت کي چي ژبي عمومي څېړنه او پلټنه سوې وي او هغه کلمې چي په ژبه کي موندلې نسي بيا وضع سي ❖ د ژبي د سوچه کولو فکر لږ څه افراطي هم ښکاري ځکه چي پر کړۍ مخکې داسي ژبه نسته چي د نورو ژبو له کلماتو څخه کورټ سوچه وي.

تاسي پرېږدئ چې د پښتونښت د گردو د خپلو کلماتو سره د دې وړ سي چې علمي او فکري او ادبي او گران او پېچلي مفاهيم ادا کي چې علمي او فکري پانگه يې ډېره سوه او دا خوار بشرکي يې لږ څه غټ او تکړه سو بيا هغه هر څه چې وغواړي زغم به يې ولري مگر اوس شيدو رودونکي کوچني ته د غټ سړي خواږه مه ورکوي چې سبا به يې په چاره پوري اريان يو. (وگورئ: پښتو چاپي آثار په (دوو تېرو پېړيو کي ۲۲-۲۳ مخونه ۱۳۵۷ - کابل

د ژبي يو بل ماهر دوکتور د زړو يا مړو کلماتو پښتو کونه او د نوو لغاتو جوړونه يوراز ساري او حياتي مبتلايي گڼلې ده او زياتوي چې د دغي ساري ناروغۍ په مقابل کي او مه خوانان لکه متعلمين او محصلين معافيت نه لري او ژر په مبتلا کېږي (وگورئ هماغه اثر ۲۷۰-۲۷۱ مخونه) زه د دغي ساري ناروغۍ د شيوخ نخښي نښانې اوس وينم ځکه مي نو غاړي خلاصي کړې . (نور نو ستاسي خونه ۱)

سکار بورو ۱۱ کاناډا

سپټمبر ۲۰۰۰ ۲۸

. د اجوابيه مقاله د گوربت مجلې ادارې ته ورو لېږله او ښايي خپره کړي يې وي (۱)

سپلمۍ وهڅولم

څو ورځې وړاندې مې دخپل مصروف ژوند په سرگردانيو کې دومره وخت وموند چې په انټرنیټ کې د سپلمۍ پاڼه وگورم. په دغه پاڼه کې مې د (داود جنبش هم په سیند لاهو شو) مضمون ولوست چې په دې لنډۍ پیل سوی و:

مینې دې داسې لېونی کړم

په لاره ځم په لوتوولم زیارتونه

او په هغه کې مې یوه ګیله ډوله یادونه د ځان په باب ولیدله. ګیله داسې وه: ... معصوم هوتک هم د علم په هسکو څو کوز مال شره خلاص بویه، چې هر څومره معیاري ژبه په لغتو هم ووهي، له علمه یې ګټه اخلم، غاښ پر غاښ کښېمنم خولیکني یې لولم.

زه د مضمون لیکوال ته د دوی دهغه درناوي له امله کورودانی وایم چې زمالیکني له ناخوښۍ سره سره لولي. دایې د اکاډمیک چلند یوه نخښه ګڼم. خدای دې تل پر همدې چلند ټینګ ولري. ما پخپلو لیکنو کې کوم داسې څه نه دي موندلي چې هغه دي د پښتو ژبې د معیاري کولو هڅوته لغته ورکول وي. زه د بل هر پښتانه په شان له خپلې ژبې سره مینه لرم او غواړم چې دا ژبه غني سي، مواد او کتابونه پکښې زیات سي د علم او پوهنې په هره برخه کې د پښتنو اړتیاوي ورپوره سي په پښتنو کې د کتاب لوستلو او څه لیکلورو حیه او عادت پیاوړی سي ... دې عالي هدف ته درسېدو په لاره کې ترخپله وسه او امکاناتو پورې هڅي هم کوم. خوددې هڅوله پاره خپل اصول لرم، خپل نظریات لرم او د نورو درنو دوستانو اصولو او نظریاتو ته درناوی هم لرم. موږ پښتنو ته په کار ده چې د مهاجرت په بېخونده ژوند کې له دې نوي چاپیریال څخه که نور څه نه وي، نو دا ایکی یوه خبره خوباید هرومرو زده کړو او هغه د نورو نظریاتو ته په پراخ تندي غوږنیول دي. هر څه باید پر خپل ځان تمام نه کړو. خدای شاهد دی چې زه په ځان کې د دغسې روحیې د غښتلي کولو په لار کې ښه پوره هڅه او کوښښ کوم.

ماته دا خبره نه راملومېږي چې مانو د دغو قلمي هڅوپه بهېرکي معيارې ژبې ته څرنگه او چيرته لغتي ورکړي دي. البته د معيارې ژبې د اصولو، لومړيتوبونو او په تېره بيا دلغت جوړونو په باب خپل نظريات لرم او هغوته پابند یم. په علمي نړۍ کې د ځانگړو نظرياتو درلودل بايد د (لغته ورکولو) په معناتعبيرنه سي. د پښتو ژبې د معيار د منځ ته راتگ په باب د خپلو ځانگړو نظرياتو پر څنگ خوزه په پخپلو ليکنو کې د (سين اوشين) له مسئلې او په يو، دوو ځايو کې د اوږدې (ی) پر ځای دلنډي (ی) له کارولو پرته له نورولو او برو لیکوالو سره په لیکنه کې هېڅ توپیر نه وینم او زما دې شعوري عادت زما د لیکنو په پوهېدلو کې هېڅ راز ستونزه پېښه کړې نه ده. زما خپله انتباه خوداده چې زما د لیکنو په پوهېدلو کې لراو برلو ستونزې هېڅ راز ستونزه نه لري. زما خو ترننه پوري په لیکلې یا نالیکلې بڼه داسې څه په سترگه سوي نه دي، چې د معصوم هوتک په دغه لیکنه باندې موږ نه پوهېږو.

په څو محدودو افعالو کې په سین باندې د سین اړول دومره وړه او څنگزنه خبره ده چې په معيار پوري هېڅ اړه نه لري او نه په دې برخه کې دا و لنيو او اوسنيو پوهانو له خوا کومه غوڅه فيصله صادره سوې ده. که داد معيار يوه اساسي برخه وای نوزموږ فاضلو مشرانو استادانو او د پښتو ژبې ستورو (علامه حبيبي، علامه رشاد او ارواښاد بېنوا) به هم داسې نه لیکلای. ماترننه پوري دهیچاله خولې دا خبره نه ده اورېدلې چې د دغه سین اوشين دا وښتلوله امله دي د علامه حبيبي، علامه رشاد او استاد بېنوا په کومه لیکنه پوه سوي نه وي يادي د مطلب په پوهېدنه کې د دغو کلماتو له اسیته، چې شمېر به یې په مشکل سره لسو ته ورسېږي، ستونزه ولري. په داسې حال کې چې دهغو سلگونو کسانو فریادونه اسمان ته رسېدلي دي چې د چا خبره په معيارې! جوړو سوو کلماتو باندې دنه پوهېدلو له امله یې له کلونو کلونو راهیسي وهي او څوک یې پر چیغو غوږنه ږدي. د دې چیغویوه وړه بېلگه به درنو لوستونکو ته وړاندې کړم. ماڅه موده مخکې د سویس دویانا په ښار کې یوه دوست ته خپله یوه نوې چاپ سوې رساله (درنه کورنۍ) لېږلې وه. په لیک کې یې راته کښلي وه: رساله مي ځکه خوښه سوه چې ژبه یې همغه ژبه ده چی علامه حبيبي، پوهاند رښتین، استاد بېنوا او علامه رشاد کاروله. بې مبالغې وایم چی په دې اوسنیو زیاترو لیکنو یا نه پوهېږم او یا می زړه ورته په تنگ شی او هیسته یی وغورځوم. داسې

داد بياتود پوهنځى د پښتو څانگې فارغ او همكارو. زما سره دلته چې يووالى نه لري او ترننه
مود مخامخ ليدنې فرصت هم نه دى موندلى.

ددې له پاره چې دخپلو ليکنو د اسلوب او ډول په باب مي ښاغلو لوستونکو ته يولړ وضاحتونه
وراندې کړي وي، بده نه ده چې يوڅه پرمخ عمومياتو باندې ورغږېږم.

د پښتو او نور وژبې د بېلابېلو لهجو په ځينو کلماتو کې کانسو نښتونه او واولونه توپير سره لري او دا
توپير مراعاتول هيڅکله هم دمعار د تر پښتولاندې کولو په معنا نه دي بلل سوي. پښتو ژبه خولا
دمعياريت درجي ته درسېدو په لاره کې خالپوڅي (خاپوړي) کوي، زه نوري پرمختللي ژبي درنښم
چې په هغو کې هم تراوسه پوري چا ددغو توپيرونو مراعاتول دمعياريت پر ضد کار نه دى گڼلى. په
هندي ژبو کې د سري متي- شري متي، درمسال- درمشال، سري ديوي- شري ديوي، سرينگر-
شرينگر، سري لانکا- شري لانکا... په شان کلمات بيخي ډېر دي او هيڅ هندي ژبپوه يا عادي
ليکوال ځان ته دا حق نه ورکوي چې په دې دوو کې دې يوسم اوبل ناسم وېولي يا دې ددې
دواړو شکلونو موجوديت د ژبي گډوډي وگڼي. هر ليکوال چې له دې دوو څخه يو استعمال کړي،
لوستونکي پوهېږي چې دده مقصد څه دى. دا يې لابلې گټه ده چې په هندي ژبو پوه لوستونکي ته
لدا خبره هم څرگندېږي چې ددغې يا هغې ليکنې ليکوال په کومه سيمه پوري اړه لري. په انگرېزي
کلمې چې د واولونو د استعمال labor او labour د favor او favour د color او colour ژبه کې د
له امله توپير سره لري، دواړه رواج لري په امريکايي انگرېزي کې يې دوهم شکل او په انگليسي-
انگرېزي کې يې لومړى شکل دود دى. ان تردې چې په قاموسو (ډيکشنريو) کې يې ددغو
لغاتو څنگ ته په لېنديو کې دا يادونه هم کړې وي، چې داشکل يې امريکايي او دابل يې انگليسي
يا استراليايي دى. مگر يوه ته يې هم غلط نه دي ويل سوي. دانگرېزي ژبي امريکايي، انگليسي،
استراليايي لهجې ټولي ددې ژبي لهجې دي او هيڅ يوه انگرېزي ژبي پر بل انگرېزي ژبي باندې
د خپلې لهجې د منلو بېخايه او بې هدفه زيار پر ځان نه دى منلى او نه يې په دې برخه کې وخت ضايع
کړى دى. د عربي غوندي پراخي ژبي مصرى، عراقى، يمنى، سوريايي، فلسطينى او نوري
لهجې هره يوه په ځينو برخو کې په ويلو او ليکلو کې توپير لري خو هيڅکله يو د بل ليکلو او تلفظ ته
ناسم نه وايي.. په پاړسي کې د (صدا، آواز، نداء) کلمات ټول کارول کېږي. هر څوک يې په

انتخاب کي اختيار لري. داسي نه کوي چي يو واريانت يې د معيار په نامه خوښ کړي او نور يې هيسته وغورځوي. دا ټول لغتونه د پارسي ژبي د بډايي او دلغوي زېرمي د غنا خنبه گڼي. خو موږ دهغوی پر خلاف په (ړغ او غږ) کي يوه ته مخ ورکوو او بل ته نه. که چارځ وکيښ گوي کفريې وکړ او معيار يې په لغته وواهه. په داسي حال کي چي دا خبره له معيار سره هيڅ اړه نه لري او نه ژبه پارلماني انتخابات دي چي فيصله يې په اکثريت او اقليت باندې کېږي. زما په نظر (نجلی، جنی، جلی، جن)، (سوچه، نگه، خالص)، (ليکل، کښل)، (وليکم، وکارم)، (ښکلی، کښلی، ښايسته)، (بډای، شتمن، هستمن، غني) او نور په سوو داسي مترادفات د خوږې پښتو مروج لغتونه دي او پالل او ليکل يې د هر پښتانه پخپل انتخاب پوري اړه لري. په دې کي د معيار په نامه سکه وناسکه را ايستل، د يوه غوره کول او دنورو له رواجه ايستل او ورپسې وژل د پښتو په گټه کار نه دی.

د پښتو ژبي په ځينو فعالو کي په سين باندې د شين او ښتنه ځان ته تاريخي عوامل لري او دا کار د پېړيو په اوږدو کي عملي سوی دی. ډاکټر پالوال يې د کوشانيانو د واکمنۍ ژبنۍ اغېزې بولي. داوښتون عامل چي هرڅه وي، زما ورسره په دې ليکنه کي کارنسته خودا اوښتون د پښتنو په يوه ټاکلي جغرافيايي محدوده کي راغلی دی. د پښتو ژبي پياوړي ماهران ټول په دې عقیده دي چي د دغو فعالو د سين شکل لرغونی (آر) دی. خوزما په عقیده دا چي ځينو لهجودغه ځانگړتيا ساتلې يايې له لاسه ورکړې ده، يوه بشپړه طبيعي عمليه ده. نه يې پرېښوول کوم عيب دی او نه يې ساتل کوم وياړ. دغه طبيعي عمليه زما ياد بل پښتانه خپل انتخاب هم نه دی بلکي دا په يوه مشخصه جغرافيايي سيمه کي د يوه ياد بل پښتانه درالو يېدلو له بابته راپيدا سوی ژبنی واقعيت ياپه بل عبارت تاريخي انتخاب دی چي په پاللو کي يې هر پښتون بشپړ اختيار لري. عوام الناس که دا خبره هر راز گڼي، دومره مهمه نه ده، خود ژبي ماهران او په ژبه پوه کسان چي د يوه ځانگړي تمايل له مخي د غي طبيعي عمليې ته د معياريت تر پردې او پوښ لاندې د کابل يو خبره (باد) ورکوي، ښه کار نه کوي او دغه زيار يې د پښتو ژبي او پښتنو په تاوان تمامېږي او تمام سوی هم دی.

د پښتو ژبي بېلابېلي لهجې عيني واقعيتونه دي اوله هغوسره بې پروايي دهغوله ويونکوسره بې پروايي ده. موږ د ټولنيز انکشاف په يوه داسي پړاو کي واقع نه يو چي په ټولو پښتنو دي يوه ژبه

ووايو او په ودې لیکو. داراز هڅه یو شاعرانه ارمان دی او څرنگه چې تروخت دمخه اذان دی، ځکه یې نو په عمل کې د تطبیق زمینه لږده. د ټولنیز او سیاسي ژوند په داسې یوه حساس پړاو کې چې پښتانه د خپلې بقا او فناله تاریخي ازموینست سره مخامخ دي دنورو بې شمېرو بې اتفاقیو پرڅنگ یې اوس بیا په ژبه کې د معیار او نامعیار په نامه د لیکوالو ترمنځ نوري بې اتفاقیۍ اچول له پښتو او پښتنو سره ظلم دی. زه خپل پښتانه وروڼه په ټینګه رابولم چې له دغه راز درزونو اچولو څخه دي تېرسي. دا کارونه که څه هم له ژبې سره دخواخوړۍ په انگېزه وي خوزما په خیال ننتیجه یې په زړه پوري نه ده.

ماته د پښتو ژبې ډېرې کوچنۍ لهجې لاهم د اهمیت وړ دي. نه هغوته ناسمي وایم او نه دهغو لهجود لغاتونو او وراشو په استعمال باندې خواږې کېږم. په هماغه لیکنه کې مې، چې پکښې زما په باب ګیله ډوله یادونه شوې وه (سپلمۍ پاڼه)، د غاښ پر غاښ کښېنم د جملې ترسترګو سوه. زه پوهېږم چې (کښېنم) یا (کېنم) د (کښېکښم) یا (کښېکارم) په شکل ویل کېږي. زما په لهجه کې د (منډل) مصدر په یوه شي کې د بل شي دننه ایستلو یا چخلو په معنا کارېږي او د چخل عملیه له غاښ سره برابره نه راځي. زه به هیڅکله د (غاښ پر غاښ کښېنم) عبارت ونه لیکم. زه (غاښ پر غاښ کښېکارم) عبارت د ځان له پاره غوره ګڼم خو ځان ته به بیا هیڅکله د احق هم ور نه کړم چې د (کښېنم) کلمه ناسمه و بولم. دا اصطلاح په یوه پراخ اولس کې کارېږي او د اړخ اولس زما پښتانه وروڼه دي. پرېږدئ چې د دغه یوه مفهوم له پاره موږ په ژبه کې درې لغته ولرو. زما نظر د لغتونو په برخه کې بالکل روښانه دی. زه دنوولغتو نو له تحمیلولو سره مخالف یم. له دې خبرې سره مخالف یم چې یو څوک خپل له ځانه جوړسوی لغت د معیار په نامه په زور راباندې مني. د سپلمۍ پاڼې په نوموړي مضمون کې د ښاغلي جهاني څخه هم ګیله شوې ده چې "... هغه قسم کړی چې (سو) به پرې څوک (شو) نه کړي اوزه یې دادشاعریه بغاوت کې ور حسابوم... د زهرو غږ دی تېروم یې".

ګرانه سپلمۍ واله! دې خبرې دي سخت ولېزولم. ما په اصطلاح د معیارې ژبې له پلویانو څخه تل دا غوښتنه کړې ده چې دلغاتو جوړولو پر ځای دي یو وار لهجې وپلټي، که یې کوم لغت ورته وموند، هغه دي واخلي او که نه، نو بیا دې ورته نوی لغت جوړ کړي. زما سره هرکله دا اند پښنه

ملگري وي چي زما پردې رواغوبتنه ولي چا ترننه پوري بنه په پراخ نيت غوږنه دي نيولي؟. اوس چي مي ستاسي په ليکنه کي ولوستل چي د معيار عاشقانو ته د پښتو د يوې لويې لهجې ايکي يو لغت (سو) منل د زهرو غړپ دي ، نوبا وروکړي چي سخت وډارېدم. له ځان سره مي وويل: يا خدايه پردې بد بختو پښتنو دي څه بلانازله کړې ده. دوی ته چي دخپلي پښتو د يوې لهجې دلغت کارېدل د زهرو غړپ ښکاري نوبيا موږ ولي له نورو څخه گيله کوو چي د پوهنتون ، پوهنځي لغات له خپلو ليکنو څخه باسي؟ خداي دي وکړي چي د سپلمې والو دغه جمله زما دمخکيني غوښتني . در دلوله پاره جواب نه وي .

ماته د حيرانتيا ځای دادی چي د جهاني پر شعر باندي خود پښتنو د ټولو لهجو ويونکي خوند اخلي او دده شعر د ټولو پښتنو خوښ دی. زما په نظر خوله معياريت څخه مراد هم بايد دا وي چي په ليکنه يا شعر باندي لوستونکي پوه سي ، دهغه مطلب ژر درک کړای سي اوليکنه يا شعريې پر زړو باندي کښېني. آيا د جهاني شعر له سو سره سره د ټولو پښتنو په نزد محبوب القلوب نه دی؟ که جواب (هو) وي. نوزه وایم د جهاني د شعر ژبه معياري ده. او که څوک وايي چي نه ، معياري ژبه همدا ده چي دازه يې ليکم. ماکه په سيند لاهو وکښن ، که مي په لاره ځم وکښن ، که مي پښې توپري وکښن ، ټول ځکه معياري دي چي سين مي په شين اړولي دي! دې ته نوسر زوري وايي او سر زوري ته . نوبيا زه هم جواب نه لرم .

د ژبي معياريت نه د زاړه اونوي ترمنځ د مبارزې په مارکسيستي فورمول ترلاسه کېدلای سي او نه دی چي که په طبيعي ډول تعقيب نه (process) د فرمان په ورکولو سره. دا يو اوږد ژبنی پراسس سي ، ژبي ته خورا ډېر تاوانونه رسوي لکه اوس چي يې رسولي هم دي. دا طبيعي بهر که پرچا اوږدېږي يا اوږد سوي وي ، وي به. خو تعقيب يې ضروري دی. له دې بهر سره د کلي مي بارېږي ، زوی مي راملاکه چلند په کار نه دی. او که څوک د سوتي د زور چلند ورسره کوي نو کوي به يې. خوتاسي به يې وويني چي د امنډه ترکومه ځايه رسېدلای سي. له معياريت څخه بايد د ملنډو داسي شي جوړنه کړو چي بس سين په شين واړوه ، نور نو هر څه برغزوي چي وايي وايه يې

لکه وړاندې چې مي وويل د ژبې د معيار خبره يوه اوږده تدريجي عمليه ده. په انقلابي خېزونو باندې د هغې عملي کول به هغه رازنتيجه ورکړي لکه زموږ منورينو چې غوښتل په انقلابي شعارونو باندې په افغاني ټولنه کې ټولنيز او سياسي بدلونونه راولي خو په پای کې يې دغه بد بخت اولس په يو ويشتمه پېړۍ کې د مذهبي فنانټيزم تر خپېړي لاندې کښېناوه او د ښوونځي له تگه يې ورته د کفر په اندازه گناه جوړه کړه.

ماله ځان سره پتېيلې وه چې پر دغه راز موضوع گانوبه خپل وخت او انرژي نه لگوم. خو څرنگه چې په نوموړې ليکنه کې په نامه يادسوی وم اوله بلي خواددې ليکنې له امله د اندېښنو مارانو واخيستلم نو درنو لوستونکو ته د خپلو عقايدو د څرگند تيا له خاطرې مي داخوپاڼې توري کړې. خدای دي وکړي چې د زړه په مطلب مي لوستونکي پوه کړي وي.

که زیارت کړم نه رارسېږي

(یا ته که زه یم یا ته گان دي زیارتونه ۱)

محمد معصوم هوتک

د اگست د یارلسمه ۲۰۰۶ ع

اوکویل - کاناډا

. د مقاله د ښکلا مجلې څلرم کال ، پنځمه گڼه کې خپره سوه (۱)

ماخذونه

- : د دې کتاب په کښلو کې له دالاندې ماخذو څخه استفاده سوې ده
- پالوال ، عبدالرازق (ډاکټر) ، معیاري پښتو ، ۱۳۸۴ نمریز کال ۱
- خیرالبيان ، د کابل چاپ ، ۱۳۵۳ ش ۲
- رفیع ، حبیب الله ، ژبپالنه ، پښتولنه ، کابل ، ۱۳۶۱ (میزان ۳
- بریالی ، عبدالکریم ، د پښتولیک دود ، پښتو اکیدمي ، کوټه ، ۲۰۰۰ ع ۴
- یون ، محمد اسمعیل ، استاد زیار ، د پښتني فرهنگ یو ځلاند ستوری ، ۱۳۷۲ ۵
- خټک دوست محمد ، بحر العلوم (لومړی ټوک) ، د محمد معصوم هوتک په زیار ، صحاف ۲
- نشراتي موسسه ، ۱۳۸۳ ل
- زیار ، د وکتور مجاور احمد (پوهاند) پښتو پښتانه د ژبپوهنې په رڼاکې ، ۱۳۷۹ ش ۷
- زیار ، د وکتور مجاور احمد (پوهنوال) ویی پوهنه ، کابل پوهنتون ، ۱۳۶۰ ش ۸
- زیار ، د وکتور مجاور احمد (پوهاند) پښتو پښویه ، درېیم چاپ ، ۱۳۸۴ ش ۹
- روحي ، سرمحقق محمد صدیق (کاندید اکادمیسین) د پښتو ادبیاتو تاریخ ، معاصره دوره ۱۰
- ۱۳۷۸ ش
- رشاد ، عبدالشکور ، لودي پښتانه ، پښتولنه ، کابل ، ۱۳۳۲ ش ۱۱
- نومیالی ، محمد انور ، د پښتنود ټولنیز تاریخ مبادي ، ۱۹۹۰ ع ۱۲
- وینښ ، راز محمد ، پښتو کتابونه ، پښتولنه ، کابل ، ۱۳۳۷ ش ۱۳

- دميرزا حنان بارکزي دېوان ، د محمد معصوم هوتک په زیار، ۱۳۷۰ ش ۳۲
- د عبد الحمید مومند دېوان، د زلمي هیوادمیل په زیار، کابل، ۱۳۶۳ ش ۳۳
- د عبد الحمید مومند دېوان، د صدیق الله رښتین په زیار، پښتو ټولنه، کابل، ۱۳۳۰ ش ۳۴
- د حمید درو مرجان، د سید انوار الحق جیلاني په زیار، ۱۹۷۸ ع ۳۵
- د لوی احمد شاه بابا دېوان، د مومن موحد په زیار، ۱۳۷۸ ش ۳۶
- د لوی احد شاه بابا دېوان (دېوان هرا)، د محمد معصوم هوتک په زیار، نا چاپ ۳۷
- د حاجي جمعه بارکزي دېوان، د زلمي هیوادمیل په زیار، پښتو ټولنه، کابل، ۱۳۶۰ ش ۳۸
- د یوان هجري، د همیش خلیل په زیار، پېښور، ۱۹۵۸ ع ۳۹
- د پښتو ژبې دودې اړتیا ولارې چارې (د مقالو مجموعه)، ۱۳۷۸ ش ۴۰
- پښتو چاپي آثار (د مقالو مجموعه)، کابل، ۱۳۵۷ ش ۴۱
- د پښتو ټولنې تاریخچه، پښتو ټولنه، کابل، ۱۳۵۶ ش ۴۲
- بېنوا ویب پاڼه، ۲ نومبر ۲۰۰۲ ع ۴۳
- ټول افغان ویب پاڼه، ۱۱ زمری ۱۳۸۵ ش ۴۴
- سپلمۍ ویب پاڼه ۴۵
- د سراج الاخبار کلکسیون ۴۶
- د طلوع افغان کلکسیون ۴۷
- زما متفرق یادښتونه ۴۸

49 ♦ Tony, Crowley, Standard English & the Politics of Language , N.Y

50 ♦ Encyclopaedia Britannica

51 ♦ Illustrated World Encyclopaedia, N.Y.

52 ♦ Oxford, Current English Dictionary, 1998

53 ♦ Wikipedia Encyclopaedia, (Inter-net)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library